

CHORÁLNÍK

**K EVANGELICKÉMU
ZPĚVNÍKU**

1

(1-430)

Vychází s podporou

Evangelické církve v Bádensku (Německo),
Evangelické luterské církve v Bavorsku (Německo),
Evangelické luterské církve v Sasku (Německo),
Evangelické reformované církve kantonu Curych (Švýcarsko).

Jim i mnoha dalším dárcům patří velký dík.

© Českobratrská církev evangelická, 2021
ISBN 978-80-87098-84-4

PŘEDMLUVA

Chorálník je sbírkou varhanních i klavírních doprovodů písní a zpěvů z Evangelického zpěvníku, vydaného v r. 2021. Má být základní výbavou především pro klávesový doprovod zpěvu bohoslužebného shromáždění, ale také má posloužit jako harmonická podpora duchovního zpěvu nejen v kostele. Nový zpěvník nás zve k novému zpěvu. Jeho snahou je aktualizovat stará poselství, obnovit tradici, aby staré, známé písně zněly jako nové. Nový zpěvník nám nabízí objevování nových písní a zpěvů, které nám mohou rozšířit horizont hudebně-spirituálního vnímání. Je to příležitost k obnově víry, našeho vztahu k Pánu Bohu. Také nový chorálník chce tento záměr podpořit. Komise, která pracovala na této rozsáhlé sbírce, měla za úkol vyhodnotit po stylistické a technické stránce doprovody písní, které byly přijaty z předchozího církevního zpěvníku a jeho dodatku. Stejně tak musela vyhodnotit jak doprovody k novým písním, tak i nové alternativy doprovodů ke známým písním. Komise pracovala ve složení, které se průběžně měnilo: Daniela Eklová, Ester Moravetzová, Jiřina Dvořáková Marešová, Jakub Dvořáček, Ondřej Maňák, Lukáš Vendl, Vojtěch Esterle, Jiří Schneider a Ladislav Moravetz.

VERZE DOPROVODŮ PÍSNÍ

Při tvorbě chorálního byl vytvořen manuál se základními pravidly a procedurálními záležitostmi, na kterých se komise usnesla. Primárně šlo o to, aby nejen písně, ale všechny nepísňové zpěvy byly opatřeny jedním doprovodem. U některých písní se výjimečně objevuje několik doprovodů, které jsou označeny lomítkem např. 15/1, 15/2. Pokud má píseň transponovaný doprovod do nižší tóniny, je tato informace vypsána. Kvůli velkému objemu zpěvníku jsme nemohli ke každé písni vypsát předejru. Písňové přede hry se objevují pouze v případě, že daný doprovod je úzce spojen s přede hrou a obojí má stejný autorský původ. Na konci každého doprovodu je uvedeno jméno autora. Základní hymnologické údaje, týkající se nápěvu a textu, jsou uvedeny ve zpěvníku. Většina doprovodů písní a zpěvů je opatřena textem první sloky a informací o počtu slok zapsanou na konci písně. Má-li píseň jen jednu sloku, informace o počtu slok se neuvádí.

DOPROVOD KÁNONŮ

Kánon je polyfonní forma, kterou lze zpívat bez doprovodu, např. jednou se zazpívá unisono a pak nastupují jednotlivé hlasy. Kánon se může zastavit v místech, kde jsou uvedeny korunky (tím vznikne závěrečný akord), nebo se

nechá po hlasech dozpívat. Korunky v kánonu jsou platné pouze pro závěr, kdy se kánon zastaví. Doprovod kánonů slouží jako základní harmonická opora, ve které se doslovně nehrají všechny průchody a střídavé tóny, které se v hlasech postupně objevují. U některých doprovodů kánonů je vypsán text, u jiných nebylo možné jej vypsát, protože ve struktuře doprovodu by to nepůsobilo přehledně. V takovém případě je možno před uvedeným vícehlasým doprovodem přehrát nápěv jednohlasně (pravou rukou), nebo v unisonu (oběma rukama). Část kánonu, která je označena repetitami, se může opakovat několikrát až do ukončení kánonu.

DOPROVOD PSALMODIE

Psalmodie je zpěv žalmů vycházející z původní praxe střídavého zpěvu z doby starého Izraele, kdy se střídal responzoriální zpěv předzpěváka se shromážděním, nebo střídavý antifonální zpěv dvou sborů. Oproti písňové formě, která má často text upravený do slok s rýmujícími se verši se stejným počtem slabik, psalmodie umožňuje přednes žalmových veršů s různým počtem slabik. Jde o volnější způsob recitace textu zpívaným přednesem, tzv. kantilací. Text se recituje pomocí jednoho hudebního modelu. Základním elementem psalmodie je živě mluvené slovo, které se intonuje dle spádu řeči. Tempo je volné. Jediné, co může celkové dění oživit, jsou jemné důrazy na důležitá slova. K psalmodii bývá přiřazena antifona obsahující centrální myšlenku žalmu, která prokládá jednotlivé verše. Provedení psalmodie vyžaduje důkladnou přípravu zpěváka, který zpívá verše sólově. Pro shromáždění je to forma jednoduchá, protože zpívá pouze antifonu. Zpěv antifon a krátkých zpívaných aklamací, jako např. Haleluja, Amen, patří k nejstarším formám společného zpěvu. Provedení psalmodie vypadá následovně: 1. krátká varhanní předejhra (intonace), 2. předzpěvák předzpívá antifonu doprovázenou jemným rejstříkem, 3. shromáždění opakuje antifonu za doprovodu silnějšího doprovodu, 4. verš (předzpěvák, jemný doprovod), 5. antifona (shromáždění, silnější doprovod) atd. Verše psalmodie mohou být zpívané také antifonálně, tj. skupinou zpěváků stejné tónové výšky, např. ženské hlasy (nebo jen mužské hlasy) pěveckého sboru. Psalmodie vyžaduje také důkladnou přípravu instrumentálního doprovodu každého verše, jehož délka bývá proměnlivá. U psalmodií jsou uvedeny všechny verše, aby varhaník mohl sledovat, event. zpívat celý text.

METRUM

Má-li nápěv pravidelný rytmus a metrum (od řeckého metron, tj. míra), na začátku písničky je nad notovou osnovou uvedena metrická jednotka pohybu (např. půlová, nebo čtvrtková, event. frázování). Jde o důležitý ukazatel týkající se pulzace rytmiky, který souvisí s volbou tempa. Kombinace hudebních akcentů vytváří

rytmickou strukturu, která v ideálním případě podtrhuje přirozenou deklamaci textu. U písní se střídavým metrem bývá uvedena nota půlová / nota půlová s tečkou, což naznačuje rozmanité členění frází. U nápěvů, které vyžadují volnější rytmičku, metrická jednotka není uvedena.

STYLOVÉ EPOCHY A NOTACE

Většina písní a zpěvů je zapsána v menzurální notaci s přesnou délkou not a pauz (celá, půlová, čtvrtová atd.). Kromě této notace se ve zpěvníku objevuje i zjednodušená podoba chorální notace, kde noty nemají nožičky. Tento zápis nám nejenže připomíná praxi gregoriánského chorálu a prvních reformačních zpěvů, ale také naznačuje, že se nápěv hraje volněji, dle přirozené deklamace textu. Některé nápěvy jsou ve zpěvníku uvedené v chorální notaci, ale doprovod je zapsaný menzurálně kvůli lepší čitelnosti vícehlasu, ovšem bez udání metrické jednotky. Pokud se v doprovodu novějších písní objeví noty zapsané malým písmem, pak se jedná o tzv. vyhrávky, které mají doplňující roli, aby oživily hudební průběh, nebo slouží jako harmonická výplň. U písní se swingovým rytmem se objevuje poznámka ternárního frázování (čtvrtová nota se dělí na triolu tří osminek).

VARHANY / KLAVÍR

Píšťalové varhany jsou dechovým nástrojem s různými rejstříky, který může mít několik manuálů a pedál, kdežto klavír je strunný nástroj, který umožňuje hru každého tónu v různé dynamice a s rozmanitými výrazovými prostředky. Přestože zvukově jsou tyto nástroje odlišné a z hlediska stylového doprovázení má každý z nich své přednosti a meze, mají tyto nástroje jednu věc společnou: jde o klávesové nástroje umožňující vícehlasé hraní. Komise, která sestavovala tento chorálník, měla snahu vybrat takové doprovody, které jsou hratelny na různé klávesové nástroje. U některých doprovodů však musela učinit výjimku a přijala varhanní doprovod, kde se předpokládá hra pedálu. Pokud v akordu vzdálenost mezi některými tóny (např. mezi tenorem a basem) je tak velká, že jej nelze zahrát rukama, je možné basový tón transponovat o oktávu výš.

AKORDICKÉ ZNAČKY

Akordické značky se ve zpěvníku objevují pouze u písní, s kterými jsou spjaty. Jde o prvek, který souvisí především s tzv. kytarovými písněmi od 2. pol. 20. století, event. se současnou populární duchovní hudbou. U novějších písní, které jsou opatřeny akordickými značkami ve zpěvníku, vícehlasá úprava nemusí vždy korespondovat s původními kytarovými akordy. V takovém případě je možno

se rozhodnout, zda hrát podle vícehlasého zpracování z chorálního, nebo podle akordů, které jsou uvedené ve zpěvníku.

ARTIKULACE A TEMPO

Primární úloha hudebních doprovodů spočívá v rytmickém vedení bohoslužebného zpěvu, nikoliv jen v harmonickém podmalování jednohlasu shromáždění. Bez vedení se zpěv zpomaluje, rozbředá se jeho rytmická struktura. Tím vzniká arytmie, zlovyk, který se pak těžko odnaučuje. Tempová označení většinou neuvádíme, protože každá píseň je zpívatelná v určitém rozmezí, kde zní dobře, přirozeně a srozumitelně. Zpěv shromáždění však potřebuje pevné hudební vedení. Volba tempa, jež ovlivňuje výraz společného zpěvu, závisí především na charakteru písně, na akustice bohoslužebného prostoru a do určité míry na znalosti písně. Kromě pevného tempa zásadní roli při doprovázení hraje také způsob artikulace. Vázané hraní (legato) platí zejména pro lyrické písně z období romantismu nebo inspirované romantickou melodikou. Ve varhanní hře se většinou doporučuje hra non-legato (nikoliv staccato), kde se nářev jemně artikuluje a akordy nevážou. Taková hra má lepší vliv na vedení zpěvu shromáždění a je po stránce technické snadnější.

REJSTŘÍKOVÁNÍ A ZPŮSOB HRANÍ NA VARHANY

Při volbě registrace je třeba mít na zřeteli charakter písně, typ nástroje a také velikost bohoslužebného shromáždění. Při zpěvu shromáždění je krásné, když je slyšet nejen zvuk varhan, ale také zpěv lidí. Varhaníci, jelikož jsou zodpovědní za tempo písně, mají tendenci doprovod výrazně naregistrovat, aby nastolili pevné tempo od první sloky. Pokud shromáždění zpívá podle varhaníka, který zvolil dobré tempo, je to ideální stav.

V průběhu jedné písně je možno měnit registrace dle textu. Proto je dobré, aby si varhaník přečetl všechny sloky písně a předem si rozmyslel, zda ponechá jednu registraci po celou dobu písně, nebo zda u některých slok registraci pozmění. Nejjednodušší způsob hraní klasické čtyřhlasé sazby na varhany je podobný hře na klavír, kdy každá ruka hraje dva hlasy, event. pravá ruka hraje tři hlasy a levá bas. U varhan s jedním manuálem se doporučuje hrát čtyřhlasou sazbu tak, že pravá ruka hraje soprán s altem, levá ruka hraje tenor a v pedálu se hraje bas. U dvoumanuálového nástroje se nabízí také možnost doprovázení, kdy pravá ruka hraje melodii na sólovou registraci na jiném manuálu, levá hraje alt s tenorem a pedál hraje bas. Tento způsob lze také uplatnit na jednomanuálových varhanách, kdy pravá ruka hraje melodii o oktávu výš na stejný manuál, levá pak hraje alt s tenorem a v pedálu se hraje bas.

PŘÍPRAVA NA BOHOSLUŽBY

Jeden z nejkrásnějších úkolů varhaníků je vést lidi ke zpěvu a probouzet radost ze zpěvu. Varhaníci se výrazně podílí na bohoslužebném dění. Jde o službu, která vyžaduje soustavné cvičení (nikoliv jen přehrávání) u nástroje. Také duchovní příprava hudebníků (třeba v podobě modlitby) mívá důležitý význam, neboť pomáhá zbavovat se pocitů, které člověka podceňují, nebo přeceňují. Přebývání v Božím domě je radost, a církevní hudba může mít velký podíl na zvěstování „radostné zprávy“. Hudební doprovod bohoslužebného dění je stimulatorem zpěvu shromáždění, jeho ukazatelem, jeho navigátorem (zpívá se podle varhanního doprovodu). Je důležitým projevem, protože jednak podporuje vyjádření shromáždění lidu vůči Hospodinu a také má vliv na prožívání duchovních věcí, na atmosféru bohoslužeb. Proto je dobré, aby si varhaníci včas rezervovali čas na přípravu a domluvili se s faráři, kdy jim mají oznamovat vybrané písně na bohoslužby. U školených církevních hudebníků, zejména u absolventů Semináře církevní hudby Evangelické akademie, kteří byli ve sborech povoláni do služby kantorů, se očekává, že se tvůrčím způsobem (alespoň částečně) podílí na hudební stránce bohoslužeb (vč. výběru písní). Výběr písní a příprava hudebního doprovodu na poslední chvíli, má svá rizika. Cvičení na hudební nástroj je proces, který vyžaduje čas na přípravu, soustředění a růst. Zpěv bohoslužebného shromáždění lze dobře vést od varhanního pultu, pokud si varhaník osvojí nápěv písně vč. textu první sloky, pozorně přečte vícehlasou sazbu, nepodcení důkladné cvičení (po hlasech nebo kombinace hlasů), připraví si předeheru k písni a promyslí si načasování závěru přede hry a začátek první sloky, rozmyslí si registraci podle charakteru písně s ohledem na téma a na jeho rozvíjení v dalších slokách. Cílem varhanního doprovodu písní je, aby písně krásně zněly, aby měly patřičnou znějící hodnotu. Obzvlášť důležité je nastavení dlouhodobého plánu učení se nových písní a zpěvů, kdy je třeba si rozmyslet, na kterém místě a jakým způsobem má zaznít nový zpěv při bohoslužbách. Vše záleží na potenciálu daného sboru a také na schopnosti spolupráce mezi faráři a církevními hudebníky (varhaníci, vedoucí pěveckých sborů aj.). Jak zpěvník, tak chorálník přináší mnoho novot, které se mohou postupně objevovat. Ať je tento proces objevování příjemný a obohacující!

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme všem, ať už se podíleli na práci v chorálníkové komisi, nebo přispěli kompozičně či nějakým způsobem pomáhali při realizaci této rozsáhlé sbírky. Kéž by tento chorálník přispěl k tomu, aby zvuk nástrojů a hlasy lidí spolu zazněly k oslavě Boží, aby v tomto světě se šířila jeho sláva. Vždyť Pán Bůh je ten, který nám dal hlas, abychom zpívali, a hudbu, která ukazuje k věčnosti.

1. Kdo se vzdá-vá cest, kte-rým vlád-ne hřích, kdo ne - ří - dí se

1
Ž 1

ra-dou bez-bož - ných, ten, kdo se zří - ká lží a pos-mí - vá - ní,

po Bo-žích řá - dech ptá se bez pře - stá - ní, kdo spra - ve - dl - nost

hle-dá den co den, po - žeh - ná - ní smí na-lézt v dí - le svém. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Aj, jak jsou bla-ho-sla-ve - ní ti, kdo jsou v Kris-ta vští-pe - ni,

2
Ž 1

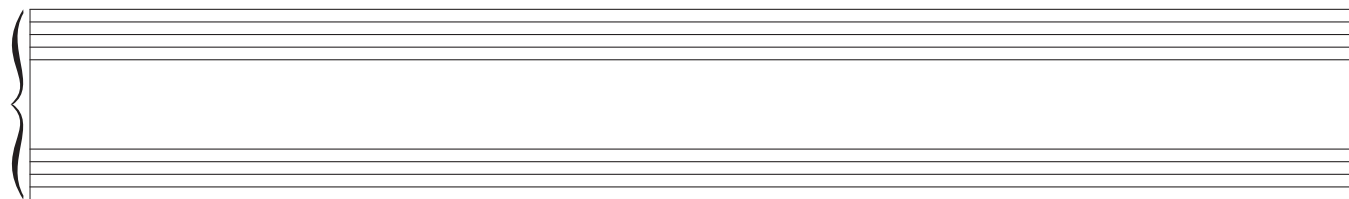
jsou-ce ži - vé ra - to - les - ti, mo - hou v něm o - vo - ce nés - ti. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

3
Ž 2

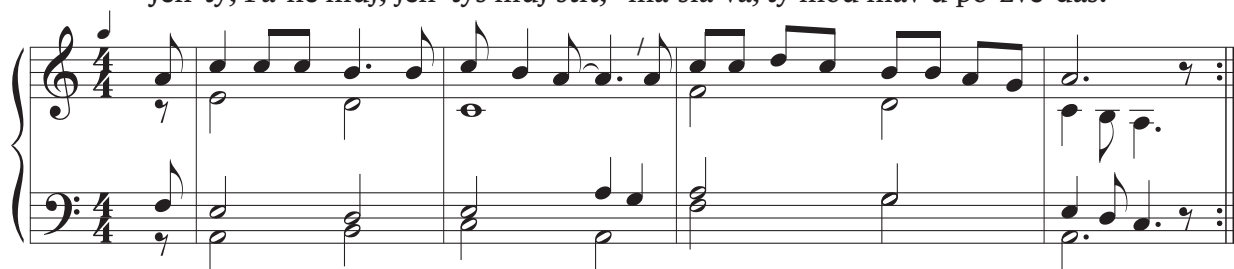
1. Můj Pa-ne, proč se bou-ří bez-bož-ní, ná - ro-dy vy-mýš-le - jí mar-né
plá - ny? Schá - zí se, ra - dí moc-ní, zá-mož-ní, zá - mě-ry
zrád - né ma-jí při-chy-stá - ny. „Strh - ně-me pou - ta, tí - hu Bo-žích
řá - dů!“ Trou-fa-lou ře - čí vzpou-ru hlá-sa-jí. Dál mar-ně tou - ží
svrh-nout Bo-ží vlá - du, mstou hro-zí těm, kdo v Bo-ha dou - fa - jí. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

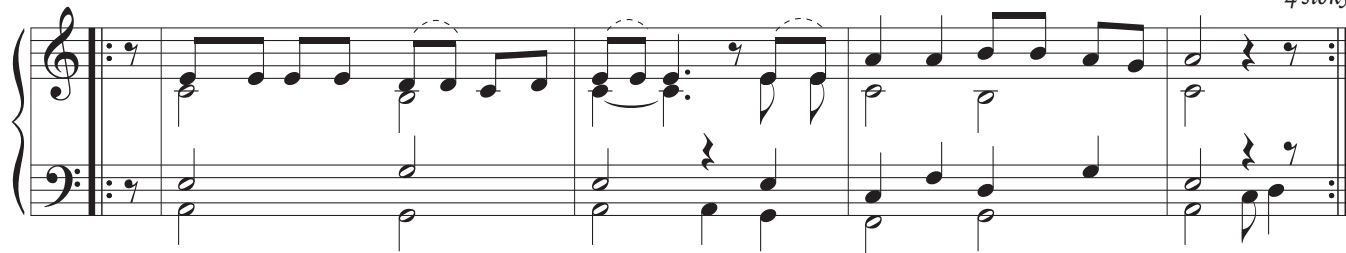
Ref:

Jen ty, Pa-ne můj, jen tys můj štít, má slá-va, ty mou hlav-u po-zve-dáš.

4
Ž 3

1. Mno-ho je těch, kte-ří ko-lem vo-la-jí: „V Bo-hu žád-nou po-moc ne-na-jdeš!“

4 sloky

H: Vojtěch Esterle

1. Hos-po-di - ne, jak jsou mno-zí ne - přá - te - lé mo - ji!

5/1
Ž 3

Po-hleď, Bo - že, jak mi hro - zí vstá-va - jí - ce k bo - ji.

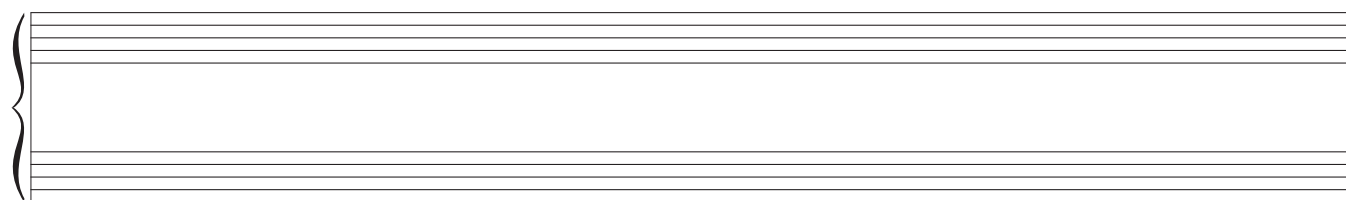

O mé du - ši mno - zí lžou, že již ne - má po - moc tvou.

4 sloky

H: Jan Horký

1. Hos-po-di - ne, jak jsou mno - zí ne - přá - te - lé mo - ji!

5/2
ž₃

Po-hleď, Bo - že, jak mi hro - zí vstá - va - jí - ce k bo - ji.

O mé du - ši mno - zí lžou, že již ne - má po - moc tvou. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Slyš slo - va má, můj Bo - že, Krá - li, mou my - sl

7
ž₅

po - zo - ruj ty sám, k to - bě když o po - moc vo - lám.

Zrá - na hned přij - mi o - běť chvá - ly, v lás - ce jsi stá - lý. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

8

Ž 6

1. Ne-tre-stej mne, Hos-po-di-ne, v hně-vu svém, ne-ká-rej mne

v roz-zlo-be-ní prch-li-vém, ne-boť jsem um-dle-ný, v kos-tech svých ra-ně-ný.

Smi-luj se v lás-ce na-de mnou již, jen ty sám, Pa-ne, mne uz-dra-víš. 5 slok

H: Zdeněk Čep

9

Ž 6

1. Již ne-tres-tej mě, Pa-ne, a ne-hně-vej se na mne.

Smi-luj se na-de mnou. Hle, kle-sám zba-ven sí-ly,

můj den se k no-ci chý-lí, mou u-zdrav ne-moc zlou. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

10
ž 8

1. Jak vzne - še - né tvé jmé - no po vší ze - mi, svou ve - leb -

- nos - tí nad vším vy - vý - še - ný jsi, Hos - po - di - ne, moc - ný

Pa - ne náš, vše, co jsi stvo - řil, stá - le v pé - či máš. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

11
ž 8

1. Pa - ne, jak dů - stoj - né je jmé - no tvé! Ze - mě i ne - be jsou

tvé slá - vy pl - ny. I v ú - stech ne - mluv - ňat tvá chvá - la zní. 4 sloky

H: Johannes Petzold (předehra), Günter André (sloka)

12
ž 8

Hos-po - di - ne, Pa - ne náš, jak vzne - še -

-né je tvo - je jmé - no po vši ze - mi. Coda

H: Jiřina Dvořáková Marešová

14
ž 11

1. Bůh je mou skry - ší bez-peč-nou, stráž-cem od mé - ho mlá - dí.
Hříš - ní proč trá - pí du - ši mou, zrád - nou ře - čí mne svá - dí

„Vzlét - ni, u - kryj se ja - ko pták, věr - ným hro - zí smrt

v tem - no - tách, zlí když cho - pí se vlá - dy.“ 2 sloky

H: Heinrich Schütz

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti, smi - luj se nad věr - ný - mi,

15/1
Ž 12

sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí, za - chraň před své - vol - ný - mi.

Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí, jsou sa - mi so -

-bě na - dě - jí. Bo - hu se vy - smí - va - jí. 4 sloky

H: podle Michaela Praetoriuse

1. Můj Bo - že, po - hled' z vý - so - sti, smi - luj se nad věr - ný -

15/2
Ž 12

-mi, sklí - če - né na - vštiv mi - lo - stí, za - chraň před své - vol - ný -

- mi. Slo - vo tvé sly - šet ne - chtě - jí, jsou sa - mi so - bě

na - dě - jí. Bo - hu se vy - smí - va - jí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

18
Ž 15 1. Z nás kdo smí s Pá-nem pře-bý-vat, žít to - bě blíz - ko, Bo-že

sva - tý? Ten, kdo tvou vů - li chtěl by znát, tvou prav-du

v srd - ci za-cho-vat, kdo křiv-du zlo - stí ne - od - pla - tí. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. O - chra-ňuj mne, Bo - že sil - ný, spo - lé - hám na te - be jen.

19
Ž 16

Tys mé do - bro, nik - do ji - ný to - bě ne - ní po - do - ben. 8 slok

antifona: Ne-bo ne-ne-cháš du - še mé v pek - le, zná-mou u - či - níš

20
Ž 16

mi ces - tu ži - vo - ta.

verš: 1. Ostříhej mne, Bože silný, neboť v tebe doufám.
2. Hospodin jest částka dílu mého a kalicha mého.
3. A když je mi po pravici, nikoli se nepohnu.
4. I tělo mé v bezpečnosti přebývati bude.
5. Rozveselilo se srdce mé a zplésala sláva má.
6. Sytost hojného veselí jest před obličejem tvým

Rci má duše Hospodinu: Ty jsi Pán — můj.
Rozmnožují bolesti své, kdo k cizímu bo - hu chvá - ta - jí.
A dědictví rozkošné do - sta - lo se mi.
Představuji Hospodina před ob - li - čej svůj.
Provazcové padli mi na mís - tech ve - se - lých.
a dokonalé utěšení po pra - vi - ci tvé.

H: Miloš Rejchrt

21
Ž 16

Na zá-chra-nu tvou, Bo-že, spo-lé-hám, ty svou ces-tu znát mi

dá - váš, v ra - dos - ti smím dál žít před tvou tvá - ří. 1 sloka

H: Taizé

22
Ž 18

antífona: Ty za-jis-té roz-svě-cu-ješ sví-ci mou. Hos-po-din, Bůh můj,

o - svě - cu - je tem - nos - ti mé.

verš: 1. Hospodin skála má a hrad můj i vysvoboditel můj, sil-ný můj, ská - la má,
2. Uchopil mne, vytáhl z velikých vod. Vytrhl mne od nepřítele mé - ho sil - né - ho,
3. Lid soužený vysvobozuješ a oči vy-so-ké sni - žu - ješ,

1. v něm naději skládám, štít můj a roh spasení mého, mé ú - to-čiš - tě. —
2. Ty, Pane, s milosrdným milosrdně nakládáš a k člověku upřímnému u-přím-ně se máš.
3. A protož chváliti tě budu mezi národy, ó Hospodine, a jménu tvému

žalmy pro-zpě - vo - va - ti.

3 sloky

H: Miloš Rejchrt

23
Ž 19

1. Bo-že náš, slá - vu tvou ne - be-sa so - blo - hou moc - ně vy -
a Bo-ha sil - né - ho v dí - le ru-kou je - ho všem li-dem

- pra - vu - jí
zje - vu - jí. Den po dni vy - prá - ví po - sel - ství tvé slá -

- vy, noc no-ci je zvě-stu - je. Bez ře - čí, bez hla - su

za kaž - dé - ho ča - su mou - drost tvou do - ka - zu - je. 3 sloky

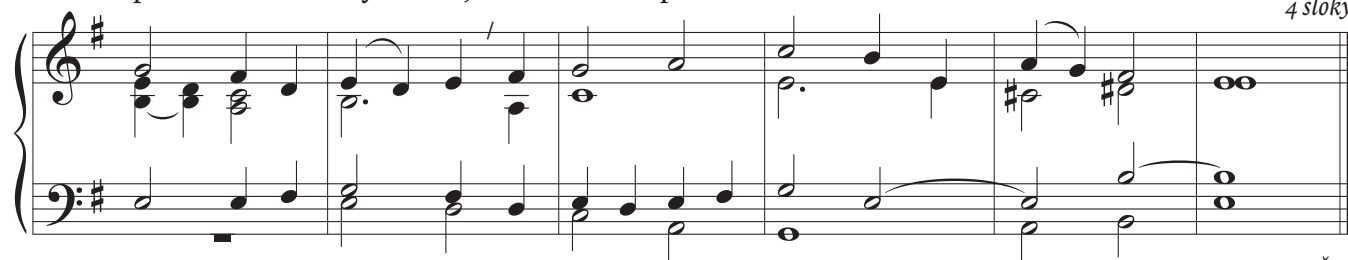
H: podle Clauda Goudimela

24
Ž 20

1. V úz-kos-ti čas kéž tvůj Bůh tě vy-sly - ší, ať je - ho__

jmé - no tě o - chrá - ní. Zchrá - mu ať zní: „Jsem tvou

spá - sou i skry - ší, tvou o - po - rou ve dnech strá - dá - ní.“ 4 sloky

H: Zdeněk Čep

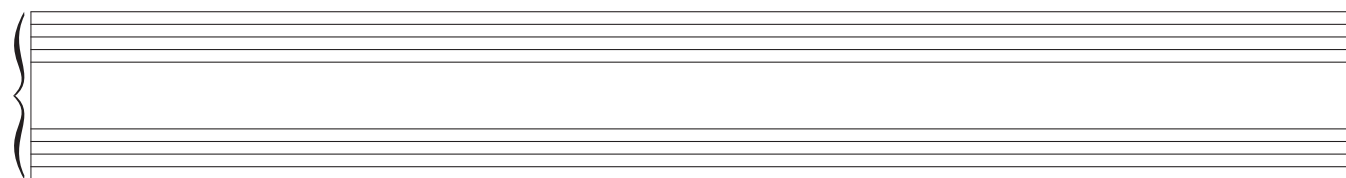
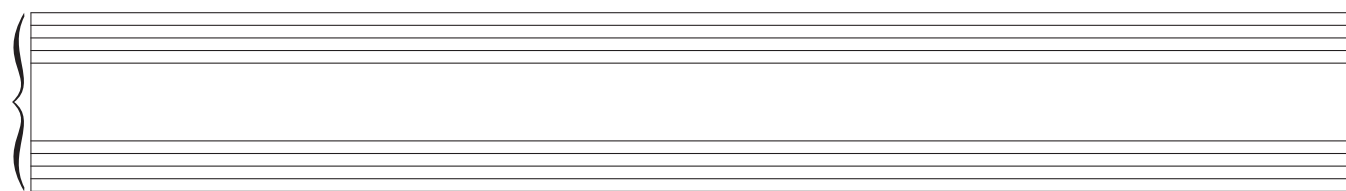
25
Ž 21

Dnes tvůj lid vstříc ti já - sá, můj Krá - li, i já s ním, — vždyť

ví - ra má a spá - sa jsou vzác - ným da - rem tvým. — Mou tou - hu znáš, má

přá - ní, teď smím si brát z tvých dla - ní tvou lás - ku s žeh - ná - ním. — 3 sloky

H: Heinrich Schütz

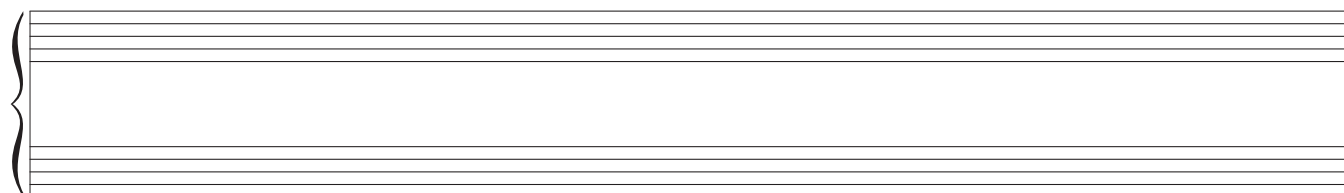
26
Ž 22

1. Bo-že můj, Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? — Bo - že můj,

Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? Tak zpí - val i král

Da - vid, sly-šel jsi jej? — Tak v tís-ni kři - čel Da - vid, spa-sil jsi jej? —

Bo - že můj, Bo - že, proč jsi mi teď vzdá - len? 4 sloky Coda

27

Ž 22

1. Bo - že můj, Bo - že můj, proč jsi mě o - pus - til?
 Vzdá - lil ses o - de mne, od mé - ho vo - lá - ní,

Proč už mě nes - ly - šíš? Na te - be če - kám.
 mar - ně tě vy - hlí - žím v be - zes - né no - ci.

Refrén:

Sva - tý jsi Hos - po - din, ve - leb - ný, důs - toj - ný,

k to - bě lid při - chá - zí vzdá - vat ti chvá - lu.

V te - be vždy dou - fa - li, v stí - nu tvém skry - li se,

byl jsi jim na - dě - jí, si - lou i spá - sou. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

28
Ž 23

1. Hos - po - din rá - čí sám pas - týř můj bý - ti, ne -

- bu - du v ni - čem ne - dos - tat - ku mí - ti. On na past - vi -

- nách pa - se mne roz - koš - ných, u - vo - dí vča - sně k pra - me - nům vod

ži - vých. Pro jmé - no své mou du - ši ob - čers - tvu - je,

po stez - kách pří - mých šťast - ně pro - vo - zu - je. 3 sloky

H: podle Clauda Gaudimela

29
Ž 23

antifona:
Ne-bu-du se bá - ti zlé - ho, ne - bo ty se mnou jsi, ty

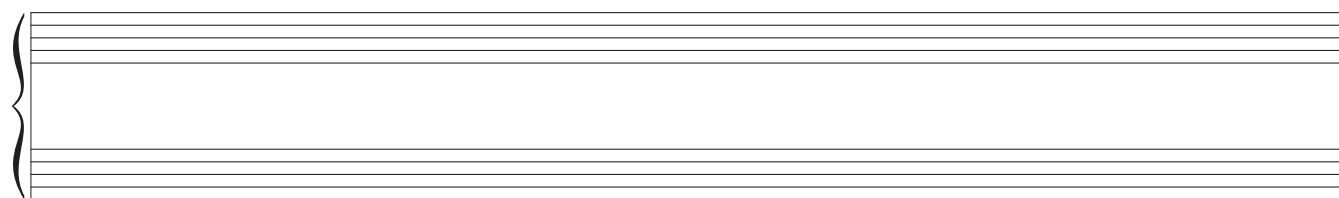
se mnou jsi. *vers:*
1. Hos-po-din jest můj pas-týř, ne-bu-du mí-ti ne-dos-tat-ku.

Na past-vách ze-le-ných pa-se mne, k vo-dám ti - chým mne při - vo - dí. *Nebudu se...*

vers:
2. Du - ši mou ob-čers-tvu-je, vo-dí mne po stez-kách spra-ve-dl-nos-ti pro jmé-no své,

byť se mi dos-ta - lo jí - ti přes ú - do - lí stí - nu smr - ti. *Nebudu se...*

H: Miloš Rejchrt

30
Ž 23

1. Sám Hos-po-din můj pas-týř je a ten mě před zlým chrá - ní. Vím,

že mi všech-no da - ru - je dnes ze svých dob-rých dla - ní. On spo-leh-li - vě

ve-de mne tam, kde jsou past - vy ze - le - né věč-né-ho slo - va spá - sy. 5 slok

H: Johann Walter

31
Ž 24

1. Tvá, Bo - že, je všech-na ze - mě a pl-nost je - jí do všech stran,

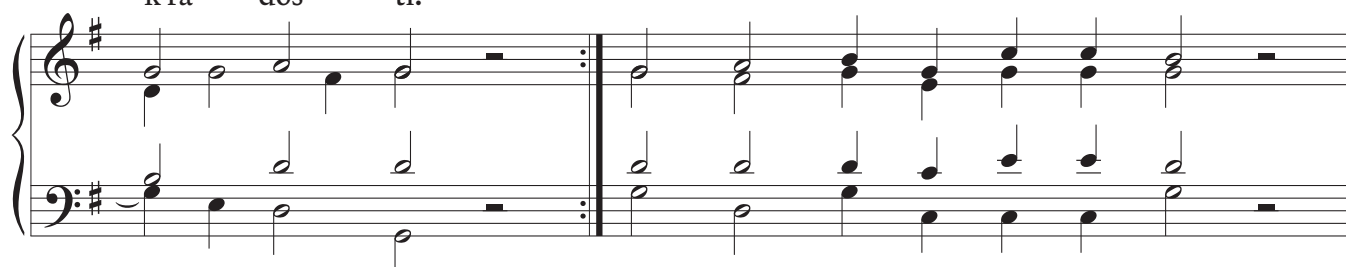
ce - lý kruh svě-ta je v tvé dla - ni, ti, ji-miž svět je o - bý - ván.

Na mo-ři za-lo-žil zem Pán, nad ře-ky pev-ný břeh se sklá - ní. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

33
Ž 251. K to - bě du - ši pozd - vi - hu - ji,
ne - za-han-buj mou na - dě - jiHos - po - di - ne,
ne - přá - te - lůmv úz - kos - ti,
k ra - dos - ti.

Ty, Bo - že, ne - za - han - bíš

žád - né - ho, kdo v te - be dou - fá,

po - tu - pou však

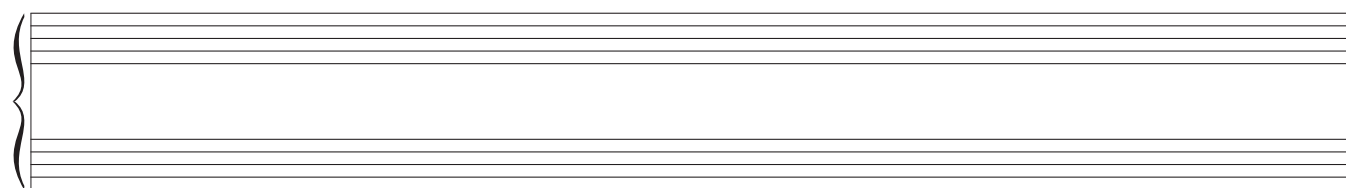
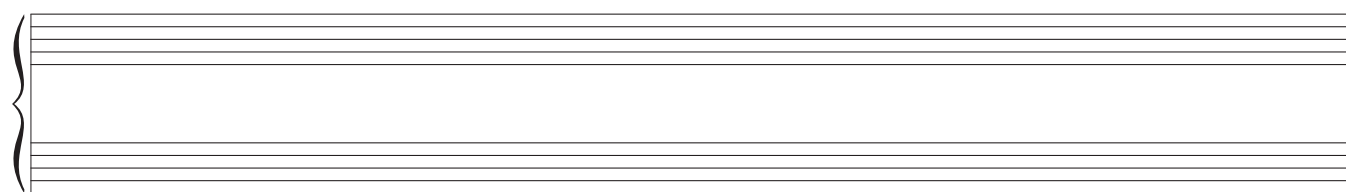
od - pla - tíš

kaž - dé - mu, kdo se ti rou - há.

7 slok

H: podle Clauda Goudimela

34
Ž 25

antifona:
Svou du - ši po - zve - dám jen k to - bě, Bo - že můj.

verš:

1. U - kaž mi své cesty, Hospodine, a po - uč mě o svých stez - kách.
Veď mě ve své pravdě a uč mě, ne - boť ty jsi Bůh, můj spa - si - tel.
2. Roz-po - meň se, Hospodine, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věč - ně.
Na mě pamatuj ve svém milosrdenství pro svou dobrotivost, Bo - že!
3. Du - ši mou opatruj a zachraň mě, a - bych nebyl zahanben, že jsem utekl

Atť mě chrání nevina a upřímnost, ne - boť v tebe, Hospodine, dou - fám!

H: Petr Eben

35
Ž 25

antifona:
Na te - be spo - lé - hám, kéž ne-jsem za - han - ben.

verš:

1. V úz - kos - tech srdce mi ulev az mých nesnází mě vy - pros - ti.
Na mou bídu a trápení popatři, všech - ny hříchy mi od - pusť.
2. Hos - po - din je dobrý a dokonalý, ces - tu hříšníkům u ka - zu - je.
Po - kor - né vede k správnému jednání, u - čí pokorné ces - tě své.
3. Hos - po - dinovo jednání je věrnost a láska pro ty, kdo plní jeho smlouvu a naří - ze - ní.
Dů - věr - ně se stýká Hospodin s těmi, dá - vá jim poznat svou smlou - vu.
kdo se ho bojí,

H: Petr Eben

antífona:
Sou-že-ní srd-ce mé-ho rozmno-žu-jí se, z úzkostí mých vy-veď mne.

36
Ž 25

verš:
1. K tobě, Hospodine, du - še své po-zdvi-hu - ji, Bože můj, v to-bě na - dě - ji

verš:
skládám, nechť nej-sem zahanben. *Soužení...* 2. Popatřiž na mne a smi-luj se nade mnou,

ne - boť jsem o - puš - tě - ný a ztrápený, viz trá-pe-ní mé a bídu mou.

verš:
Soužení... 3. Rozpomeň se na sli-to-vá-ní svá, Hospodine,

a na mi-lo-sr - denství svá, kte-ráž jsou od věků. *Soužení...*

1. Hos - po - din mé je svět-lo a má spá - sa, ži - vo - ta
Žá - dný strach už mnou pro-to ne - o - trá - sá, ne - pří - tel

37
Ž 27

mé - ho pev-ná záš - ti - ta.
v pas-ti své se na - chy - tá. Byť moc-né voj-sko tá-hlo pro - ti mně,

v svém srd - ci dě - sit se jich ne - mu - sím. Jen o jed - no Hos -

- po - di - na pro - sím: a - bych vždy pře-bý - val v je - ho do - mě. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Pán Bůh je sí - la má, všec - ka o - bra - na má!

38
Ž 27

Bez - peč - ně má stá - ti, a - niž se le - ka - ti du - še má. 6 slov

H: Otmar Mácha

*antifona:*39
Ž 27

Bůh náš, Hos-po-din, svět-lem je, spa-se-ním, proč se víc bát?

verš:

1. Hospodin je mé světlo a má spá-sa, koho bych se bál?
Hospodin je záštita živo - ta mé-ho, před kým bych se trá - sl?
2. Jedno od Hospodina žádám a po abych směl přebývat v Hospodinově
tom tou-žím: domě po všechny dny živo - ta své - ho,
abych požíval Hospodino vy ně - hy a patřil na je - ho chrám.
3. Hospodine, hle - dám tvou tvář, neskrývej svou tvář pře-de mnou.
V hněvu neodmítej svého slu - žeb - ní - ka, nezavrhuj mne, tys má po - moc!
4. Věřím, že uvidím blaho od Ho-spo-di - na v ze - - - mi ži - vých!
Důvěřuj v Hospodina, buď sil - ný, ať se vzmuží tvé srdce, v Hospodi - na dou - fej!

H: Petr Eben

40
Ž 27

S ví-rou dál vy - hlí-žím vše, čím Bůh ob - da - ří věr - né

své v ze - mi ži - vých. S dů - vě - rou dou - fám

v je - ho spa - se - ní v něm tou - žím pev - ně stát. *z sloky*

H: Taizé

41
Ž 27

1. Chci zpí - vat Pá - nu, zná můj hlas, on

spá - sou sám se stal, jak zá - ře v tmách, jak

slun - ce jas, v své lás - ce při mně stál. Coda
4 sloky A - men.

H: Robert Simpson

42
Ž 29

1. Moc-ní svě - ta, skloň - te se před Pá - nem moc - něj - ším.

Své - mu tvůr - ci vzdej - te čest, on vlád - ne na - de vším.

Je - ho jmé - nu sva - té - mu slá - vu přiz - ná - vej - te

a v ná-d-he - ře sva - ty - ně jej v bá-z - ni vzý - vej - te.

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. S dů-vě-rou k to-bě vo-lám, Pa-ne.

Smi - luj se na - de mnou,

44
Ž 31

ať han-bu nes-kli-dím.

Staň se mou ská - lou, pev-nou tvr - zí.

Sám veď mne pro své jmé - no.

Mé kro-ky do-veď k cí - li.

5 slov

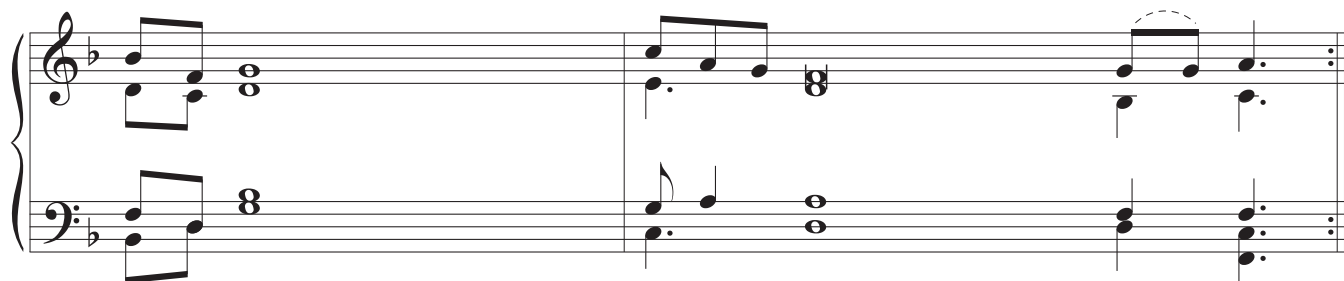
H: podle Clauda Goudimela

Odpověď shromáždění:

45
Ž 31

vers:

1. K to-bě, Hospodine, se utíkám,	ať ne-jsem zahanben	na vě - ky,
vy - svo - bod' mě, neboť jsi spravedlivý!	Po-přej mi sluchu, rychle mě	za - chraň!
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
2. Buď mi ochrannou skálou	a tvr - zí opevněnou k mé	zá - chra - ně,
ty jsi skála má a moje tvrz,	pro jmé-no své mě povedeš a budeš ří - dit.	
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
3. Z léč-ky nastražené mě vyprostíš,	ne-boť mé útočiště	jsi — ty.
Do tvých rukou svěřuji svého ducha,	neb ty mě vysvobodíš, věrný	Bo - že.
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
4. Já však, Hospodine, v tebe doufám	a ří-kám: Ty jsi	Bůh — můj!
O - sud můj je ve tvé ruce,	z mo-ci mých nepřátel mě	vy - svo - bod'!
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>
5. Jak je nesmírná tvá dobrotivost,	u-cho-vals ji těm, kteří se tě	bo - jí,
po - přá - váš ji těm, Hospodine,	kdo se před lidmi utíkají	k to - bě.
		<i>Rozjasni svou tvář...</i>

H: Petr Eben

1. Bla-ze ne-hod - né - mu, hřích svou vlá - du ztrá - cí,
člo-vě - ku hříš - né - mu Bůh zlým ne - od - plá - cí.

46

Ž 32

Bla - ze hle - da - jí - cím, Bůh před pá - dem chrá - ní,

k li-dem vo - la - jí - cím s lí - tos - tí se sklá - ní.

6 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Šťast - ný je člo - věk, je-muž Bůh od-pus-til a je-hož

47

Ž 32

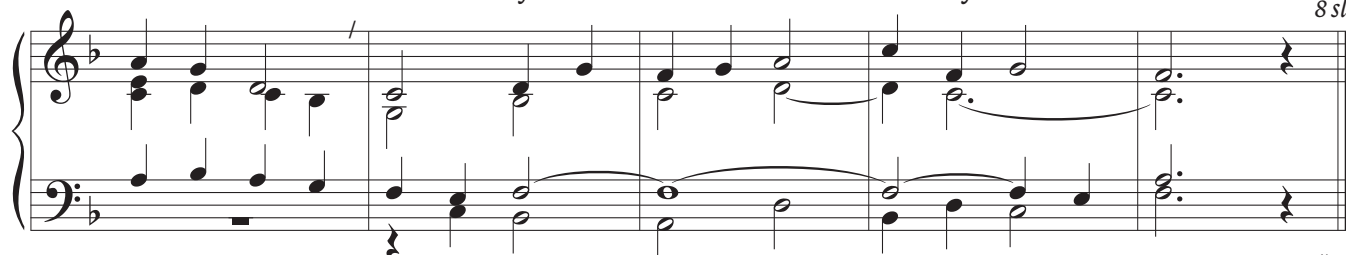

vi - na smí-ře-na jest. Šťast-ný je člo - věk, je-hož Bůh

o - čis - til a v je-hož du - ši se nes - kry - vá lest.

8 slok

H: Zdeněk Čep

1. Roz - ve - sel - te se v Hos - po - di - nu, spra - ved - li - ví a u - přím - ní!
 Zněj har - fa k slá - vě je - ho či - nů, ná - stro - je hud - by, lout - no, zni!

48/1
Ž 33

No - vou pí - seň pěj - te, sla - dit všech - no chtěj - te k slá - vě pra - vé - mu

jen slo - vu Bo - ží - mu, dí - lu tr - va - lé - mu, nás tě - ší - cí - mu. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Roz - ve - sel - te se v Hos - po - di - nu, spra - ved - li - ví a u - přím - ní!
 Zněj har - fa k slá - vě je - ho či - nů, ná - stro - je hud - by, lout - no, zni!

transponovaná
verze

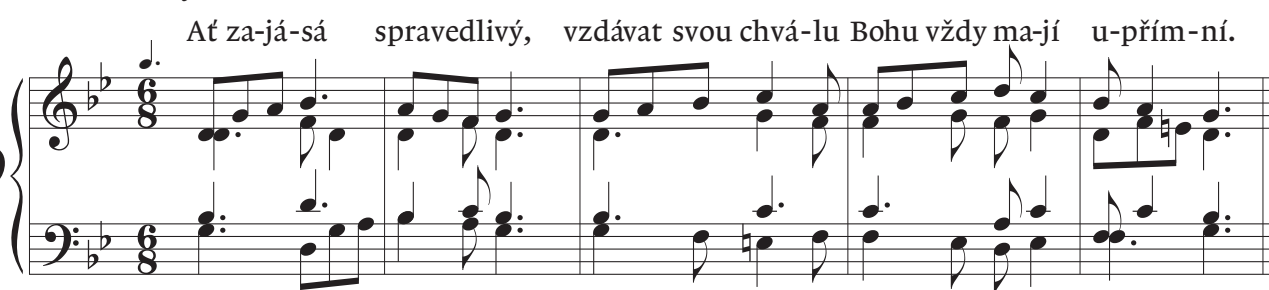
48/2

Ž 33

No - vou pí - seň pěj - te, sla - dit všech - no chtěj - te k slá - vě pra - vé - mu

jen slo - vu Bo - ží - mu, dí - lu tr - va - lé - mu, nás tě - ší - cí - mu. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

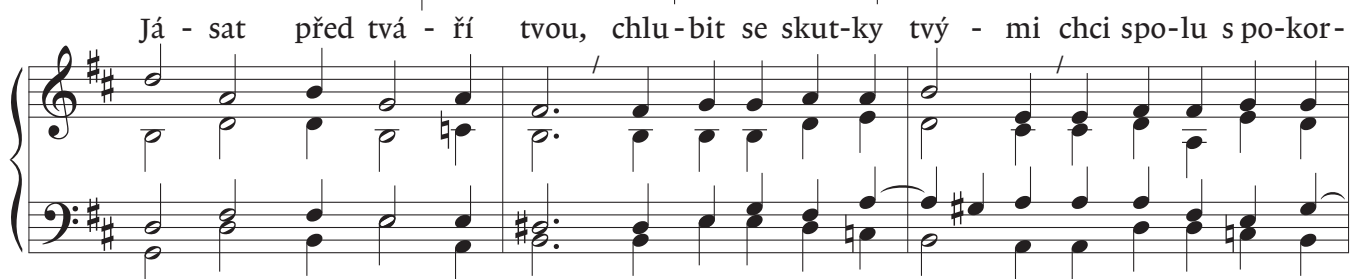
49
Ž 33

Recitativ:

1. Radujte se spravedliví z Ho - spo-di - na, slu - ší se, aby ho dobří chváli - li.
Cíterou oslavujte Ho - spo-di - na, hrej - te mu na desetistrunné har - fě.
At zajásá...
2. Neboť Hospodinovo slo - vo je správné, spo - le - hli - vé je celé jeho dí - lo.
Miluje spravedl - nost a prá - vo, ze - mě je plná Hospodinovy milo - sti.
At zajásá...
3. Hospodinův úmysl tr - vá na vě - ky, myš - len - ky jeho srdce po všechna pokole - ní.
Blaze národu, jehož Bohem je Hos - po - din a bla - ze lidu, který si vyvolil za svůj
maje - tek.
At zajásá...
4. Hospodinovo oko bdí nad těmi, kdo
aby ze smrti vyrval se ho bo - jí, nad tě - mi, kdo doufají v jeho mi - lost,
je - jich du - še, aby jim ži - vot zachoval za hla - du.
At zajásá...
5. Naše duše vyhlíží Ho - spo-di - na, on sám je naše pomoc a štít.
V něm se raduje na - še srdce, dů - vě - řu - jeme v jeho svaté jmé - no.
At zajásá...

H: Petr Eben

50
Ž 34

H: Heinrich Schütz

51

Ž 34

1. Chci Pá - na sla - vi - ti svým srd - cem ča - su kaž - dé - ho a

svý - mi ús - ty o je - ho chvá - le vždy mlu - vi - ti. Jen

v Pá - nu bu - de mít má du - še chlou - bu nej - vyš - ší, tu

ti - ší, jak to u - sly - ší, se bu - dou ve - se - lit. 6 slok

H: originál upravil Vojtěch Esterle

52

Ž 36

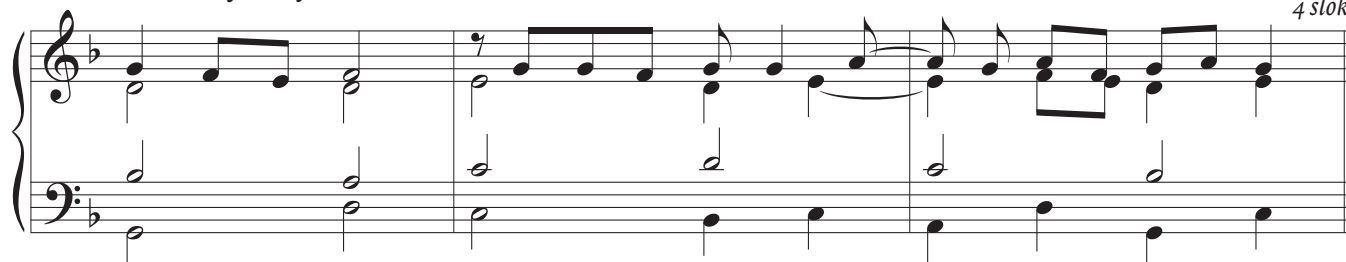
Refrén:
Tvá mi - lost, Pa - ne, sa - há k sa - mým ne - be - sům,

tvá věr - nost nes - mír - ná do - tý - ká se mra - ků.

1. Moc-ně jak hrad-ba hor sto-jí tvé prá - vo, hloub-ku jak mo - ře

má vždy tvůj soud. Svou lás-kou chrá-níš všech - no ži - vé na ze-mi. *4 sloky*

H: Herbert Beuerle

55
Ž 38

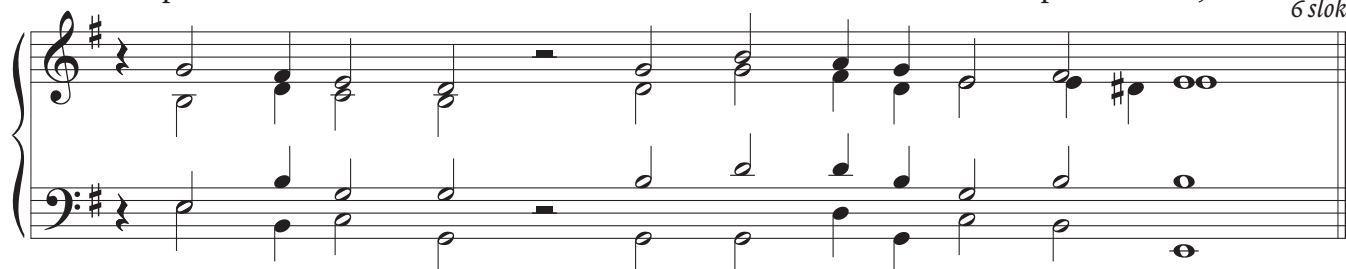
1. Bo - že, ne - tres - tej mne v hně - vu. Ne - ká - rej mne.

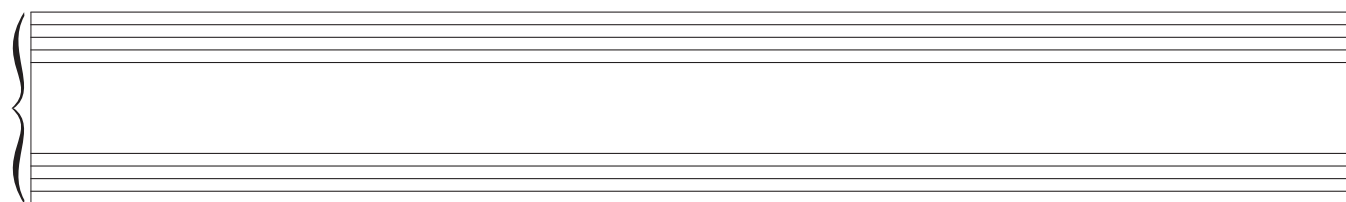
Za - drž své roz - lí - ce - ní. Na mne do - le - hla tvá ru - ka

pro mou vi - nu. Ne - klid du - ši za - pla - vil, *6 slok*

H: podle Clauda Goudimela

57
Ž 40

1. Svou na-dě-ji jsem vklá - dal jen v Bo-ha sa - mé - ho, Pán vy-sly-šel můj

ná - řek, hlas po-ní - že - né - ho. Zá - chra-nou stal se v nou - zi, v zou-fal-ství

be - zed-ném, mé no-hy kle-sa - jí - cí vrá-til na pev - nou zem. 4 sloky

H: Heinrich Schütz

58
Ž 42

1. Ja - ko je - len mu-čen žíz - ní po te-kou-cích vo-dách řve,
tak, můj Bo - že, ve své trýz-ni blíz-ko - sti já žá-dám tvé.

Ja - ko ze - mě vy - pra - hlá žíz - ní te - be du - še má.

tvé prá-vo znít. Kdy už, Pa - ne, ve svém chrá - mě zje-víš nám své 6 slok

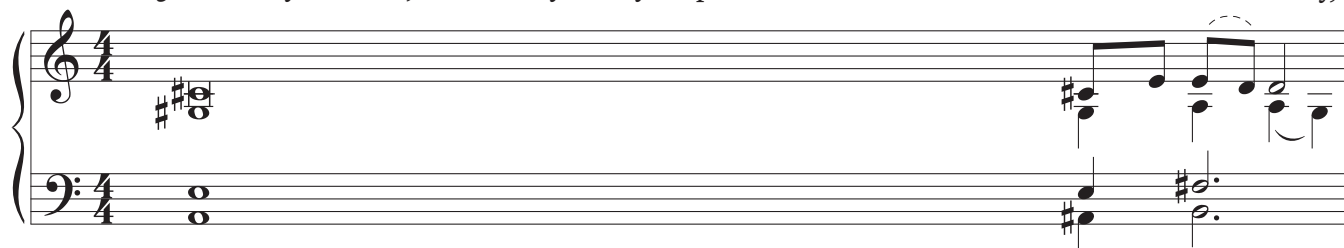
H: podle Clauda Goudimela

59
Ž 42*antífona:*

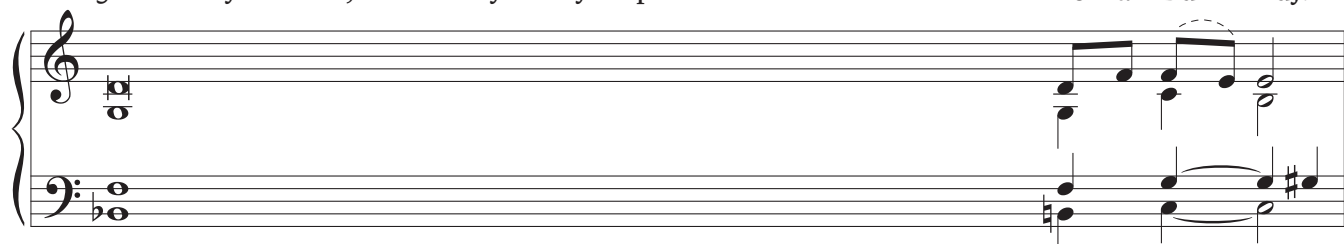
Proč jsi smutná, du-še má, a proč se kormoutíš ve mně?

verš:

1. Jakož jelen řve, dychtě po tekutých vodách, tak duše má řve	k tobě, ó Bo - že.
2. Slzy jsou mi místo chleba dnem i nocí, když mi říkají každého dne:	Kdež jest Bůh tvůj?
3. Chodíval jsem s mnohými a ubírával se s nimi do	do - mu Bo-ží-ho
4. Můj Bože, můj Bože, jak	tesk - lí du-še má
5. Posečkej na Boha, neboť onť jest hojné spasení tváři	mé a Bůh můj,

1. Skoro-liž půjdu a ukáži se před obličejem Božím? Žízni duše má Boha, Bo - ha ži - vé - ho.
2. Na to když se rozpomínám, téměř duši svou sám
3. v zástupu plésajících s díkčiněním a hla -
4. všechna vlnobití tvá a rozvodnění na
5. Posečkej na Boha, neboť onť jest hojné spasení tváři

H: Miloš Rejchrt

61
Ž 45

1. O dob-ré vě - ci chci zpí-vat, o tom, čím pře - té - ka

srd - ce. Vy - prá - vět všem o to - bě, Pa - ne, můj Krá-li.

9 slok

H: Ladislav Moravetz

62
Ž 46

1. Ú - to - čiš - těm i zdrojem sí - ly v úz - kos - tech, v každé těž - ké chví - li

zů - stá - vá věr - ný Hos - po - din, svou ru - ku po - dá ztrá - pe - ným.

I kdy - by blížil se den zká - zy, třás - la se zem i hors - ké srá - zy,

byť svět se to - pil v hlu - bi - nách, Bůh zá - chra - nou je, sní - má strach. *3 sloky*

H: podle Claudi Gaudimela

novější verze melodie

63
Ž 46

1. Hrad pře - pev - ný jest Pán Bůh náš, zbroj vý - bor - ná i sí - la;
onť nás chrá - ní, když sa - ta - náš své pro - ti nám vy - sí - lá.

Ten sta - rý ne - pří - tel zka - zit by nás chtěl, moc a mno - há lest

hroz - ná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho. *4 sloky*

H: autor neznámý

starší verze melodie

63
Ž 46

1. Hrad pře - pev - ný jest Pán — Bůh náš, zbroj vý - bor -

- ná i sí - la; onť nás chrá - ní, když sa -

- ta - náš své pro - ti nám vy - sí - lá. Ten sta -

- rý ne - pří - tel zka - zit by nás chtěl, moc a mno - há lest

hroz - ná zbraň je - ho jest, v svě - tě ne - má rov - né - ho. *4 sloky*

antifona:
Blíz - ký je Hos - po - din všem, kdo ho vzý - va - jí.

64
Ž 46

verš:

1. Bůh — je — naše útočiš — tě a sí — la,
Pro — to — se nebojíme, i kdyby se ká — ce — la ze — mě,

2. Prou — dy — bystřin jsou k radosti Bo — ží — mu měs — tu,
Bůh — je — v jeho středu, ne — po — hne — se,

3. S ná — mi — je Hospodin zá — stu — pů,
Pojď — te, — pozorujte Bo — ží skut — ky,

osvědčil se jako nejlepší
i kdyby se hory řítily

přesvatému stánku
od časného jitra ho Bůh

Bůh Jákobův je
které učinil

po — moc — ník v nou — zi.
do hlu — bin mo — ře.

Nej — vyš — ší — ho.
bu — de — chrá — nit.

na — ší — tvr — zí.
k ú — ža — su ze — mě.

Blízký je...

Blízký je...

Blízký je...

H: Bohuslav Korejs

65

Ž 47

1. Všich - ni v ten - to čas, ó li - dé, svůj hlas

jas - ný vy - dej - te, srd - cem ple - sej - te.

Bo - hu zpí - vej - te, zvuč - ně jej chval - te,

ne - boť on jest Pán všech nej - vyš - ší sám,

Bůh vel - mi hroz - ný, Král vše - ho moc - ný,

vše - chen svou mo - cí svět spra - vu - jí - cí. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

66
Ž 47

1. Vše - ch ná - ro - dů hlas já - sa - vý ať Pá - na své - ho

o - sla - ví. On sám je vlád - cem dŮs - toj - ným, nechť zní mu chvá - ly

s tles - ká - ním: Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. Ha - le - lu - ja. 3 sloky

H: Heinrich Schütz

67
Ž 48

1. Ó měs - to Bo - ží, ty jsi štít, hráz moc - ná ze všech stran.

Pře - mno - hý prou - dí Bo - ží lid do tvých se u - krýt bran. 4 sloky

H: Johann Crüger

68
Ž 51

1. Ó Bo - že hoj - ný v mi - lo - sr - den - ství, i na - de mnou

těž rač se smi - lo - va - ti, pře - stup - ky mé sám všech - ny vy - ma - za - ti,

u - čiň to pro své do - bro - ty množ - ství. Při - spěj mi, te - be vzý - vám sa -

- mé - ho, ty ob - myj mě od všech mých ne - pra - vo - stí, slož ze mne bří -

- mě hří - chu těž - ké - ho, a - bys mne stá - le ne - měl v ne - li - bo - sti. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

antífona:
Stvoř mi, Bo-že můj, nové srdce čis-té, ať znovu ži-ji v duchu přímém.

69
Ž 51

verš:

1. Smi-luj se, Bože, pro své milosrdenství pro své velké slitování zahlad' mou
na-de mnou, ne-pra-vost.
Ú - plně ze mě smyj vi-nu mou a očisť mě od mé-ho hříchu.
Stvoř mi, Bože můj...
2. Ne - boť já svou nepravost u-zná-vám, můj hřích je stále pře-de mnou.
Jen proti tobě jsem se pro-hře-šil, spá-chal jsem, co je před te-bou zlé.
Stvoř mi, Bože můj...
3. Tak se ukáže, jak je spravedlivý tvůj roz-su-dek, že jsi bez úhony ve svém soudu.
Hle, líbí se ti srdce u-přím-né, ve skrytu mě učíš mou-dro-sti!
Stvoř mi, Bože můj...
4. Po - krop mě yzopem a bu-du čis-tý, u-myj mě a budu než sněh bě-lej - ší.
Po - přež mi slyšet hlas veselí a ra-do-sti, ať kosti, které jsi zdrtil, za-já - sa-jí.
Stvoř mi, Bože můj...

H: Petr Eben

1. Slyš, Bo-že můj, pro spá - su mou a slá-vu jmé-na své - ho,

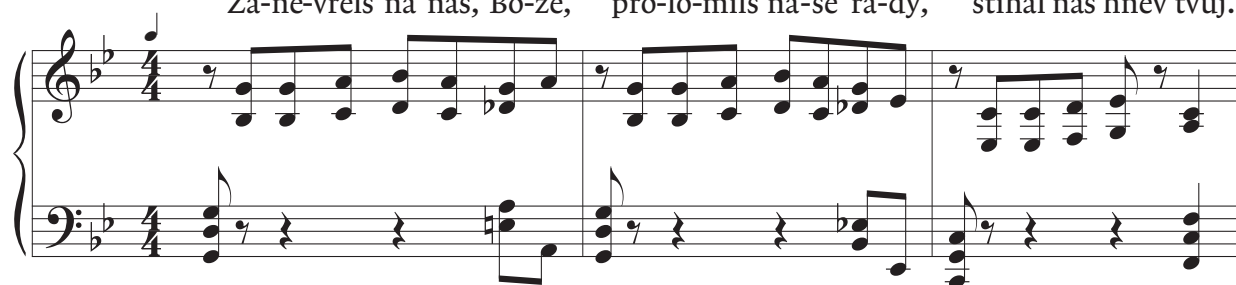
70
Ž 54

teď při mně stůj a mo-cí svou — veď sám při zem-dle-né - ho. 5 slok

H: Jan Horký

72
Ž 60

Za-ne-vřels na nás, Bo-že, pro-lo-mils na-še řa-dy, stíhal nás hněv tvůj.

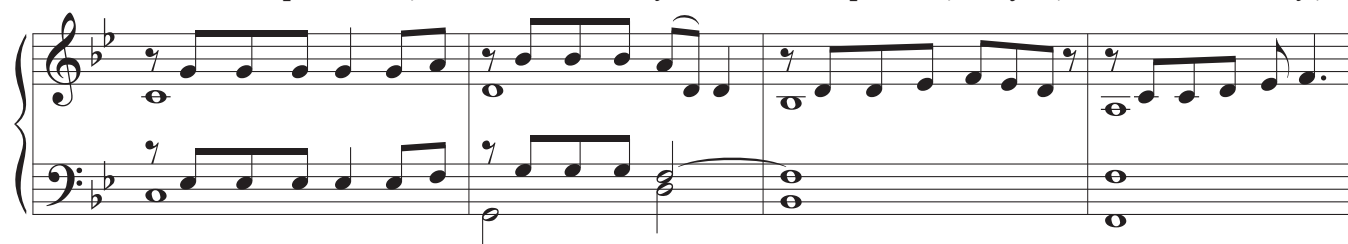
Na-vrať se k nám! Ze - mí jsi o-třá-sl, roz-ště-pil jsi ji. Scl je-jí trh-li-ny,

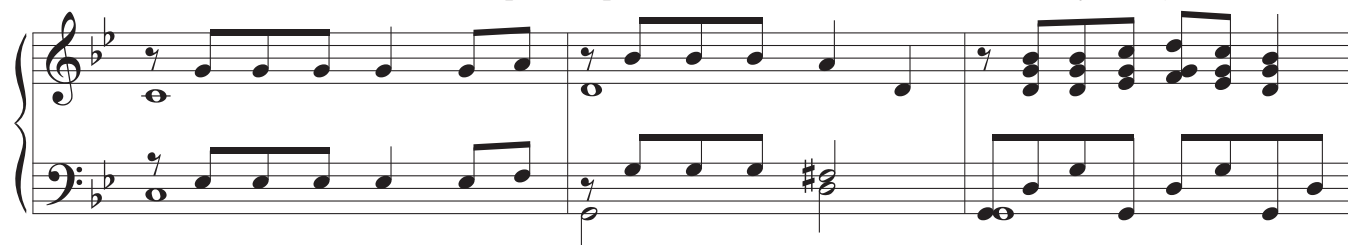
ne-boť se hrou - tí! Vlast-ní-mu li - du dals o - ku-sit tvr-dost,

dals nám pít ví - no, až záv-rať nás jí - má. Do-pus-tils, a-by ti, kdo se tě bo-jí,

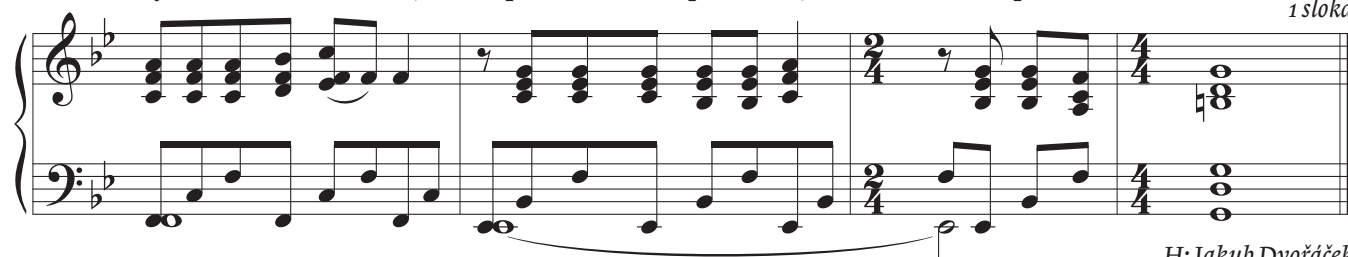

ko-rou-hev k ús - tu - pu před lu-kem zved - li. A - by tvo-ji mi-lí

by-li za-cho-vá - ni, po-moz svou pra-vi-cí, od-po-věz nám!

1 sloka

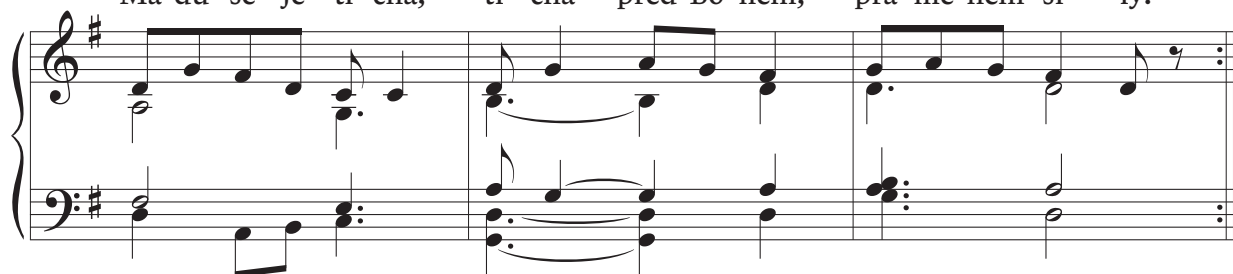

H: Jakub Dvořáček

Prolog / epilog

Volně Má du-še je ti-chá, ti - chá před Bo-hem, pra-me-nem sí - ly.

74
Ž 62

A - ni zlá__ bou-ře, a - ni zlá__ bou-ře mnou ne - poh - ne.

Mezihra

Tempo ♩ = 50

Sloky

1. Du-še má, zů-staň ti - chou před Bo - hem. On je tvou ská - lou,

ú - tě - chou, spá - sou, tvou na - dě - jí.

6 slok

Způsob provedení: Prolog s repetičemi
1. až 4. sloka - Mezihra
5. až 6. sloka - Mezihra
Epilog bez repetič - Mezihra
1. sloka

H: Ladislav Moravetz
a Vlasta Redl

75
Ž 62

Jen Bůh mé du - ši dá - vá spá - su a mír, jen

s ním při - chá - zí mír. Dá spo - či - nout mé

du - ši v Bo-žím smí - ru, spá - sa má - je v něm. Jen

H: Taizé

77
Ž 65

1. Na Si-ón-u se čest ti dá - vá, ó Bo - že, Pa - ne náš,
tam to-bě lid tvůj chvá - lu vzdá - vá, že hříš - né při - jí - máš.

Tam k to-bě bu-dou při - chá - ze - ti i ji - ní o - de - všad,

tys ho - tov pros - by vy - sly - še - ti, v své lás - ce k nim se znát. 6 slok

H: Claudi Goudimela

78
Ž 65

1. Náš Bo - že, to - bě pa - tří chvá - la, já - sot i zti - še - ní,
když na - slou - cháš všem vo - la - jí - cím, ce - lé - mu stvo - ře - ní.

Hří - chy a vzpou - ry zno - vu vlád - nou mým skut - kům zma - te - ným,

ztrá - ce - jí sí - lu před tvou tvá - ří, moc tvým od - puš - tě - ním. 4 sloky

H: Vojtěch Esterle

79/1
Ž 66

1. Nuž pojd - te a Bo - hu ple - sej - te, jmé - no je - ho vy - vy - šuj - te,

ra - dost - ně žal - my mu zpí - vej - te, čest je - ho vždy roz - ši - řuj - te.

Rce - te Bo - hu: Jak jsi pře - hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá,

že ne-pří - tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz-ná - vá. 8 slok

H: podle Clauda Goudimela

79/2
Ž 66

1. Nuž pojd'-te a Bo-hu ple - sej - te, jmé - no je - ho vy -

- vy - šuj - te, ra - dost-ně žal-my mu zpí - vej - te, čest

je - ho vždy roz - ši - řuj - te. Rce - te Bo - hu: Jak jsi pře -

- hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá, že ne-pří -

- tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz-ná - vá. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

transponovaná
verze

79/3

Ž 66

1. Nuž pojd'-te a Bo-hu ple-sej - te, jmé - no je-ho vy-vy-šuj - te,

ra - dost-ně žal-my mu zpí - vej - te, čest je - ho vždy roz - ši - řuj - te.

Rce - te Bo-hu: Jak jsi pře-hroz - ný ve všem, co či - ní ru - ka tvá,

že ne-pří - tel to - bě od - por - ný tvou čest a slá - vu poz - ná - vá.

8 slok

H: podle Claudi Goudimela

antifona:

Já - sej - te Bo - hu, všech - ny ze - mě, ha - le - lu - ja.

80

Ž 66

verš:

1. Já - sej - te Bohu, všechny ze - mě opěvujte slá - - vu je - ho jmé - na,
vzdej - te mu velkolepou chvá - lu! Řekněte Bohu: „Jak úžas - ná jsou tvá dí - la.“

Jásejte Bohu...

2. „Ať se ti koří celá země, ať ti zpí - vá, nechť tvé jmé - - no o - pě - vu - je.“
Pojď - te a pozorujte Boží skut - ky: podivuhod - - ně jed - nal s lid - mi!

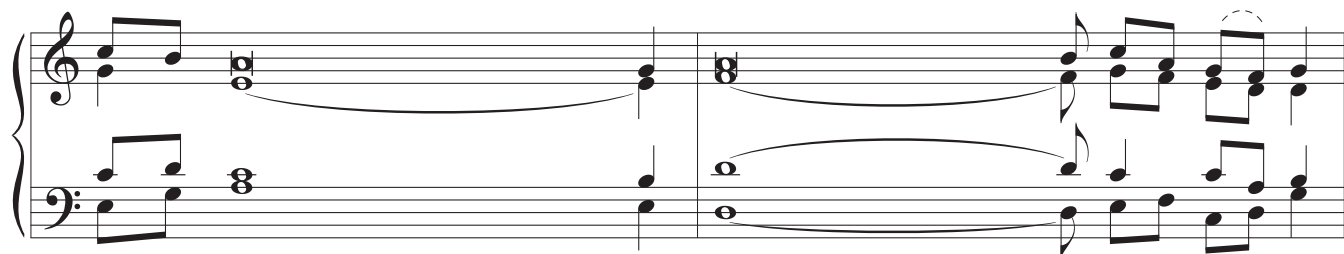
Jásejte Bohu...

3. Mo - ře proměnil v souš, suchou no - - hou pře - šli ře - ku,
pro - to se radujme v Bo - - hu! Navěky svou mo - cí vlád - ne.

Jásejte Bohu...

4. Pojď - te, slyšte, všichni bohoboj - ní, chci vyprávět, co Bůh mé du - ši pro - ká - zal.
Bůh buď veleben, že neodmítl mou pros - bu že mi svou lás - ku ne - od - ňal.

Jásejte Bohu...

H: Bohuslav Korejs

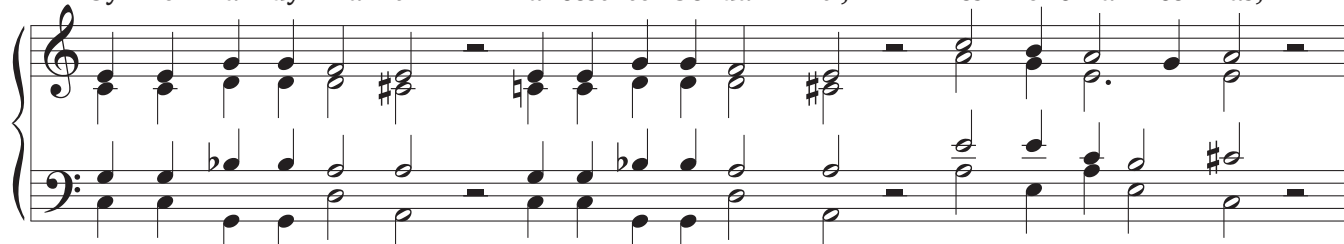
1. Ó Pa - ne, smi - luj se nad ná - mi, své lás - ky ště - dře u - děl nám,
svým světlem zůs - tá - vej vždy s ná - mi, kaž - dou při nás tmu rozp - tyl sám,

81/1

Ž 67

by moh kaž - dý zná - ti a čest to - bě dá - ti, žes o - chrán - ce náš,

že se i ci - zí - mu ná - ro - du kaž - dé - mu v lás - ce po - dá - váš.

3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná verze

1. Ó Pa-ne, smi-luj se nad ná-mi, své lás-ky ště-dře u - děl nám,
svým světlem zůs-tá-vej vždy s ná-mi, kaž-dou při nás tmou rozp-tyl sám,

81/2

Ž 67

by moh kaž-dý zná-ti a čest to-bě dá-ti, žes o-chrán-ce náš,

že se i ci-zí-mu ná-ro-du kaž-dé-mu v lás-ce po-dá-váš. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Ó po-žeh-nej nám, Pa-ne, po-žeh-nej z vý-so-sti,
ať nad ná-mi vždy pla-ne tvé svět-lo mi-los-ti;

82

Ž 67

i nad ji-ný-mi vše-mi ať prav-da tvá se skví,

ó zjev na ce-lé ze-mi své mi-lo-sr-den-ství. 3 sloky

H: Zdeněk Čep

83
Ž 67

Kánon Pá - nu dík vzdá - vej - te, zás - tu - po - vé, služ - te mu v ra - dos - ti

o - prav - do - vé! Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé!

repetice se opakuje po celou dobu kánonu

H: Ladislav Moravetz

84
Ž 68

1. Když Bůh v své mo - ci po - vsta - ne, dav ne - přá - tel se roz - va - ne
tu u - te - kou mu od tvá - ři zlost pá - ší - cí a mod - lá - ři,

a před ním pryč se skli - dí,
i kdo ho ne - ná - vi - dí. Jak vět - rem dým se roz - há - ní, tak roz - že -

- neš je v žeh - rá - ní svou ru - kou tres - ta - jí - cí, a jak se ná - hle roz - plý -

- vá vosk, když jej o - heň o - hří - vá, tak zhy - nou bez - bož - ní - ci. 5. slok

H: podle Clauda Goudimela

85
Ž 69

Ref.
Ať mne ne-od-vle-če dra-vý proud, hlu-bi-na mne ne-po-hl-
- tí, be - ze - dná ne - za-vřou se ús - ta, —

Sloka:
1. V bah-ně se to-pím,
Mar - ně tě hle-dám,
be - ze - dná ne - za-vřou se ús - ta. —

za - chraň mne, — ne-mám už na čem sta - nout, — hlu -
ztrá-cím zrak, — kři - čím až do um - dle-ní. — Po -

- bo - ké vo - dy ko-lem jdou, až — k du - ši pro - ni - ka - jí.
- še - ti - lost mou dob-ře znáš, nic — ti — z ní skry-to ne-ní. *5 slok*

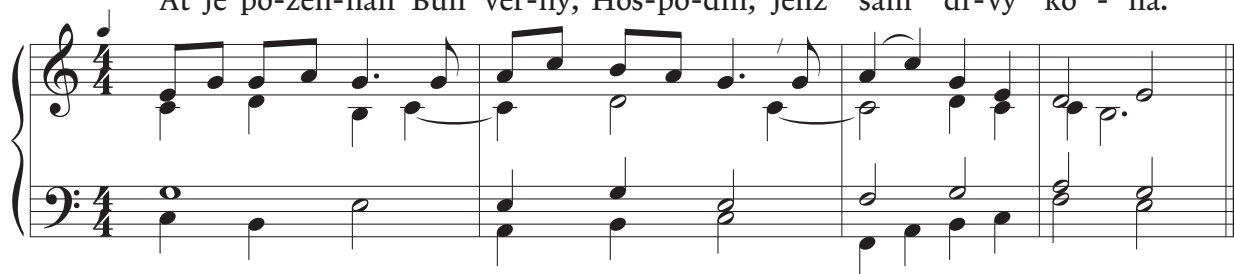
Ref.
Coda
na - de mnou, na - de mnou.

antifona:

Ať je po-žeh-nán Bůh věr-ný, Hos-po-din, jenž sám di-vy ko - ná.

87

Ž 72

vers:

1. Bo-že svěř králi svou pra-vo-moc a sy-nu královskému spravedl - nost svou.
Ať vlád-ne tvému lidu spra - ve-dli-vě, ne-stran-ně tvým u - - bo - hým.

Ať je požehnán...

2. V jeho dnech rozkvetete spra - ve-dl-nost a hojnost pokoje, dokud nezanikne lu-na.
Od mo-ře k moři vládnouti bu - de, od ře - ky až do končin ze - mě.

Ať je požehnán...

3. Chudáka, který se dovolává pomoci, vy-svobodí, ujme se ubožáka, jehož se nikdo neu-jí - má.
Nad nuzným a chudým se smi-lu-je, za-chrá-ní ubožákům ži - vot.

Ať je požehnán...

4. Bu-de se jménu jeho žehnat na vě-ky a pokud bude slunce svítit, potrvá jeho jmé - no.

V něm budou požehnána všechna budou ho blahoslavít všechny ná-ro-dy.
plemena ze - mě,

Ať je požehnán...

H: Petr Eben

89

Ž 75

1. S chvá - lou chce-me k to - bě jít, Bo-že, přij-mi dí-ků hlas,
jmé - no tvé je blíz - ko nás, v moc-ných skut - cích při - chá - zíš.

V den, kdy vy-hlá - síš svůj soud, bu-de všem tvé prá - vo znít.

5 slov

H: Jiřina Dvořáková Marešová

90
Ž 77

1. V těž-ký čas zá-rmut-ku své - ho vzý-val jsem Bo-ha sa-mé - ho,

svůj hlas k Bo-hu jsem vzná-šel, do - kud mne ne - vy - sly - šel.

A tak čím mi by - lo tí - že, bych jej so - bě měl vždy blí - že,

tím víc je - ho po - mo - ci hle - dal jsem dnem i no - cí. 9 slok

H: podle Clauda Goudimela

91
Ž 79

1. Věč - ný Krá-li, Pa-ne náš, jenž dě-dic-tví mi-lé máš, roz-koš-ný Je-

- ru - za-lém a hrad v něm o-zdob-ný, ctných ry - tí - řů pl - ný. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

antifona:

92
Ž 80

Přijď, Pa - ne, a vys - vo - bod' nás!

verš:

1. Slyš, Izraelův
probuď svou pa-stý-ři, skvěj se září, ty, který trůníš nad che - ru - by,
sí - lu a přijď nás zachránit.
Přijď, Pane...
2. Bože zástupů
Ochraňuj, co zasadila tvá vrať se, shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tu-to ré - vu!
pravi-ce, výhonek, který sis vy-pě-sto - val!
Přijď, Pane...
3. Ať je tvá ruka nad mužem po tvé pravi-ci, nad člověkem, které - - ho sis vychoval.
Neustoupíme už od te-be, zachovej nás naživu, a budeme
vele-bit tvé jmé - no.
Přijď, Pane...

H: Bohuslav Korejs

93
Ž 81

1. Hla - sem ve - se - lým zvuč - ně proz - pě - vuj - te

a před Bo - hem svým, jenž na - ší si - lou,

s mys - lí ve - se - lou o - chot - ně zpí - vej - te. 11 slok

H: Ladislav Moravetz

94
Ž 84

1. Věč - ný Bo-že, sil-ný v bo - ji, jak jsou pří-byt-ko-vé tvo - ji

roz-koš-ní, nám vždy nej-mi - lej - ší! A pro-to tou - ží má du - še

po do-mě tvém v kaž - dém ča - se, ó Pa-ne nej - žá - dos-ti - věj - ší,

mé sr-dce k Ot - ci do-bré - mu vstříc ple - sá, k Bo-hu ži - vé - mu. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

95/1
Ž 84

1. Aj, jak jsou mi - lí tvo-ji pří-byt-ko - vé, jak roz - koš - ní

kře-stán - ští sbo - ro - vé, Pa - ne, v nichž tvé jmé - no slav - něl 12 slok

H: Petr Eben

95/2
Ž 84

1. Aj, jak jsou mi - lí tvo-ji pří-byt-ko - vé, jak roz - koš - ní

kře-stan - ští sbo - ro - vé, Pa - ne, v nichž tvé jmé - no slav - né! 12 slok

H: Ladislav Moravetz

96
Ž 84

1. Jak pří - jem - né, můj Pa-ne, pře - bý - vat v do - mě tvém.
Pro zem-dle-nou mou du-ši ty sám jsi pří - byt - kem.

Ve stí - nu tvém se skry-ji, i srd-ce mé chce vy-jít vstříc Pá - nu

s já - - - so - tem. 3 sloky

H: Heinrich Schütz

97
Ž 85

1. Vždy, Pa-ne, dob-ře svým jsi či - ní - val: Já - ko-bův

kmen vy - ve - dls z vě - ze - ní, své - ho li - du hří -

- chy jsi při - kry - val dá - va - je sám jich všech od - puš - tě - ní,

a - nižs po - pouš - těl své pr - chli - vos - ti, ný - brž svůj

hněv za - mě - nils mi - los - tí. Kéž i k nám, Bo-že, se zas

na - vrá - tíš a hněv svůj prud - ký od nás od - vrá - tíš. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

Pa-ne, u-kaž nám své mi-lo-sr-den-ství a dej — nám svou spá - su.

98

Ž 85

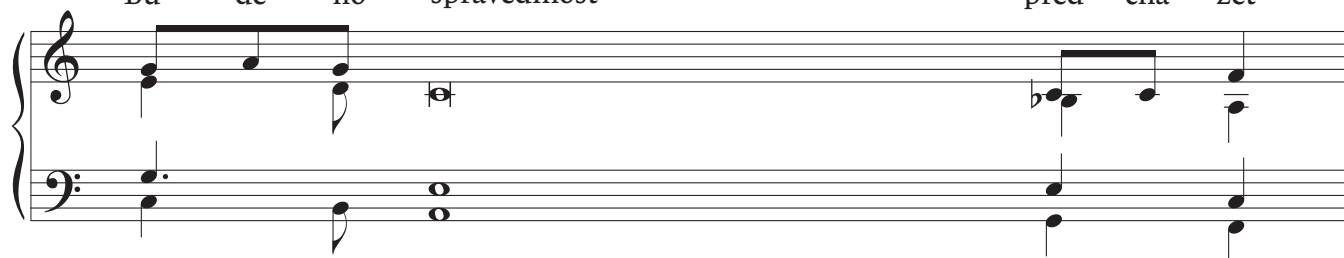

verš:

Kéž mo - hu slyšet, co mluví Ho - - - spo - din Bůh:
 Ji - stě je blízko jeho spása těm, kteří se ho bo - jí

Věr - nost a milosrdenství se po - tka - jí,
 Ze ze - mě věrnost vy - pu - čí

Ho - spo - din dobro též po - pře - je
 Bu - de ho spravedlnost před - chá - zet

za - ji - stě mluví o pokoji pro svůj lid a pro své sva - té
 by je - ho velebnost sídlila v naší ze - mi.

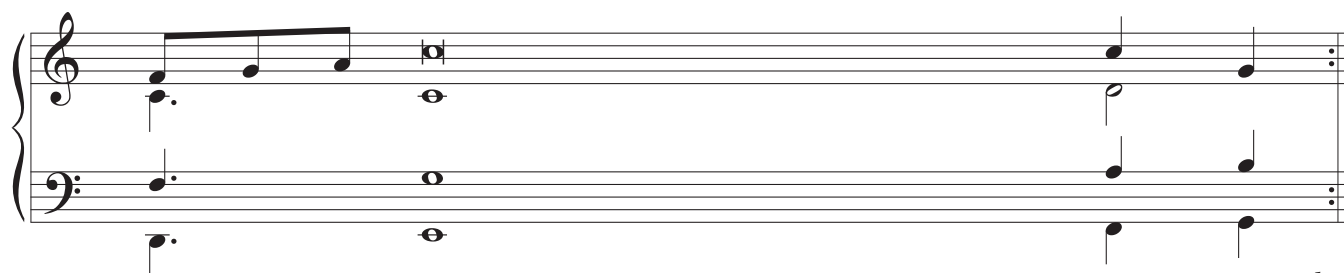
Pane, ukaž nám...

po - koj a spravedlnost se po - - - lí - bí
 a z ne - be spravedlnost shléd - ne.

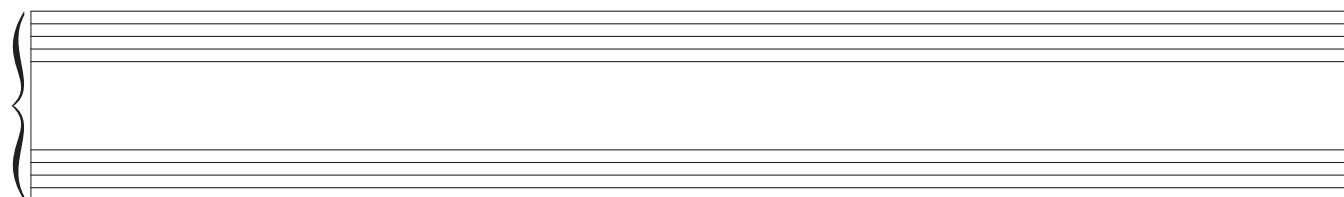
Pane, ukaž nám...

a na - še země vydá plo - dy.
 a spá - sa v patách mu pů - jde

Pane, ukaž nám...

H: Petr Eben

99
Ž 86

1. Na-kloň, Pa - ne, u - cha své - ho a mne v nou - zi, ne-bo-hé - ho

slyš a o - zvi se mi též, ži - vot o - hro - že - ný stráž.

Mi - lo - sti své po - díl - ní - ka, zkrou - še - né - ho slu - žeb - ní - ka

k spá - sné vy - veď na - dě - ji, ve svých veď mne šlé - pě - jích. 9 slok

H: podle Clauda Goudimela

antifona:
100
Ž 86

Kro-ky tvé znát dej mi, Bo - že, a - bych mo - hl ces - tou prav - dy

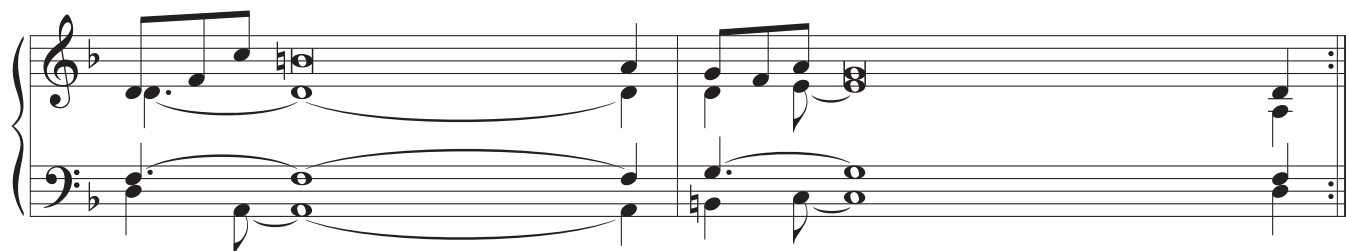
jít a jmé - no tvé si v srd - ci nést.

verš:

1. Ty jsi Pa - ne, dobrý a shovíva - vý, nej-výš mi - losrdný ke všem, kdo k tobě vola - jí.
 Vy - slyš Ho - spodine, modlitbu mou, hla - su snaž - né prosby mé si vší - - mej.

2. Vše - ch - ny ná - rody, které jsi učinil, při - jdou, bu - dou se ti klanět a velebit tvé jmé - - no.
 Pro - to - že tys veliký a divy či - níš, ne - boť ty jediný jsi Bůh.

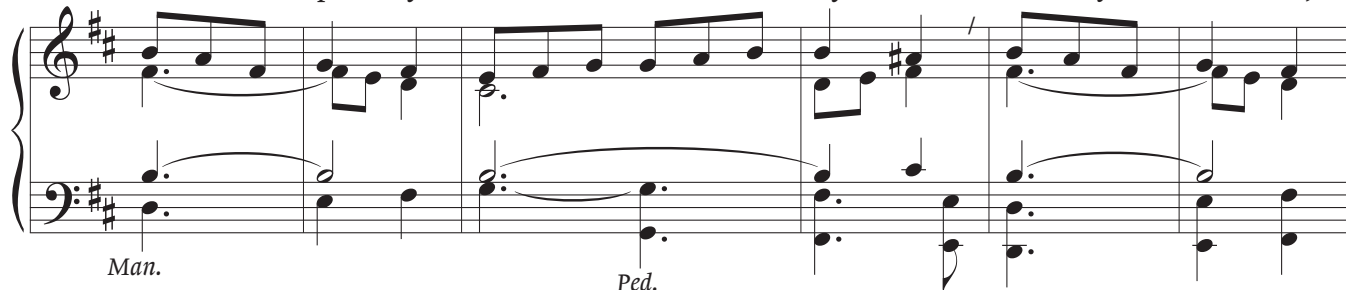
3. Ty jsi, Pa - ne, Bůh milosrd - ný, ty jsi mi - lostivý a k hněvu váha - - vý
 Ty jsi svr - chovaně věrný a laska - vý. Ke mně se obrať, smiluj se nade mnou.

H: Petr Eben

1. Bo - že mé spá - sy ve dne i v no - ci tě vzý - vám. Smr - ti jsem blíz - ko,

Man.

Ped.

Refrén

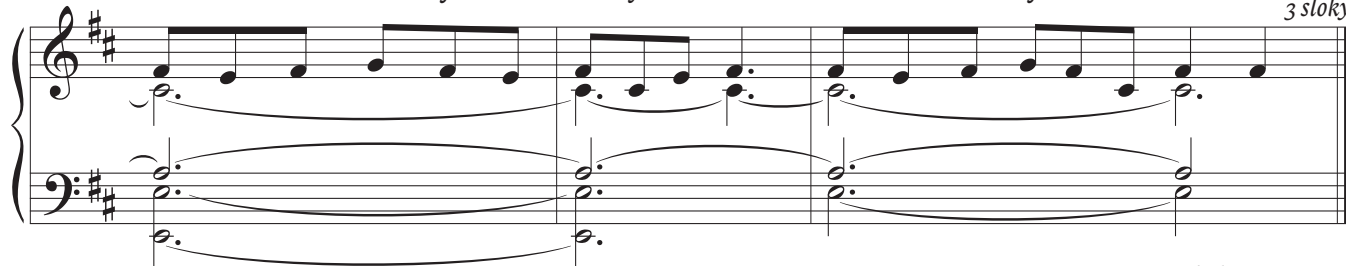
srd - ce je úz - kos - ti pl - né, srd - ce je úz - kos - ti pl - né. Pro mrt - vé u - či - níš záz - rak?

Fine Man.

Vsta - nou snad z mrt - vých a vzda - jí ti dík? Nad hro - bem vy - hlá - síš mi - lost?

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

102

Ž 89

1. Zpí - vat chci na vě - ky o Pá - ně mi - los - ti, nést po - ko -

- le - ním všem zvěst o tvé věr - nos - ti. Z úst mi to zaz - ně - lo,

má řeč je prav - dě věr - ná: Na vě - ky mi - lost tvá je, Pa - ne,

us - ta - ve - na. V zák - la - du spo - čí - vá a tr - vá ne - o - chvěj -

- ně, tvá věr - nost nez - vrat - ná jak ne - be sto - jí pev - ně. 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

Mi - se - ri - cor - di - as Do - mi - ni in ae - ter - num can - ta - bo.

O Hos - po - di - no - vě do - bro - tě zpí - vat bu - du na vě - ky.

103

Ž 89

H: Jacques Berthier

antifona:

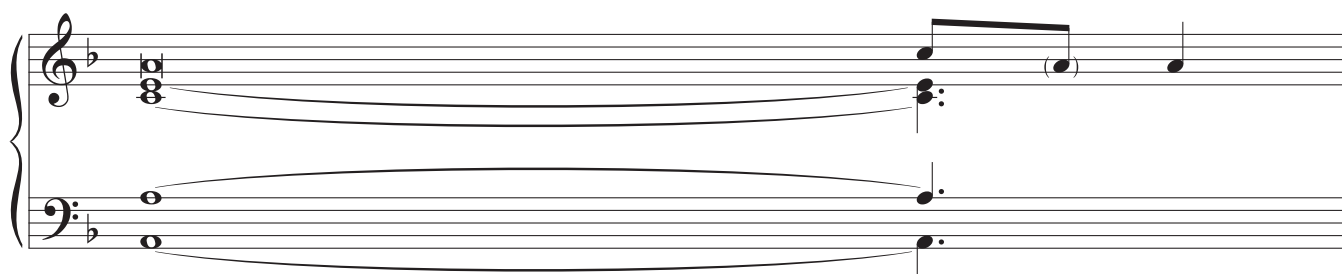
Bo - že, buď mi - los - tiv a žeh - nej nám!

104

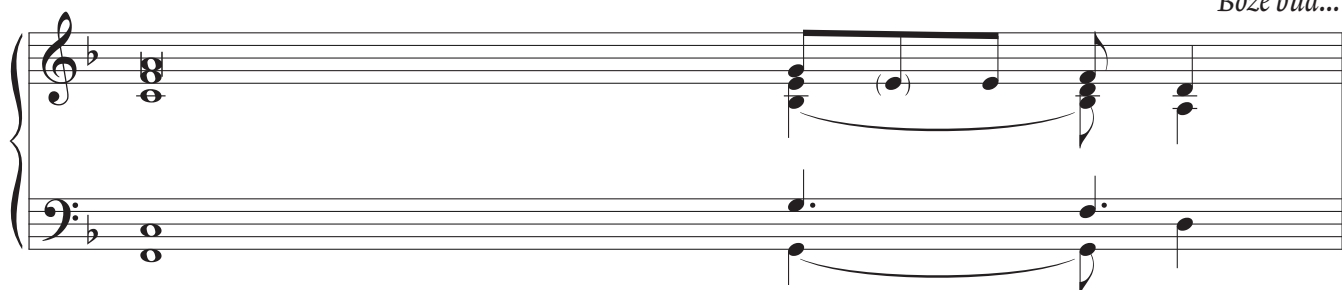
Ž 90

vers:

1. Rozkazem člověka v prach	<u>vra</u>	-	cíš,
Neboť tisíc let je v tvých očích jako včerejší den, který	<u>mi</u>	-	nul,
2. Uchvacuješ je, jsou jako	<u>ran</u>	-	ní sen,
Zrána kvete a	<u>bu</u>	-	jí,
3. Nauč nás počítat	<u>na</u>	-	še dny,
Obrát se, Hospodine, jak dlouho ještě budeš	<u>če</u>	-	kat?
4. Svou slitovností nás brzy	<u>na</u>	-	syť,
Ať je nad námi dobrotivost Pána, našeho	<u>Bo</u>	-	ha,

a pravíš: „Vraťte se,	<u>smr</u>	-	tel - ní - ci.	<i>Bože buď...</i>
a jako	<u>noč</u>	-	ní hlíd - ka.	
podobají se	<u>pu</u>	-	čí - cí trá - vě:	<i>Bože buď...</i>
večer je	<u>sko</u>	-	se - na vad - ne.	
ať dojdeme	<u>k mou</u>	-	dro - sti srd - ce.	<i>Bože buď...</i>
Slituj se nad svými	<u>slu</u>	-	žeb - ní - ky.	
ať jásáme a radujeme se	<u>po</u>	-	ce - lý ži - vot.	<i>Bože buď...</i>
dej zdar práci našich rukou, dej zdar práci	<u>na</u>	-	šich ru - kou.	

H: Bohuslav Korejs

105
Ž 91

1. Kdo o - chra - ny Nej - vyš - ší - ho v skrý - ši je - ho u - ží - vá,
ten v stí - nu vše - mo - hou - cí - ho bez - peč - ně od - po - čí - vá.

Pro - to i já ří - kám Pá - nu v kaž - dý čas s do - věr - nos - tí:

Tys hra - dem mým, tys mou schrá - nou, já na to - bě mám dos - ti. 6 slov

H: podle Clauda Goudimela

106
Ž 91

1. Pod o - chra - nou Nej - vyš - ší - ho roz - ve - sel se, du - še

má; stráž - né o - ko tvůr - ce tvé - ho

nes - pí a - ni ne - dří - má nes - pí a - ni ne - dří - má. 4 sloky

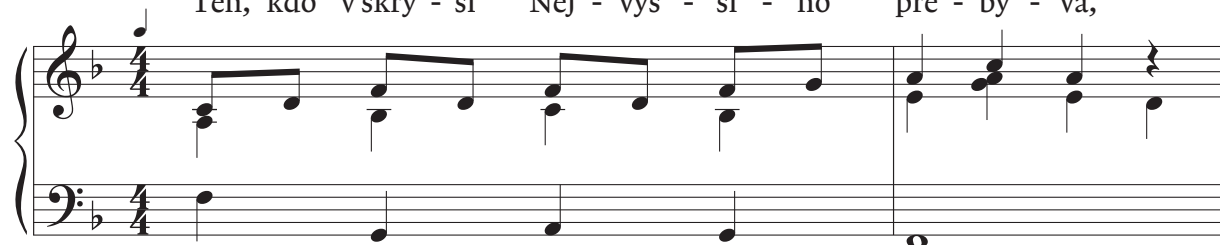
H: Josef Karafiát

antifona:

Ten, kdo v skrý - ši Nej - vyš - ší - ho pře - bý - vá,

107

Ž 91

v stí - nu Vše - mo - hou - cí - ho od - po - čí - va - ti bu - de.

verš:

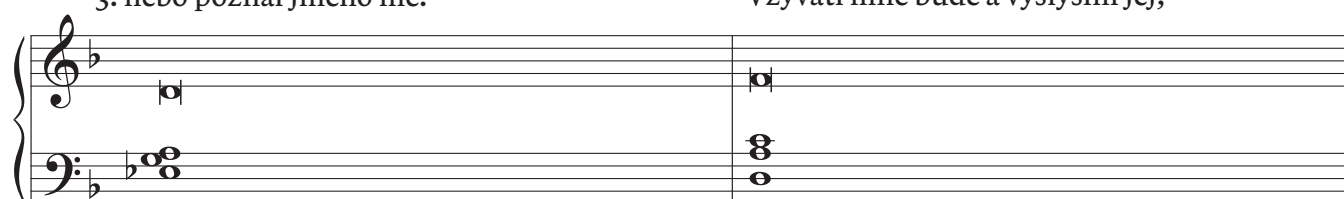
1. Díím Hospodinu: Útočiště mé a hrad můj,
2. Nebudeš se báti přístrachu nočního
3. Poněvadž mne, dí Bůh, zamiloval,

Bůh můj, v němž naději skládati budu.
ani střely létající ve dne
vysvobodím jej a vyvýším,

1. Onť zajisté vysvobodí mne z osidla lovce,
2. ani nakažení morního vlekoucího se v mrákotě,
3. nebo poznal jméno mé.

od nejedovatějšího nakažení morního.
poněvadž jsi Hospodina za svůj příbytek položil.
Vzývati mne bude a vyslyším jej,

1. Brky svými přikryje tě
2. Nepřihodí se ti nic zlého,
3. já s ním budu v soužení,

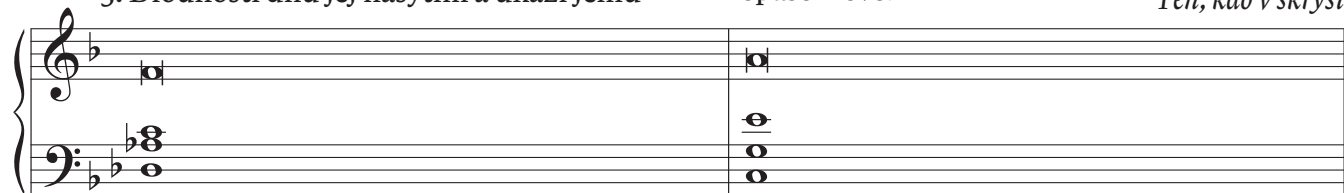
a pod křídly jeho bezpečěn budeš,
nebo andělům svým přikázal o tobě,
vytrhnu a oslavím jej.

1. místo štítu a pavězy budeš mítí
2. aby tě ostříhali na všech cestách
3. Dlouhostí dnů jej nasytím a ukáži jemu

pravdu jeho.
tvých.
spasení své.

Ten, kdo v skrýši...
Ten, kdo v skrýši...
Ten, kdo v skrýši...

antifona:

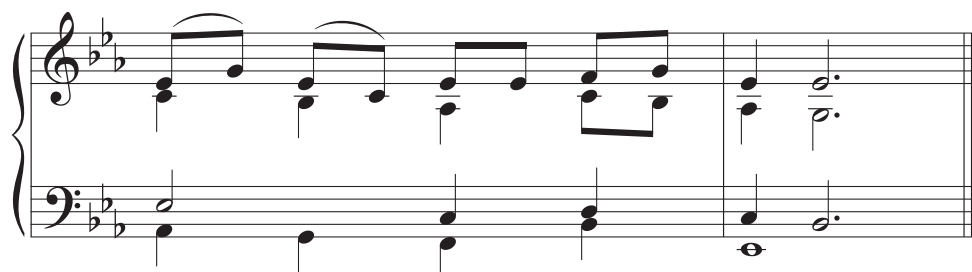
108

Ž 91

Ve stí - nu — Bo - žím kdo se u - krý - vá, o - chra - nu

při - jal — z ru - kou Vše - moc - né - ho.

verš:

1. Kdo v úkrytu Nejvyššího by - dlí pře - čká noc ve stínu Všemoc - né - ho

2. Vy - svobodí tě z osidla lov - ce ze zhoubného mo - ru

3. Pa - vézou a štítem je ti jeho věr - nost, ne - lekej se hrůzy no - ci,

4. Ne - stane se ti nic zlé - ho, po - hroma se nepřiblíží k tvému sta - nu.

1. ří - kám Hospodinu: Útočiště moje a tvrz pev - ná je můj Bůh, v nějž dou - fám!

Ve stínu Božím...

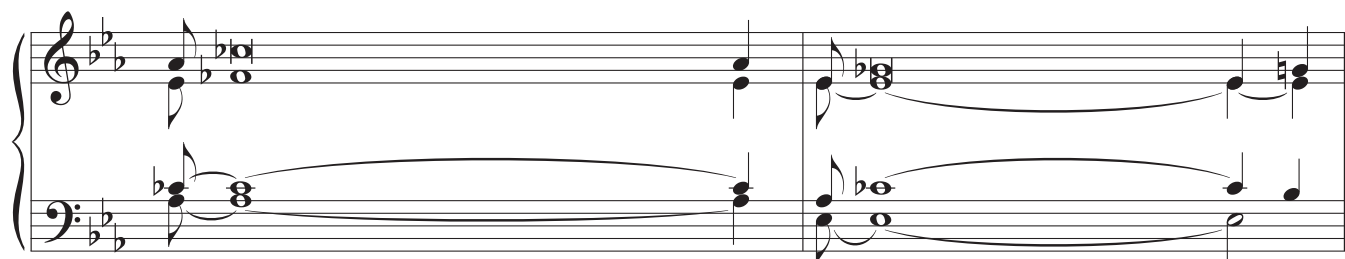
2. Při - kryje tě svými perutě - - mi ú - točiště máš pod jeho kří - dly.

Ve stínu Božím...

3. a - ni šípu, který létá ve dne ná - kazy, jež zhoubu šíří za po - le - dne.

Ve stínu Božím...

4. On svým andělům o tobě vydal pří - kaz, a - by tě ochraňovali na všech ces - tách.

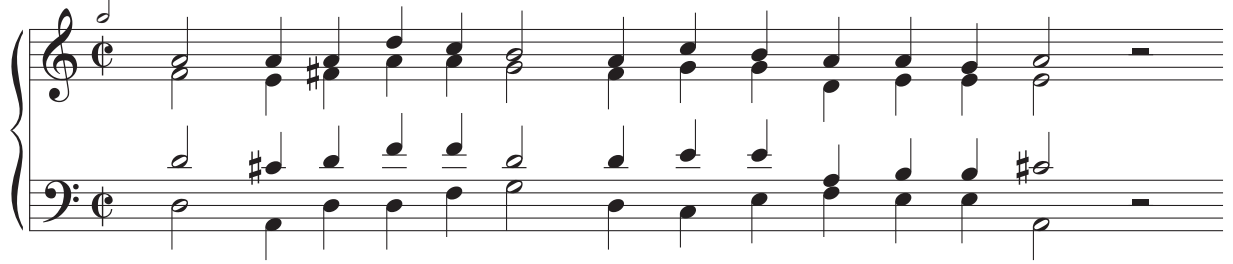
Ve stínu Božím...

H: Petr Eben

109

Ž 92

1. Jak dob - ré sla - vit Pá - na! Tvé jmé - no, Nej - vyš - ší,

110
Ž 92

ref.
Dob - ré je dí - ky vzdát sva - té - mu Pá - nu a je - ho

jmé - nu zpí - vat chvá - lu, dob - ré je dí - ky vzdát sva - té - mu

Pá - nu a je - ho jmé - nu zpí - vat chvá - lu: Ha - le - lu -

- ja! 1. Tvou mi - lost hlá - sat zrá - na, kaž - dou

noc při - po - mí - nat si věr - nost tvou a zvu - kem strun, zpě - vem

pís - ní znít hla - sem, pl - ným slá - vy! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

111/1

Ž 92

1. Jak je vzác - né Nej - vyš - ší - mu chvá - lu vzdát,

Bo - hu zpí - vat, je - ho mi - lost zvě - sto - vat.

V to - nech pí - sní, zvu - kem strun všech ná - stro - jů

při - po - mí - nat Bo - ží věr - nost od vě - ků. 3 sloky

H: Tobias Horn

111/2
Ž 92

simile

1. Jak je vzác - né Nej-vyš - ší - mu chvá - lu vzdát,

Bo - hu zpí - vat, je - ho mi - lost zvě - sto - vat.

simile

V tó - nech pí - sní, zvu - kem strun všech ná - stro - jů

při - po - mí - nat Bo - ží věr - nost od vě - ků.

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

112
Ž 92

Kánon

Fine

repetice se opakuje po celou dobu kánonu H: Lukáš Vendl

114
Ž 95

1. Nuž Pá - nu zvuč - ně zpí - vej - me, na čest je -

-mu pro - kři - kuj - me, té na - še - ho spa - se - ní ská - le.

Pojď - te, před něj blíz - ce vstup - me, chvá - lu a čest mu

vzdá - vej - me, žal - my zpí - vej - me je - mu stá - le. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

115
Ž 95

1. Bůh je náš Pán a Král, zpí - vej - me mu pí - seň chval.

S pís - ní k ně - mu přís - tou - pí - me, pí - seň všech - no vy - po - ví.

S pís - ní k ně - mu přís - tou - pí - me, pí - seň všech - no vy - po - ví. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

116
Ž 96

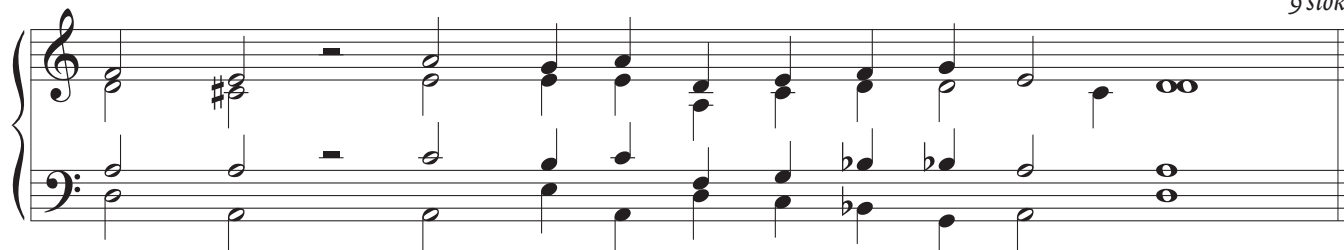
1. Pí - seň no - vou Pá - nu zpí - vej - te,

všich - ni li - dé jej vy - vy - šuj - te, pro - zpě - vuj -

- te Ho - spo - di - nu stá - le ke cti je - ho

jmé - nu, je - ho spa - se - ní o - hla - šuj - te.

9 slok

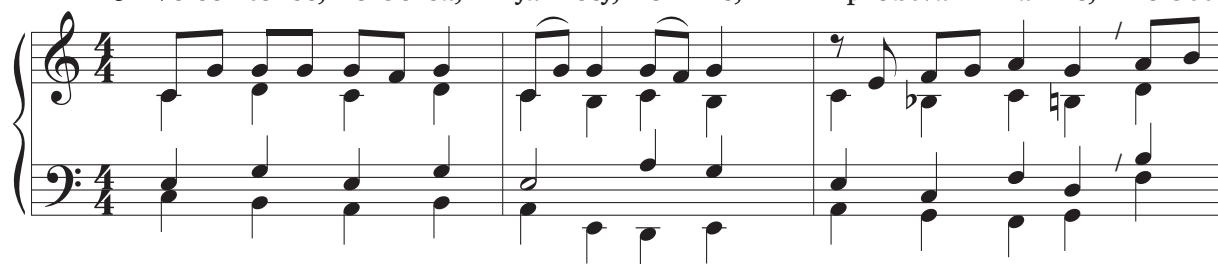

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

Ve-sel-te se, ne-be-sa, já - sej, ze - mě, před tvá-ří Pá - ně, ne-boť

117
Ž 96-97

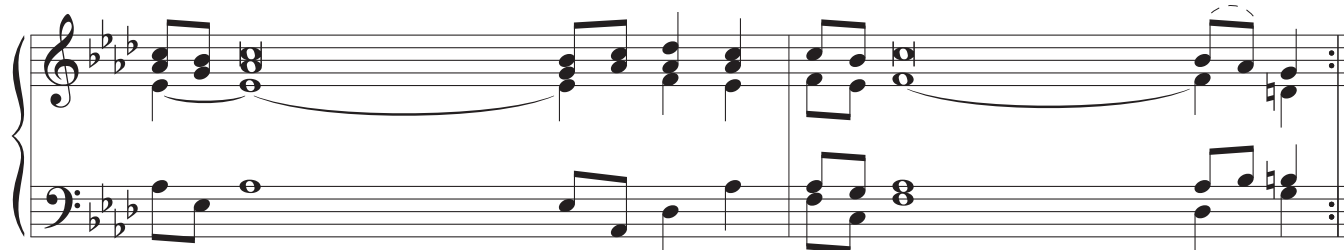

při - šel, ha-le - lu - ja, ha-le - lu - ja.

verš:

- Ž.96: 1. Za - zpí - vejte Hospodinu pí-seň no - vou, všechny země Hospodinu zpí-vej-te!
Za - zpí - vejte Ho-spo-di - nu, je - ho jméno ve-leb-te!
Roz - hla - šujte den po dni je - ho spá - su, vy-pra-vujte o jeho slávě mezi po-ha-ny.
Veselte se...
2. Ra - duj - te se, nebesa, za - já - sej ze - mě, za - huč moře a vše, co je na - pl-ňu-je.
Ple - sej pole a vše co je na něm, všechny lesní stromy za - ple-sa - jí.
Veselte se...
3. Roz - ve - selí se před Hospodinem, že při-chá-zí, že při - chází řídit ze - mi.
Spra-ve - dlivě bu - de svět ří - dit, bu-de spravovat věrně ná-ro-dy.
Veselte se...
- Ž.97: 1. Hos - po - din kraluje, ať za - já - sá ze - mě, ať se radují četné o-stro-vy!
Ne - be - sa hlásají sprave - dl-nost je - ho, vše-chny národy vidí jeho slá - vu.
Veselte se...
2. Svět-lo vychází spra - ved-li - vé - mu, li - dem upřímného srdce ra - dost.
Ra - du - jte se v Hospodinu, spra-ved-li - ví o - sla - vujte jeho svaté jmé - no!
Veselte se...

H: Petr Eben

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

118/1
Ž 98

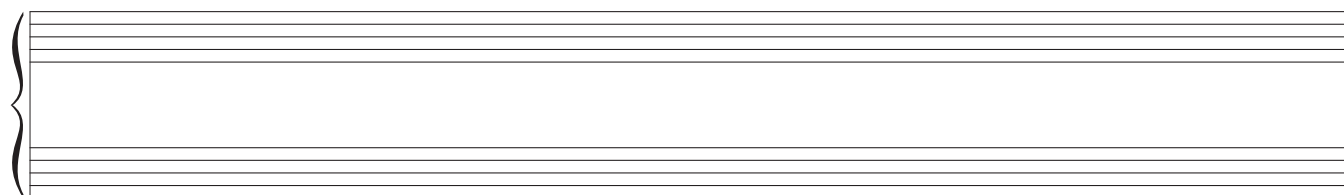
u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,

svým sva - tým ra - me - nem nás kryl. Pán v ne - ko - neč - né

las - ka - vo - sti své spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své

věč - né spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

118/2
Ž 98

u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal

z tí - sně, svým sva - tím ra - me - nem nás kryl.

Pán v ne - ko - neč - né la - ska - vo - sti své

spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své věč - né

spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

transponovaná
verze

118/3

Ž 98

1. Zpí - vej - te Pá - nu no - vé pí - sně, vždyť div - né vě - ci

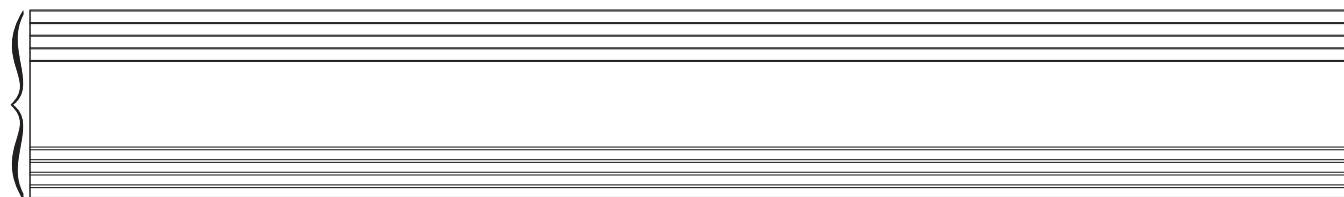
u - či - nil, svou pra - vi - cí nás vy - ňal z tí - sně,

svým sva - tím ra - me - nem nás kryl. Pán v ne - ko - neč - né

la - ska - vo - sti své spá - sy zná - most zvě - stu - je a ve své

věč - né spra - ved - no - sti všem ná - ro - dům se zje - vu - je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

119

Ž 98

Kánon
*na místech, kde jsou koruny, lze kánon zastavit**H: Ladislav Moravetz*

120

Ž 99

1. Aj, Pán kra-lu - je, své ob - ha - ju - je, se - dí

na trů - nu svých che - ru - bí - nů, ať se, jak chtě - jí, li - dé

vzte-ka - jí i vše - chen svět bou - ří, však nic ne-ob-dr - ží.

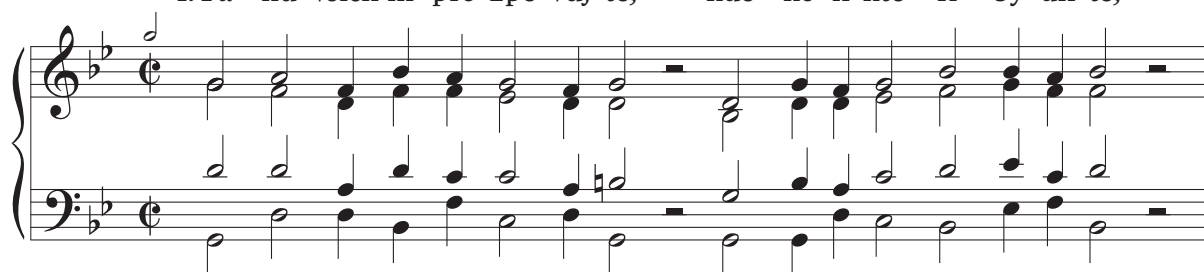
7 slok

H: podle Clauda Goudimela

121

Ž 100

1. Pá - nu všich-ni pro-zpě-vuj-te, kde - ko-li kte - ří by-dlí-te,

vstup - te před něj s do-věr - no - stí, služ - te mu stá - le s ra - do - stí.

5 slok

používaná varianta melodie

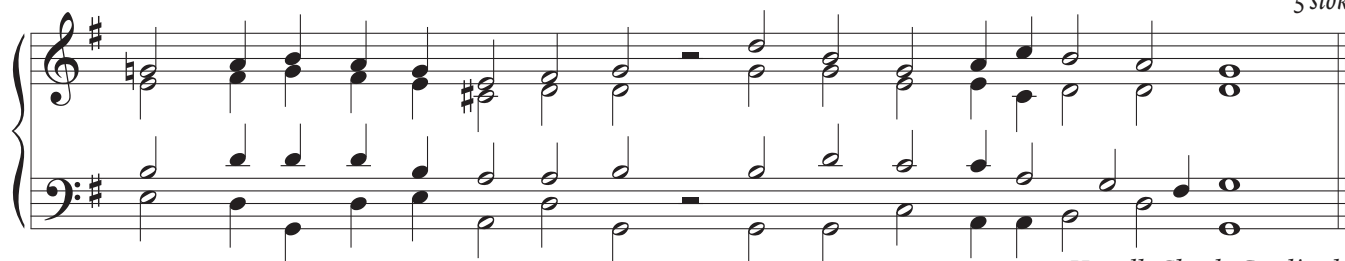
H: podle Clauda Goudimela

1. Pá - nu všich-ni pro - zpě - vuj - te, kde - ko-li kte-ří by - dlí - te,

vstup - te před něj s do-věr - no - stí, služ - te mu stá-le s ra - do - stí.

5 slok

H: podle Clauda Goudimela

Ju - bi - la-te De-o, ju-bi-la-te De - o. Al - le-lu - ia.

122

Ž 100

Závěrečná část začne po taktu, ve kterém hlas, který první přestal, dozpíval závěrečný tón.

H: Andreas Marti

124
Ž 103

1. Ó do - bro - řeč, má du - še, Bo - hu své - mu,

vzdá - vej čest jmé - nu je - ho ve - leb - né - mu ty,

mo - je srd - ce, s ce - lou by - to - stí.

Vždy do - bro - řeč, má du - še, Ho - spo - di - nu

a ne - za - po - meň slav - ných je - ho či - nů,

všech da - rů je - ho vel - ké mi - lo - sti.

10 slok

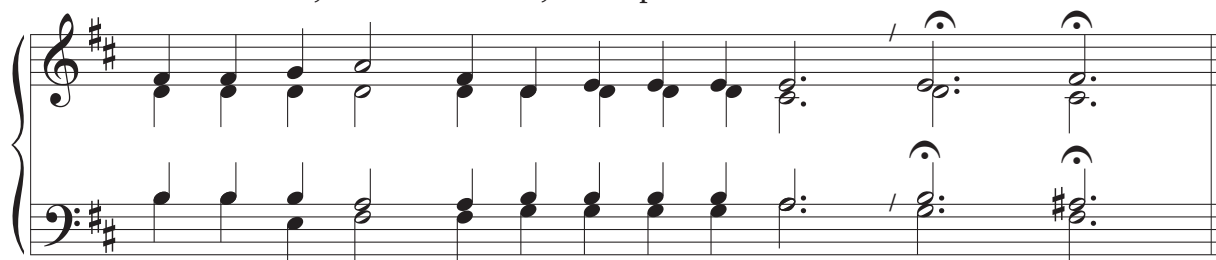
H: podle Clauda Goudimela

antifona:

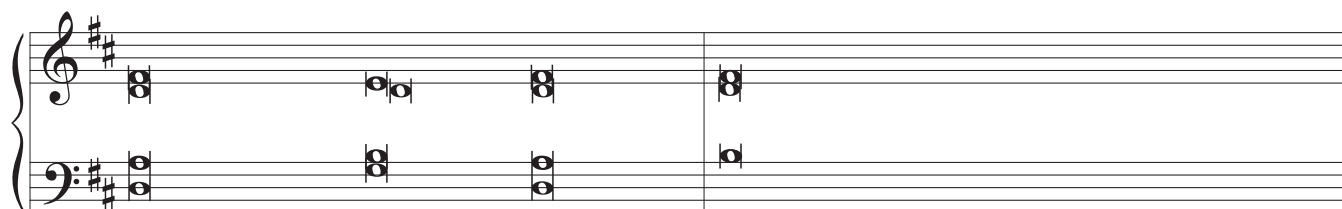
Do - bro - řeč, má du - še, Hos - po - di - nu. A - men.

125

Ž 103

verš:

1. Dobrořeč,	má duše,	Hospodinu,	celé nitro mé,
2. On ti odpouští	všechny	nepravosti,	ze všech nemocí
3. Po celý tvůj věk tě	syť	dobrem,	tvé mládí se obnovuje
4. Dal poznat	své cesty	Mojžíšovi,	synům Izraele
5. Nepovede	pořád	spory,	nebude se
6. Jak vysoko	nad zemí je	nebe,	tak mohutně se klene jeho milosrdenství nad těmi,

1. jeho svatému	jménu!	Dobrořeč,	má duše,
2. tě	uzdravuje,	vykupuje	ze zkažky tvůj
3. jako mládí	orla.	Hospodin	zjednává
4. svoje	skutky.	Hospodin je	slitovný a
5. hněvat	věčně.	Nenakládá s námi podle	našich
6. kdo se ho	bojí.	Jak je vzdálen	východ od

1. Hospodinu,	nezapomínej	na žádné jeho	dobrodiní!	<i>Dobrořeč...</i>
2. život,	věncí tě svým	milosrdenstvím a	slitováním.	<i>Dobrořeč...</i>
3. spravedlnost	a právo	všem	utlačeným.	<i>Dobrořeč...</i>
4. milostivý,	shovívavý,	nejvyš	milosrdný.	<i>Dobrořeč...</i>
5. hříchů,	neodplácí nám dle	našich	nepravostí.	<i>Dobrořeč...</i>
6. západu,	tak od nás vzdaluje	naše	nevěrnosti.	<i>Dobrořeč...</i>

H: Joseph Gelineau

antifona:

126
Ž 103

On za-jis-té zná sle-pe-ní na-še, v pa-mě - ti má, že prach jsme.

verš:

1. Dnové člověka jsou jako tráva a jako květ polní, tak kve - te.
2. Milosrdenství pak Hospodinovo od věků až na věky nad těmi, kteříž se ho bo - jí,
3. Dobrořečte Hospodinu, andělé jeho, kteříž jste mocní v síle a činíte slovo je - ho,
4. Dobrořečte Hospodinu, všichni skutkové jeho, na všech místech panování je - ho.

1. jakž vítr na něj povane, anť ho není, aniž ho již více pozná místo je - ho.
On zajisté...
2. a spravedlnost jeho nad syny synů, kteříž ostríhají smlouvy je - ho.
On zajisté...
3. poslušní jsouc hlasu slova jeho, dobrořečte Hospodinu, všichni zástupové je - ho.
On zajisté...
4. Dobrořeč, duše má, Hospodinu a nezapomínej se na všechna dobrodiní je - ho.
On zajisté...

H: Miloš Rejchrt

127
Ž 103

Kánon

F g C7 B/F F

F g C7 B/F F

H: Ladislav Moravetz

128
Ž 104

1. O - či všech se u - pí - ra - jí s dů - vě - rou k to - bě,

Pa - ne, a — ty jim dá - váš po - krm v pra - vý —

čas. Ty ot - ví - ráš svou ru - ku a — na - pl - ňu - ješ

kaž - dé - ho tvo - ra po - žeh - ná - ním. 2 sloky

H: Petr Eben

129

Ž 104

1. Do-bro - řeč, du - še má, Bo - hu. O - děn je ve - leb - nou krá - sou,

za - ha - len pře - ja - snou zá - ří.

po 12. sloce

12 slok

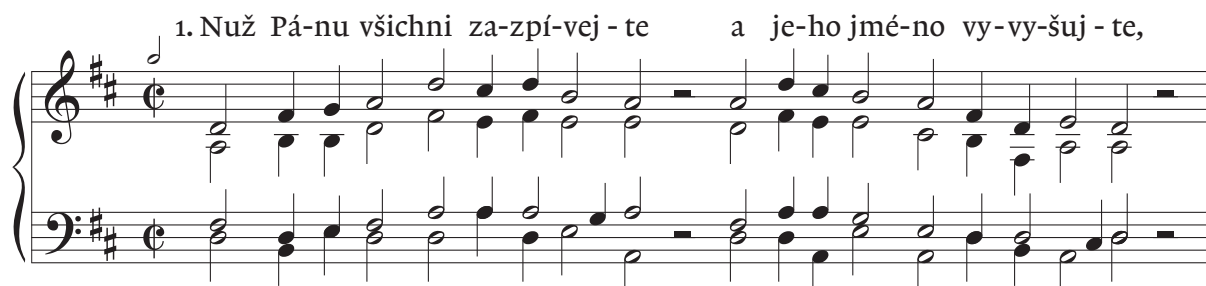
Ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

130

Ž 105

1. Nuž Pá - nu všichni za - zpí - vej - te a je - ho jmé - no vy - vy - šuj - te,

již zvě - stuj - te dne kaž - dé - ho ty skut - ky slav - né, moc je - ho,

hlá - sej - te me - zi ná - ro - dy chvá - lu je - ho div - nou všu - dy.

10 slok

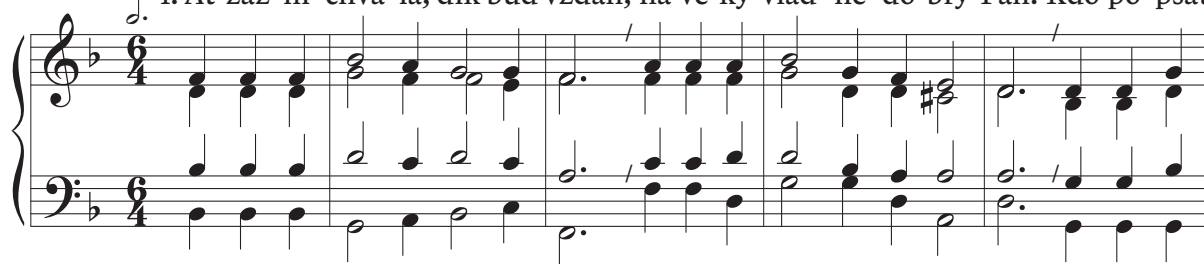

H: podle Clauda Goudimela

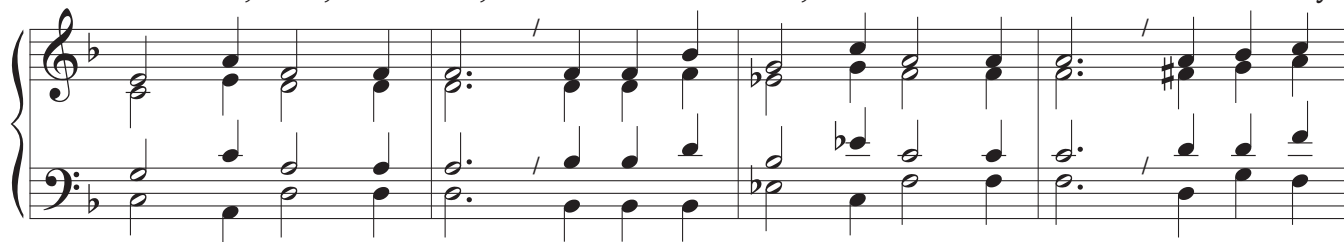
131

Ž 106

1. Ať zaz-ní chvá-la, dík buď vzdán, na vě-ky vlád-ne do-brý Pán. Kdo po-psat

mů - že, znát, všem nést, ne-smír-nou moc, o slá - vě zvěst? Kdo ctí vždy

prá - vo, Pá - ně hlas, po - žeh - nán bý - vá v kaž - dý čas.

3 sloky

H: Heinrich Schütz

132

Ž 107

1. Slav-te vždy Ho-spo-di-na! Na - vě-ky do - brý jest, v mi - lo - sti

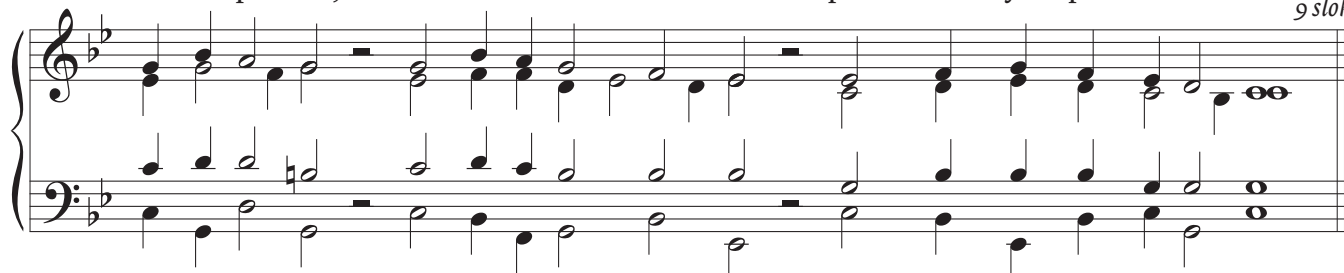

při-po-mí-ná spa-se-ní své-ho zvěst. Všec - ky, jež vy-kou - pil, z vý-cho-du

od zá-pa - du, ze ze-mí shro-máží - díl přes blud-ných pou-ští řa - du.

9 slok

H: podle Clauda Goudimela

134

Ž 110

1. Bůh, věč-ný tvůr-ce, mlu-vil k Pá-nu mé-mu: „Dnes bu-deš

vlád-nout po mé pra-vi-ci. Svou sí-lu dá-vám to-bě

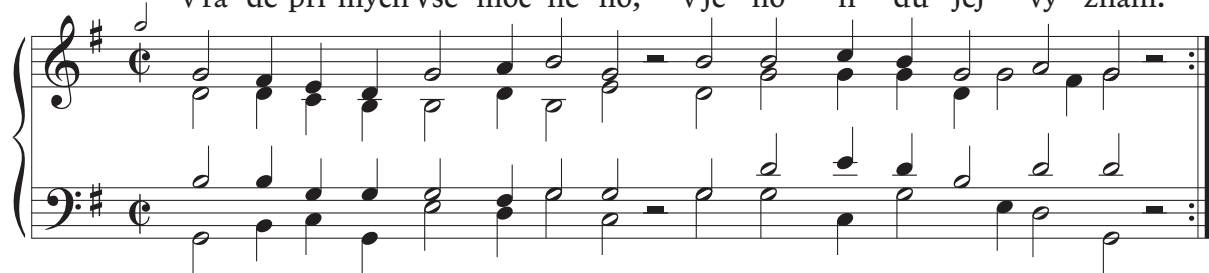
je-di-né-mu, na-vzdo-ry vlád-cům hří-chu slou-ží-cím.“ 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

135

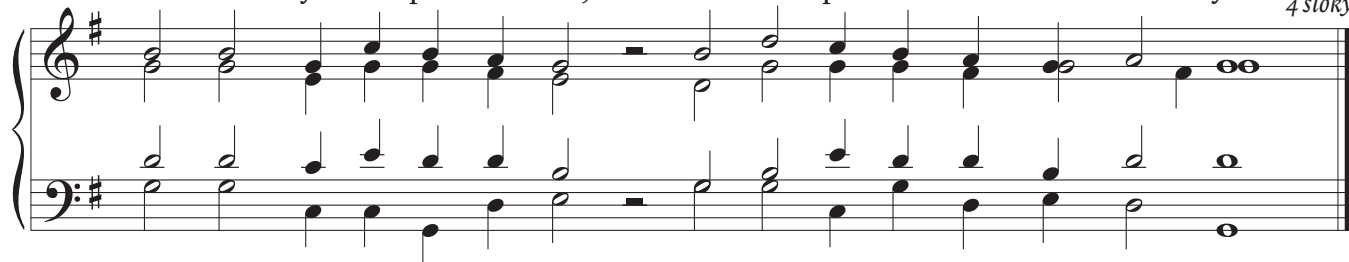
Ž 111

1. Sla-vit bu-du Bo-ha své-ho, srd-cem svým mu chvá-lu vzdám,
v ra-dě pří-mých Vše-moc-né-ho, v je-ho li-du jej vy-znám.

Skut-ky je-ho ú-ža-sné, zřej-mé všem, kdo mi-lu-jí je,

dí-lo je-ho pře-krá-sné, věč-ná spra-ved-nost v něm ži-je. 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

138

Ž 113

1. Chval-me Ho-spo-di-na vše-moc-né - ho všich-ni, kdo ctí službou

jmé-no je - ho. Ve všech kou-tech svě-ta, ve dne, v no-ci, slav-me vel - ké

či-ny je-ho mo - ci.

hří-chy z du-še sej - me.

4 sloky

H: Petr Eben

139

Ž 114

1. Když bral se zá - stup li - du Pá - ně z pout

e - gypť-ské - ho vě - ze - ní, když vy-chá-zel rod vy - vo - le - ný z tmy

mod - lář - ské - ho zma - te - ní, tu by - li všich - ni Bo - žím

chrá - mem a Ho - spo - din sám je - jich krá - lem. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Ho - spo - di - ne, ne nám dej čest, ne nám,

140
Ž 115

jen jmé - nu své - mu, ty jsi prav - da sám,

tvá mi - lost je nám dra - há. Proč ma - jí ří - kat

o nás po - ha - né: Kde je - jich Bůh je,

zda se za - sta - ne? Proč za - sáh - nou - ti vá - há? 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

141

Ž 115

1. Ne, Bo - že, nám, o to my ne - pro - sí - me,

však jmé - nu své - mu roz - množ slá - vu, čest a zvyš je sám, když

my to ne - u - mí - me; ať prav - da tvá i mi - lost zjev - ná jest. 4 sloky

H: Jan Horký

142

Ž 116

1. Hlas pro - seb mých Pán jis - tě u - sly - ší.

Vlás - ce jej mám, má ús - ta vždy ho chvá - lí,

vím, že svou tvář k nám li - dem vždy - ky sklá - ní.

Rád chtěl bych žít jen v je - ho vo - lá - ní. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

143
Ž 117

Chval - te Pá - na, ná - ro - do - vé, chval - te jej

všich-ni sta - vo - vé; neb je - ho mi - lo - sr - den - ství

roz - ší - ře - no při nás množ - ství, prav - dy je -

- ho ne - pro - měn - nost zů - stá - vá vždy až na věč - nost. 1 sloka

H: podle Clauda Goudimela

144

Ž 117

Zpěv ná - ro - dů ať chvá - lí tvou spá - su, Bo - že

náš. Zpěv ná - ro - dů ať chvá - lí tvou spá - su, Bo - že náš.

H: Jacques Berthier

145

Ž 117

Lau - da - te Do - mi-num, lau - da - te Do - mi-num,

om - nes gen - tes. Al - le - lu - ia. Al - le - lu - ia.

H: Jacques Berthier

146/1

Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně

pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci

nás vi - ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti

ne - u - mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne. 8 slok

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná
verze

146/2

Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně

pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci

nás vi - ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej,

den co den k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti

ne - u - mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne. 8 slok

H: podle Claudi Goudimela

transponovaná verze
146/3
 Ž 118

1. Ó chval - te la - ska - vé - ho Pá - na,
 den co den k srd - ci nás vi - ne. Ra - dost - ně
 pro - zpě - vuj hned zrá - na, den co den k srd - ci nás vi -
 - ne. Á - ro - ne, Iz - ra - e - li, zpí - vej, den co den
 k srd - ci nás vi - ne. Živ buď, v úz - ko - sti ne - u -
 - mí - rej, den co den k srd - ci nás vi - ne. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

147

Ž 118

Kaž - dý den Pán mi sí - lu dá - vá, pí - sní

mou je můj Pán. On se stal mým spa - se - ním, když krá - čím

s ním, ne - mu - sím se bát, když krá - čím s ním, ne - mu - sím se bát. Kaž - dý

H: Jacques Berthier

148

Ž 119

1. Zá - ko - nem Bo - žím kdo se ne - chá věst, krá - čet kdo

tou - ží vždy po ces - tách pří - mých, smí šťast - ně žít, kdo

po - znal spá - sy zvěst. Těm, kdo dál řá - dy Bo - ží stře - žit

mí - ní, kdo v srd - ci svém ne - skry - jí žád - nou lest,

Bůh žeh - ná bla - hem své - ho do - bro - di - ní. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

149
Ž 119

1. Svá při - ká - zá - ní zjev mi, Bo - že můj, zá - kon ať věr - ně

mo - hu za - cho - vá - vat, můj ro - zum vzpur - ný mou - dře vy - u - čuj.

Svou moc - nou ru - kou veď mne ces - tou prá - va, vždyť ve - de k to - bě,

ot - ví - rá dům tvůj, tam je má po - moc, kte - rá ne - pře - stá - vá. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

150

Ž 119

1. Tvůj zá-kon znát je pro mě ra - do - stí, v něm dnem i no - cí
roz - va - žu - ji stá - le, v něm na - chá - zím zdroj věč - né mou - dro - sti.
Nad pro - tiv - ní - ky, star - ce svě - ta zna - lé, svou ob - da - řils mne
pro - zí - ra - vo - stí. Tvou vů - li chtěl bych pl - nit ke tvé chvá - le. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

151

Ž 119

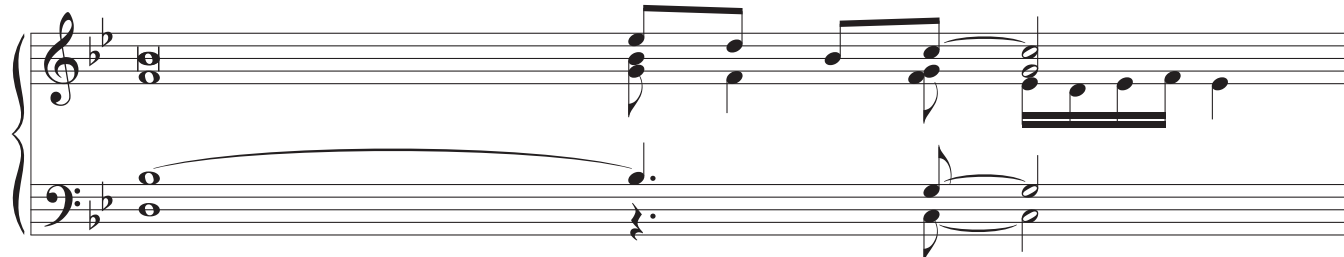
antifona:
Blou - dí m, blou - dí m ja - ko ov - ce ztra - ce - ná. Hle - dej, Pa - ne,
své - ho slu - žeb - ní - ka, kte - rý se roz - po - mněl na tvá při - ka - zá - ní.

verš:

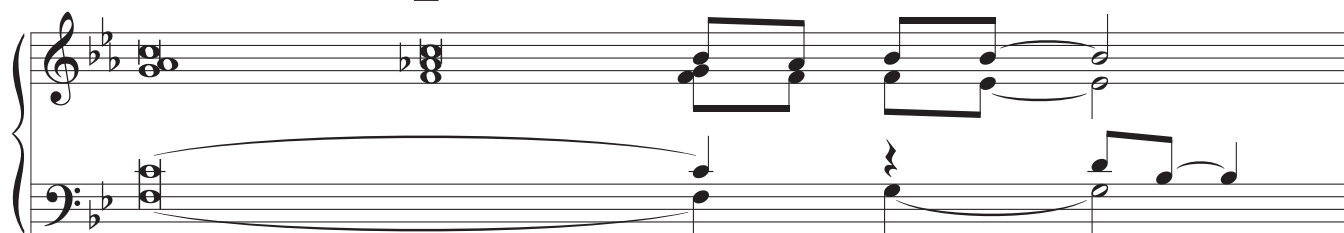
1. Má duše chřadne touhou po tvé spá - se,
 2. Tvých ustanovení a tvých svěde - ctví se dr - žím,
 3. Na pomoc mi podej svo - ji ru - ku,

čekám na tvé slo - vo.
 máš před sebou všechny mo - je ces - ty.
 tvá ustanovení jsem si zvo - lil.

Zrak mi slábne, vyhlí - - žím tvé slo - vo.
 Kéž mé bědování dolehne až k tobě, Ho - spo - di - nel
 Kéž má duše žije a mů - - že tě chvá - lit,

Kdy už mě po - tě - šíš?
 Dej mi rozum po - dle své - ho slo - va.
 kéž mi pomá - - - ha - jí tvo - je sou - dy.

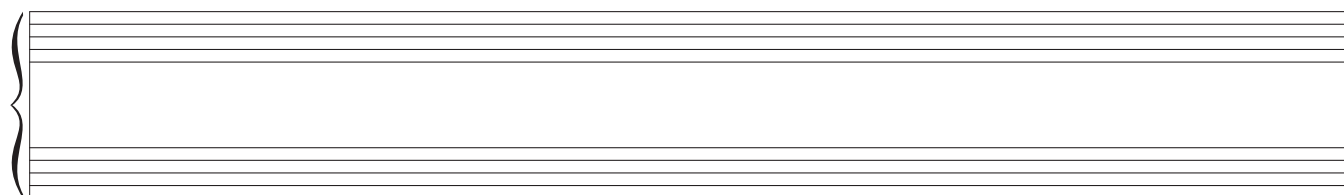
Bloudím...

Bloudím...

Bloudím...

H: Daniel Heller

152
Ž 121

1. S bá-z-ní k ho-rám zrak po-zve-dám. Jsou snad mou zá - chra -

-nou? Kde po-moc hle-dat dál? Sám Ho-spo - din spá - sou se stal.

Bdí nad ce - sta - mi tvý - mi Stvo - ři - tel tvůj, moc - ný Pán. 2 sloky

H: podle Clauda Goudimela

antifona:

Hospodin je tvůj o - chrán - ce, on chrá - ní tvůj ži - vot.

153
Ž 121

verš:

1. Pozvedám oči své k ho -	-	-	<u>rám</u> :	Odkud mi	<u>při</u> - jde po-moc?
2. Pomoc mi přichází od Hospodi	-	<u>na</u> ,	on učinil nebe	-	<u>sa</u> i ze - mi.
3. Nedopustí, aby uklouzla tvá no	-	<u>ha</u> ,	nedříme ten,	<u>jenž</u>	tě chrá - ní.
4. Ano, nedříme a nespí		<u>ten</u> ,	jenž chrání	<u>Iz</u> - ra - e - le.	

Hospodin...

5. Hospodin je tvůj ochrán	-	-	<u>ce</u> ,	Hospodin je ti stínem po	<u>pra</u> - vi - ci.
6. Ve dne tě nezasáhne slun	-	-	<u>ce</u>	ani za	<u>no</u> - ci mě - síc.
7. Hospodin tě chrání ode všeho zlé	-	<u>ho</u> ,	on chrá -	-	<u>ní</u> tvůj ži - vot.
8. Hospodin bude chránit tvé vycháze	-	<u>ní</u>	i vcházení, nyní i	<u>na</u>	vě - ky

Hospodin...

H: Ladislav Moravetz
podle tradiční harmonizace

antifona:

Do do-mu Ho-spo-di - no - va pů - jde - me s ra - do - stí.

155

Ž 121

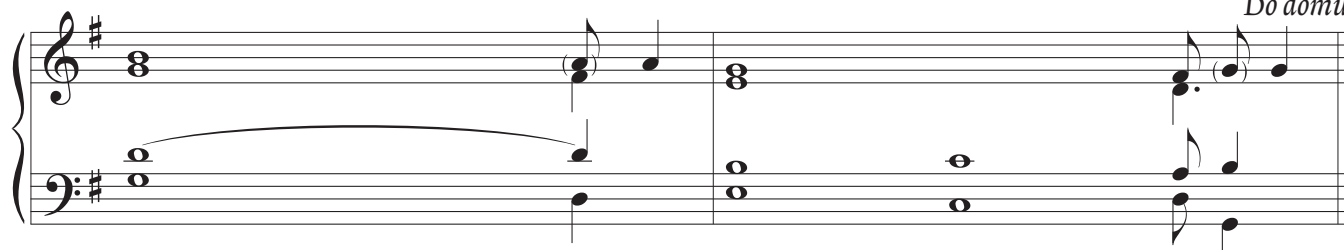
verš:

1. Zaradoval jsem se, když mi ře - kli: „Do domu Hospodinova pů-jde-me!“
 Už stojí naše no - - - hy v tvých branách, Jeru - za - lé-me!
 Do domu...

2. Tam vystupují kmeny, kmeny Hospodino - vy, jak to zákon přikazuje Izraeli,
 aby chválil Hospodinovo jmé - no.
 Tam stojí soudní stol - - - ce, stolce Davidova do - mu.
 Do domu...

3. Vyprošujte Jeruzalému po - - - koj: ať jsou v bezpečí, kdo tě mi - lu - jí,
 ať vládne mír ve tvých hrad - - - bách, bezpečnost ve tvých pa - lá-cích.
 Do domu...

4. Kvůli svým bratrům a přá - te - lům budu říkat: Pokoj v to - bě!
 Kvůli domu Hospodina, našeho Bo - ha, budu ti přát ště - stí.
 Do domu...

H: Bohuslav Korejs

1. Byť Bo-ha s ná-mi ne-by-lo, rciž, I - zra - e - li, ny - ní,
 byť Bo-ha s ná-mi ne-by-lo, by - li by-chom po - tří - ni,

157

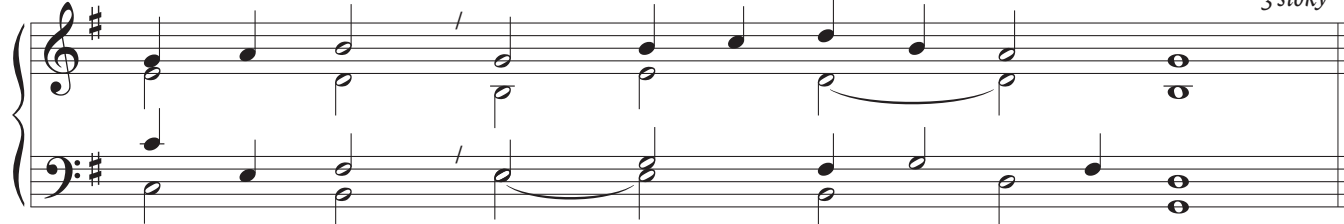
Ž 121

my, již jsme stá - deč - ko ma - lé, je - muž množ - ství ve

zlém stá - lé hned ze všech stran od - pí - rá. 3 sloky

H: autor neznámý

158

Ž 121

1. Všich - ni, kdo sklá - da - jí v Pá - nu své dou - fá -
 - ní, pev - ni zů - stá - va - jí stá - le bez pře - stá - ní, ja - ko Si - ón
 stá - lý — jest vždy - ky, vě - ky po všec - ky, vě - ky po všec - ky. 4 sloky

H: autor neznámý

159

Ž 126

1. Slá - va chvil, jež dnes v pa - mě - ti mám, dnů, kdy se
 ú - děl náš ná - hle změ - nil, by - la jak sen, co nám Ho - spo - din
 zje - vil. Tvář svou nad Si - ó - nem roz - ja - snil Pán. 4 sloky

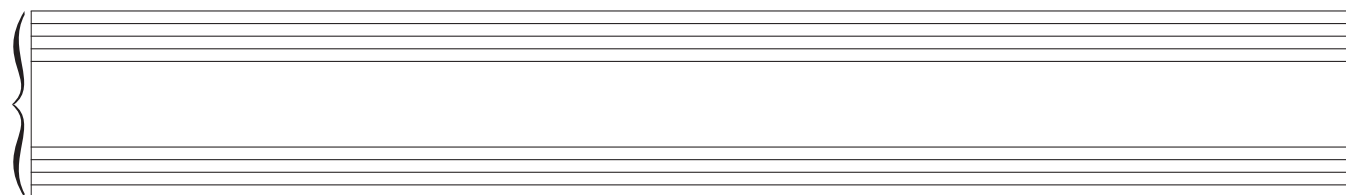
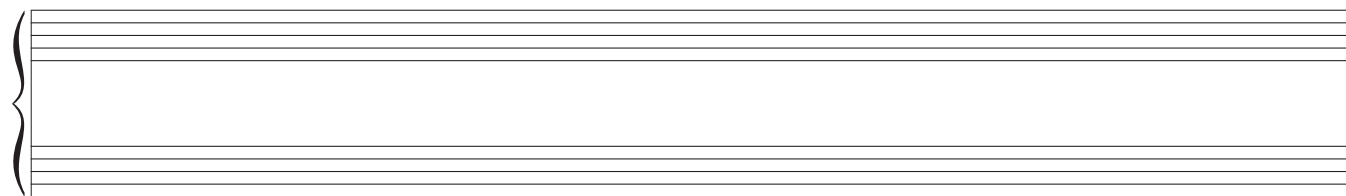
H: Vojtěch Esterle

161

Ž 130

1. Můj Bo - že, k to - bě vo - lám, z trá - cím se v hlu - bi - nách,
 kéž za - slech - neš můj ná - řek, mou du - ši sví - rá strach.
 Pří - sně když bu - deš sou - dit hří - chy a sel - há - ní
 všech, kte - ří ve tmách blou - dí, z nás kdo se za - chrá - ní? 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

162

Ž 130

1. Z hlu - bo - kos - ti vo - lám k to - bě, slyš, Bo - že,

křik smut - né - ho, na - kloň u - ší svých v mé mdlo -

- bě k hla-su vzdy - chá - ní mé - ho! Bu - deš - li

mí - ti jen zře - ní na hří - chy a pro -

- vi - ně - ní, kdo před te - bou ob - sto - jí?

5 slok

H: podle Heinricha Schütze

163

Ž 130

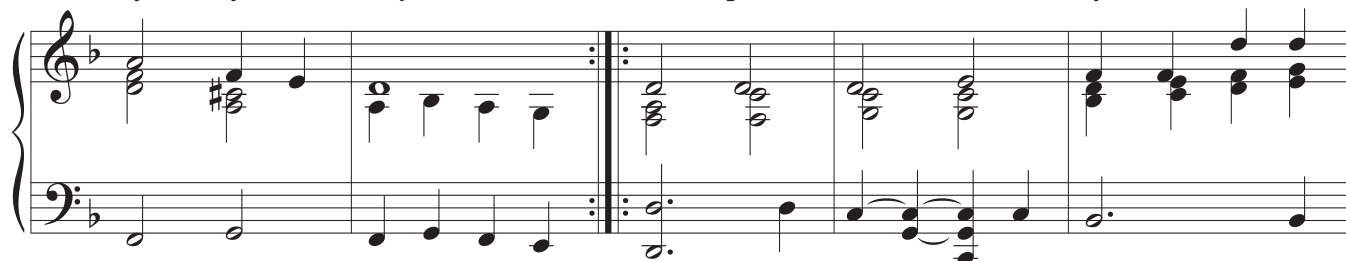
Z hlu-bin be-zed-ných tě vo-lám: Hos-po-di-ne, Pa-nov-ní-če,

vy - slyš hlas můj!

Kéž po - zor - ně

vy - slech - ne tvé

u - cho

mo-je pro - sby.

Bu-deš-li mít, Hos-po-di-ne,

na zře - te - li ne - pra-vost,

Pa - nov - ní - če,

kdo os - to -

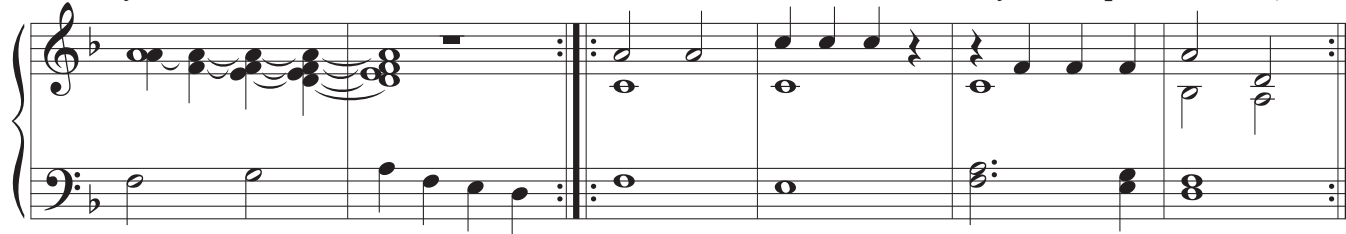

-jí?

A - le

u te - be

jest od-puš - tě - ní,

tak vzbu - zu - ješ bá - zeň,

tak vzbu-zu-ješ bá - zeň.

H: Ladislav Moravetz

164

Ž 130

1. Já k to - bě, k Ho - spo - di - nu, ze

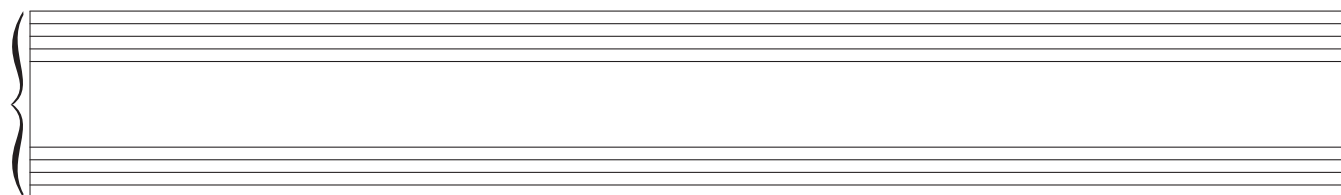
srd - ce hlou - bi lkám. Hle, v těž - kém nář - ku hy - nu, k to -

- bě se u - tí - kám. Rač sklo - ni - ti se

zno - va, slyš po - kor - ný můj hlas a lé - kem své - ho

slo - va mě u - zdrav již a spas. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

165

Ž 130

1. Tem - nou, div-nou ml-hou blou-dím sem a tam,

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It is written for voice and piano in G major (one sharp) and 4/4 time. The score consists of two systems. The first system shows the vocal melody and piano accompaniment for the first two lines of the lyrics. The second system shows the vocal melody and piano accompaniment for the next two lines. The piano part features a simple harmonic accompaniment with chords and moving lines in both hands.

čer - ná s bí - lou smí - cha - ly se spo - lu.

Ne - vi - dí - m už, co je prav - da,

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features a treble and bass staff with a key signature of one sharp (F#). The melody is written in the treble staff, and the bass line is in the bass staff. The music is in 4/4 time. The melody consists of a series of eighth and quarter notes, with a final measure containing a quarter rest. The bass line provides a simple harmonic accompaniment with quarter and eighth notes.

co je klam,

ne - vím, jdu - li na - ho - ru či do-lů.

A musical score for the song 'The Rose Tree'. The score is written for piano (p) and features a treble and bass staff. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The melody is in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The score consists of three measures. The first measure shows the piano introduction with a treble staff starting on a whole note G4 and a bass staff starting on a whole note F#3. The second measure shows the melody starting on a quarter note G4, followed by a quarter note A4, and then a quarter note B4. The third measure shows the melody starting on a quarter note C5, followed by a quarter note B4, and then a quarter note A4. The piano introduction is marked with a 'p' and a 'piano' instruction.

ref.

Řek-ni slo-vo, řek-ni slo-vo, Pa-ne,

ať po-mi-ne ta-hle še-dá tma,

A musical score for the song 'The Rose Tree'. It features a treble and bass staff with a key signature of one sharp (F#). The melody is written in the treble staff, and the accompaniment is in the bass staff. The score consists of four measures. The first measure has a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single eighth note. The second measure has a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single eighth note. The third measure has a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single eighth note. The fourth measure has a treble staff with a series of eighth notes and a bass staff with a single eighth note.

řek-ni slo-vo a zá-zrak se sta-ne,

u-zdra-ve-na bu-de du-še má.

3 sloky

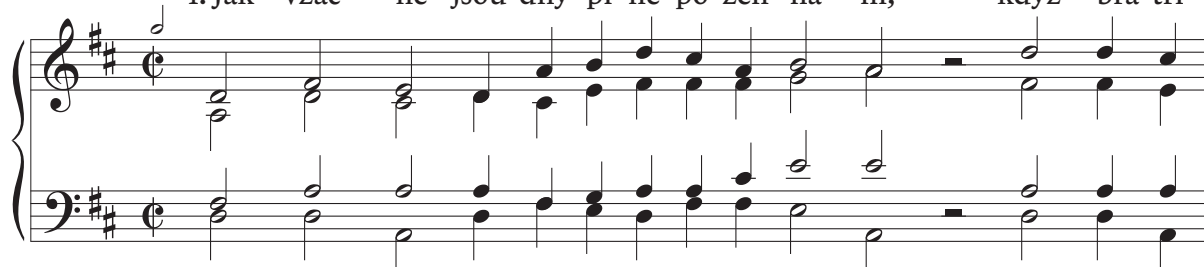
H: *autor neznámý*

A blank musical score template consisting of two systems of five staves each. A large curly brace on the left side groups the staves into two pairs. The staves are empty, with no musical notation or clefs.

166

Ž 133

1. Jak vzác - né jsou dny pl - né po - žeh - ná - ní, když bra - tří

svor - ně před Pá - nem se sklá - ní, když tou - ží spo - lu vlas - ce

žít. Pán ro - sou shů - ry věr - né na - vští - ví, zní je - ho

hlas jak bal - zám ho - ji - vý, jenž zkrá - pí du - še po - kor - ných.

z sloky

H: podle Clauda Goudimela

Kánon

167

Ž 133

Jak bla - ze, jak dob - ře bý - vá, bra - try když lá - ska chrá - ní,

jak bla - ze, jak dob - ře bý - vá, bra - try když ví - ra chrá - ní. Bůh jim dá - žít

v ra-do-sti s po-žeh - ná - ním, Bůh jim dá žít na vě-ky s po-žeh - ná - ním.

H: Daniela Eklová

168

Ž 133

1. Aj, jak jest mi - lé to a u - tě - še - né

a Du - chem sva - tým slav - ně vy - vý - še - né, 13 slok

H: Ladislav Moravetz

169

Ž 133

1. Jak roz - koš - né a mi - lé, když bra - tří s dru - hem

druh jsou svor - ni při svém dí - le a v srd - cích je - den

duch, jsou svor - ni při svém dí - le a v srd - cích je - den duch. 4 sloky

H: autor neznámý

170
Ž 133

ref.
Jak je to vzác - né, jak pří - jem - né
a Bo - hu mi - lé, u - tě - še - né,

1. když vla - há ro - sa z ne - be pa - dá v moc - ném Bo - žím slo - vu,

když spo - lu bra - tři svor - ně ži - jí, Bůh jim žeh - ná - vá. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

171
Ž 134

1. Vy všich - ni Pá - nu slou - ží - cí, za no - ci

v chrá - mu sto - jí - cí, nuž jmé - no Pá - ně

vzý - vej - te, žeh - ná - ním je - mu žeh - nej - te. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

172/1
Ž 136

1. Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há. 23 slov

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná verze

172/2
Ž 136

1. Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há. 23 slov

H: podle Clauda Goudimela

173
Ž 136

Kánon
Vzdej-te Pá-nu slá-vu, čest, neb on do-bro-ti - vý jest.

Mi - lost je - ho pře - dra - há vě - ky vě - ků pře-sa - há.

repetice se opakuje až
do zakončení kánonu

H: Ladislav Moravetz

174
Ž 136

1. Chval-te Pá - na, chval-te Pá - na, vždyť je do-bro-ti - vý, tvůr-čí

mo-cí ko-ná vel-ké di - vy. Je-ho lá-ska je věč-ná, ni-kdy ne - pře-stá - vá.

6 slok

H: Petr Eben

175
Ž 136

Kánon Chvá - lu svou já - sa - vou vzdej do - bré - mu Pá -

- nu. Mi - lost je - ho s ná - mi věč - ně zů - stá - vá.

repetice se opakuje až
do zakončení kánonu

H: Andreas Marti

176
Ž 137

U ba - by - lón - ských vod jsme se - dá - va - li

a nad Si - ó - nem pla - ka - li a lka - li, když ci - te -

- ry své, zmlk-lé ve stru - nách, roz - vě - si - li jsme mlč-ky

po vr - bách. Teh - dy si ti, kdo za - ja - li nás, přá - li

u - sly - šet pís - ně, jež jsme před - tím hrá - li. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

177
Ž 137

1. Když jsme u vod se-dá - va - li tam u ba - by - lón-ských

řek, har-fy do vrb za-vě - si - li, zmlk-ly pí - sně, zti-chl zpěv. 4 sloky

H: Geoff Weaver

1. Srd - cem ce - lým te - be, Pa - ne,

178/1
Ž 138

bu - du ctí - ti slav - ně s vděč - no - stí, pře - de vše - mi chci

zpí - va - ti, tě zvy - šo - va - ti so - chot - no - stí.

V chrá - mě sva - tém tvé jas - no - sti tě s ra - do -

- stí bu - du vzý - va - ti a tvé - ho mi - lo - sr -

- den - ství, též i množ - ství prav - dy hlá - sa - ti, 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

transponovaná verze

178/2

Ž 138

1. Srd - cem ce - lým te - be, Pa - ne,

bu - du ctí - ti slav - ně s vděč - no - stí, pře - de vše - mi chci

zpí - va - ti, tě zvy - šo - va - ti so - chot - no - stí.

V chrá - mě sva - tém tvé jas - no - sti tě s ra - do -

- stí bu - du vzý - va - ti a tvé - ho mi - lo - sr -

- den - ství, též i množ - ství prav - dy hlá - sa - ti,

4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

Když u - lé - hám, když vstá - vám, ty zkou - máš mne a znáš,
ú - my - sl můj, mé přá - ní sám zdáv - na před - ví - dáš.

179
Ž 139

Kam pů - jdu, kde chci zů - stat, má slo - va dřív než za - zní,

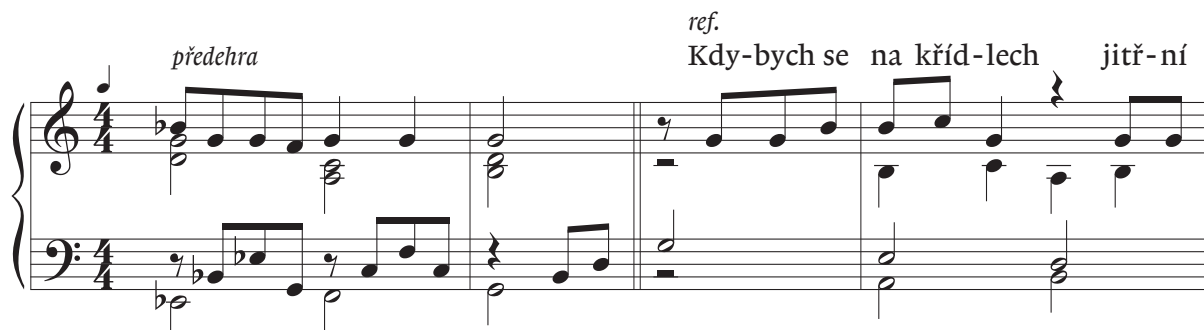
vše, Bo - že, po - zná - váš.

3 sloky

H: Heinrich Schütz

180
Ž 139

zá - ře vznes, za - le - těl za mo - ře, k břehům vzdá - le - ným, i

tam by mne ved - la ru - ka tvá a pra - vi - ce tvá dr - že - la.

I řek-nu pak, ať tma mne skry - je, snad ztra-tím se ti v tem - no -

- tě. I tma - vá noc však zá - ří svět - lem jak

ne-be za ja-sné - ho dne.

mezihra

2 sloky

H: Petr Hruška

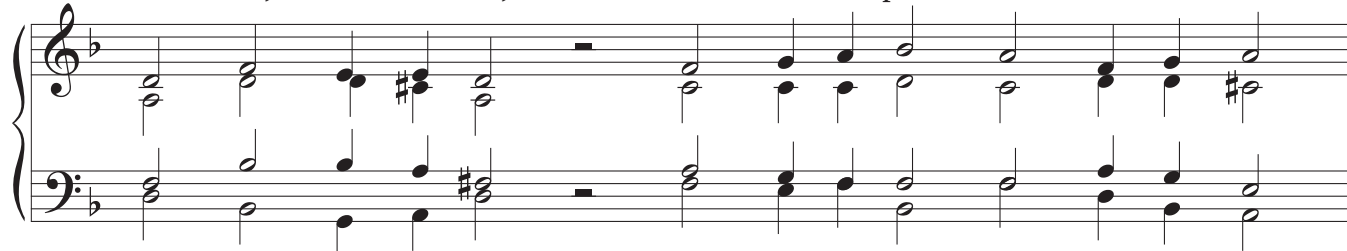
182

Ž 141

1. S ú - ctou tě vzý - vám, Ho - spo - di - ne, slyš hlas mých

dí - ků, chvá - le - ní, v dů - vě - ře pro - seb ve - čer - ních

mám ru - ce k to - bě po - zdvi - že - né.

5 slok

H: Lukáš Vendl

antifona:

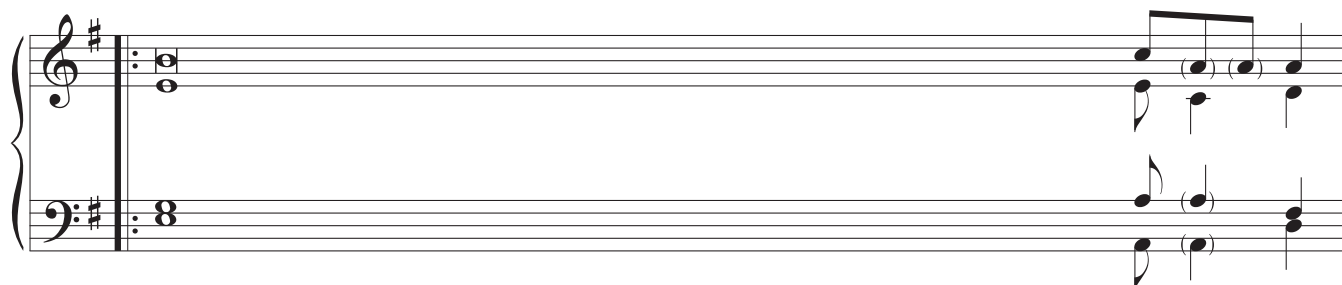
Hos - po - di - ne, slyš mod - lit - bu — mou!

183

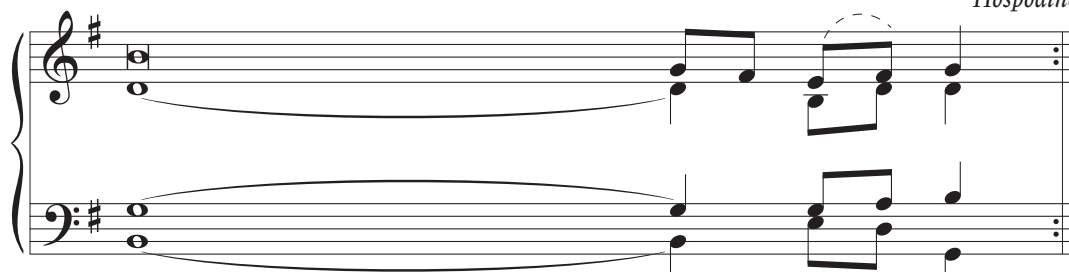
Ž 143

verš:

1. Hospodine, slyš moji modlitbu, pro svou věrnost popřej sluchu mé úpěnlivé pro - sbě,
Nepoháněj na soud svého slu-žeb-ní-ka,
2. Vzpomínám si na dávné dny, uvažuji o všech tvých či - nech,
Rozpínám k tobě své ru - ce,
3. Rychle mě vyslyš,
Dej, ať záhy dojdou tvé Ho-spo-di-ne,
mi-lo - sti,
4. Pouč mě, abych konal tvou vů - li,
Dobrotivý je tvůj Duch,

1. vyslyš mě pro svou spra - ve - dl - nost.
nikdo z živých není před tebou spra - ve - dli - vý.
Hospodine...
2. myslím na skut - - - ky tvých ru - kou.
má duše po tobě žízní jak vy - - - prah - lá ze - mě.
Hospodine...
3. neboť můj duch má-lát - ní.
vždyť v te - be dou - fám.
Hospodine...
4. vždyť ty jsi můj — Bůh!
ať mě vede rov-ným kra - jem.
Hospodine...

H: Bohuslav Korejs

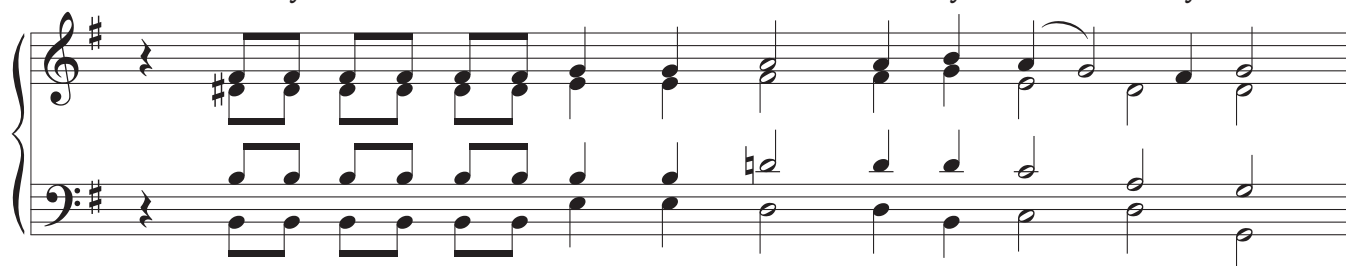
184

Ž 145

1. K to - bě s dů - vě - rou o - či všech vzhlí - ží

a ty o - te - ví - ráš ru - ku svou s da - ry vzác - ný - mi.

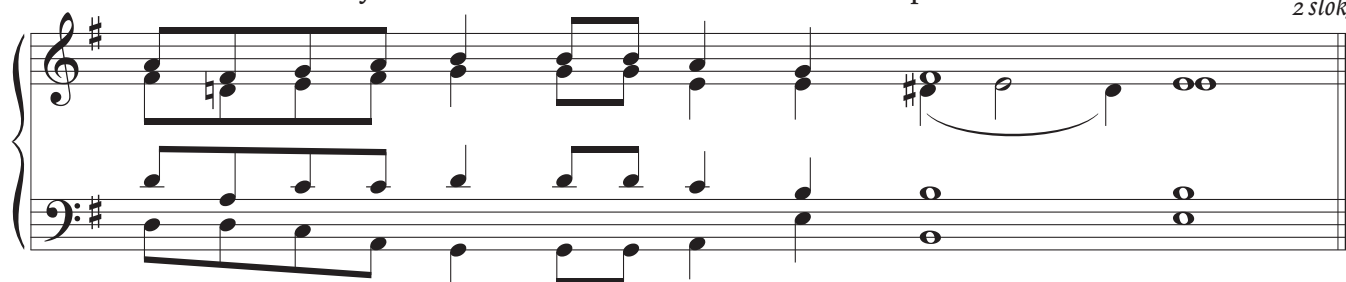

Všem svůj po - koj dá - váš s lá - skou, v čas trá - pe - ní

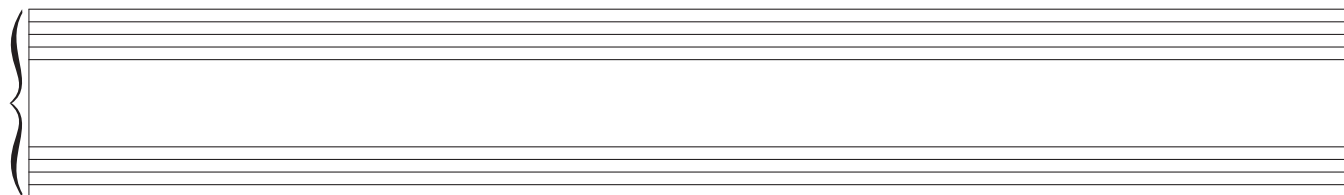
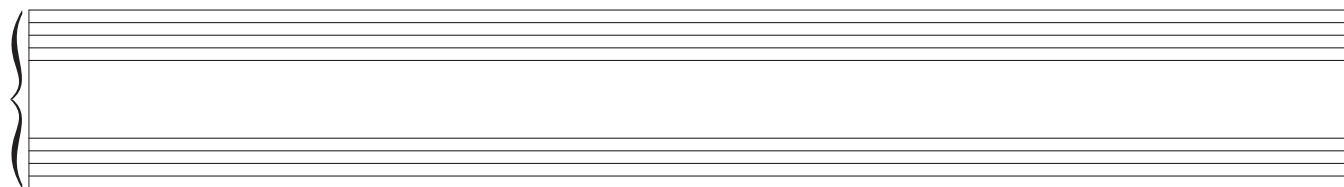

za - hr - nu - ješ své stvo - ře - ní svou příz - ní.

z sloky

H: Heinrich Schütz

185
Ž 145

antifona:
Krá - lov - ství tvé jest krá - lov - ství všech vě - ků. _____

verš:

1. Rodina rodině vychvalovati bude skutky tvé, a předivnou moc tvou zvě - sto - va - ti.

2. Milostivý a lítostivý jest Hospodin, dlouhoshovívající a velikého mi - lo - sr - den - ství.

3. Zdržujeť Hospodin všechny padající, a pozdvihuje všechněch sklí - če - ných

1. O slávě a kráse velebnosti tvé, i o věcech tvých předivných mlu - vi - ti bu - du.

Království...

2. Dobrotivý Hospodin všechněm, a slitování jeho nade vše - cky skut - ky je - ho.

Království...

3. Blízký jest Hospodin všechněm, kteříž ho vzý - va - jí v prav - dě.

Království...

H: Miloš Rejchrt

186
Ž 146

1. Chval, má du - še, Ho - spo - di - na, do - kud živ jsem, chvá - lit chci.

Zpí - vat žal - my u - po - mí - ná sám dech je - ště ži - vou - cí.

V sy - ny lid - ské ne - dou - fám, je - jich my - šle - ní je klam. 4 sloky

H: podle Claudi Goudimela

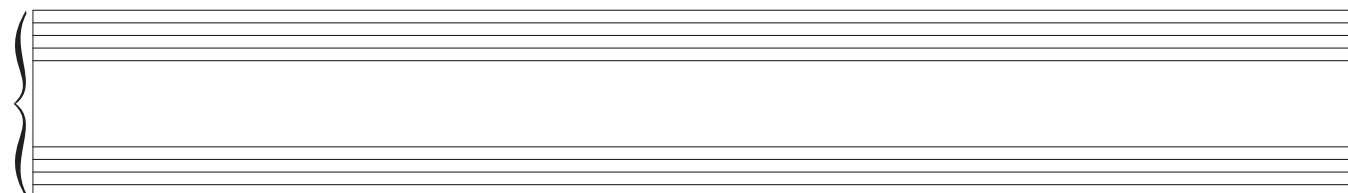
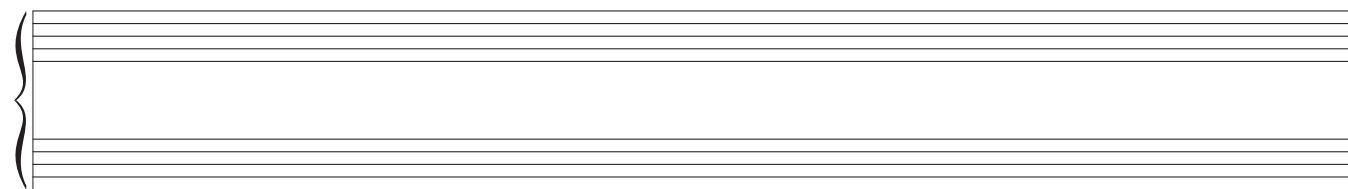
187
Ž 146

1. Svou o - slav Pá - na pí - sní, jak nej - líp do - ve - deš,
a co tě v srd - ci tí - sní, sám vy - znej je - ště dnes.

A o - slav Pá - na pí - sní, ač zem ti do - mo - vem, svou

pí - seň k ně - mu po - vznes, do - kud tvůj tr - vá den. 6 slok

H: Johann Georg Ebeling

188/1
Ž 146

1. Ne - sklá - dej - te v moc - ných na - dě - ji, v sí - le je - jich,

kte - rá ská - ly lá - me, o - chab - ne dřív ne - bo poz - dě - ji,

ne - dou - fej - te vzdá - ní, kte - ré kla - me.

ref.
Ty jsi ho - den žeh - ná - ní a chvá - ly, tvo - ji moc a sí - lu sla - ví -

- me. Před te - bou se, Pa - ne Kri - ste, krá - ľů Krá - li,

1. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. 2. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. 4 sloky

188/2
Ž 146

1. Ne - sklá - dej - te v moc - ných na - dě - ji, v sí - le je - jich,

kte - rá ská - ly lá - me, o - chab - ne dřív ne - bo poz - dě - ji,

ne - dou - fej - te v zdá - ní, kte - ré kla - me. Ty jsi ho - den žeh - ná - ní a

chvá - ly, tvo - ji moc a sí - lu sla - ví - me.

ref.
Před te - bou se, Pa - ne Kri - ste, krá - ľů Krá - li, 1. do - bro - vol - ně sklá - ní -

- me. 2. do - bro - vol - ně sklá - ní - me. *Fine* 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Předehra / mezihra

189

Ž 148

1. Chvá-lu, čest Bo - hu vzdá-vej - te,

na vý - ši-nách ho vzý-vej - te,

o - sla - vuj - te jej, an - dě - lé,

zá - stu - py svět-lem o - dě - né.

Slun-ce ho chval i ty, mě - sí - ci,

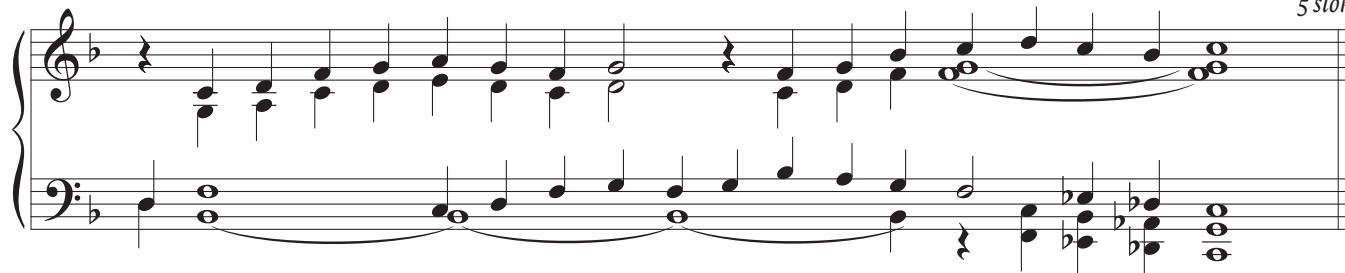
chval-te ho, vy hvěz-dy zá - ří - cí,

ne - be, vo - dy nad o - blo-hou,

chvá-lu mu vzdá-vej - te mno-hou!

5 slok

Tempo rubato

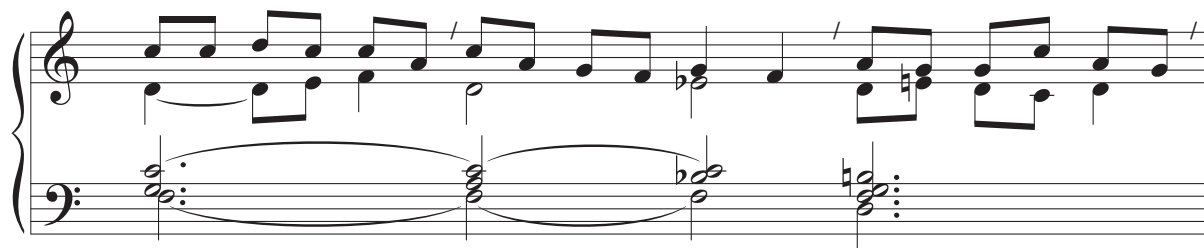
H: Ladislav Moravetz

Zá-stu-po-vé Bo - ží, du - še šťast-né, čis - té,

Bo-ha ne - bes - ké - ho

190

Ž 148

kte-ří stá-le zří - te, z ce-lé - ho jej srd - ce vždy - cky o - sla - vuj - te. 5 slok

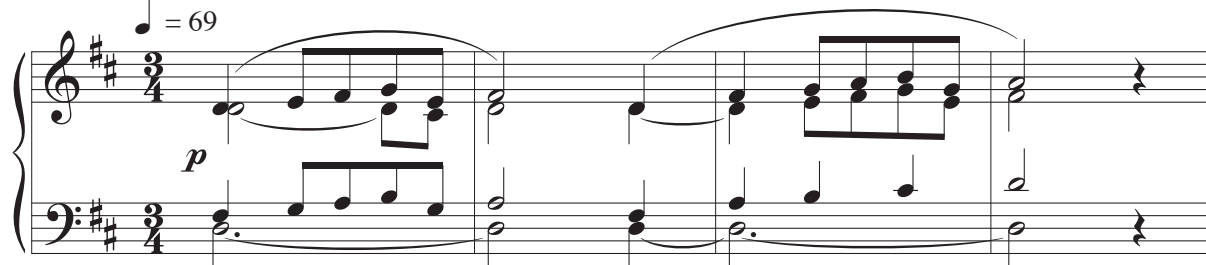
Předehra

H: Ladislav Moravetz

191

Ž 150

$\text{♩} = 69$

ref. (sbor + shromáždění)

Všech-no, co dý-chá, chval Hos-po-di - na, v sí-le a sva-to-sti je-ho jmé - na.

Sbor (senza misura, volná recitace):

1. Pro mno-há svě - dec - tví slá - vy, pro je - ho dů - stoj-nost moc-nou,
2. Chval-te jej bub-nem i tan-cem, flét - nou, hrou var - han i hou - slí.

chval-te jej trou - be - ním zvuč-ným, chval-te jej har - fou i lout - nou. 2 sloky
Ze - mě i ne - be chval Bo - ha. Ve - le - ben buď, ha - le - lu - ja!

poco rit.

H: Antoine Oomen

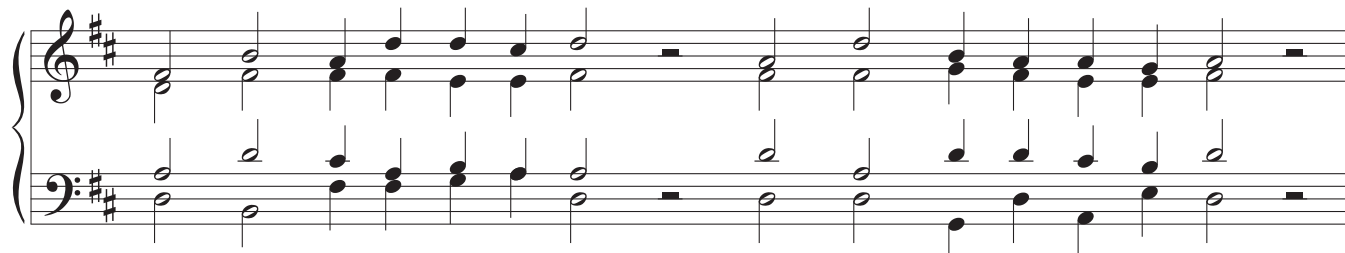
192

Ž 150

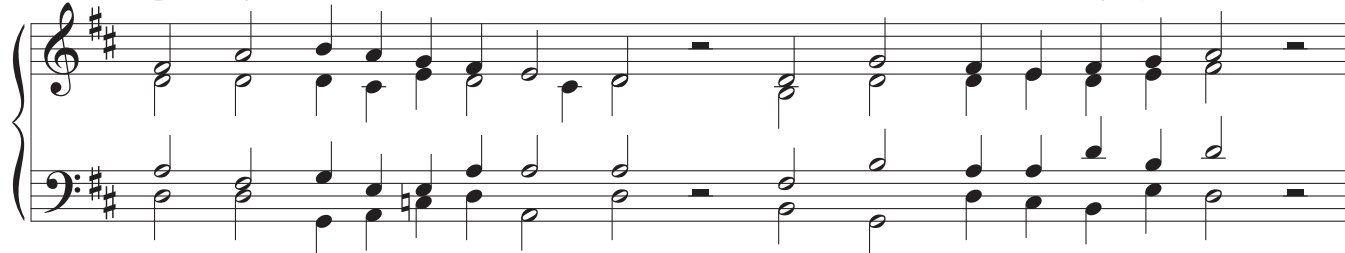
1. Chval - te Nej - moc - něj - ší - ho, chval - te Nej - svě - těj - ší - ho,

jenž na vý - so - stech se - dí, na všech - no ja - sně hle - dí,

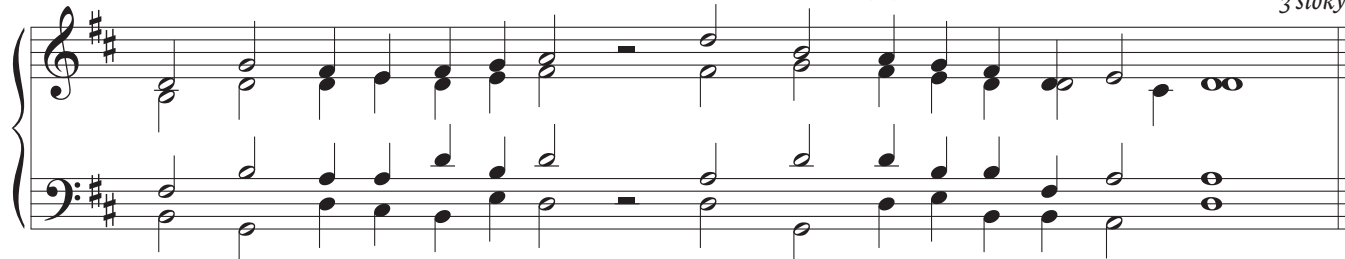

pl - ný cti a ve - leb - no - sti. Pro moc - né skut - ky je - ho

ko - na - né dne kaž - dé - ho, chval - te jej se vši vděč - nos - tí.

3 sloky

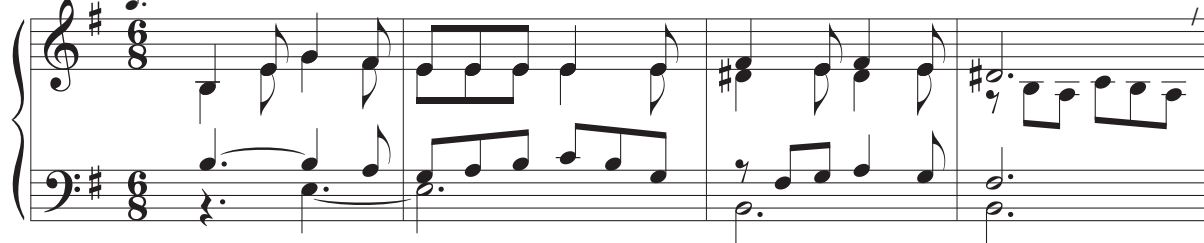

H: podle Clauda Goudimela

193

Ž 150

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, vzdej chvá - lu já - sa - vou,

ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, moc Pá - ně znáš ve - li - kou.

Kaž - dý ať ho chvá - lí hla - ho - lem svým, ha - le - lu - ja, ha-le-lu-ja, —

kaž - dý ať ho chvá - lí, kdo dý-chat smí, ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

194 1. Za - zpí-vám Pá - nu své-mu o je - ho vi - ni - ci,

ně - kdy slav - ně mi - lé - mu své - mu do - bro - din - ci,

kte - rouž - to z lá - sky své so - bě vzdě - lal byl k o - zdo - bě:

hod - né o tom zpí - va - ti, pří - klad so - bě brá - ti. 8 slok

H: Jaroslav Krček

1. Vzdá-vám ti, Bo-že, chvá - lu svou, zpí-vat chci pí-seň já - sa-vou, mou

195

zá - chra-nou se stá - váš sám, chceš vzdá - lit mne všem ná - stra-hám.

4 sloky

H: Georg Friedrich Händel

1. Nuž všich - ni, kdo jste žíz - ni - ví a v svě - do - mích

197

svých truch - li - ví, pojd' - te ke mně k roz - vla - že - ní.

16 slok

H: Ladislav Moravetz

Je dob-ré v tichosti če-kat na spá-su od Hospodi-na.

Je dobré, když člověk v tichosti če-ká na spá-su od Hospodi-na.

198

H: Daniel Heller

199 *ref.*
Blou-di - li jsme na ce - stách ja - ko ov - ce po ho - rách,

po pa - hor - cích kde - ja - kých, roz - ptý - le - ni po ze - mi.

1. Ni - kdo nás tam ne - hle - dal, ne - chy - bě - li jsme jim víc,

pa - da - li jsme ú - na - vou, vo - du pi - li zka - le - nou. *2 sloky*

Coda
Ny - ní o - brá - ce - ni by - li jsme k pa - stý - ři do - bré - mu

a stráž - ci du - ší svých. *2 sloky*

Coda se opakuje několikrát než dozní recitativ.

H: Ladislav Moravetz

antifona:

200

Všech-no, co ži - je, ať chvá - lí Ho - spo - di - na.

verš:

1. Po - žeh - naný jsi, Pane, Bože	na - šich ot - ců,
2. Po - žeh - nané je tvé slavné	sva - té jmé - no,
3. Po - žeh - naný jsi ty ve svém svatém	slav - ném chrá - mě
4. Po - žeh - naný jsi ty na svém krá - -	lov - ském trů - ně
5. Po - žeh - naný jsi ty, který shlížíš na hlubiny a trůníš	na che - ru - bech
6. Po - žeh - naný jsi ty na	klen - bě ne - bes

1. chvályhodný a svrchovaně velebený	na vě - ky	Všechno...
2. a svrchovaně chvályhodné a velebené	na vě - ky	Všechno...
3. a svrchovaně chvályhodný a slavný	na vě - ky	Všechno...
4. a svrchovaně chvályhodný a velebený	na vě - ky	Všechno...
5. a svrchovaně chvályhodný a velebený	na vě - ky	Všechno...
6. a velebený a plný slávy	na vě - ky	Všechno...

H: Bohuslav Korejs

Kánon

202

Be - ne-di-ctus qui ve - nit, Be - ne-di-ctus qui ve - nit, in

no - mi-ne, in no - mi-ne, in no-mi-ne Do - mi-ni.

H: Jiřina Dvořáková Marešová

203

Předehra:

sloky:

1. A - ve, — Ma-ri-a, Pán buď s te-bou, a - ve, — Bůh má tě rád, —

to - bě — ne-bu-de dí - tě klet-bou, dív - ko, přes-taň se bát.

ref.

Slu - žeb - ni - ce své - ho Pá - na po - žeh - na - ná,

a - ve, — a - ve, — a - ve, Ma - ri - a.

z sloky

H: Jiří Schneider

204/1

ref.
Má du-še Bo-ha ve-le - bí, chvá-lu vzdá-vá, Pá-nem je ne-jen na ne-

- bi, buď mu slá - va! *Fine* 1. O - pu - ště - ní bu - dou

slou - ti li-dem tvým, po - ní - že - ným dá - váš vlád-nout krá - lov -

- stvím, po - ní - že - ným dá - váš vlád-nout krá - lov - stvím. 4 sloky

H: autor neznámý

204/2

ref.
Má du-še Bo-ha ve-le - bí, chvá-lu vzdá-vá,

Pá - nem je ne-jen na ne - bi, buď mu slá - va! *Fine*

1. O - pu - ště - ní bu - dou slou - ti li - dem tvým,

po - ní - že - ným dá - váš vlád - nout krá - lov - stvím,

po - ní - že - ným dá - váš vlád - nout krá - lov - stvím. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

206

Kánon

1. G C D7 G 2.

3. 4.

H: Ladislav Moravetz

207/1

1. Ve - le - bí má du - še Ho - spo - di - na, ple - sá duch můj

v Bo - hu Spa - si - te - li, kte - rý shlé - dl k slu - žeb - ni - ci své. Coda
A - men
6 slok

H: Zdeněk Pololánik

transponovaná
verze

207/2

1. Ve - le - bí má du - še Ho - spo - di - na, ple - sá duch můj

v Bo - hu Spa - si - te - li, kte - rý shlé - dl k slu - žeb - ni - ci své. Coda
A - men
6 slok

H: Zdeněk Pololánik

Kánon

209

1. 2.

3. 4.

H: Ladislav Moravetz

Kánon

210

Glo - ri - a, glo - ri - a in ex-cel - sis De - o!

Glo - ri - a, glo - ri - a, al - le - lu - ia, al - le - lu - ia.

H: Ladislav Moravetz

211

Nunc di - mit - tis ser-vum tu - um Do-mi - ne,

se - cun - dum ver-bum tu - um in pa - ce. Nunc di

H: Taizé

212

Zů-staň - te a bdě-te se mnou. Bdě - te a pros - te,

bdě - te a pros - te.

H: Jacques Berthier

214/1

Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo, _____

_____ po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo. _____ Svět-lo ve tmě

sví - tí, tma jej ne-po - hl - tí. _____ To Svět-lo o-svě - cu - je kaž-

- dé - ho _____ člo - vě - ka. _____ Po - zdra - ve-no bu-diž Svět -

- lo. _____ Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo. _____

H: Jiří Pavlica

214/2

Zpěv

Po - zdra - ve-no bu-diž Svět - lo, _____

Klavír

po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Svět-lo ve tmě sví - tí, tma jej ne - po - hl - tí. To

Svět - lo o - svě - cu - je kaž - dé - ho člo - vě -

- ka. Po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Po - zdra - ve - no bu - diž Svět - lo.

Fine

H: Jiří Pavlica, podle originálu zapsal Ladislav Moravetz

216

1. Kdy-bych znal množ - ství ja - zy - ků, _____

kdy-bych znal zpě-vy an-dě - lů, _____ lá - sku já _____ kdy-bych

ne - měl, _____ hlu-ché bu - de mé zpí - vá - ní. _____ 7 slok

H: Jiří Schneider

217

1. Mi - lost Pá - na na - še - ho Je - zu Kri - sta

a lás - ka Bo - ží a ú - čas - ten - ství Du - cha sva - té - ho

se všech - ně - mi ná - mi, se všech - ně - mi ná - mi! A - men

H: autor neznámý

218

1. Po - žeh-nal nám Bůh v Kristu Pá-nu Je-ží-ši po-žeh-ná-ním

z Du - cha své - ho v mno - hých da - rech ne - bes - kých. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

221

Ač - ko - li po - dsta-tou rov - ný byl Bo - hu,

slá - vy se ú - pl - ně bez vý - hrad vzdal.

Sám se - be po - ní - žil v po - do - bě slu - hy,

z nez - měr - né lá - sky se člo - vě - kem stal. 4 sloky

H: podle Johanna Sebastiana Bacha

222 1. Ra-duj-te se v Pá-nu vždy, ra-duj-te se ny - ní. Na kří-ži on

do-ko-nal, a - by tri-umf smr-ti vzal pro na - še do - bro - di - ní. 5 slok

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

H: Christian Lahusen

antifona:
224 Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

verš:

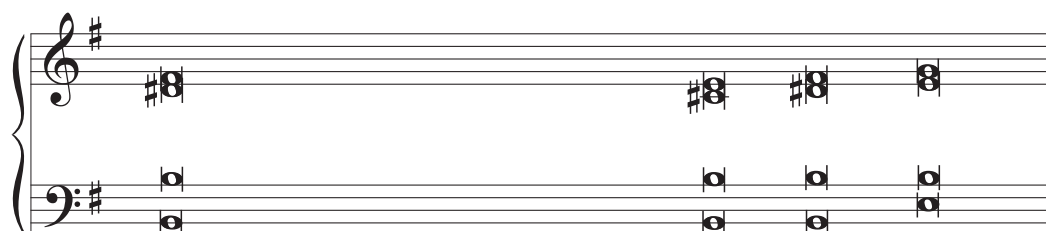
1. On je obraz Boha neviditelné - - - ho
2. ne - boť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na ze - - - mi
3. jak nebes - ké trůny, tak i panstva, vlády a mocnos - - - ti
4. On před - chází všech - - - - - no
5. On jest hlavou těla, totiž círk - - - - - ve
6. On má prvenství ve všem
7. A - by skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest,
jak na zemi, tak v nebe - sích

1. prvorozený všech stvo - ře - ní,
 2. svět viditelný i nevi - - - di - tel - ný;
 3. a všechno je stvořeno skrze něho a pro ně - ho.
 4. všechno v něm spo - čí - vá,

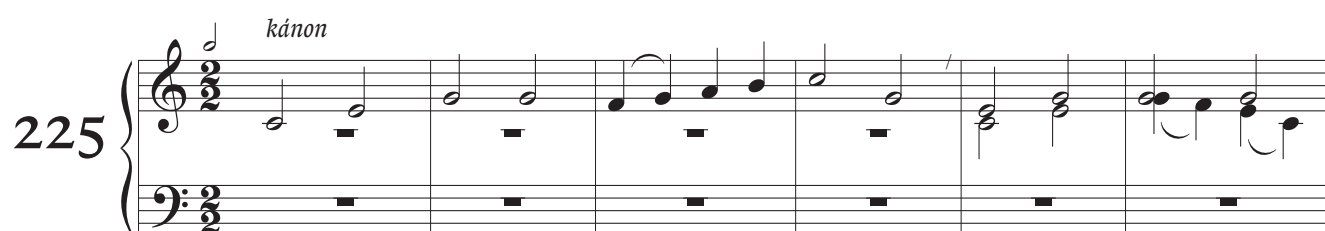
Haleluja...

5. On je počátek, prvoroze - - - ný z mr - tvých.
 6. Plnost sama se rozhodla v něm pře - bý - vat,
 7. protože smíření přinesla jeho oběť na kří - ži.

Haleluja...

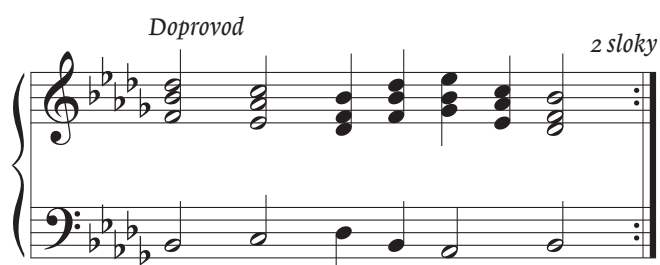

H: tradiční harmonizace

Pozn.: repetice se opakuje až do zakončení kánonu.

H: Ladislav Moravetz

Doprovod se opakuje po celou dobu kánonu.

H: Ladislav Moravetz

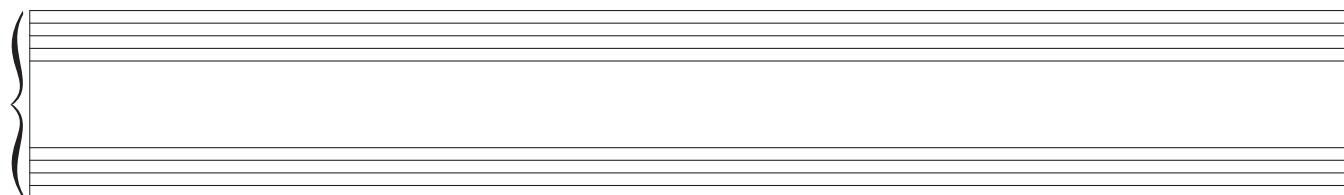
227 Pán ři - ká: Já jsem prv - ní i po - sled - ní,

já jsem po - čát - kem i kon - cem vše - ho. Kdo žíz - ní, dám mu

na - pít vo - dy ži - vé, v pra - me - ni mém mů - že zti - šit

ží - zeň. Kdo chce, ten smí se u mne zdar - ma

na - pít. Já s vá - mi jsem.

228

1. Měl by si kaž-dý vzpo-me-nout, když v mra-cích du-hu vi - dí, že

Sólo

za No - é - ho při - šel soud: Bůh ztre-stal vzpur-né li - di, že za No -

sbor

- é - ho při - šel soud: Bůh ztre-stal vzpur - né li - di. 13 slok

H: autor neznámý

229

1. Jen pro-jít su-chou pou - ští, snad nás Bůh je - nom zkou - ší,

ze sli-bu ví-ra pra-me-ní, vý-hle-dy no-vé o-te-ví - rá, tak-hle ros-te ví-ra.

ref.
Ša-lom! Ša-lom! Bůh je s ná - mi! Ne-jsme sa - mi! 3 sloky

H: Lukáš Vendl

1. Kdo chce k Bo - hu při - jí - ti, pl - niž je - ho vů - li,
ta chce ži - vo - tu přá - ti, věř v tom Spa - si - te - li.

230

Neb když mlá - de - nec se ptal na ce - stu spa - se - ní,

tu je - mu od - po - věď dal: Na - plň při - cá - zá - ní.

7 slok

H: Ladislav Moravetz

Ten ob-raz zla-tý, ob-raz se k ne-bi ty - čí, zář o - či o - sle - pí,

231

zář je - ho o - či ni - čí, do snů se vkrá - dá, vrý - vá se do pa - mě - ti,

Ba - by - lon hold si vzdá - vá, svě - tí.

ref.

Ač z pe - ce o - hni - vé

žár stou-pá žha-vý a ob-raz zla-tý do - tý - ká se hvězd, Hos - po - din

zá-stu-pů je krá-lem slá - vy, jen Bo-hu sa-mé-mu vzdá-vá-me čest. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

232 1. Já ztra - ce - ný a chu - dý tě hle - dám na pí -

-sku a ne - vím jak a ku - dy jít k tvé - mu ska - li -

-sku. Jen je - di - ný dům sto - jí tam na ska - li - sku

tvém, tam za - ved' ces - tu mo - ji a nech mne by - dlet v něm. 4 sloky

H: Miroslav Matouš

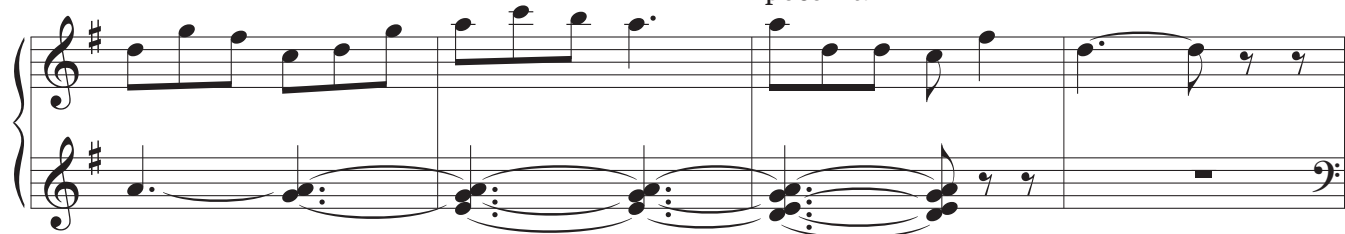
Andantino

Předehra/ mezihra/ dohra

233

poco rit.

1. Ej, vo-nen dáv-ný čas, ej, vo-nen dáv-ný čas Je - žíš, Spa - si-tel náš

10 slok

H: Ladislav Moravetz

234

ref.

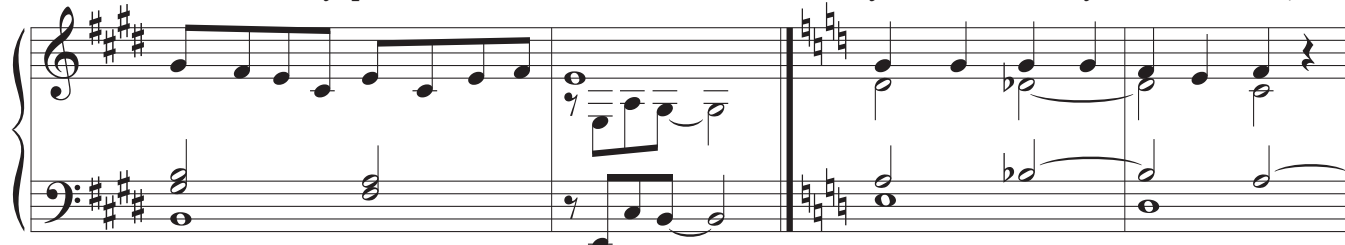
To ně-co sto-jí, to ně-co sto-jí, to ně-co

sto-jí, ří-kám vám, to ně-co sto-jí, to ně-co sto-jí, když

moc-né či-ny při nás ko-ná Pán.

1. Jen hrob mu byl do-mo-vem,

4 sloky

ne-znal svět-lo dne, přes-to vo-lal: Ne-choď sem, jdi pryč, ne-trap mne. To ně-co

ref.

H: Jakub Dvořáček

235 Bá-ječ-nej bál

u-spo-řá - dal krá - lů Král, všechny po-zval dál.

Ten nej-vět-ší sál na to ob-sta-ral, ne-boť se bál,

a-by všem moh říct: Pojd' - te dál, za - cí - ná

bál, bá-lů bál. Fine 3 sloky

H: Jiří Schneider

236 1. Sto by-lo ov-cí stá - da, když rá-no šly se pást. Teď jed-na ně-kde

strá - dá: čím ne-cha-la se zmást, že ne - ví ce-stu zpát - ky? Snad

blou-dí pu-sti - nou. Den je teď ná-hle krát - ký, ach, jak ji na-lez - nou? 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

237 1. Vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, vra-cím se sám, ja-ko

ztra-ce-nej syn, vra-cím se sám, ja-ko ztra-ce-nej syn, ty víš, — hle-dám tvůj

stín — ty víš, — hle-dám tvůj stín v bás - ni s ví - rou, ty

víš, — hle-dám tvůj stín — ty víš, — hle-dám tvůj stín.

4 sloky

H: Jakub Dvořáček

238/1

1. Šly zrá - na ke hro - bu Ma - ri - e Mag-da - le - na

a mat-ka Ja-ku-ba a je-ště jed-na že-na so-bě pro ú - tě-chu,

mrt-vé-mu na pa-mát-ku, šly zrá-na ke hro-bu dva dny po Vel-kém pát-ku.

varianta pro některou sloku

6 slok

H: Jakub Dvořáček

transponovaná verze

238/2

1. Šly zrá - na ke hro - bu Ma - ri - e Mag - da - le - na

a mat - ka Ja - ku - ba a je - ště jed - na že - na so - bě pro ú - tě - chu,

mrt - vé - mu na pa - mát - ku, šly zrá - na ke hro - bu dva dny po Vel - kém pát - ku. 6 slok

H: Jakub Dvořáček

239

1. V nás srd - ce ho - ře - lo, když při - šel

Pán a smut - ku tem - ná noc by - la ta tam. 7 slok

H: autor neznámý

240

1. Když Je - žíš šel přes tu Juds - kou zem, dru - hům

svým věr - ným řek, pojd'-te, jdem.

Dnes-ka v Ká-ni je svat - ba, bu-de

tam i má-ti má, dnes je v Ká - ni svat-ba, tak tam jdem. _____ 8 slok

H: Jiří Schneider

241

ref. Kdo mě z pout mých _____ ven vy - vo - dí, _____

kdo ta pou - ta od - stra - ní, _____

je - nom lá - ska _____ vy - svo - bo - dí, _____

lá - ska bá - zeň vy - há - ní. _____ 4 sloky

H: Jiřina Dvořáková Marešová

242 1. Za - svit - la sva - tá ne - dě - le. V my - sl so -

- bě be - ru ce - le ji - né - ho ne - dě - la - ti v ní,

než k če - mu Bůh za - svě - til ji: pu - stit z my -

- sli vě - ci ča - sné, roz - jí - mat ne - be - ské krá - sné. 4 sloky

H: Michael Praetorius

243 1. Přijď k nám, Je - ží - ši, v Du - chu svém, buď ú - tě - chou i

do-mo-vem. Svou mou-dro-stí a do-bro-tou při - vá - děj nás na ces-tu svou. 4 sloky

H: autor neznámý

244

1. Pán Bůh je pří - to - men, kla - něj-me se je - mu, při-stu-puj-me
Bůh je me-zi ná - mi! Ztiš se s u-cti - vo - stí, srd - ce, s čistou

1. s bá - z - ní k ně - mu! 2. u - přím - no - stí! On buď jen

ve - le - ben, v Bo - hu ži - vot má - me, je - mu čest vzdá - vá - me. 4 sloky

H: Zdeněk Čep

245

1. Sva - tá do - ba, Pá - ně - den, Ho - spo - din buď ve - le - ben! —

On sám ten den od - dě - lil, — po - žeh - nal a — po - svě - til.

I já prá - ci — od - klá - dám, du - ši Pá - nu — od - dá - vám. 4 sloky

H: Henri Abraham César Malan

246 1. Pa-ne, dne-šek je den chvá - ly, dnes ti chce-me dě - ko -

- vat. Rá - di by-chom vy - zpí - va - li dík za to, že nás máš rád. 6 slok

H: autor neznámý

247 Ve tvém jmé-nu, Pa-ne náš, jsme se shro-máž - di - li

ve ví - ře, že po - žeh - náš nám všem v tu - to chví - li.

Dej nám mír a po - koj pra - vý, kte - rý z te - be pra - me - ní,

dej, ať kaž - dý z nás tě sla - ví za dar tvé - ho spa - se - ní.

H: Zdeněk Čep

249

Náš Ot-če a Krá - li náš, _____ dnes skloň se k nám, buď _____ při

nás. _____ Jen na te-be če-ká-me, na tvé mi-lo-sr-den-ství, smi-luj se pro jmé-no

své. _____ S čím sta - nu před te - bou? _____ Mé ru - ce prázd - né jsou. _____ Náš

svět ať pro-mě - ní spra-ve - dl - nost tvá, mi - lo - stí za - chraň nás. _____

H: Ladislav Moravetz

250

1. Jsem tu, prázd - né ru - ce mám, při - jmi mne a veď mě

dál, ob - raz, kte-rýs do mne vlo - žil, ob - živ sám.

251

Con-fi - te - mi - ni Do-mi - no, quo - ni - am bo - nus.

Con - fi - te - mi - ni Do - mi - no, al - le - lu - ia.

H: Jacques Berthier

Allegro $\text{♩} = 96$

Zpěv

Sopránová
zobcová
flétna

252/1

Varhany/
klavír/
kytara

Dm C B^b Am B^bm

mf

1 *mf*

Če - cá mne den, a když tě pot-kám,

F Gm A % Dm Am B^b

Pa - ne, po - ne - su lehč - ej je - ho žár,

2
če - ká mne noc, a co - ko - liv se sta - ne, ne - stih - ne mo - ji

du - ši zmar. (☺) *p* ^{sbor} 3 Už spo - ji - ly se na - še ce - sty,
vokál m (☺)

tys nám dal pro - hléd - nout, už spo - ji - ly se na - še ces - ty,

tys nám dal pro - hléd - nout, 1. a brat - ru pla - tí od - pu - ště - ní,
2. a to - bě pla - tí na - še pro - sby,
3. a ④ u - přím - né jsou na - še pro - sby,

ú - směv můj a po - zdra - ve - ní, k bra - tru chci teď *f* u - sed - nout.
by - chom by - li spo - le - čen - ství, kte - ré - mu dáš po - moc svou.
a - bys nám dal od - pu - ště - ní, my - sl vždy - cky po - kor - nou. %

Dal Segno al Fine
H: Petr Eben

252/2

ref.
Če - cá mne den, a když tě potkám, Pa - ne, po - ne-su lehč-ej

je - ho žár, — če - cá mne noc, a co - ko - liv se sta - ne, ne - stih - ne mo - ji

du - ši zmar. Už spo - ji - ly se na - še ce - sty, tys nám dal pro - hléd - nout, už

spo - ji - ly se na - še ces - ty, tys nám dal pro - hléd - nout, 1. a brat - ru pla - tí
2. a to - bě pla - tí
3. a u - přím - né jsou

od - pu - ště - ní, ú - směv můj a po - zdra - ve - ní, k bra - tru chci teď u - sed - nout.
na - še pro - sby, by - chom by - li spo - le - čen - ství, kte - ré - mu dáš po - moc svou.
na - še pro - sby, a - bys nám dal od - pu - ště - ní, my - sl vždy - cky po - kor - nou.

ref.

H: Ladislav Moravetz, podle Petra Ebena

Slun-ce sví - tí, tak se dob - ře dí - vej a buď

253

blíz - ko to - mu, kdo je sám. Dob - rou zprá - vu dál li - dem

zpí - vej: „Bo - ží lás - ka sklo - ni - la se k nám.“

H: Jiřina Dvořáková Marešová

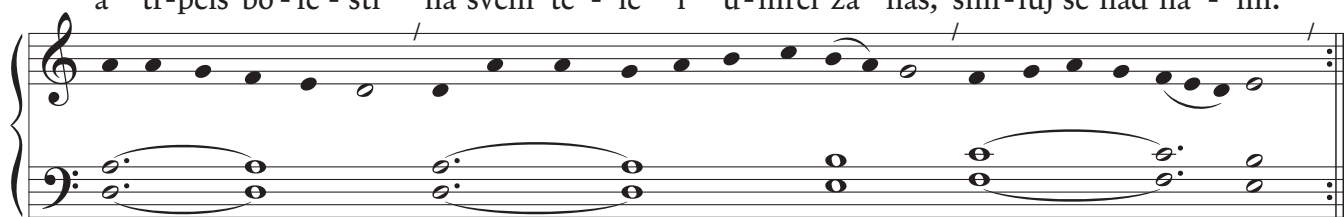
Ho - spo - di - ne, stud - ni - ce do - bro - ty, Ot - če ne - ro - ze - ný,
Ho - spo - di - ne, Bo - že vše - mo - hou - cí, kte - rýžs nám z své mo - ci
Ho - spo - di - ne, jenžs ze - mi i ne - be stvo - řil sám od se - be,

254

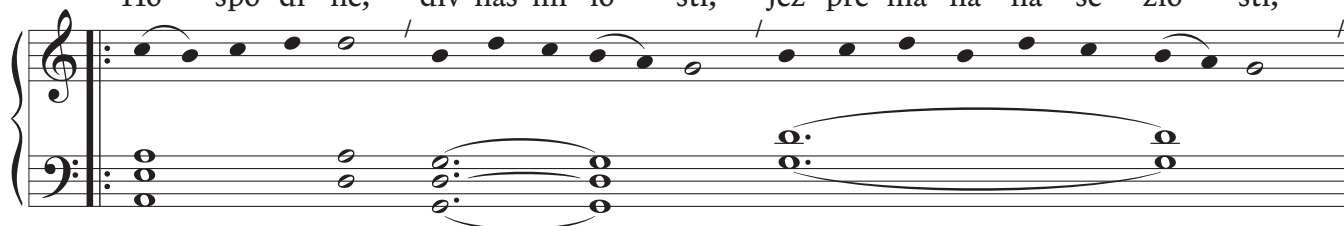
od te - be vše dob - ré po - chá - zí, smi - luj se nad ná - mi.
dal Sy - na jed - no - ro - ze - né - ho, smi - luj se nad ná - mi.
mi - lo - sti žá - dá - me od te - be, smi - luj se nad ná - mi.

Kri - ste je - di - ný, z Bo - ha Ot - ce ro - ze - ný, te - be z Pan - ny na - ro - ze - né - ho,
Kri - ste nám mi - lý, Pan - ny Sy - nu je - di - ný, zdáv - na žá - da - ný od krá - ľů ctných,
Kri - ste, ne - bes - ké svět - lo, ta - ké i zem - ské, ty jsi pro nás sstou - pil z vý - so - sti,

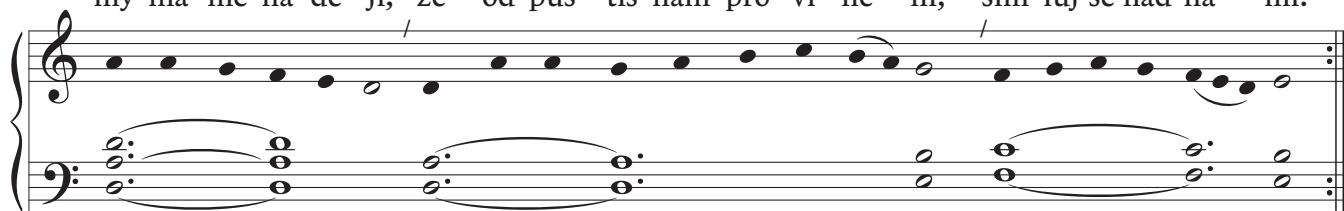
svě-tu po-třeb-né-ho, pro-ro - ko - va - li jsou pro-ro - ci, smi-luj se nad ná - mi.
od pro-ro - ků věr-ných, a - by sstou-pil a nás vy-kou-pil, smi-luj se nad ná - mi.
a tr-pěls bo - le - stí na svém tě - le i u-mřel za nás, smi-luj se nad ná - mi.

Ho - spo-di - ne, Oh - ni ne-be - ský, srd - ce na - še k so - bě zaž - ži,
Ho - spo-di - ne, U - tě - ši - te - li, Pa - ne mi - lý, Du - chu sva - tý,
Ho - spo-di - ne, div nás mi - lo - stí, jež pře-má - há na - še zlo - sti,

by-chom spo-lu hod-ně vo - la - ti moh-li vždyc-ky k to - bě, smi-luj se nad ná - mi.
ty dá - váš své da - ry všem věr-ným, již te - be žá - da - jí, smi-luj se nad ná - mi.
my má-me na-dě - ji, že od-pus - tíš nám pro - vi - ně - ní, smi-luj se nad ná - mi.

H: Ladislav Moravetz

1. Je - zu Kri-ste, Sy-nu Bo - ží, pl - ný ne-bes - ké - ho zbo - ží,

rač pří - to - men bý - ti, svý - mi da - ry nás da - ři - ti,

slo - vo své nám před - klá - da - je, jím nás na - sy - cu - je.

H: Ladislav Moravetz

transponovaná verze

255/2

1. Je-zu Kri-ste, Sy-nu Bo - ží, pl-ný ne-bes-ké - ho zbo - ží,
 rač pří - to - men bý - ti, svý - mi da - ry nás da - ři - ti,
 slo - vo své nám před - klá - da - je, jím nás na - sy - cu - je. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

256

1. Je - ží - ši, Pa - ne nej-vyš - ší, nad tě žád - ný lep - ší,
 u - slyš lid svůj žá - do - sti - vý, krá - li mi - lo - sti - vý! 6 slok

H: Ladislav Moravetz

257

1. Bo - že věr - ný od vě - ků, Pa - ne Je - zu Kris - te,

ty svou mi - lost ne-smír-nou za - cho-váš nám ji - stě.

11 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Pa - ne Je - ží - ši Kri - ste, tys Syn Bo - ží za - ji - sté,

258

v te - be srd - cem vě - ří - me, s Ot - cem, s Du - chem tě — ctí - me.

8 slok

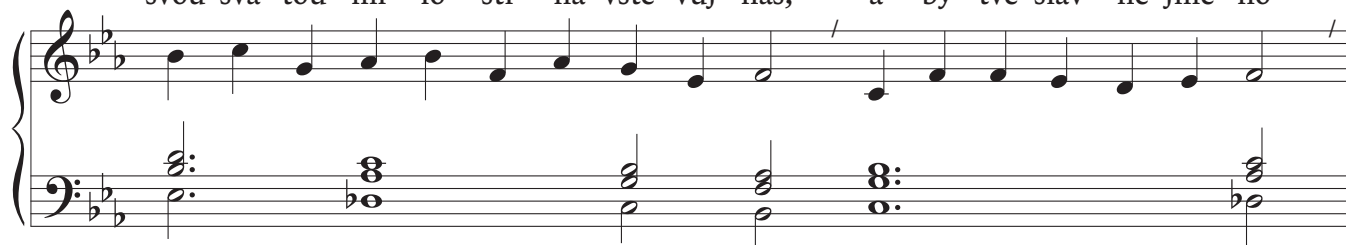
H: Ladislav Moravetz

1. Ó Je - zu Kris - te, Sy - nu Pan - ny či - sté, vzhléd - ni na nás,

259

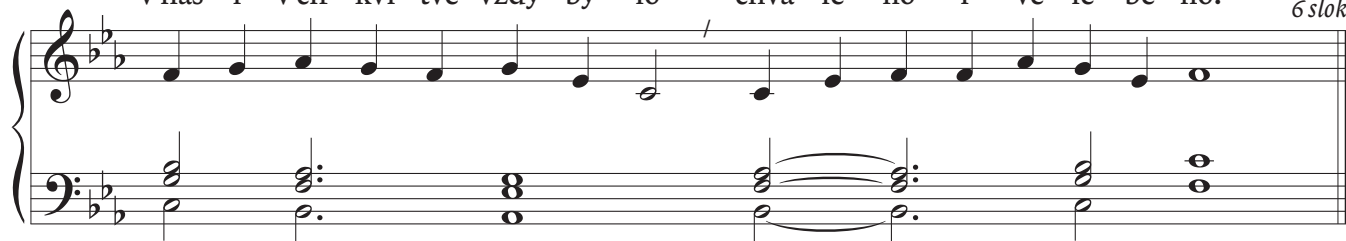

svou sva - tou mi - lo - stí na - vště - vuj nás, a - by tvé slav - né jmé - no

v nás i v cír - kvi tvé vždy by - lo chvá - le - no i ve - le - be - no.

6 slok

H: Ladislav Moravetz

260

1. Sa - mé - mu Bo - hu slá - va, čest bu - diž za mi - lost
kte - rá nám v Kri - stu dá - na jest, již se ne - boj - me

je - ho,
zlé - ho: Bůh ho - tov jest nás spa - si - ti, nám

vždyc - ky do - bře či - ni - ti. Ve - leb - me jej s ra - do - stí! 4 sloky

H: autor neznámý

261

1. Buď chvá - len, mi - lý Je - ží - ši, ty po - kla -

- de náš nej - vyš - ší, za všec - ky moc - né mi - lo -

- sti, jichž u - dí - líš nám v hoj - no - sti. 8 slok

H: Johann Hermann Schein

262 1. Můj kle - no - te ze všech nej - krás - něj - ší, můj do - brý Pa - ne

Je - ží - ši, jak do - brá je tvá vlá - da! I tí - ha

dní se pro - mě - ní, když dlaň se ve tvou vklá - dá. 3 sloky

H: Sethus Calvisius a Michael Praetorius

263 Kánon

H: Ladislav Moravetz

264 Fl. 1. Smi - luj se, Bo - že, smi - luj nad ná - mi,

♩ = 80
zobcová flétna altová

Fl. 3 sloky

lás - ka tvá věč - ná zů - stá - vej s ná - mi.

Tuto úpravu lze hrát na klávesový nástroj bez vrchního hlasu flétny, nebo na varhany s pedálem (I. man. doprovod, II man. flétnový rejstřík).

H: Ladislav Moravetz dle Petra Ebena (Cantica Comeniana)

265 Ky - ri - e e - lei - son, Ky - ri - e e - lei - son,

Ky - ri - e e - le - - - i - son.

H: autor neznámý

266 Kánon

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Ladislav Moravetz

267 Ky - ri - e e - lei - son. Ky - ri - e e - lei - son.

Chri - ste e - lei - son. Chri - ste e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son.

Ky - ri - e e - lei - son.

H: John Bell

268

A - do - ra - mus te, Chri - ste, be - ne - di - ci - mus ti - bi,

qui - a per cru - cem tu - am re - de - mi - sti mun - dum,

qui - a per cru - cem tu - am re - de - mi - sti mun - dum.

H: Jacques Berthier

269

Pá - nu chvá - lu vzdej a jmé - no je - ho chval.

Pá - nu chvá - lu vzdej, jen on ti ži - vot dá.

H: Jacques Berthier

270 *ref.* Chvá - lí - me tě, — ve - le - bí - me tě a s dů - vě - rou se

sklá - ní - me před te - bou. *závěr* A - men. *5 slok*

H: Ladislav Moravetz

271 *sólo* Pa - ne, smi - luj se, *sbor* Pa - ne, smi - luj se. *sólo* Kri - ste, smi - luj se,

sbor Kri - ste, smi - luj se. *sólo* Pa - ne, smi - luj se, *sbor* Pa - ne, smi - luj se. —

H: Petr Eben

272 *sólo* Slá - va na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vů - le. *sbor* Chvá - lí - me tě.

Ve - le - bí - me tě. Kla - ní - me se ti. *sólo* O - sla - vu - je - me tě. Vzdá - vá - me ti dí - ky

pro tvou ve-li-kou slá-vu. *sbor* Pa-ne a Bo-že, ne-bes-ký Krá-li, Bo-že, Ot-če všemohou-cí.

sólo Pa-ne, jed-no-ro-ze-ný Sy-nu, Je-ží-ši Kri-ste. *sbor* Pa-ne a Bo-že, Beránku Bo-ží, Sy-nu Ot-ce.

sólo Ty, jenž sní-máš hří-chy svě-ta, smi-luj se nad ná - mi, *sbor* ty, jenž sní-máš hří-chy svě-ta,

přij-mi na-še pros-by. Ty, jenž se-díš po pra-vi-ci Ot-ce, smi-luj se nad ná - mi.

sólo Ne-boť ty je-di-ný jsi sva-tý, ty je-di-ný jsi Pán, ty je-di-ný jsi svr-cho-va-ný,

Je-ží - ši Kri-ste, *sbor* se sva-tým Du-chem, ve slá-vě Bo-ha Ot - ce. A - men.

H: Petr Eben

Moderato $\text{♩} = 40$ Sopránová
zobcová
flétna

273

Varhany/
klavír/
kytara

Dm Am Gm7 C Am Dm7 G Gm

p

Zpěv

Solo *p* 1. Ná-m ra-do - stí — jsi, Pa-ne, ty, — a já to dlou - ho ne-vě -

smíšený sbor *m*

Fine

Dm Gm Am C Am F Gm C

- děl, snad pro-to, že — jsem ne-vi - děl, jak sl-za v slun-ci roz-tá - va - la.

mp

Dm Gm B^b C Am Dm E Dm G Am

Nám ra - do - stí _____ jsi, Pa - ne, ty, _____ jsi, Pa - ne, _____ ty.

f *mf* *rit.* *p*

Nám ra - do - stí _____ jsi, Pa - ne, ty, _____ m _____

f *p*

Dm Gm Am C Am F B^b C₃ Dm 3 sloky

mf *p*

H: Petr Eben

274 Slá - va bu - diž Bo - hu Ot - ci i Sy - nu

i Du - chu sva - té - mu, ja - kož by - la na po - čá - tku,

tak i ny - ní i vždyc - ky, až na vě - ky vě - ků. A - men.

H: Ladislav Moravetz

275 1. Přijď, Krá - li věč - ný náš, jenž vše v své mo - ci

máš, a žeh - nej nám! Uč nás dle prav - dy cest ti o - běť

chvá - ly nést, a jak ti li - bé jest, v nás kra - luj sám! 4 sloky

H: autor neznámý

swing 276 1. Kdo je moc - ný — jak ty, Ho - spo - di - ne,

tvo - je sva - tost — nik - dy ne - po - mi - ne, vel - ký jsi v skut - cích

hod - ných chval, svou moc jsi v di - vech do - ko - nal. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

277

1. Chval Pá - na své - ho pís - ní a já - sej s ra - do - stí,
že z trá - pe - ní a tís - ní své stád - ce vy - pro - stí.

Když vo - láš k ně - mu v bí - dě a v pro - ti - ven - ství čas, on

na po - moc ti při - jde a sí - lu dá ti zas. 3 sloky

H: autor neznámý

278/1

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me, Pá - na ve - le - bí - me,

nám Ot - ce věč - né - ho, cír - kev li - du tvé - ho

ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu to - bě vzdá - vá. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

278/2

1. Te - be, Bo - ha, ctí - me, Pá - na ve - le - bí - me,

nám Ot - ce věč - né - ho, cír - kev li - du tvé - ho

ve - se - le vy - zná - vá, chvá - lu to - bě vzdá - vá. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

279

1. K chvá - le Pá - na Bo - ha své - ho, v do - bro - tě

k nám ve - li - ké - ho, vstaň kaž - dá du - še vě - ří - cí

a je - ho do - bré zna - jí - cí; ha - le - lu - ja. 9 slok

H: Petr Eben

280

Má du - še, Pá - na své - ho chval, vzdej

je - mu dě - ko - vá - ní, svou pé - či všech - nu naň

u - val, v něm slož ce - lé dou - fá - ní.

Onť má dost cest, pl - ný svět jest div -

- né je - ho mou - dro - sti, jak on rá - čí, tak

vše krá - čí k vů - li je - ho moc - no - sti. 4 sloky

H: Cor de Jong

281

1. Chvaltež Bo - ha! Necht' slá - va, čest na - še - mu Bo - hu vzdá - na
On od věč - no - sti pa - nu - je, mou - dře a div - ně spra - vu -

jest za vše - ky skut - ky je - ho.
- je vše - cko, co jest od ně - ho. Slav - te, prav - te: Bůh náš sva - tý,

sva - tý, sva - tý, zve - le - be - ný, ne - smír - ně bla - ho - sla - ve - ný! 3 sloky

H: podle Michaela Praetoriuse

282

1. Kéž by - chom to u - mě - li zpí - vat pí - sně chvá - ly,
i když se nám ne - da - ří vše, jak jsme si přá - li.

Kéž by - chom svou pí - snič - kou moh - li bliž - ním ří - ci,

že je mů - že po - tě - šit Pán Bůh mi - lu - jí - cí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

283

1. Ho - spo - din sám ná - ro - dů Bůh, chvá - lu mu
pro - vo - lej dík kaž - dič - ký duch Pá - nu všem

vzdej sa - mé - mu,
vám do - bré - mu, že on vás z lá - sky vy - vo - lil, mi - lo - stí

svou vás ob - da - řil v Je - ží - ši Kris - tu, Sy - nu. 2 sloky

H: Melchior Vulpius

284

1. Nuž Bo - hu dě - kuj - me ús - ty i srd - ci
kte - rýž kaž - do - den - ně nám i všem dob - ře

svý - mi,
či - ní. Ten, kte - rý v lás - ce své při mat - kách na - šich

stál, chce věr - nou strá - ží být v mi - lo - sti své i dál. 3 sloky

H: podle Johanna Crügera

286 1. Můj Pa-ne, pí-seň vděč-no-sti ti zpí-vat ho-tov jsem

a svěd-čit o tvé do-bro - ty bo - hat - ství ve - li - kém. 7 slok

H: Johann Crüger

287 1. Zpí-vej - te, čest vzdej - te Ho-spo - di - nu ze všech stran!

Sta-ré vě-ci pře-sta - ly a no-vé se za-ča - ly. Ob-no - ve - ní

smy-slo - vé, zač-ně - te pí - sně no - vé. Ne - chať mno - ží chvá - ly Bo - ží,

což má dchnu - tí, s vnitř - ní chu - tí po všem svě - tě! On jest Pán! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

288

1. Chva-liž Ho - spo - di - na, slá - vy vždy Krá - le moc - né - ho,
ó du - še má, ne-boť tuž - ba to srd - ce je mé - ho.

Shro-mažd'-te se, har-fy ať tón o-zve se, zpí-vej - te chva-lo-zpěv je - ho! 5 slok

H: Ladislav Moravetz

289

1. Te - be, Bo - že, chvá - lí - me, Pa - ne,
před te - bou se sklá - ní - me, tvé - mu

tvo - ji ctí - me sí - lu,
di - ví - ce se dí - lu. Tys od vě - ků

na vě - ky, Bo - že moc - ný, ve - li - ký! 4 sloky

H: Peter Planyavsky

290 1. Pa - ne Bo - že, bu - diž chvá - la od nás křes - ta - ňů vzdá - vá - na

to - bě i Sy - nu mi - lé - mu i ta - ké Du - chu sva - té - mu. 5 slok

H: autor neznámý

291 sólo 1. Buď Pá - nu čest! Ó pěj - te pí - seň chvá - ly, ať slá - vu jmé - na

je - ho sly - ší svět. On dob - rý jest, to do blíz - ka i dá - li

po ze - mě tvá - ři má se ro - ze - znět. sbor ref. A - no, chce - me

ko - sla - ve - ní Krá - le své - ho slou - žit — dál,

chcem být svěd - ky o spa - se - ní, jak on nám to při - cá - zal.

3 sloky

H: Jane H. Hallová

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

292

H: Ladislav Moravetz

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja,

293

ha - le - lu - ja.

H: autor neznámý, pravoslavná liturgie Kiev

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

294

H: Bohuslav Korejs

Solenne $\text{♩} = 80$

295

Zpěv

1. Za to, že v stro - mech pře - čtu
2. Za to, že mno - ho vě - no -
3. Za to, že do - ved jsi mě

Sopránová
zobcová
flétna

Varhany/
klavír/
kytara

mf

D D F#m

ži - vot a ja - ro v pev - né zá - vě - ji,
- vals mi, chvá - lit tě mo - hu vrouc - ně - ji,
blíz - ko, s brat - ry i já tě mi - lu - ji,

Hm F C Dm G

simile

1 *poco f*

že pot - kal jsem tě dnes - ka rá - no, za to ti,
že vzal sis, co by tí - ži - lo mě, za to ti,
že pot - kal jsem tě ta - ké ve - čer, za to ti,

D F#m Hm F

poco f

Pozn.: Noty zapsané malým písmem nejsou v původní partituru, slouží pro podporu melodie.

Pa - ne, dě - ku - ji.
Pa - ne, dě - ku - ji.
Pa - ne, dě - ku - ji.

C Am D

H: Petr Eben

296

1. Čis - té srd - ce dá - vej všem, kdo tě, Bo - že, chvá - lí,

dík ať vzdá - vá den co den tvůj lid v Du - chu u - přím - ným. V mi - lo - sti jsi

stá - lý, proč by - chom se bá - li, slá - va to - bě, Krá - li. *3 sloky*

H: Renatus Schiller

297 1. Dě - ku - jem ti, Pa - ne Bo - že, že nás máš tak rád,

že jsme moh - li dnes - ka rá - no zdra - ví vstát. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

298 1. Pa - ne Bo - že náš, vše v své ru - ce máš. Slun - ce ve dne,

mě - síc v no - ci vy - jdou, když je ve své mo - ci za - vo - láš. 3 sloky

H: Luděk Rejchrt

Swing! $\text{♩} = \text{♩}^3$

299 Chvá - lu, dík — všich - ni vzdej - me Pá - nu, on je ce - stou ži - vo -

- ta, pro všech - ny má mí - sto ve svém plá - nu

je - ho lá - ska, do - bro - ta. 1. Chvá - lu, dík, —

je - ho jmé - nu slá - va pro - vo - lej - me s ra - do - stí.

Na kaž - dý den — své slo - vo nám dá - vá pro - vá - ze - né mi - lo -

- stí. *Fine* *ref.* Ha - le - lu - ja zpí - vej, ha - le - lu - ja zpí - vej

Bo - hu Ot - ci, je - ho Du - chu sva - té - mu. Ha - le - lu - ja zpí - vej,

ha - le - lu - ja zpí - vej je - ho Sy - nu za nás vo - běť da - né - mu.

H: Alena Jelínková

300

Ho - sa - na, ho - sa - na, ho - sa - na Bo - hu na ne -

- bi. Ho - sa - na, ho - sa - na, ho -

- sa - na Bo - hu na ne - bi. Jmé - no sla - ví - me tvé, —

chvá - lí tě srd - ce mé, — vy - vý - šen buď, ó —

Bo - že náš, ho - sa - na Bo - hu na ne - bi. 3 sloky

H: Ondřej Maňák

301

Kánon

V místech, kde jsou korunky, lze kánon zastavit.

H: Ladislav Moravetz

302 1. Moc - ný Bo - že, při Kri - sto - vu za - cho - vej nás spá - sy slo - vu,

at tvé prav - dy jas - ná sví - ce zmá - há blu - dy víc a ví - ce. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

303 1. Mou - dro - sti po - klad z ne - be je slo - vo Bo - ží nám,
v něm po - zná - ní nám se - be o - tví - rá Pán Bůh sám.

K své tvá - ře zje - ve - ní všem v Kri - stu svět - lo dá - vá pro věč - né

spa - se - ní. Po - tě - še - ním se stá - vá, po - si - lou v ze - mde - ní. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

305 1. To - bě, Bo - že, dě - ku - je - me a slo - vo tvé mi - lu - je - me;

ó ra - čiž mu prů - chod dá - ti, svým slu - hům v ús - ta vklá - da - ti

a z tvé - ho slo - va ká - zá - ní nám všem dej své po - žeh - ná - ní, 2 sloky

H: Manfred Schlenker

306 1. Ko - mu mi - lo spa - se - ní ča - su ny - něj - ší - ho,

z Bo - ží - ho smi - lo - vá - ní mů - že do - jít je - ho. 12 slok

H: Ladislav Moravetz

307 1. Slá - va Bo - hu na vý - so - sti,
kte - rý jest vždy od věč - no - sti, jenž vše - ko slo - vem u - či - nil,

v ne - bi, v ze - mi mou - dře zří - dil. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

309 1. Za - cho - vej nás při svém slo - vu a dej kně - mu ví - ru ži - vou,

ty sám, Je - ží - ši, Pa - ne náš, kte - rýž - to mdlo - bu nás všech znáš. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

310 1. Po - chvá - len bu - diž Pán Bůh náš, kte - rýž ny - ní na -

- sy - til nás slo - vem sva - tím, jenž jest po - krm du - ším na - ším. Chval -

- mež Bo - ha, chval - mež Bo - ha za do - bro - di - ní je - ho mno - há! 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

311 1. Bůh je můj hrad a já smím brát z je-ho slov po-vzbu-ze - ní.

Před tvá-ří tvou jdu ce-stou svou ve ví-ře, bez vi-dě - ní. 7 slok

H: podle Johannese Zahna

312 1. Při - šli jsme, ó Je - ží - ši, slo - vo tvo-je po-slou-cha - ti.
U - čin srd - ce schopněj - ší slo - va sva-tá při - jí - ma - ti,

od zemských vě - cí od - vá-děj a ne-bes-ké hle-da - ti dej. 3 sloky

H: Johann Rudolf Ahle a Georg Philipp Telemann

313 1. O - zvi se, Pa-ne můj! Já tou-žím znát tvou vů - li. K služ -

- bě mne při - pra - vuj, ať vy-dám se ti rád. O - zvi se, Pa-ne

můj, po pří-mé ces - tě jdu - li, i kdy-bych tá - pal snad. 4 sloky

H: autor neznámý

314

1. Za dar slo - va, Bo - že mi - lý, při - jmi srd - cí - na - šich dík.
Byl jsi s ná - mi v tu - to chvil - li, buď dál kaž - dý o - ka - mžik.

Ha - le - lu - ja! Ke tvé chvá - le ží - ti chce - me, Bo - že náš.

Po - si - luj nás ne - u - stá - le, z mi - lo - sti tvé ži - vot náš. 2 sloky

H: autor neznámý

315

sólo/sbor 1. Nás za - vo - lal jsi, Pa - ne, my pro - to při - šli sem, sólo že tvý - mi jsme teď

ho - sty, ti dě - ku - jem, sbor že tvý - mi jsme teď ho - sty, ti dě - ku - jem. 3 sloky

H: autor neznámý

316 1. Dej od - va - hu včas sly - šet, co pro nás, Pa - ne,

máš, a při - jmi dík, že s ná-mi po - cí - táš. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

317 1. Bůh prv-ní slo - vo má, z tmy svět-lo po - vo - lá - vá a

vše - mu ži - vot dá - vá, dnes do - sud pro - mlou - vá. 4 sloky

H: Gerard M. Kremer

318 1. Kdo na ko - le - nou kle - čí, ví - dá dál. Kdo

na ko - le - nou kle - čí, ví - dá dál.

ref.
Ži - vot svůj prý kdo ztra-tí, — jen ten ho za-chrá - ní.

— Dlou - hý, těž - ký je chá - pá - ní. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

319

1. Shro - máž - díl člo - věk prý mou-dro - sti své po-klad,
a kdo chce prav - du snad o ži - vo - tě po-znat,

u - lo - žil jej do svých pří - slo - ví
kto-mu ať ten po-klad pro-mlu - ví. Chce - te - li však tak-to do-jít

po - u - če - ní, ne-zů - staň - te v pů - li ces - ty stát, snaž - te se na - slou - chat

jen pl - né - mu zně - ní, půl - ka prav - dy mů - že ta - ky lhát. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

320 1. Já chtěl bych, Bo - že můj, mít srd-ce pl-né sí - ly, když

sly-ším po-zvá - ní, ať za te-bou se dám. Však bo-jím se, že hřích mi

bu-de pří-liš mi - lý a tou-hu po slá - vě že v so-bě ne-zdo - lám. 6 slok

H: autor neznámý

321 1. Je - zu, při-spěj ku po-mo - ci, sou-že-ní mne zbav svou mo - cí.

Pro můj žal a bo - lest ne - ní ni-kde jin - de u - tě - še - ní, ó Bo-že můj. 8 slok

H: Petr Eben

322/1 1. Tak - to vo - lá sám Syn Bo - ží: Pojd'-te ke mně pra-co-vi -

- tí, kdož pro hří-chy — truch-lí - te, mla-dí, sta-ří, mu-ži, že - ny, po-mo-hu

vám z od-sou-ze - ní, ve mně od - po-či - ne - te. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Pop ballade 1. Tak - to vo - lá sám Syn Bo - ží: Pojd'-te ke

322/2

mně pra - co - vi - tí, kdož pro hří - chy — truch-lí -

- te, mla-dí, sta - ří, mu-ži, že - ny, po-mo-hu vám z od-sou-ze -

- ní, ve mně od - po-či - ne - - - te. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

323 1. Vo-lá - me z hlu - bo - ko - sti, z ža - lá - ře tem - né - ho,

lka - jí - ce zde v úz - ko - sti v tom ú - do - lí plá - če truch - li - vé - ho, 8 slok

H: Ladislav Moravetz

324 1. Srd - ce mé já - sá, v to - bě je spá - sa. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -
Ra - dost sám brá - níš, v da - rech se sklá - níš. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu -

-ja. ref. Ve - deš mě tmou ze straš - né mé nou - ze, ru - šíš moc
-ja. Směr byl mi dán a úz - ká je brá - na, znám už tvůj

zlou, když v lás - ce mě sou - díš, svo - bo - du dá - váš, ha - le - lu - ja.
hlas i pří - běh tvé spá - sy, Je - ží - ši Kris - te. Ha - le - lu - ja. 2 sloky

H: podle Giovanniho Giacoma Gastoldiho

325 1. Bo - že, Ot - če věč - no - sti, Stvo - ři - te - li moc - ný,

od-puť vi - ny, sla - bo - sti, — s mi - lu j se nad ná - mi! 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Je - žíš hří - šné při - jí - má! Po - věz - te to všem, kdo blou - dí,
kdo pro pře - stou - pe - ní svá Bo - ha bo - jí se, jenž sou - dí.

326

Zde je ten, kdo spa - sit má: Je - žíš hří - šné při - jí - má. 4 sloky

H: podle Johanna Crügera

1. Ú - tě - cho du - še__ mé, Je - ží - ši__ můj, do - bro mé

327

nej - vyš - ší, při mně vždy stůj. Te - be__ jen sa - mé - ho

so - bě žá - dám, v tvé jmé - no na - dě - ji všech - nu sklá - dám. 4 sloky

H: autor neznámý

328 1. O - či jsi mi dal, vi - dět ne - u - mím;

sle - pých lé - ka - ři, smi - luj se na - de mnou. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

329 Pa - ne, smi - luj se, ne - boť jsme zhře - ši - li pro - ti to - bě.

H: Bohuslav Korejs

330 1. Od - pust', že dnes tak ja - ko vče - ra jsem to - bě věr - nost sli - bo - val.

Od - pust', že z rá - na do ve - če - ra jsem te - be skut - kem zra - zo - val,

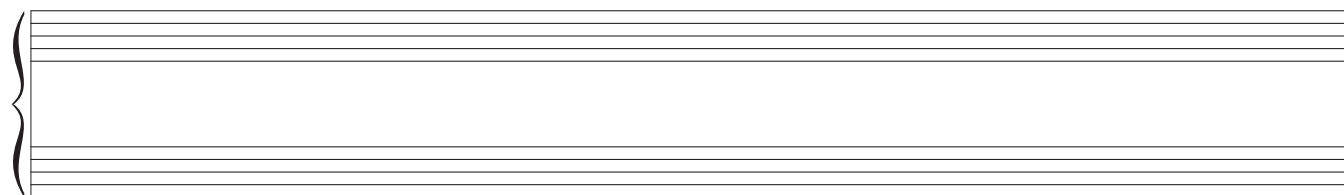
od - pust', že z rá - na do ve - če - ra jsem te - be skut - kem zra - zo - val. 4 sloky

H: autor neznámý

331

ref. Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní, slá - skou
o - tví - rá ná - ruč svou, Pá - na ví - tej, k nám se sklá - ní, svě - tu
při - ná - ší po - koj svůj. 1. Bůh mlu - ví stá - le k li - dem
svým hla - sem moc - ným i la - ska - vým: „Co svět ti
dá - vá, je jen klam.“ Slyš je - ho slo - va: „Po - koj vám.“ 3 sloky
ref.

H: Ladislav Moravetz

332

1. Pa-ne, víš, jak má - lo lás - ky mám pro bliž - ní

své, — be - ru rád, však má - lo dá - vám dál, ač mám vše

tvé. — Ne-vím sám, co víc už chtít, — přes-to tou - žím mít se

líp. — Srd-ce mé si ve své pro - mě-ňuj, uč vděč - ný být. — 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

333

prolog
V Pís-mu sva-tém čte-me, že Je-žíš zved svůj hlas: „Pan-ství Bo-ží

blíz-ko, vrať se, teď je čas! Pan-ství Bo-ží blíz-ko, vrať se, teď je čas!“

ref. Před tvou tvá - ří, Pa - ne, ne-mám vů-bec nic, jen tvé slo-vo da - né:
1. Ja - ko Moj-žíš vá-hám, ne-mám vů-bec nic. Bůh však vo-du dá nám.

Jdi a nehřeš víc, jen tvé slo-vo da - né: Jdi a ne-hřeš víc.
Jdi a nehřeš víc, Bůh však vo-du dá nám. Jdi a ne-hřeš víc.

4 sloky

H: Daniela Eklová

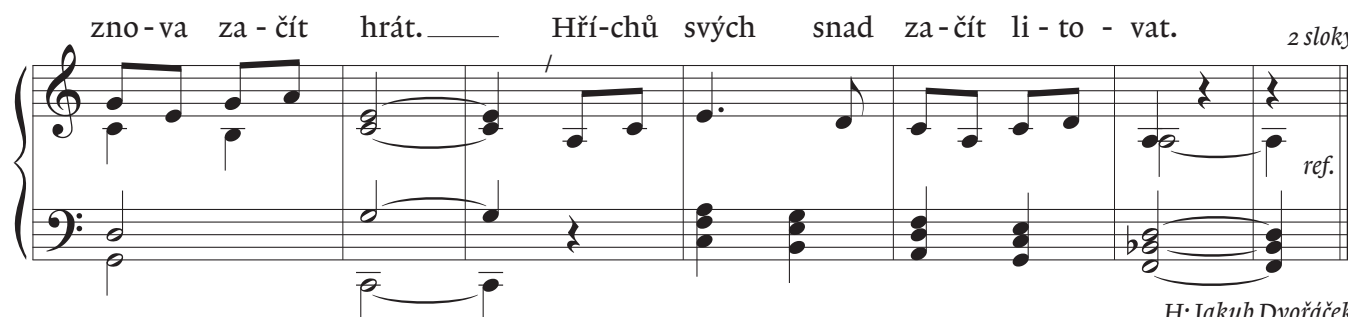
ref. Hří-chy tvý tě jed-nou do-že-nou, zkou-šíš spá-lit mos-ty za se-bou.

Všec-ko zlý v du-ši dál si vlá-číš tmou, hří-chy tvý tě jed-nou do - že -

-nou. 1. Vá - háš, jest-li má ce-nu se prát, vá - háš, jest-li

zno-va za - čít hrát. Hří-čů svých snad za - čít li - to - vat.

2 sloky

ref.

H: Jakub Dvořáček

rytmizovat dle textu

336

1. U - hni se stra - nou, ztra - tíš jen chví - li,

pedál, je-li k dispozici

ve-dlej-ší ces-tou spíš do-jdeš k cí - li, proč do zdi hla-vou,

proč ne - jít ko - lem, proč ma - nu če - kat

nad prázd-ným sto-lem. ^{ref.} Srd - ce či - sté stvoř mi, ó Bo - že, a

ob-nov ve mně du-cha pří-mé - ho. 1. -ho. 2. *rit.* 4 sloky

H: Alena Jelínková

337 *Rock* *ref.*
 Že - ne - me se sa - mi v so - bě mou - dří, —

před tvou tvá - ří ne - u - mí - me stát, o - de - dáv - na po - hr - dá - me

bou - ří, — ne - u - mí - me mi - lost při - jí - mat.

1. Tvá lás - ka do - pa - dá na ne - ú - rod - nou ze - mi,

pro - sí - me, o - te - vři jí ces - tu me - zi vše - mi. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

338 *Slow swing* *ref.*
 Zní, zní, zní hlas tem-ný, ti-chý, zní, zní, zní v poušti vo-lá-ní.

Zní, zní, zní: zvaž-te své hří-chy, ješ - tě poz - dě ne - ní,

je čas po-ká-ní. 1. Už se zve-dá ví - tr, ple-vy ro - ze - že - ne,

ví - tr soud-ce, kte-rý skli-zeň pro - ví - vá. — Se-ke-ra se za-tne

do su-ché-ho kme-ne, žá-rem sá - lá vý-heň, vý-heň oh - ni - vá. *2 sloky* *ref.*

H: Jakub Dvořáček

339

1. Vě - ří - me sr - deč - ně v je - di - né - ho Bo - ha,

to - ho, kte - rý věč - ně živ jest, všec - ko mo - ha, v Ot - ce

ne - bes - ké - ho, Stvo - ři - te - le ne - be i ze - mě i vše - ho. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

340

1. Ve jmé - no Kris - ta dou - fá - me, neb v něm své

spa - se - ní má - me. Z to - ho nás žád - ný ne - sve - de, snáz ne - be,

ze - mě o - de - jde, než nás kdo z to - ho vy - ve - de. 11 slok

H: Ladislav Moravetz

341

1. Věř - me v Bo - ha jed - no - ho, Pá - na stvo - ře - ní vše - ho,
v Ot - ce vše - mo - hou - cí - ho, Sy - na, Du - cha sva - té - ho,

v ně - ho měj - me ví - ru,
všich - ni bez roz - dí - lu. Syn se rá - čil vtě - li - ti mo -

- cí Du - cha sva - té - ho, z Pan - ny se na - ro - di - ti pro

člo - vě - ka hříš - né - ho, pro člo - vě - ka hříš - né - ho. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

342

1. Kris - tus je má sí - la i spa - se - ní, po - tě -

- še - ní ve všem mém za - rmou - ce - ní; já v je - ho

mo - ci ve dne, ta - ké v no - ci žá - dám po - mo - ci. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

343 1. Svou ví - ru s na - dě - jí spo - lu vy - zná - vej - me

v Bo - ha Ot - ce moc - né - ho, Tvůr - ce ne - be i ze - mě. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

344 1. Vě - ří - me, vlád - ne Ho - spo - din, vě - ří - me, Kris - tus,

Bo - ží Syn, z věč - né - ho Bo - ha zro - ze - ný, je moc - ný, bla - ho -

- sla - ve - ný. 5 slok

(Po páté sloce)
A - - - men.

H: autor neznámý

346

sólo
Věřím v jednoho Bo - ha,

sbor
všemohoucího Ot - ce, Stvořitele nebe i ze - mě,

všeho viditelného i neviditel - né - ho.

sólo
Věřím v jednoho Pá - na Ježíše Kris - ta,

jednorozeného Božího Sy - na,

který se zrodil z Otce přede všemi vě - ky.

sbor
Bůh z Bo - ha, Svět - lo ze Svět - la, pravý Bůh z pravého Bo - ha, zrozený, nestvo - ře - ný,

jedné podstaty s Ot - cem, skrze něho všechno je stvo - ře - no.

sólo
On pro nás li - di

a pro na - ši spá - su se - stou - pil z ne - be.

sbor
Skr - ze Du - cha sva - té - ho při - jal tě - lo

z Ma - ri - e Pan - ny a stal se člo - vě - kem. *sólo* Byl za nás u - kři - žo - ván,

za dnů — Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben.

sbor Tře - tí - ho dne — vstal z mrt - vých pod - le Pís - ma. Vstou - pil do

ne - be, se - dí po pra - vi - ci Ot - ce. *sólo* A

zno - vu přij - de, ve slá - vě, sou - dit ži - vé i mrt - vé

a — je - ho krá - lov - ství — bu - de bez kon - ce.

sbor

Věřím v Ducha sva-té-ho, Pána a dárce ži-vo-ta, který z Otce i Syna vy - chá - zí,

s Ot-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u - ctí-ván a o - sla-vo-ván a mluvil ústy pro-ro-ků.

sólo

Vě-řím v jed-nu, sva-tou, všeobecnou, apoštolskou cír - kev.

sbor

Vyznávám je-den křest

na odpuštění hří-chů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího vě-ku. A - men.

H: Petr Eben

Plynule, s rytmickou volností

348

Vě-řím v jed-no-ho Bo-ha, Ot-ce vše-mo-hou-cí-ho, Stvo-ři-te-le

ne-be i ze-mě, vše-ho vi-di-tel-né-ho i ne-vi-di-tel-né-ho.

Vě-řím v jed-no-ho Pá-na Je-ží-še Kri-sta, jed-no-ro-ze-né-ho

Sy-na Bo-ží-ho, kte-rý se zro-dil z Ot-ce pře-de vše-mi vě-ky: Bůh z Bo-ha,

Svět-lo ze Svět-la, pra-vý Bůh z pra-vé-ho Bo-ha, zro-ze-ný, ne-stvo-ře-ný,

jed-né pod-sta-ty s Ot-cem: skr-ze ně-ho všech-no je stvo-ře-no.

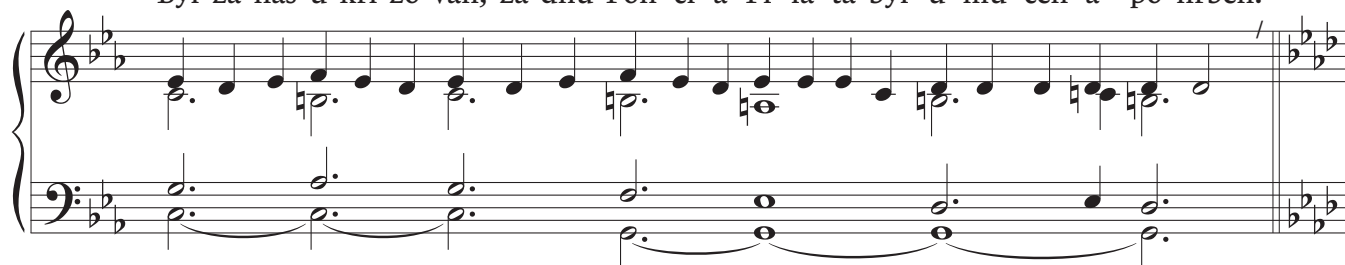
On pro nás li - di a pro na - ši spá - su se - stou - pil z ne - be.

Skr - ze Du - cha sva - té - ho při - jal tě - lo z Ma - ri - e Pan - ny a stal se člo - vě - kem.

Byl za nás u - kři - žo - ván, za dnů Pon - ci - a Pi - lá - ta byl u - mu - čen a po - hřben.

Tře - tí - ho dne vstal z mrt - vých po - dle Pís - ma. Vstou - pil do ne - be,

se - dí po pra - vi - ci Ot - ce. A zno - vu při - jde, ve slá - vě

sou - dit ži - vé i mrt - vé a je - ho krá - lov - ství bu - de bez kon - ce.

Vě - řím v Du-cha sva-té-ho, Pá-na a dár - ce ži-vo-ta, kte-rý z Ot-ce

i Sy-na vy-chá-zí, s Ot-cem i Sy-nem je zá-ro-veň u-ctí-ván a o-sla-vo-ván

a mlu-vil ús - ty pro - ro - ků. Vě - řím v jed - nu, sva - tou,

vše - o - bec-nou, a - po-štol-skou cír-kev. Vy - zná - vám je - den křest na

od-puš - tě - ní hří - chů. O - če - ká - vám vzkří - še - ní z mrt-vých

a ži - vot bu-dou-cí - ho vě - ku. A - men, a - men, a - men.

H: Ladislav Moravetz

350 1. Ó Pa - ne Je - ží - ši nej - mi - lo - sti - věj - ší,

byls u - či - něn člo - vě - kem i ma - lým dě - tát - kem. 6 slok

H: Petr Eben

351 1. Vy v Bo - ží jmé - no po - křtě - ní a všech - ni zno - vu zro - ze -

- ní z vo - dy a z Du - cha sva - té - ho, chval - te mi - le Bo - ha své - ho! 7 slok

H: Ladislav Moravetz

352 1. Buď Bo - hu chvá - la, dík a česť a po - zdra - ve - ní, že vze - šla no - vá

ra - to - lest na vin - ném kme - ni. Z mi - lo - sr - den - ství Ot - co - va jsme

dě - ti tě - la Kris - to - va a pu - tu - je - me s ním za Bo - žím krá - lov - stvím. *2 sloky*

H: Adam Michna z Otradovic

1. Nej - mi - lej - ší Je - ží - ši, dí - tě ne - sem ke křtu tvé - mu,
a - bys ja - ko nej - vyš - ší vdech - nul ži - vot zro - ze - né - mu.

353

Při - ja - li jsme věr - nou zprá - vu, že mu dáš i věč - nou slá - vu. *5 slok*

H: Johann Rudolf Ahle a Georg Philipp Telemann

1. Bo - že náš, Ot - če náš, do ru - ky tvé s dů - vě - rou kla - de - me teď ště - stí své:

354

dí - tě, jež z lás - ky své i nám jsi přál, od te - be ži - vot má, veď je i dál,

dí - tě, jež z lás - ky své i nám jsi přál, od te - be ži - vot má, veď je i dál. *3 sloky*

H: autor neznámý

355 *předehra*

1. Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen, z te - be vět - ve mí - zu ma - jí.

Pa - ne, ty jsi vin - ný kmen, tak vy - zná - vá - me.

Pro - to mů - že žít a kvést kaž - dá tvo - je ra - to - lest.

Když ty Du - cha své - ho dáš, z te - be ži - vot 1. má - me. 2. má - me. 3. sloky

356 1. Bo - hu zpí - vat, je - ho vzý - vat, pojd'-me, ra - dost - ně a

s ví - rou, že nás k so - bě po - zve - dá. Z lás - ky své nás za lid

zvo - lil, vy-svo-bo - dil ze vší vi - ny, k ži-vo - tu nás po - vo - la. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

357 1. Ra-dost, ú - žas z dí - la tvo - jí lás - ky v ru - kou

má - me dí - tě, nám je dá - váš. Pro tvůj zá - zrak kéž se my - sl

sklá - ní. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

358 1. Dnes k své-mu sto - lu zve nás Pán, i hří - šník bu - de u - ví -

-tán. Jak vzác - né je, když sto - lu - je dár - ce spá - sy s ná - mi. — 5 slok

H: Ladislav Moravetz

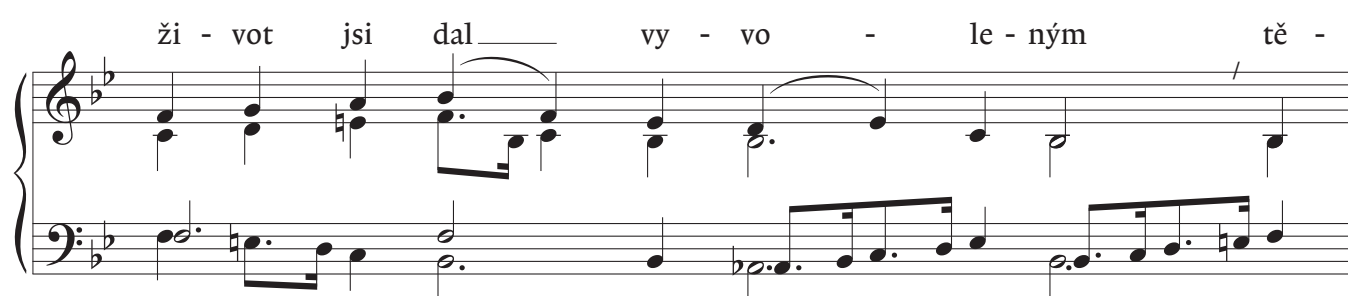
359 1. Ví - tej, mi - lý Je - zu Kris - te, ví - tej Sy - nu —

Pan - ny — či - sté, když tě ny - ní — ví - rou vi - dí - m,

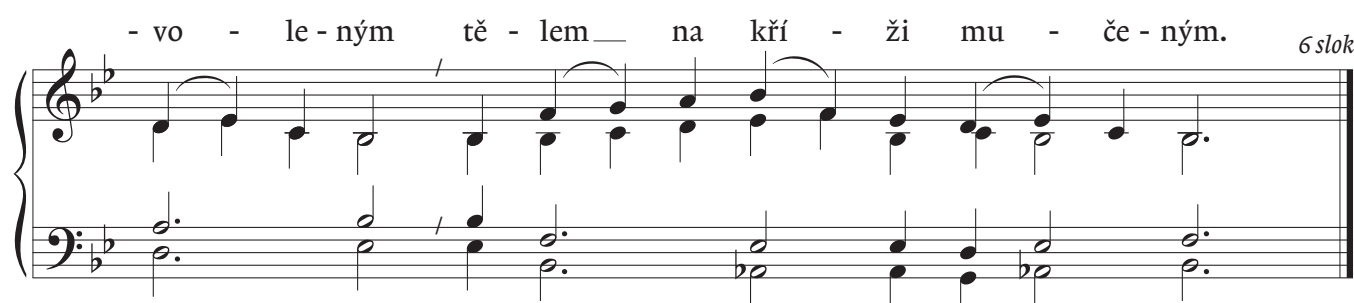
zno - vu pev - ně to - mu — vě - řím: 5 slok

H: Ladislav Moravetz

360/1 předejhra/mezihra

H: Ladislav Moravetz

H: Ladislav Moravetz

361

předehra

1. Všich-ni hříš - ní k vo-dám pojď - te, ke Kris-tu blíž při - stu-puj - te,

a - by - ste v něm na - chá - ze - li a ví - rou při - ja - li

po-krm, ná - poj k na - sy - ce - ní, k du-še o - či - ště - ní.

Vše smí - te z pou - hé mi - lo - sti při - jí - mat s ra - do - stí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

362

1. Ej nuž, lač - ní, žíz-ni - ví, po - kr-mu Pá - ně žá - do-sti - ví,

pojď - te k sto - lu Krá - le slav - né - ho, Kri - sta, Sy - na Bo - ží - ho, 12 slok

H: Ladislav Moravetz

363 1. Tys, Kris - te, pro - sil, když jsi lá - mal chléb, a - by - chom

jed - no by - li v cír - kvi tvé. Způ - sob to sám, tvá

vů - le v tom se staň, ať tou - ží - me ji pl - nit s ra - do - stí!

Dej v prav - dě nám všem jed - ním tě - lem být

v po - žeh - na - né svá - to - sti jed - no - ty. 4 sloky

H: autor neznámý

364

1. Pán k pro-stře - né - mu sto - lu zve li - di ze všech stran,
ať jí a pi - jí spo - lu, ať nik - do ne - ní sám.

Kdo hle - dá no - vou sí - lu, ať při - jme po - zvá - ní, zde

ob - čer - ství svou ví - ru. Nic při - jít ne - brá - ní! 11 slok

H: podle Bartholomäuse Heldera

365

1. V tu noc, kdy mi - lý Spa - si - tel, Pán Je - žíš zra - zen bý - ti

měl, vzal chléb a s dí - ků či - ně - ním jej lá - mal u - čed - ní - kům svým. 5 slok

H: Edward Miller

Sopránová
zobcová
flétna

366

Varhany/
klavír/
kytara

Dm Am Dm Am Dm Gm C Gm6 Dm Gm

1 *mf*

Zpěv

Chle-ba a ví - no

Dm Gm C Gm Dm Dm C Dm C

2 *Fine*

ne - se - me, při-jmi ty da - ry, pro - sí - me.

Dm Gm A Dm C B^b F Gm Am Dm

p

1. Mám prázd - né ru - ce, Pa-ne, že skut - kem jsem je ne-na-pl - nil,
 2. Mám ně - má ú - sta, Pa-ne, vždyt sou - cit svůj jsem o - de - přel,
 3. Mám v so - bě bo-lest, Pa-ne, že to - lík vě - cí zra-ni - lo, —

Gm C C⁷ F Dm Gm Am B^b C

p

mp *mf*

mám těž - ké no-hy, Pa-ne, bliž-ní - mu jsem se ne-při-blí - žil. *Dal Segno al Fine*
 jsem u - za - vě-ný, Pa-ne, dej, a - bych všem se o - te - vřel.
 mám ta - ké tou-hu, Pa-ne, a - by tě srd - ce po - zna - lo.

Gm C C⁷ F Dm Gm F B^b Gm A

Na závěr zahrají instrumentalisté ještě prvních 8 taktů.

H: Petr Eben

Allegro $\text{♩} = 104$ Sopránová
zobcová
flétna

367

Varhany/
klavír/
kytara

Sólo ①
p

2

mp

sto - jí - me. Ať při - jí - mám tě ja - ko lék na kaž - dou sta - rost, zá - rmu - tek a

A7 Dm Gm C7 F B^b F

mf

3

v ne - ště - stí se svě - řu - ji. V čas úz - ko - sti, v čas pod - mra - če - ný ať, Pa - ne,

Am Dm Gm C Dm B^b

mp

p

jed - no jsme, čas na - dě - je je ne - pro - měn - ný, před te - bou sto - jí - me.

Gm Dm Gm A7 Dm

mf ④

V čas já - sa - vý, v čas roz - jas - ně - ný ať, Pa - ne, jed - no jsme, čas

mp

mf

D Hm G D

poco f

na - dě - je je ne - pro - měn - ný, před te - bou sto - jí - me. Ať

poco f

Em A⁷ D G

⑤

na te - be zas tě - ším se a s ra - do - stí svou svě - řím se, shle -

Em A D A D

- dá - ní s te-bou o - sla-vím. V čas já - sa - vý, v čas roz-jas-ně-ný ať, Pa - ne,

f ⑥

mf

F#m Hm Em (A) D Hm

jed - no jsme, čas na-dě - je je ne-pro-mě-ný, před te - bou sto - jí - me.

G D Em A7 D

H: Petr Eben

368 Sva-tý, sva-tý, sva-tý, Pán, Bůh zá-stu-pů. Ne-be i ze-mě jsou

pl - ny tvé slá - vy. Ho - sa - na na vý - so - stech. Po - žeh - na - ný, jenž

při - chá - zí ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - so - stech.

H: Petr Eben

369 Be-rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta,

smi - luj se nad ná - mi. Be - rán - ku Bo - ží,

kte - rý sní - máš hří - chy svě - ta, da - ruj nám po - koj.

H: Petr Eben

370 *Kánon* *Fine*

Repetice se opakuje, dokud neodezní poslední hlas.

H: Ladislav Moravetz

371 *1.* Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus,

2. Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus,

3. Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus.

Sanc - tus, Sanc - - - tus, Sanc - tus.

Ostinato Sanc-tus, Sanc - tus, Sanc-tus, Sanc-tus De-us Sa-ba-oth.

H: autor neznámý

372 *Předehra* *mf*

Sva - tý, sva - tý, sva - tý jsi, Hos-po-di-ne zá - stu - pů,

pl - ná jsou ne - be - sa i ze - mě tvé slá - vy. Po - žeh - na -

- ný, kte-rý při-chá - zíš ve jmé - nu Pá - ně. Ho - sa - na na vý - so - tech!

Ho - sa - na na vý - so - tech! _____

H: Ladislav Moravetz

1. 2. Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří - chy svě-ta, smi-luj se nad ná - mi.

3. Be-rán-ku Bo-ží, kte-rý sní-máš hří - chy svě-ta, da - ruj nám po - koj.

373 *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

374

1. Ó Be-rán-ku ne - vin-ný, jenžs pro nás na kří - ži u - mřel,
 náš za-stán-ce je - di-ný, tr - pě - li-vost ve - li-kous měl.

Na se - bes hří - šných mzdu vzal, by žád - ný z nás ne-zou - fal.

Smi - luj se nad ná - mi, ó Je - zu, ó — Je - zu! 2 sloky

Kánon

H: Ladislav Moravetz

375

1. Be-rán - ku, kte - rý sní - máš hří - chy, smi - luj

se nad ná - mi. Be - rán - ku Bo - ží, kte - rý sní - máš

hří - chy, smi - luj se nad ná - mi. 3 sloky

H: Daniela Eklová

376 1. Bo - ží Be - rán - ku, Ot - cem mi - lo - va - ný,

jenž ses za hřích svě-ta ja-ko smír-čí o-běť dal, smi-luj se nad ná - mi,

smi-luj se nad ná - mi, smi-luj se nad ná-mi, Pa - ne. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

377 *Předehra*
♩ = 56

1. V no - ci té, kdy náš Pán Je - žíš zra-zen byl,

vzal kus chle - ba, roz - lo - mil a dí-ky vzdal: „Vez-mi a jez,

hle, tě - lo mé, za te - be z lás - ky kři - žo - va - né.“ 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

378 1. Pl - ní - me, Kri - ste, tvo - je přá - ní a schá - zí -

- me se k dí - ků - vzdá - ní. Sjed - noť nás v je - den

ží - vý chrám, kde ni - kdo ne - cí - tí se sám.

Od - klá - dám všech - no, co je mé, při - jí - mám spo - leč - né. 8 slok

H: Vítězslav Tugendlieb

379

Sva - tý Bůh jsi jen ty sám, — my jsme
Vpro - střed nás ži - je Duch tvůj, — mo - cí

slá - vy tvo - jí chrám. — Pří - běh spá - sy teď dál tkáš,
svou nás pro - mě - ňuj, — chléb a ví - no dál nám přej,

1. při - jmi dík, jsi ži - vot náš. — 2. lás - ku do nás vlej. —
svo - ji

Ty jsi sva - tý, — ty jsi sva - tý, — ty jsi
Ha - le - lu - ja, — ha - le - lu - ja, — ha - le -

2.

1. sva - tý, — zpí - vá zem a ne - be sní. — 2. lu - ja — ti zní.
- lu - ja, — ha - le -

H: Ladislav Moravetz

380

sólo 1. Kris - tus — Pán když na — smrt šel, sbor Kris - tus

Pán když na smrt šel, *sólo* ká - zá - ní on
 po - vě - děl, *sbor* ká - zá - ní on po - vě - děl. 11 slok

H: Ondřej Maňák

381 1. Spo - lu lá - mej - me chléb na ko - le - nou, _____
 spo - lu lá - mej - me chléb na ko - le - nou. _____
 Když já na ko - le - nou zřím, jak slun - ce vy - chá -
 - zí, ó smi - luj se, Pa - ne, na - de mnou. 3 sloky

H: Jiří Schneider

Kalypso

382

Dnes ať zní všu-de pí - seň chval, Pán Je - žíš da - ry

své nám dal. Chléb a ví - no jsou dá - ny všem,

zvěst o spá - se teď sly - ší zem. *ref.* Hlá - sej dál ten div,

že je Pán zas živ a svět náš ho - stí ště - dro - stí. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

383

Slá - va buď to - bě, Bo - že náš, i sva - té dě -
žes na - kr - mil, na - po - jil nás, to z své - ho po -

-ko - vá - ní,
-žeh - ná - ní; rač chle - bem slo - va své - ho

sy - ti - ti z nás kaž - dé - ho, dej též v ne - bes - kém krá -

- lov - ství jí - sti chléb bla - ho - sla - ven - ství.

H: podle Clauda Goudimela

384 1. Ó Pa - ne můj, po - koj ať tvůj na ce - stách

se mnou bý - vá; mou - dro - sti dar, lá - sky tvé žár

ať již mi ne - u - bý - vá, když svět - lo tvé na

ce - stě své du - še má stá - le mí - vá. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

385 Ot - če — náš, jenž jsi na ne-be - sích, po - svět se jmé - no tvé, —

přijď krá - lov - ství tvé. Bud' vů - le tvá jak v ne - bi, tak na ze - mi,

chléb náš ve - zdej - ší dej — nám dnes. A od - pust' nám na - še vi -

- ny, ja - kož i my od - pou - ští - me na - šim vi - ní - kům. I ne - u - voď

nás — v po - ku - še - ní, a - le zbav nás od — zlé - ho. Ne - bo

tvé jest krá - lov - ství i moc i slá - va na vě - ky. A - men.

H: Ladislav Moravetz

386 Ot - če — náš, kte - rýž jsi na ne - be - sích, po - svěť se jmé - no tvé,

přijď krá - lov - ství tvé. Buď vů - le tvá ja - ko v ne - bi i na ze - mi.

Chléb náš — ve - zdej - ší dej nám dnes. I od - pusť — nám na - še vi -

- ny, jakž my od - pou - ští - me svým vi - ní - kům. I ne - u - voď nás v po - ku -

- še - ní, a - le zba - vuj nás od zlé - ho. Ne - bo tvé jest krá - lov - ství,

moc i slá - va na vě - ky vě - ků. A - - - - men.

H: Ladislav Moravetz

388/1

O - tče náš, jenž v ne-be-sích dlíš, nám pak ja-ko dít-kám ve-líš

mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě v u - sta - vič - né své mod - lit - bě,

dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me, tím te - be sa - mé - ho ctí - me. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

transponovaná verze

388/2

O - tče náš, jenž v ne-be-sích dlíš, nám pak ja-ko dít-kám ve - líš

mí - ti zře - ní vzhů - ru k to - bě v u - sta - vič - né své mod - lit - bě,

dej, ať ji - nam ne - hle - dí - me, tím te - be sa - mé - ho ctí - me. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

389

1. Ot - če, kte - rý jsi věr - ný ke všem svým dě - tem,

o - chot - ný to - lik od - pus - tit nám,

Coda
8 slok A - men.

H: Ladislav Moravetz

390

Za - sviť nám slun - ce po - ko - je, ty svět - lo do zlých

ča - sů, co z Bo - ží lá - sky pra - me - níš, ne z vá - lek

všech a zmat - ků. Dob - rý Pa - ne náš, smi - luj se.

H: Ladislav Moravetz

391

1. Ó Du - chu sva - tý, na - vštiv nás v své lás - ce ne - hy - nou - cí.
Ty zdro - ji svět - la, v kaž - dý čas nám vy - plň pro - sbu vrou - cí.

Vždy na - še dě - ti v pé - či měj a ži - vo - tem je pro - vá - zej svou mi - lo - stí a mo - cí. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

392

1. Ó svět - lo svě - ta, Kri - ste náš, kéž tmu svou zá - ří pře - má -

- háš! Ať svět již po - zná spá - su tvou a věr - ně krá - čí za te - bou. 4 sloky

H: autor neznámý, Norimberk 1676/1854

393

1. Od vě - ků Bůh, od vě - ků Král. Ve ví - ře v něj je slá - va. Ó

kéž bys ví - ru dal! A - men, a - men. Tys, Ot - če, moc - ný

Stvo-ři - tel, Kri - ste, tys můj Spa - si - tel, Duch kéž je nám též _ dán a

v srd-cích na-šich na - jde svůj chrám. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja! 3 sloky

H: autor neznámý

394 1. Kri-ste, ty náš jsi Pán _ a Král, dnes pro-sí-me s po-ko - rou,

a - bys nám pev - nou ví - ru dal, kaž-dý den chce-me žít s te-bou. — 4 sloky

H: Daniela Eklová

395 1. Nám po - moz, Pa - ne mi - lý, tvé slo - vo správ - ně

znát. A při - jmi dík, že nás máš všech - ny rád. 5 slok

H: autor neznámý

396

Do - na no - bis pa - cem, pa - cem;

do - na no - bis pa - cem. Do - na

no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem.

Do - na no - bis pa - cem, do - na no - bis pa - cem. (☺)

H: Andreas Marti

397

1. Do svě - ta, kde jsi s lid - mi žil i nás jsi ta - ké

po - sta - vil ú - rad - kem od věč - no - sti. Ty Bo - že sva - tý,

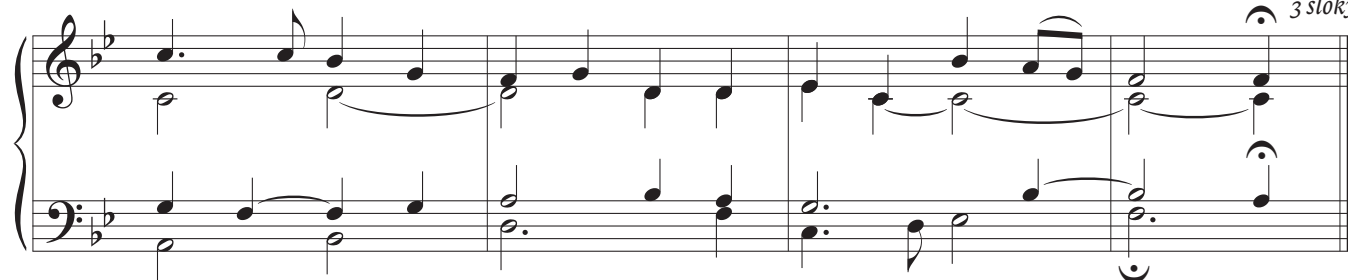
ne-měn-ný, z Ma - ri - e Pan-ny zro-ze-ný do na-ší u-bo-ho - sti.

Tam, kde zní pláč, slo-va lži - vá, kde na-dě-je už ne - ní,

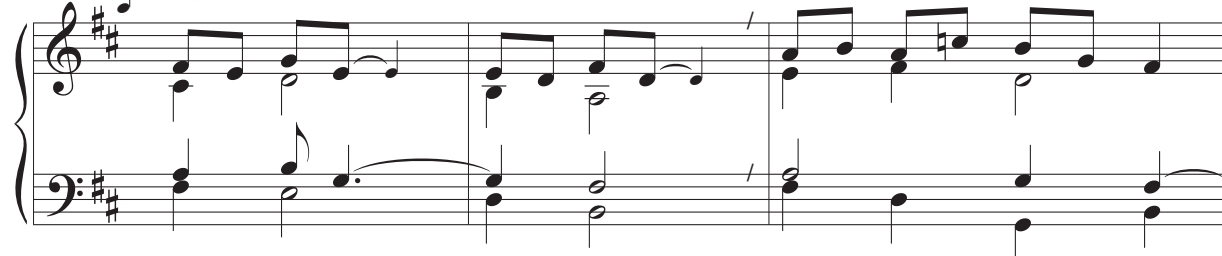
v tom - to svě - tě pro - sí - me tě o tvé po - tě - še - ní. *3 sloky*

H: Zdeněk Čep

398

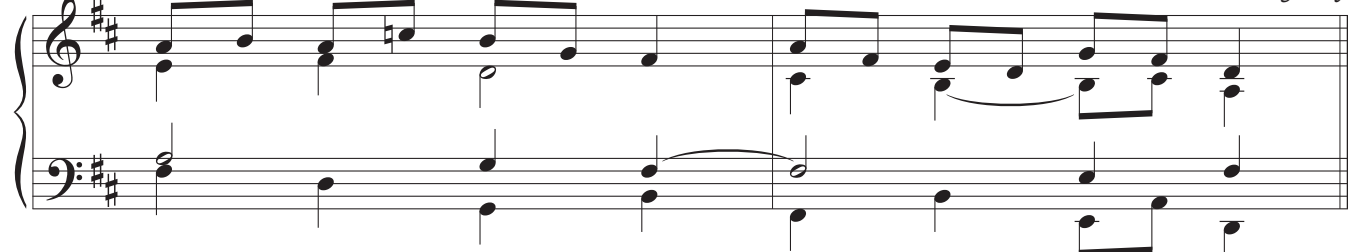
Dej mi, Pa - ne, — bdě-lé srd - ce, — ať se ti dnes ne-vzdá-lím

ne - roz - váž - ným smý - šle - ním. Dej mi srd - ce — u-šlech-ti - lé, —

jež by žád - ný špat - ný cit ne - do - cá - zal po - ní - žit. *3 sloky*

H: Petr Eben

399/1

ref.
U-čiň mě, Pa-ne, ná-stro-jem, ať zá-řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du-sí ne-ná-víst, ať lás-ku vná-ším, kde tisk-ne bez-prá-ví, ať křiv-dy sná-ším,
ať ví-ru roz-sé-vám do po-chyb-no-stí, ať u-čím sklí-če-né bu-do-vat mo-sty. 4 sloky

ref.

H: Petr Eben

399/2

ref.
U-čiň mě, Pa-ne, ná-stro-jem, ať zá-řím, ať zá - řím tvým po - ko - jem.

1. Kde du-sí ne-ná-víst, ať lás-ku vná-ším, kde tisk-ne bez-prá-ví, ať křiv-dy sná-ším,
ať ví-ru roz-sé-vám do po-chyb-no-stí, ať u-čím sklí-če-né bu-do-vat mos-ty. 4 sloky

ref.

H: Ladislav Moravetz

400

1. Je - ží - ši, Pa - ne můj, z hří - chů mě vy - tr - huj,

od pos - kvrn du - ši o - či - ští, mi - lo - stí u - ji - sti. 2 sloky

H: autor neznámý

401

sólo 1. Za ty, kdo hla-dem tr-pí a bí-dou, sbor pro-sí - me: Zjev svo - ji

slá - vu! sólo Za ty, kte - ří dru-hý - mi jsou od - mí - tá - ni,

sbor pro-sí - me: Zjev svo - ji slá - vu! 5 slok

(Po 5. sloce)
A - men.

H: autor neznámý

402

1. Ó Pa - ne můj, _____ ne-nech mne být, _____ dej sí - lu

žít _____ a ne-zra - dit. _____ Kaž - dý den rá - no, ve - čer,

stá - le rač při mně bdít _____ a ne-sou - dit. _____ Když tesk - ný

žal _____ mně ú-směv vzal, _____ dej, bych tě znal _____ a ne-rep - tal.

Tvůj, _____ Pa-ne Je - ží - ši, pří - klad dej, bych sle - do - val. *Fine* *2 sloky*

H: Jakub Dvořáček

403

Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej, a - bych po tvé

ces - tě cho-dil. Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej,

ať ve tmě ne-blou - dím. Mou-drost mi dá - vej,

sám ji ne-mám, mou - drost mi dá - vej, ať tě hle-dám.

Mou - drost mi, Pa - ne, dá - vej, ať ve tmě ne-blou - dím.

H: Jiří Schneider a Daniela Eklová

404

1. Buď vů - le tvá, buď vů - le tvá, buď vů - le tvo-je všu-de

tam, kde chu-dé trá - pí nou-ze, hlad, v bo-ji mu - sí u - mí-rat,

buď vů - le tvo-je všu-de tam, kde ji - ní ma - jí vše-ho dost,

vlád-ne mír a lho-stej-nost, buď vů - le tvo-je všu-de tam. 5 slok

H: Ondřej Maňák

405

ref. To já, ó Pa-ne můj, sto-jím ta-dy v mod - lit -

-bách, to já, ó Pa-ne můj, sto-jím ta-dy v mod-lit - bách.

A - ni mat - ka, a - ni o - tec, a - le jsem to já, —

sto - jím ta - dy v mod - lit - bách, a - ni kněz můj, a - ni vlád - ce, a - le

jsem to já, — sto - jím ta - dy v mod - lit - bách.

H: Jiří Schneider a Daniela Eklová

406 1. Dej nám mou - drost, od - va - hu pro dny o - bav, pro dny stra - sti,

s te - bou jít i přes pro - pa - sti; dej nám mou - drost, od - va - hu. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

407 *ref.* Ta tou-ha hlu-bo-ko je v nás, tě znát, tvůj hlas za-slech-

-nout, tvou spa-třit tvář. _____ Jen v mi-lo - sti tvé na - lez -

-nem ten dar, tu lá - sku pra - vou ne - změr - nou.

1. Za prá - vo, za vol - nost, za po - koj pro-sí - me. _____

Kde vlád-ne jen strach, tam buď, Pa-ne, blíz - ko sám. *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

408 1. Král věč - ný nás po-žeh-nej po - žeh - ná-ním sva - tým
a všec-ko nám dob-ré dej, chu - dým i bo - ha - tým:

ra - čiž nás na - pl - ni - ti svou sva - tou mi - lo - stí,

po - tom k to - bě při - jí - ti do věč - né ra - do - sti! 2 sloky

H: Otmar Mácha

409 1. Sva - té Bo - ží po - žeh - ná - ní buď ny - ní i vždy nad ná - mi

z Kris - ta kři - žo - va - né - ho, věč - ně po - žeh - ná - né - ho, 5 slok

H: Otto Albert Tichý

410 1. Směr mi dej, ať ne - blou - dím, v bou - ři ví - rou vést se dám. Dál před

ďáb - la rá - dě - ním svou mi - lo - stí mne sám, Pa - ne můj, chraň. 3 sloky

H: podle Clemense Höra

411

A - men, Ot - če, rač to dá - ti, dů - věr - ně tě vzý - vá - me.
Kri - ste, rač se při - mlou - va - ti za nás hříš - né, žá - dá - me.

Du - chu sva - tý, spra - vuj nás svět - lem prav - dy v kaž - dý čas,

by - chom s du - še - mi i stě - ly věč - ně Bo - hu ná - le - že - li!

H: podle Clauda Goudimela

412

1. Až po - tud nám po - má - hal Hos - po - din z mi - lo - sti,
pro - čež k ne - bes vý - ši - nám hled' - me s dů - věr - no - stí,

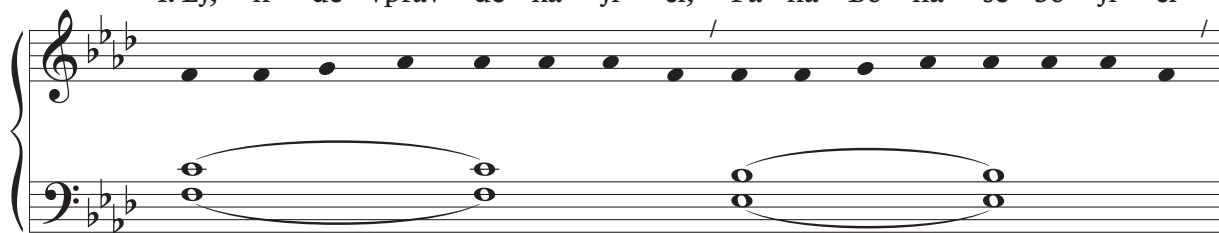
od - kud po - moc při - chá - zí nám vždy v pra - vé do - bě,

tam, kde du - še na - chá - zí no - vé sí - ly v mdlo - bě. 3 sloky

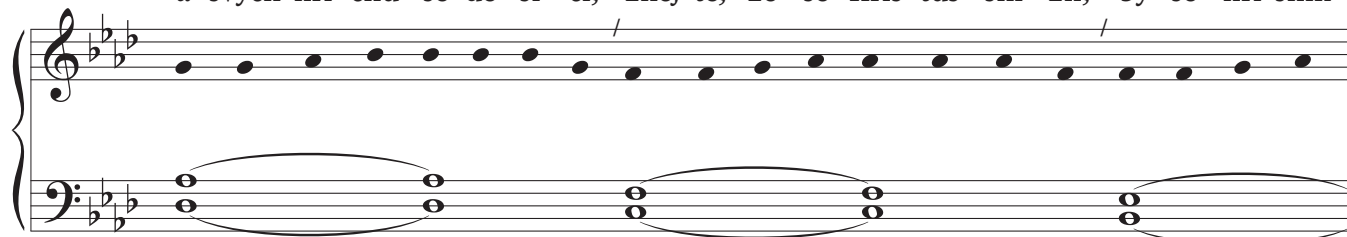
H: Otmar Mácha

413

1. Ej, li - dé vprav - dě ka - jí - cí, Pá - na Bo - ha se bo - jí - cí

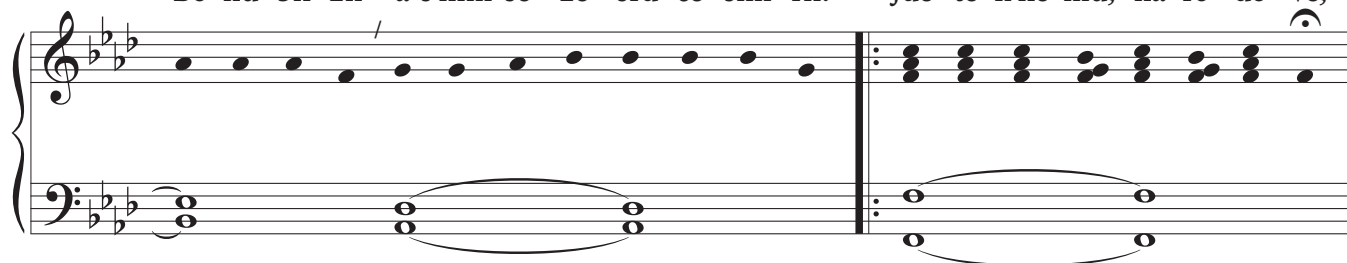
a svých hří - chů se dě - sí - cí, znej - te, že se Kris - tus sní - žil, by se hří - šník

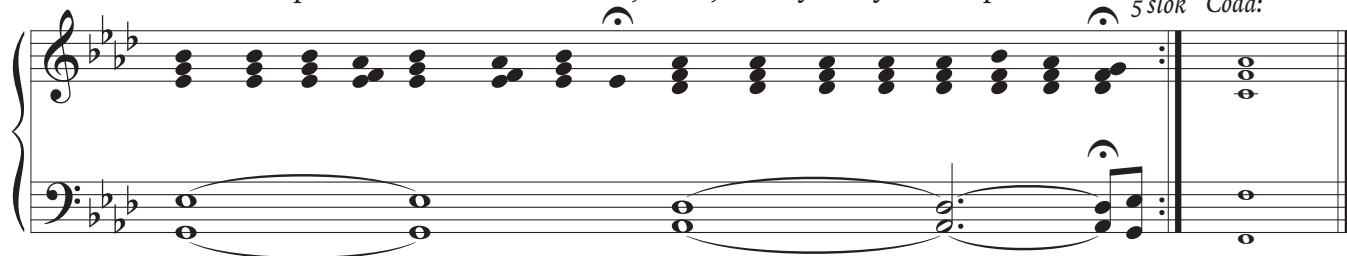
Bo - hu blí - žil a s ním se ze srd - ce smí - řil.

ref.

Jdě - te k ně - mu, ná - ro - do - vé,

v tou - ze po té smlou - vě no - vé, tam, kde jsou je - ho po - slo - vé. 5. slok Coda:

H: Ladislav Moravetz

415

1. Ach, zů - staň svou mi - lo - stí při nás, Pa - ne Kris - te, a

vždy - ky nás vy - pro - sti zjha - mo - ci ne - čis - té. 6. slok

H: podle Melchiora Vulpiuse 1609

416

Tvé — po-žeh - ná - ní, do - brý Ot - če, nás ces-tou ži - tí

spro - vá - zej! Rač — v Kri-stu sám nás po - svě - ti - ti

a vsrd-cích na - šich chrám svůj měj, ať slo - va tvé - ho prav - da

moc - ná nás vslu-hy tvé si pro - mě - ní. Ó splň tu pros-bu,

věr - ný — Bo - že, k své chvá-le a nám k spa - se - ní.

H: autor neznámý

417

1. Tvůj mír ať nás dnes pro - vá - zí, ten

chléb, co ne - u - bý - vá, jak vzác - ný po - klad

chraň - me jej, jak pla - men sví - ce ve tmách. *2 sloky*

H: The English Hymnal, 1906

sólo
1. I když se roz - chá - zí - me, ty s ná - mi zů - stá - váš,

418

sbor
i když se roz - chá - zí - me, ty s ná - mi zů - stá - váš,

sólo jak nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne náš, *sbor* jak

nám jsi slí - bil zdáv - na, ó Pa - ne náš. *5 slok*

H: autor neznámý

419

1. Za - cho - vej nás, Bo - ží Sy - nu, ty, kte - rý chceš

s ná - mi být, te - be vy - hlí - ží tvůj lid.

Chce - me žít v tvé vlá - dy stí - nu, slá - vu svou všem

zá - řit nech. Ho - sa - na na vý - so - stech! 5 slok

H: Vojtěch Esterle

420

ref. Bo - juj - te, bo - juj - te dál, —

bo - juj - te, bo - juj - te dál, — po - hled - te jen,

v dál - ce sví - tá, po-hleď - te jen, den nás ví - tá,

bo-juj - te, bo-juj-te dál. *Fine* 1. Zpří-ma choď - te, po-zdvih - ně - te

hla - vu, — i když pro vás vav - řín ne - ro - ste.

Nech - te moc - ným moc a slav - ným slá - vu, —

o je - jich se pří - zeň ne - pro - ste. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

421 1. O - te - vře - te brá - ny hra - deb ka - men - ných,

o - te - vře - te brá - ny hra - deb srd - cí svých, o - te - vře - te,

a - by mo - hl dál. Nech - te vše - ho, nech - te o - bav,

sta - ro - stí, při - pra - vuj - te ces - tu je - ho krá - lov - ství,

při - pra - vuj - te ces - tu, a - by ve - jít mo - hl slá - vy Král. —

ref.
To kvů - li Krá - li, Krá - li

při - prav kaž - dý ces - tu, ces - tu svou, to kvů - li

Krá - li, Krá - li

na - prav kaž - dý ces - tu, ces - tu kři - vou, ces - tu zlou. *Fine* 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

422 Dál, pře-ce ne-jde - te sa - mi, dál, Pán tu

zů - stá - vá s vá - mi, dál, ce - stu ur - čil svým dě - tem,

dál, tím - to svě - tem, ha - le - lu - *Fine* ja.

H: Ladislav Moravetz

423 Svou sí - lu nám dá - váš, jak vin-ný kmen mí - zu svou

dá vý-hon - kům. _____ ref. Svou sí - lu nám

dá - váš, jak vin-ný kmen mí - zu svou dá vý-hon - kům. *Fine*

1. Dej nám jít v lás-ce své, dej nám jít

v sí-le své. Svět poz - ná, ne-jde to žít

bez plo-du té ré - vy své vý-bor - né. _____ 2 sloky ref.

H: Ladislav Moravetz

424 De - o, De - o gra - ti - as. Ple - ni sunt coe - li,

coe - li et ter - ra, glo - ri - a tu - a.

© Iona / Small Stone Media, via GIA

H: John L. Bell

425 ^{ref.} Pán Bůh sám ať nám všem po - žeh - ná, tvář

mi - lo - sti ať o - brá - tí dnes k nám a v Du - chu svém nás

pro - vá - zí. 1. Na ce - stách kli - ka - tých, praš - ných i
Ve smut - ku, v ra - do - sti, ve zdra - ví,

za - vá - tých, v hle - dá - ní, v blou - dě - ní.
v bo - le - sti, v nář - cích i v ple - sá - ní.

2 sloky

H: Jiří Pejla

426 1. Ať chrá-ní nás Bůh, ať žeh-ná nám Bůh, jenž vlas - ce

ce - lý svět cho - vá. Když při - jde zlý čas, je Bůh při

nás, v něm pra - me - ní sí - la no - vá. Když vá 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

427 1. Ces - ta tvá dál ať stou - pá, do tvých

zad se ví - tr o - pí - rá, slun-ce zář tvou tvář ať

pro - hří - vá, ať déšť tvá po - le za - vla - ží. ref. A než

se - jde - me se zas, než se - tká - me se zas, ať

Bůh dál tě v ru-kou svých po - dr - ží. A než - ží 2 sloky

© GIA administered by Small Stone Media

H: James E. Moore

428 *kánon*

pozn.: kánon lze zastavit na kterékoliv korunce

H: Ladislav Moravetz

429 1. A - men. A - men. 2. A - men. A - men.

repetice se opakuje po celou dobu kánonu

H: Hansruedi Willisegger

430 *sólo* A - men. A - men. *sbor* A - men. A - men.

H: Victor Hug

CHORÁLNÍK

**K EVANGELICKÉMU
ZPĚVNÍKU**

2

(431–789)

431

1. Na - vštiv nás, Kris - te žá - dou - cí, Pa - ne svě -
 - ta vše - mo - hou - cí, dej nám se v srd - ci
 po - zna - ti, bez hrů - zy te - be če - ka - ti. 4 sloky

H: Petr Eben

432/1

1. Aj, čas vzác - ný při - šel, v němž Pán slá - vy vy - šel
 k spa - se - ní lid - ské - mu, ke cti li - du své - mu,
 k je - ho po - tě - še - ní a hří - chů zpro - ště - ní. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Aj, čas vzác - ný při - šel, v němž Pán slá - vy vy - šel

432/2

k spa - se - ní lid - ské - mu, ke cti li - du své - mu,

k je - ho po - tě - še - ní a hří - chů zpro - ště - ní. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

Pro - zpě - vuj - me všich - ni ve - se - le a slav - me

434

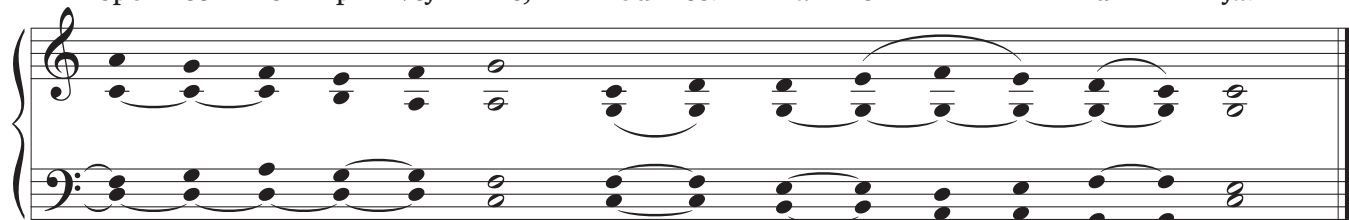
pří - chod Sy - na Bo - ží - ho _____ z ne - be, neb k nám při - šel

z vý - so - sti, a - by _____ nás po - jal do své věč - né _____ ra - do - sti.

On jest Král náš, Bůh, Spa - si - tel všech nás. Pro - tož je - mu z srd - cí čis - tých

spo - leč - ně zpí - vej - me, řkou - ce: Ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

435

1. Zved - ně - te, brá - ny, svrch - ků svých, ó věč - ná vra - ta

v ne - be - sích, všech krá - lů Král a Pá - nů Pán buď s ple - sá - ním již

u - ví - tán! Pln mi - lo - sti náš Stvo - ři - tel a svě - ta vše - ho

Spa - si - tel již bé - ře v chrám se svůj, — Si - ó - ne, pro - zpě - vuj! — 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

436 *kánon*

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Lukáš Vendl

437

1. Ó přijď, ó přijď, Im - ma - nu - e - li, jsi dár-cem spá - sy

I - zra - e - li. Čas zá - chra - ny se blí - ží, lid

vy - svo - bo - dí Syn Bo - ží. Ví - tej, ví - tej, Im -

-ma - nu - e - li. Dnes při - šla spá - sa k I - zra - e - li. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

438

1. Bo - hu chvá - la buď i čest, jenž v svých sli - bech věr - ný jest,

hří - šné - mu již stvo - ře - ní se - slal z ne - be spa - se - ní. 7 slok

H: Lukas Osiander a Michael Praetorius

439

kánon

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Lukáš Vendl

440/1

1. Ro-su dej - te, ó ne-be - sa! Tak ot - co - vé vo - la - li,

a - by Me-si - áš ra-dost ne - sa při - šel k nim, sr - deč - ně žá - da - li. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

440/2

1. Ro-su dej - te, ó ne-be - sa! Tak ot - co - vé vo - la - li,

a - by Me-si - áš ra-dost ne - sa při-šel k nim, sr - deč-ně žá-da - li. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

441

1. Aj, slyš - te zne - na - dá - ní, jak pří - sný k nám zní

hlas: „Ó — ko - nej - te po - cá - ní, teď pří - hod - ný — je

čas!“ Jan stá - le z pou - ště vo - lá: změň - te své smý - šle -

- ní a slyš - te Bo - ží slo - va, jež ve - dou k spa - se - ní! 4 sloky

H: Lukáš Vendl

442

1. Bo-ha Ot-ce všich-ni chval-me a dí-ky je-mu vzdá-vej - me

z da - ru pře-vel - mi dra - hé-ho, Sy-na jed - no - ro - ze - né - ho, 10 slok

H: Ladislav Moravetz

443

1. K nám sklá - níš se, můj Krá - li, jak při - ví - tat tě smím?
K ne - be - sům pl - ným chvá - ly jak svůj hlas při - po - jím?

Svým svět - lem o - te - ví - rej mou du - ši zte - mně -

-lou, ať po - zná tě v tvém dí - le a při-jme lá - sku tvou. 5 slok

H: Melchior Teschner

444 1. Hle, při-jde Pán, Spa-si-tel náš, ce-stu je-mu sprav - te, při-jde žá-da -

- ný Me-si - áš, pří-by-tek při - prav - te. Při-jde, při-jde náš Spa-si-tel,

všich-ni za-ple - sej - te, při-jde, při-jde Vy-ku-pi-tel, chvá-lu Bo-hu vzdej-te. 4 sloky

H: Daniela Eklová

445 1. Těš se z Kri-sta Krá - le, dcer - ko Si - ón - ská,

Bo-ha se bo-jí - cí du-še všec - ka, že se při-bral chu-dý v po-ní -

- že - ní, ma-je v so-bě hoj - né zbo-ha - ce - ní. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

446

1. Ve - se - le zpí - vej - me, Bo - ha Ot - ce chval - me,
 neb nám Sy - na své - ho jed - no - ro - ze - né - ho
 dal na vy - kou - pe - ní, vzdej - me mu chvá - le - ní. 12 slok

H: Ladislav Moravetz

447

1. Ví - tej, Je - zu Kri - ste, z ne - bes vy - so - ko - sti,
 ví - tej z Pan - ny či - sté, pře - dra - hý náš ho - stil
 Od Ot - ce jsi vy - šel, spa - si - ti nás při - šel, tě - ší - me se
 to - bě, pě - jí - ce v té do - bě: — Ví - tej, Krá - li náš! 5 slok

H: Petr Eben

448 Před te - bou, Pa - ne, tem - no ztrá - cí sí - lu svou, noc

od - chá - zí a den ja - sně zá - - ří. Před te -

H: Taizé

449 1. Těš se, dcer - ko Si - ón - ská, ty cír - kvi kře - stan -

- ská, — vzkřik - ni hla - sem ve - se - le, ví - tej Spa - si - te -

- le, — ple - sej mu s ra - do - stí, —

chval jej s mi - lo - stí, — ne - boť pro te - be při - šel ten

ne - be - ský po - sel, Pán tvůj pře - žá - dou - cí. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Ví - tej nám, ho - ste pře - mi - lý, můj do - brý Je - ží - ši,
nej - la - ska - věj - ší pří - te - li, žá - dou - cí Je - ží - ši.

450

Du - ši svou ti o - tví - rám, jak ty si to žá - dáš sám. 4 sloky

H: autor neznámý

1. Slá - vy Pán při - chá - zí o - pět, ha - le - lu - ja zpí - vej - me,
k nám při - chá - zí, vstříc mu pojď - me, slav - ně Pá - na ví - tej - me!

451

Vem - te har - fy ze Si - ó - na, ho - sa - na chceme ple - sa - ti,

a na ces - tu Pá - ně spěj - me ra - to - le - sti me - ta - ti. 3 sloky

H: Robert Führer

452 1. Za - ví - tej k nám, — Stvo - ři - te - li, náš

mi - lý Vy - ku - pi - te - li, jenž jsi při - jal — člo -

- vě - čen - ství, u - kaž nám své — slav - né — bož - ství. 4 sloky

H: Adam Michna z Otradovic

453 1. S ná - mi je Bůh náš, slyš - te, ná - ro - dy, ze stud - ně

je - ho na - važ - te si vo - dy, prav - dy a sí - ly,

kte - rou zna - ve - né - mu dá - vá Pán věr - ný tvo - ru sla - bé - mu. 3 sloky

H: autor neznámý

454/1

1. Noc ke kon - ci se klo - ní a blíz - ko je — svit

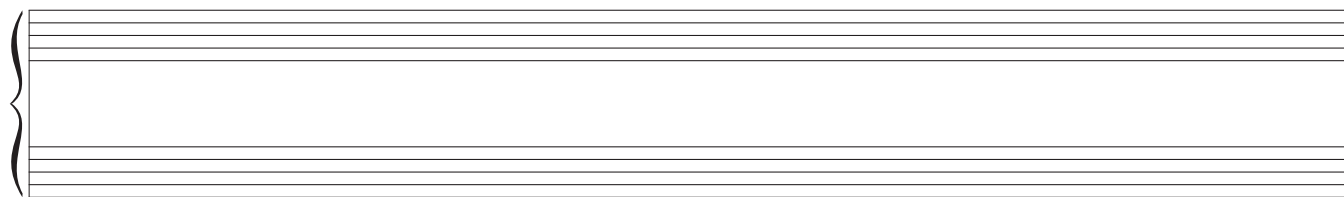
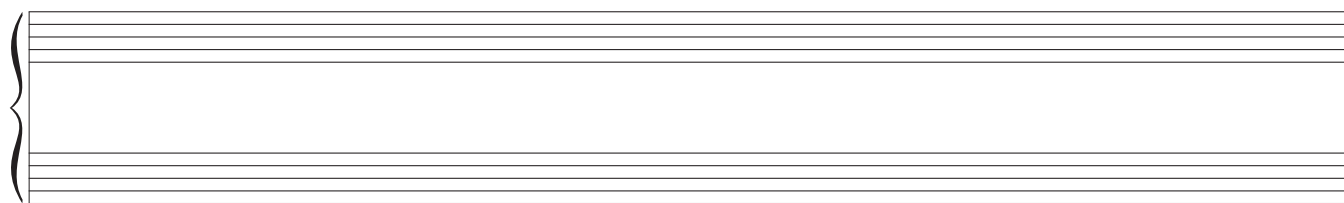
dne, nechť za - já - sa - jí tó - ny vstříc hvěz - dě pře - ja -

-sné. I ten, kdo ra - dost ztra - til, ať při - po - jí svůj —

hlas a jitř - ní hvěz - da vrá - tí tvým smut - kům ra - dost zas. 5 slok

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

H: Johannes Petzold

transponovaná verze

454/2

1. Noc ke kon - ci se klo - ní a blíz - ko je — svit

dne, nechť za - já - sa - jí tó - ny vstříc hvěz - dě pře - ja -

-sné. I ten, kdo ra - dost ztra - til, ať při - po - jí svůj —

hlas a jitř - ní hvěz - da vrá - tí tvým smut - kům ra - dost zas. 5 slok

© by Bärenreiter-Verlag, Kassel

H: Johannes Petzold

kánon

455

H: Lukáš Vendl

456

1. Vš - chni věr - ní kře - sta - né, ve - sel - me se ny - ní,
 pa - ma - tuj - me spo - leč - ně Kri - sto - va vtě - le - ní,

v němž mi - lost svr - cho - va - ná nám jest pro - ká - zá - na

od Bo - ha pře - do - bré - ho, la - ska - vé - ho Pá - na. 9 slok

H: Otmar Mácha

457

1. Ve - le - bí du - še má sva - té - ho Bo - ha za je - ho

skut - ky a zna - me - ní mno - há; že se v nich při - blí - žil ke své - mu

li - du, na - dě - jí o - zá - řil vin je - ho bí - du. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

458 1. Ve - leb - me vždy s ve - se - lím Stvo - ři - te - le své - ho,

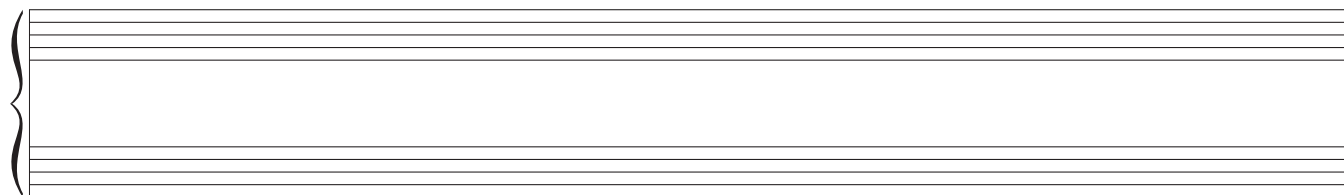
neb pro na - še spa - se - ní z ži - vo - ta čis - té - ho

dí - tě se na - ro - di - lo, pro - roc - tví se spl - ni - lo

v je - ho na - ro - ze - ní. Div - né to dí - tě by - lo,

ne - bo se tu spo - ji - lo bož - ství s člo - vě - čen - stvím. 5. slok

H: Ladislav Moravetz

459 1. V ra - dost - ním ple - sá - ní _____ číň - mež dě - ko - vá -

- ní! _____ Du - ší na - šich slá - va v jes -

-lích od - po - čí - vá. _____ Jak slun - ce jas nám

zá - ří Syn pan - ny je - di - ný, _____

jenž jest Bůh věč - ný, _____ jenž jest Bůh věč - ný. _____ 3 sloky

H: Bartholomäus Gesius

460 1. Už pro - roc - tví Da - ni - e - le zvě - stu - je vě - ci

ve - se - lé. Hle, dí - tě teď po - ro - di - la mat - ka, jíž jmé - no Ma - ri - a.

ref.
Já - sot, já - sot zní, přiš - ly dno - vé spá - sy

a po - tě - še - ní, svo - bo - da nám vzchá - zí.

Ten před - po - vě - dě - ný na - ro - dil se z že - ny,

Syn tak vy - tou - že - ný. Nám dán z rů - že květ! — 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

461

1. Spl - ni - lo se Pís - mo sva - té, ra - duj - me se v Pá - nu,
slun - ko spá - sy svě - tu vze - šlo z na - de - hvězd - ných sta - nů.

1. Ja - kož o tom pro-ro-ci sva - tí zvě-sto - va - li,
Du-chem sva-tým po-hnu-ti, vi - dě - ti žá-da - li

463

Kris - ta Pá - na vtě - le - ní v ži - vot Pan - ny či - sté,

to - ho jsme se do - čka - li v tom - to ča - se ji - stě. 10 slok

H: Otmar Mácha

1. Na - ro - dil se Kris - tus Pán, ve - sel - me se,

464

z rů - že kví - tek vy - kvet nám, ra - duj - me se! Z ži - vo - ta čis -

- té - ho, z ro-du krá - lov - ské - ho nám, nám na-ro - dil se. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

465 *1.* Ve - se - lým hla - sem zpí - vej - me, na - ro - ze - ní

pa - ma - tuj - me Kris - ta, Spa - si - te - le____ své - ho,

v chu - do - bě na svět při - šlé - ho____ a po - ní - že - né - ho. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

466 *1.* Slun - ce z hvěz - dy již vy - šlo, ra - duj - te se, li - dé,

a na ten - to svět při - šlo pro na - še spa - se - ní,

a - by se na - pl - ni - lo dra - hé za - slí - be - ní. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

467

1. Chval - me Spa - si - te - le své - ho,
 jenž od Ot - ce ne - bes - ké - ho z mi - lo - sti nám
 na svět po - slán, by byl náš mi - lo - sti - vý Pán. 6 slok

H: Zdeněk Čep

468

1. Je - ží - še Kris - ta sla - ví - me, vě - ří - me mu
 a ví - me, že zro - zen z že - ny pro nás žil a
 Bůh se k nám v něm při - blí - žil. — Ky - ri - e - leis. 6 slok

H: Michael Praetorius

469

1. Chval - me všech - ni Spa - si - te - le, zpí - vej - me je - mu ve - se - le,

pro pře - div - né na - ro - ze - ní, v němž věr - ných u - tě - še - ní. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

470

1. Při - chá - zím z ne - be sa - mé - ho s po -

- sel - stvím od Bo - ha své - ho, pře - roz - koš - né mé

no - vi - ny roz - ve - se - lí lid - ské sy - ny. 10 slok

H: Johann Hermann Schein a Michael Praetorius

471 1. Ať chvá - lí Bo - ha kře - sťa - né, vždyť Sy - na své - ho

dal a v Kris - tu s ná - mi pře - bý - vá náš

Spa - si - tel, náš Král, náš Spa - si - tel, náš Král. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

472 1. Aj, rů - že roz - vi - la se ze kme - ne krá - sné - ho,
jak zdáv - na če - ka - la se, z dru - hu pře - vzác - né - ho.

Ten kví - tek spa - ni - lý u - pro - střed no - ci

chlad - né my li - dé spa - tři - li. 4 sloky

H: Michael Praetorius

1. Den pře - slav - ný jest nám pri - šel, _____
v němž má bý - ti kaž - dý ve - sel, _____

473

ra - duj - me se, ve - sel - me se v tom - to na - ro - ze - ní,

ra - duj - me se, ve - sel - me se v tom - to na - ro - ze - ní. 6 slok

H: Ladislav Moravetz podle Jiřího Pavlici

Předehra:

474

1. Po - slou - chej - te, kře - sta - né, co se jest sta - lo před le - ty

dáv - no v Bet - lé - mě; no - vi - ny ji - sté, pil - ně je slyš - te, pra - ve - né. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

475 1. Bůh se nám dnes na - ro - dil,

lid - ský syn, Bo - ží Král. Trá - pe - ní lid -

- ské - ho díl na se - be v tě - le vzal.

Ja - ko dí - tě bez - moc - né, vše - ho Pán a vlád - ce,

při - šel na - jít ov - ce své, za - chrá - nit své stád - ce. 3 sloky

H: Adam Michna z Otradovic

476 1. Ty, dí - tě, jsi Pán i člo - vě - ka syn, tvá zá - ře

zmá - há kaž - dý stín. Až z vý - so - stí se sklá - níš k nám a v chlé - vě

máš teď zem - ský chrám. Ty, dí - tě, jsi Pán i člo - vě - ka syn. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

477 1. Jdu kla - nět se ti k je - slím sám, můj Pa - ne, Dár - ce ži - tí,
a ne - su ti, cos da - ro - val, čímś na - pl - nil mé by - tí:

své srd - ce, du - ši, tě - lo, krev, svou my - sl, sí - lu,

du - cha, zpěv, vším ctím tě, dě - ku - ji ti. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Čas ra - do - sti, ve - se - lo - sti, svě - tu na - stal ny - ní,
 neb Bůh věč - ný, ne - ko - neč - ný na - ro - dil se z Pan - ny.

478

V měs - teč - ku Be - tlé - mě, v je - slič - kách na slá - mě

le - ží ma - lé pa - cho - lát - ko na zi - mě,

le - ží ma - lé pa - cho - lát - ko na zi - mě.

3 sloky

H: Petr Eben

1. Syn Bo - ží se nám na - ro - dil a nás hří -

479

-šné vy - svo - bo - dil. Ví - tej, Pa - ne, ví - tej!

4 sloky

H: Ladislav Moravetz

480

1. An - děl - ské již sbo - ry pě - jí, na - ro - dil se krá - lů Král, Bo - hu

slá - va, mír na ze - mi, li - dem spá - su při - chy - stal. Ce - lá

ze - mě ať jej sla - ví, zpě - vy an - děl - ské jej chvá - lí, tem - nou

no - cí zní až k nám: Na - ro - dil se Kris - tus Pán, tem - nou

no - cí zní až k nám: Na - ro - dil se Kris - tus Pán. 3 sloky

H: Felix Mendelssohn-Bartholdy

481

1. Ó křes - ta - né vši - chni v ra - dost - ném ple - sá - ní do

Bet - lé - ma ne - chať spís - ní po - spí - ší!

Hle, v jes - lích le - ží an - děl - ský král Kris - tus. Ó

pojď - me, po - kloň - me se, ó pojď - me, po - kloň - me se, ó

pojď - me, po - kloň - me se, — Je - ží - ší! 4 sloky

H: Emil Heer

482

1. Ó ty ra - dost - ný ča - se vá - noč - ní, po - žeh -

- na - ný nám na vě - ky! Svět — ve tmách cho - dil,

Kris - tus se zro - dil. Ra - duj se, ra - duj, ó kře - sťa - ne. 3 sloky

H: autor neznámý

483 1. Slyš, ja - ká to li - bá pí - seň roz - lé - há se po ne -

- bí? An - dě - lů to sva - té sbo - ry Pá - na Bo - ha ve - le -

- bí. Je to pí - seň o ra - do - sti, jež je vše - mu stvo - ře -

- ní: Slá - va Bo - hu na vý - so - sti, sí - la, moc i spa - se - ní. 3 sloky

H: orig. William Batchelder Bradbury, upravil Ladislav Moravetz

484 1. Ti - chá noc, pře - sva - tá noc, v spán - ku svém dý - chá zem,

půl - noc od - bi - la, mě - sto šlo spát, zdřím - li dáv - no i pa - stý - ři stád,

jen Bo - ží lá - ska, ta bdí, — jen Bo - ží lá - ska, ta bdí. 3 sloky

H: Franz Gruber

485 1. Jak za — sta - rých, dáv - ných let za hvěz - dou se da - li v svět
mu - žo - vé, jež zda - le - ka ved - la tou - ha od - vě - ká,

tak my chce - me, Pa - ne, jít, kam nás po - ve - de tvůj svit. 4 sloky

486 Medium tempo 1. Ma - ri - e má dí - tě, Pa - ne, — Ma - ri - e má dí - tě, Pa - ne můj,

H: autor neznámý

Ma-ri-e má dí - tě, Pa - ne, hle, prů-vod stá-le při-chá-zí a zas jde dál.

6 slok

varianta pro některé ze slok

H: Jakub Dvořáček

487

1. Při - blí-žil se vá-noč-ní čas, při - ví-tej - me Pá - na!

Při - poj-te se, ne-šetř-te hlas, při - ví-tej - me Pá - na!

Při - ví - tej - me Pá - na! 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Na - ro - dil ses ja - ko dí - tě, Spa - si - te - li náš,

488

hla - sy dět-ské ví - ta-jí tě, v nich svou ra - dost máš. An - děl - ský zpěv

zní ti, ja - sná hvěz - da sví - tí ja - ko věr - ná stráž. 2 sloky

H: Josef Bohuslav Foerster

1. V tmách če - cá - me tvůj, Kris - te, jas, nechť tvo - je hvěz - da

489

ve - de nás, když zim - ní ces - tou jdeme. Ty rok co rok jsi

při - chá - zel, tys na - ší bí - dou s ná - mi šel ve svě - tě z trá - pe - ním. 3 sloky

490 1. Když se Pán Je - žíš na - ro - dil, noc hlu - bo - ká by - la, — jen

jed - na hvě - zda ve - li - ká na ne - bi sví - ti - la, — jen

jed - na hvě - zda ve - li - ká na ne - bi sví - ti - la. 6 slok

H: Luděk Rejchrt

491 1. To pas - tý - řům, když na ho - rách hlí - da - li stá - da svá, — tam

v tem - né no - ci sta - la se k nim řeč ta zá - zrač - ná: „Ne - boj - te se,“ an - děl dí,

„všech - něm ra - dost zvě - stu - ji. Vy do Be - tlé - ma jdě - te, tam na - ro - dil se Pán!“ 3 sloky

H: Luděk Rejchrt

492 1. Vzhůru, bra-tři mi-lí, v té-to noč-ní chví-li, an-děl Pá-ně zpí-vá Glo-ri-a.

Aj, co to má bý-ti, nad Bet-lé-mem sví-tí no-ci tma-vou hvěz-da zá-ři-vá. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

493 1. Kam - pak to spě - chá - te, pa - stý - řo - vé? Co je to

za hvěz - du v no - ci tma - vé? My jde - me k Bet - lé - mu,

k dě - tát - ku ma - lé - mu, jde - me mu za - zpí - vat pís - ně no - vé. 4 sloky

H: Daniela Eklová

494 1. Když na svě - tě smutno by - lo, že už lá-sky ne-ní, dě-tát-ko se

na-ro - di - lo li-dem k po-tě - še - ní. *ref.* Do je-slí je vlo-ži - la, plén - ka-mi ob-

-vi - nu - la, do je - slí je po - lo - ži - la mat - ka Ma - ri - a. *4 sloky*

H: Ondřej Maňák

495 1. Ja - ká to pí-seň zní v ho-di-ně půl-noč-ní, že všech-no zá-ří a já - sá?

Pas - tý - ři, vstá-vej - te, Bo - hu dík vzdá-vej - te, už při-šla slí-be-ná spá - sa!

ref. Ha - le - lu - ja! Chval - te Pá - na, že po - slal k zá - chra-ně

své - ho Sy - na, že po - slal k zá - chra-ně své - ho Sy - na! *3 sloky*

H: Ondřej Maňák

496/1

1. Dí - tě v chlé - vě le - ží, Bůh se sklonil k nám, v slá - mě mís - to

v pe - ří, Bůh se sklo - nil k nám. Dí - tě v chlé - vě le - ží, Bůh se sklonil

k nám, sklo - nil k nám, sklo - nil k nám, sklo - nil k nám. ————— 7 slok

H: Jiří Schneider

496/2

1. Dí - tě v chlé - vě le - ží, Bůh se sklonil k nám, v slá - mě mís - to

v pe - ří, Bůh se sklonil k nám. Dí - tě v chlé - vě le - ží, Bůh se sklonil

k nám, sklo - nil k nám, sklo - nil k nám, sklo - nil k nám. ————— 7 slok

H: Jiří Schneider

497 *předehra*

ref.
To - bě, Pa - ne, dík, že
to - bě, Pa - ne, dík, už

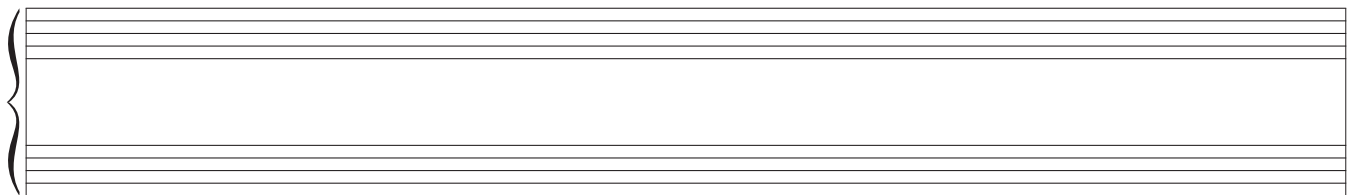
dal jsi per - lu krá - snou, to - bě, Pa - ne, dík, že 1. kvě - ty mo - hou kvést,
vi - dí - m hvěz - du ja - snou, to - bě, Pa - ne, dík, chceš

2. s ná - mi tí - hu nést. 1. Do še - ra, do tmy hvěz - da nám sví - tí,

do tem - na no - ci ja - sný cíl. V tom svět - le člo - věk

na - dě - ji cí - tí, ze svět - la čer - páš nej - víc sil. 2 sloky *ref.*

H: Jiřina Dvořáková Marešová

498 1. Za cí - sa - ře Au - gu - sta ří - še řím - ské při - šla zprá - va

ve - li - ká, v lid - ská srd - ce pro - ni - ká: Na - ro - dil se Je - žíš. 5 slok

H: Renatus Schiller

499 1. Aj, dnes v Be - tlé - mě, aj, dnes v Be - tlé - mě ve - se - lá no - vi - na,
že Pan - na čis - tá, že Pan - na čis - tá po - ro - di - la Sy - na!

Kris - tus se zro - dil, nás o - svo - bo - dil, an - dě - lé hra - jí,

Krá - le ví - ta - jí, pas - tý - ři zpí - va - jí, u je - slí kle - ka - jí,

di - vy, di - vy o - hla - šu - jí. 4 sloky

H: Stanislav Jelínek

500

1. Vě - řím v te - be, Je - zu, — Sy - nu Bo - ží pra - vý, jenž jsi při - šel

na svět — z trů - nu věč - né slá - vy, di - vem po - čat z Du - cha, zro - zen z čis - té

Pan - ny, a - bys dět - ky E - vy u - ved v ne - bes brá - ny. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

501

1. Ot - ce ne - bes - ké - ho po - chval - me z mi - lo - sti,
neb nám Sy - na své - ho po - slal z vy - so - ko - sti,

v bož - ství so - bě rov - né - ho a vel - mi mi - lé - ho, kte - rýž se

v Pan - ně vtě - lil, když se čas na - pl - nil, po - tom se na - ro - dil. 7 slok

H: Jaroslav Vodrážka

502 1. Kris-tus, Bo - ží Syn, o - pu - stil Ot - cův klín, zro - dil se

z čis - té Pan - ny, a - by při - ved hří - šné ku po - ká - ní. 7 slok

H: Zdeněk Čep

503 1. Mlá-de-nec bla - ho - sla-ve-ný, Pán Je - žíš na svět po-sla-ný,

jež Bůh nad star - ce zve-le-bil, všech-něm li - dem před - sta - vil, 10 slok

H: Ladislav Moravetz

504 1. Kris - te, Sy - nu je - di - ný Ot - ce ne - be -
z lá - sky je - ho zro - ze - ný dle slo - va sva -

-ské - ho,
- té - ho, tvá hvěz - da za - zá - ři - la, tem - nou

noc pro - mě - ni - la ja - sem svět - la své - ho. 3 sloky

H: Michael Praetorius

505 přehra/mezihra

1. Je - di - ný Sy - nu Ot - ce ne - bes - ké - ho,

je - di - né slo - vo Bo - ha vše - moc - né - ho, Je - ží - ši

Kri - ste, je - di - ná ra - do - sti, ví - tej z vý - so - sti! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

506

1. Jak ja - sně sví - tíš, hvěz - do má, můj Pa - ne,
Ač z Já - ko - ba ses na - ro - dil, jsi Že - nich

lá - sko u - přím - ná, jsi z ro - du krá - lov - ské - ho.
můj, Pán všech mých sil a ra - dost srd - ce mé - ho.

Slav - ný, vzác - ný, mo - je spá - sa, ště - stí, krá - sa,

hoj - nost vše - ho. O - sla - vu - ji Pá - na své - ho. 5 slok

H: podle Michaela Praetoriuse

507

1. Sy - nu Ot - ce ne - be - ské - ho, v rov - né

cti a slá - vě je - ho, svět - lo z svět - la prav - di -

- vé - ho, Bo - že — z Bo - ha je - di - né - ho. 5 slok

H: Zdeněk Čep

508 1. Tak Bůh ten - to svět mi - lo - val, že nám

k spa-se - ní da - ro - val to, což měl nej - mi - lej - ší - ho,

chval-me lá-sku Nej-vyš - ší - ho, chval-me lá-sku Nej-vyš - ší - ho. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

509 1. Pán Kris - tus, Syn Bo - ží věč - ný, při - šel me - zi lid ne - vděč - ný,

e - van - ge - li - um jim ká - zal, Ot - ce své - ho vů - li hlá - sal. 8 slok

H: Petr Eben

510/1

1. Je - zu Kris - te, — ště - drý — kně - že, s Ot - cem, s Du - chem je -

- den Bo - že, ště - drost tvá jest na - še zbo - ží z tvé mi - lo - sti. — 15 slok

H: Ladislav Moravetz

510/2

1. Je - zu Kris - te, — ště - drý — kně - že, s Ot - cem, s Du - chem je -

- den Bo - že, ště - drost tvá jest na - še zbo - ží z tvé mi - lo - sti.

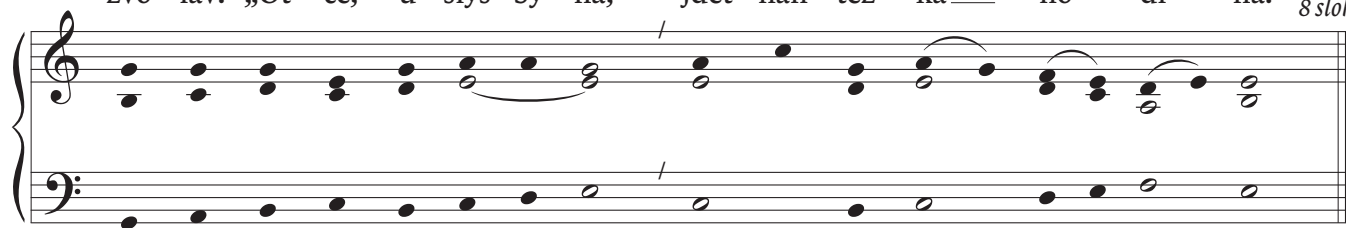
H: Klement Slavický

511

1. Šel přes po-tok Ced-ron k ho - ře Kris-tus v mnohé po-ko-ře, —

pře-šed jej, za - čal tesk - ni - ti a vrouc-ně se mod - li - ti, —

zvo - lav: „Ot - če, u - slyš Sy - na, jdeť naň těž - ká — ho - di - na.“ 8 slok

H: Ladislav Moravetz

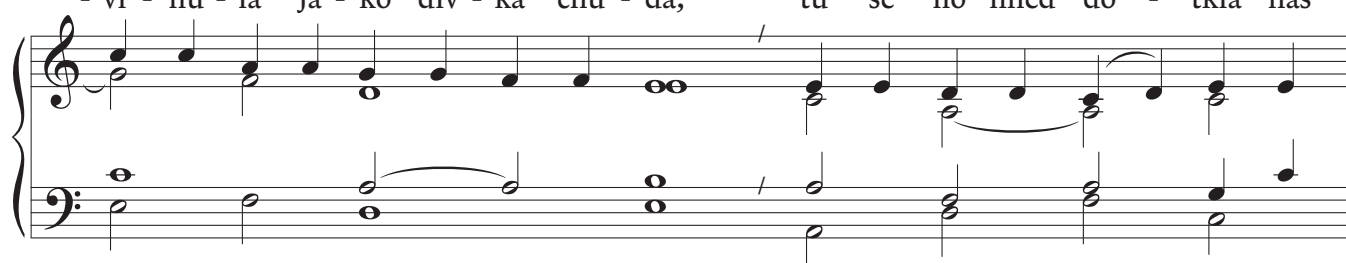
1. Kris - tus, pří - klad po - ko - ry, Pán náš mi - lo - sti - vý,
2. Neb hned, jak se na - ro - dil z Pan - ny Syn člo - vě - ka,

Ot - ce své - ho Syn mi - lý a jed - no - ro - ze - ný, pro hří - šné - ho
v jes - lič - ky jej vlo - ži - la je - ho mi - lá mat - ka, plén - ka - mi ob -

člo - vě - ka rá - čil bý - ti chu - dý a jsa od věč - no - sti Bo -
- vi - nu - la ja - ko dív - ka chu - dá, tu se ho hned do - tkla nás

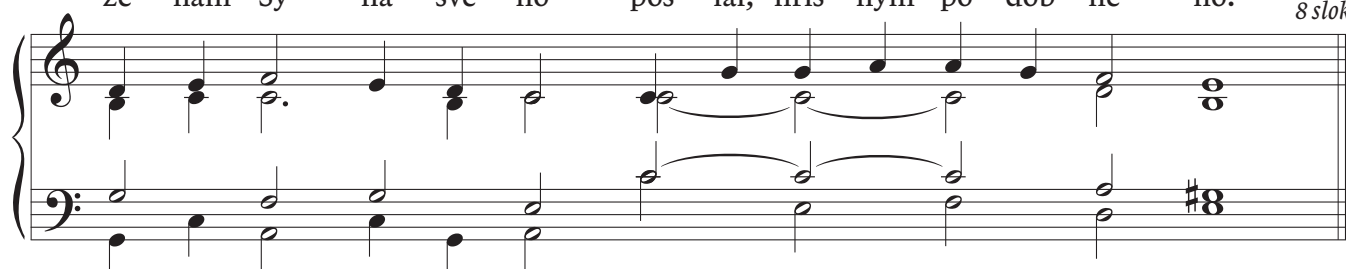
- hu Ot - ci rov - ný.
hříš - ných po - ku - ta.

ref.

Chval - me Ot - ce ne - be - ské - ho,

že nám Sy - na své - ho pos - lal, hříš - ným po - dob - né - ho. 8 slok

H: Otmar Mácha

513

1. Ó všech - ni my ny - ní — znej - me do - bro - di - ní,

kte - ré Bůh u - či - nil, — jak zdáv - na za - slí - bil. Zpí - vej - me a chval - me

Ot - ce ne - be - ské - ho, že z ve - li - ké mi - lo - sti se - slal Sy - na své - ho, 6 slok

H: Ladislav Moravetz

514

1. Lid - ské po - ko - le - ní, měj vždy v své pa - mě - ti
hoř - ké u - mu - če - ní, jež rá - čil tr - pě - ti

ten Be - rá - nek pře - ti - chý! Za tvé těž - ké hří - chy chtě - je sám

za - pla - ti - ti a te - be spa - si - ti, rá - čil se zma - ři - ti. 9 slok

H: Jaroslav Vodrážka

515

1. Náš pas - týř, věr - ný Bo - ží Syn svou
je pra - vům smír - cem lid - ských vin, v něm

lá - skou ke stvo - ře - ní
při - šlo vy - kou - pe - ní. Že ve chlé - vě se na - ro -

- díl, měl k bíd - ným o to blí - že, když ži - vot

pro ně na - sa - díl a dal se ces - tou kří - že. 3 sloky

H: autor neznámý

516

1. Pa - ma - tuj - me, vši - chni věr - ní, Sy - na Bo - ží -

- ho mu - če - ní, ža - lo - stí na - pl - ně - né. 14 slok

H: podle Otmaru Máchy

517 1. Lá - sku Sy - na Bo - ží - ho, Pá - na Je - zu Kris - ta, krá - le, kně - ze

věč - né - ho ctě - te, srd - ce lid - ská! Vel - mi nás za - mi - lo - val, be - ze vší lí -

- to - sti za nás se o - bě - to - val z pou - hé své mi - lo - sti. 8 slok

H: Otmar Mácha

518 1. Kri - ste, jenž jsi smrt pod - stou - pil, a - bys z smr -

- ti nás vy - kou - pil, to my k tvé cti vy - zná - vá -

- me, z to - ho ti chvá - lu vzdá - vá - me. 7 slok

H: Klement Slavický

519

1. Ó hla - vo pl - ná trýz - ně, běd, ran i sou - že - ní,
 ty zří - dlo Bo - ží příz - ně, z níž spá - sa pra - me - ní.

Ó hla - vo o - zdo - be - ná ctí, slá - vou z vý - so -

- sti, jak vel - ká stih - la změ - na tě lid - skou hří - šno - stí.

6 slok

H: Ladislav Moravetz

520

1. Když v za - hra - dě Get - se - ma - ne s Ot -

- cem svým roz - mlou - val, škod - ný rád - ce, Ji - dáš

zrád - ce, o Mi - stra se smlou - val.

5 slok

H: Adam Michna z Otradovic

521 1. Je - ží - ši mi - lý, co jsi spá - chal zlé - ho,

že vyř - kli or - tel hně - vu u - krut - né - ho? Čím pro - vi -

- nil ses, v čem jen hle - dat vi - nu tvých slov i či - nů? 7 slok

H: podle Johanna Crügera 1640

522 1. Ó ze - mě, hled', tvá spá - sa, tvůj ži - vot a tvá krá - sa

na kří - ži zha - sí - ná. Ten Kní - že ve - leb - no - sti však

rá - ny, smích a zlo - sti již ti - še od všech při - jí - má. 4 sloky

H: Bartholomäus Gesius

523

1. Pa - ne, ty jsi ho - den chvá - ly, chci ti zpí - vat
Te - be za mne rá - ny pá - lí, za to, co já

ze všech sil.
za - vi - nil. Z du - še mi - zí sta - rá tíž,

když se ke mně při - blí - žíš; lid - skou kři - žo -

- va - ný zlo - stí po mně tou - žíš v mé níz - ko - sti. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

524

1. Moc - ný kříž tvůj, Je - zu mi - lý, vše - mu svě - tu vé - vo -

- dí svět - lem lás - ky, kte - ré sí - lí. Mi - zí sou - mrak, pr - chá stín. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

525

1. Ne - vin - nost pře - mi - lá, co jsi u - či - ni - la?
 Za ko - ho u - mí - ráš, čí to vi - nu smý - váš? Tak milostně,

ač ža - lost - ně, za ko - ho u - mí - ráš, čí to vi - nu smý - váš? 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

526

1. Tvůj kříž mi zá - ří v tem - no - tách, tvé dí - lo, jež jsi

do - ko - nal, své srd - ce kla - du na tvůj

práh a ne - mám nic, co bych ti dal. 3 sloky

H: William Batchelder Bradbury

527

1. Zas Pá - na kři - žu - jou, žád - nej z nás si ne - chce spá - lit dlaň

svou. Zas Pá - na kři - žu - jou, žád - nej z nás si ne - chce spá - lit dlaň

svou. Ne - chá - pou, ^{1., 2., 3.} ne - chá - pou, ne - chá - pou.

^{4.} - pou, ne - chá - pou, ne - chá - pou. 4 sloky

H: Jakub Dvořáček

Tranquillo
528 1. Byl jsi tam, když byl kři - žo - ván můj Pán, byl jsi tam, když byl

kři - žo - ván můj Pán? ref. Ne - za - po - meň na tu chví - li, když ho všich - ni

o - pu - sti - li. Byl jsi tam, když byl kři - žo - ván můj Pán? 7 slok

H: Jakub Dvořáček

529

1. Na os - lát - ku ma - lém vjíž - dí Král krá - lů,

ce - lý Je - ru - za - lém zná je - ho slá - vu: *ref.* „Ho - sa - na, ho - sa - na,

Po - žeh - na - ný, jenž při - chá - zí 1. ve jmé - nu Pá - ně! 2. ve jmé - nu Pá - ně! 3 sloky

H: Jiřina Dvořáková Marešová

530

1. Ne - mů - že - te a - ni chví - li se mnou bdít?

Na - stá - vá čas, kdy pas - tý - ře bu - dou bít. Pad - ne strach a při - jde zra - da,

roz - prch - nou se ov - ce stá - da, vče - ra k vše - mu od - ho - dla - ní

stáh-nou se dnes do ú - stra - ní. Ne - mů - že - te chví - li se mnou bdít? 4 sloky

H: Daniela Eklová

531 ref.
Proč jen ml-číš, Pa - ne, když zlo - ba lid - ská ži - vot ma - ří?

Proč se ne - za - sta - ne prav - dy tvá moc.

1. Když tě ja - ko lot - ra za - tý - ka - li, mohs je o své

sí - le pře - svěd - čit, Pe - tra v dla - ni meč teď pří - mo

pá - lí, a pře - ces mu za - ká - zal se bít. 4 sloky ref.

H: Jakub Dvořáček

532 1. Na pou - ští ži - vo - tů vy - prah - lých —

zá - ro - dek na - dě - je roz - kvé - tá, — ob - klí - čen sty srd - cí

ka - men - ných, ne - be - ská mi - lost je v něm u - kry - tá.

Ne - má vzhled dů - stoj - ný, bo - lest - mi sti - že - ný,

kde-kdo si za - kry - je před ním svou tvář. Po - ní - žen, po - ko - řen,

od - sou - zen, po - pra - ven, zá - stu - py o - po - vr - žen. 3 sloky

533

1. Bůh náš vše - mo - hou - cí vstal z mrt - vých, žá - dou - cí, chval-me Bo - ha

s ve - se - lím, toť nám všem pís - mo ve - lí. — Pa - ne, smi - luj se! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

orig. bicinium Jistebnický kancionál 1420

[533]

1. Bůh vše - mo - hú - cí vstal z mrt - vých, žá - dú - cí,

c.f.

chval-me Bo - ha s ve - se - lím, toť nám všem pís - mo ve - lí. Pa - ne, smi - luj se! 4 sloky

534

1. Kris - tus Pán vstal z mrt - vých po u - tr - pe - ních svých, z če - hož se ra -

- do - va - ti má kaž - dý a zpí - va - ti: — „Bůh buď po - chvá - len!“ 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

535 1. Slav - né Kris - to - vo vzkří - še - ní pa - ma - tuj -

- me, všich - ni věr - ní, v něm jest ra - dost, u - tě - še - ní. 11 slok

H: Ladislav Moravetz

536 1. Vstal z mrt - vých Kris - tus Spa - si - tel, vše - ho svě - ta po -

- tě - ši - tel, ra - duj se v něm Bo - ží cti - tel! Ha - le - lu - ja! 7 slok

H: Ladislav Moravetz

537 kánon

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Lukáš Vendl

538 1. U - tě - še - ný hod nám na - stal, neb náš Pán Kris - tus z mrt - vých

vstal. Vláš - ce Bo - ží spo - lu jsou - ce, chval - mež Bo - ha z své - ho srd - ce. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

539 1. Pán ce - stou smr - ti krá - čel, zlo - bou lid - skou kři - žo - ván.

Sám ne - sl hří - chy na - še, je - ho ži - vot za - nás dán.

Má - me proč se ra - do - vat, všem do - brou zprá - vu zvě - sto - vat, i

pro nás měl Pán z hro - bu vstát. Ha - le - lu - ja. 3 sloky

H: podle Michaela Praetoriuse

540 *1. Ve - le - ben Bůh buď, je - ho čin, o - sla - ven buď i*

je - ho Syn, vy - kou - pil nás již ze všech vin.

Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja. 6 slok

H: podle Melchiora Vulpiuse

541 *1. Kris - tus Pán, Král věč - né slá - vy, z hro - bu po -*

- vstal, ví - těz pra - vý. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja!

Ne - přá - te - le ve - de ja - té, ře - tě - zy své mo -

- ci spja - té. Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja! 5 slok

H: autor neznámý

542 1. Ne - děl - ní rá - no vze - šlo nám, kdy z hro - bu

vy - šel Kris - tus Pán. On nad smr - tí je ví - tě -

-zem, v něm ra - du - je se ce - lá zem. Ha - le - lu - ja. 3 sloky

H: podle Gottharda Erythrause 1608

543/1

sólo *sbor:*

1. Pán Je - žíš Kris - tus vstal z mrt - vých, ha - le - lu - ja,
 2. Ku hro - bu tři Ma - ri - e šly, ha - le - lu - ja,

k po - tě - še - ní li - dí hříš - ných, ha - le - lu - ja,
 dra - hé mas - ti s se - bou nes - ly, ha - le - lu - ja,

jenž jest smrt těž - kou pod - stou - pil, ha - le - lu - ja,
 hle - da - ly Pá - na Je - ží - še, ha - le - lu - ja,
 3. V tu slav - nost ve - li - ko - noč - ní, ha - le - lu - ja,

3 sloky

a - by nás hříš - né vy - kou - pil, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja
 hle - da - ly ne - bes - ké ří - še, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.
 po - chvá - len buď Pán Bůh moc - ný, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz podle Jiřího Pavlici

transponovaná verze

543/2

sólo *sbor:*

1. Pán Je - žíš Kris - tus vstal z mrt - vých, ha - le - lu - ja,
 2. Ku hro - bu tři Ma - ri - e šly, ha - le - lu - ja,

k po - tě - še - ní li - dí hříš - ných, ha - le - lu - ja,
 dra - hé mas - ti s se - bou nes - ly, ha - le - lu - ja,

jenž jest smrt těž - kou pod - stou - pil, ha - le - lu - ja,
hle - da - ly Pá - na Je - ží - še, ha - le - lu - ja,
3. V tu slav - nost ve - li - ko - noč - ní, ha - le - lu - ja,

a - by nás hříš - né vy - kou - pil, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja
hle - da - ly ne - bes - ké ří - še, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.
po - chvá - len buď Pán Bůh moc - ný, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja.
3 sloky

H: Ladislav Moravetz podle Jiřího Pavlici

544 *ref.* Ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja, ha -

- le - lu - ja. *sloky:* 1. Tři z žen šly s bá - zní ú - svi -

- tem, tam stál muž v rou - chu zá - ři - vém. Proč

ptát se dál jen po mrt - vém? Ha - le - lu - ja. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

545 1. Os - tří jar - ních sté - bel ze - mi - pro - rá - ží,

ja - ko ú - svit rá - na tem - no - pro - zá - ří. Tam, v smr - ti stí - nu,

zrn - ka ti - še spí, ja - ro Bo - ží lás - ky ži - vot ob - no - ví. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

546 1. Na - stal nám čas pře - ra - dost - ný, křes -

- tá - né, ple - sej - te, při - šel hod ve - li -

- ko - noč - ní, křes - tá - né, zpí - vej - te! Vy - šel z hro -

-bu náš Spa - si - tel, li - du své - ho vy -

-ku - pi - tel, chvá - lu mu vzdá - vej - te! 8 slok

H: Lukáš Vendl

547 1. Ve - li - ko - noč - ní o - bě - ti, ha - le - lu -

-ja, ha - le - lu - ja, po - spěš - me chvá - lu

za - pě - ti, ha - le - lu - ja, ha - le - lu - ja. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

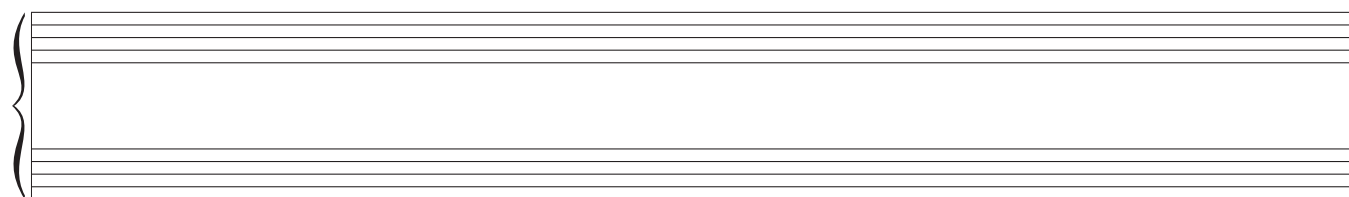
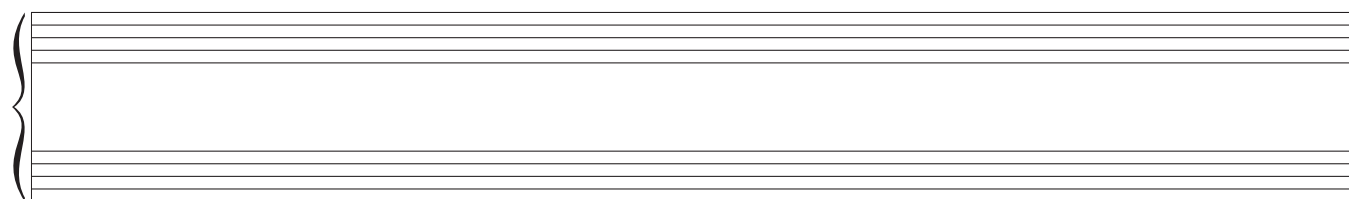
548 1. Buď Bo - hu všech - na chvá - la, čest a po - žeh - ná -

- ní, že u - sly - šet jsme moh - li zvěst o zmrt - vých - vstá -

- ní. V ú - svi - tu ješ - tě ztem - ně - lé ve - li - ko - noč - ní

ne - dě - le hrob ži - vo - tu je dán, když vy - šel z něj náš Pán. 3 sloky

H: podle Adama Michny z Otradovic

549/1

1. Buď to - bě slá - va, jenž jsi z mrt - vých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ví - těz tys a král!

Jas - ný ja - ko pla - men an - děl se - stou - pil,

od - va - len je ká - men, prázd - ný hrob tu zbyl.

Buď to - bě slá - va, jenž jsi z mrt - vých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ví - těz tys a král!

3 sloky

transponovaná
verze

549/2

1. Buď to - bě slá - va, jenž jsi z mrt-vých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ví - těz tys a král!

Jas - ný ja - ko pla - men an - děl se - stou - pil,

od - va - len je ká - men, prázd - ný hrob tu zbyl.

Buď to - bě slá - va, jenž jsi z mrt - vých vstal,

smrt již ne - má prá - va, ví - těz tys a král!

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

550 1. Dnes o - slav, ce - lá ze - mě, Kris - to - vo vzkří - še -

- ní, ať ra - dost z to - ho di - vu náš ži - vot pro - mě -

- ní! Vždyť on, ten slav - ný Ví - těz, i za nás bo - jo - val a

po - díl na vzkří - še - ní nám z mi - lo - sti své dal. 3 sloky

H: Johann Wolfgang Franck

551 1. V tem - né no - ci bož - skou mo - cí blesk se za - skvěl nad hro - bem,

svět - lem ja - sným, di - vu - krá - sným o - svě - cu - je vše - ku zem. 7 slok

H: Lizzie Tourjéová

552 1. Ra - duj se a ve - sel, všech - no stvo - ře - ní, ví - tej Kris - ta

Pá - na slav - né vzkří - še - ní. Ha - le - lu - ja - zpí - vej - me,

Bo - hu dí - ky vzdá - vej - me, Spa - si - te - le své - ho všich - ni ví - tej - me! 3 sloky

H: Karel Kudr

Hot jazz 1.2.4. sloka
553 1. Pán z mrt - vých vstal, na se - be vzal všech - no, co

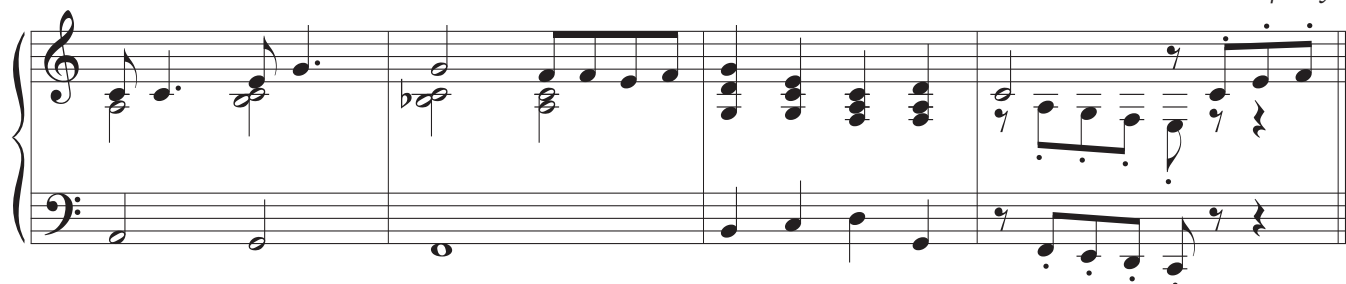
člo - věk na - pá - chal, pojd' - te za mnou, zve všech - ny

hří - šný, k so - bě nás po - zval krá - lů Král. Fine

3. sloka ad lib.

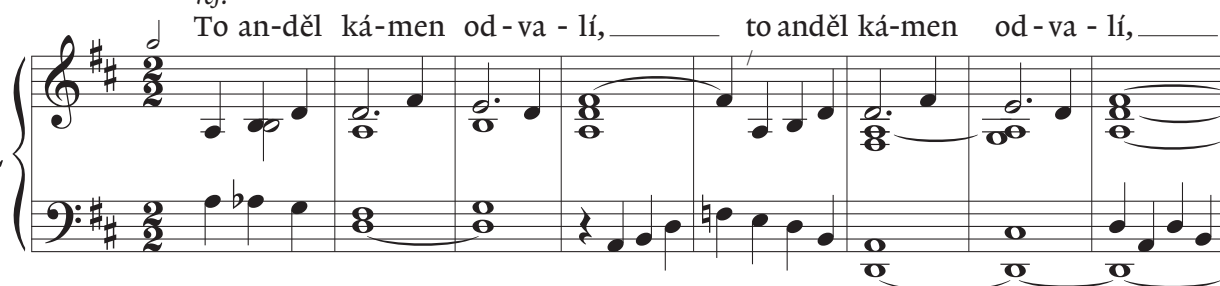

4 sloky

Tempo di blues
ref.

H: Jakub Dvořáček

554

Rychleji ad lib. (Double time)

ká-men od - va - lí. _____ 1. Sestra Má - ří zrá-na bě - ží, to vám po-ví-
Spa-si - te - le hledám, kam se po-děl

- dám, _____ ne-se zprá-vu z ne - be, že kámen je ten 1. tam. Já _____ 2. Tempo di blues
nám, _____ vy-so-ko tam v ho-rách, když kámen je ten tam. 2 sloky

H: Jakub Dvořáček

555

kánon

1. 2. 3.

4.

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Lukáš Vendl

556

repetice se opakuje až do ukončení kánonu

H: Lukáš Vendl

557

1. Sly - šíš zvo - ny? Je - jich hla - hol roz - lé - há se po vší

ze - mi. Pán Je - žíš z hro - bu vstal, ha - le - lu - ja, mr - tev ne - ní. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

558 1. Pře - mo - hl Je - žíš smr - ti — noc,

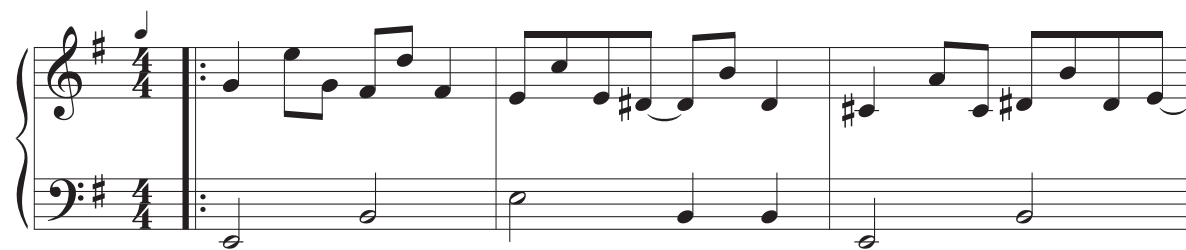
z hro - bu vstal na ú - svi - tu. Je - ho je

slá - va, čest i moc a on nám krá - čí

na po - moc, na po - moc své - mu li - du. 4 sloky

H: Luděk Rejchrt

559

1. Ó hla - vo pl - ná trýz - ně, —
kde na - jde - me tvou ce - stu —

ne - če - káš na ap - laus, — 1. 2. ref.
z Gol - ga - ty — do E - maus? — Ty skry - tý, prá - vě

skry - tý i ve svém vzkří - še - ní, — ba

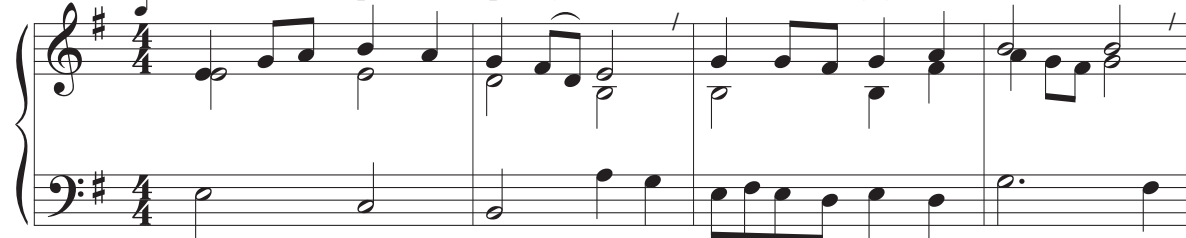
prá - vě i tam zbi - tý pro na - še spa - se - ní.

H: Jiří Schneider

560/1

1. Ví - tě - zi k poc - tě zpí - vej - me, ve - leb - me jej hned zrá - na,

v ra - do-sti spo - lu slav - me dnes den vzkří - še - né - ho Pá - na.

Ra - duj - me se, ve-sel - me se, chvá - lu vzdá - vej - me. 5 slok

H: autor neznámý

560/2 1. Ví - tě - zi k poc - tě zpí - vej - me, ve - leb-me jej hned

zrá - na, v ra - do-sti spo - lu slav - me__ dnes

den vzkří - še - né - ho Pá - na. Ra - duj - me se,

ve - sel - me se, chvá - lu vzdá - vej - me. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

561 1. Vstal Kris - tus z mrt - vých, všech ú - trap zba - ve - ný. On

je nám ži - vo - tem, stud - ni - cí ne - vy - schlou. Po - vstaň - te, pout - ní - ci, svou

smr - tí zna - ve - ní. Slav - me jej s ra - do - stí ne - skon - če - nou. 2 sloky

H: Tomáš Najbrt

562 1. Na ú - svi - tu ne - dě - le v po - tem - ně - lé do - bě hle - dá - me tě,

Je - ží - ši, — v o - pu - ště - ném hro - bě. Hle - dá - me tě v za - hra - dě,

kam jsi prý byl po - cho - ván, zdra - há - me se u - vě - řit, že ty jsi ži - vý Pán. 4 sloky

H: Filip Klinecký

563 1. V to ji - tro ve - li - ko - noč - ní se při - ho - dil ten div: hrob

zů - stal prázd - ný, Kris - tus vstal a sto - jí ta - dy živ. Slyš - te, slyš - te, že

sto - jí ta - dy živ. Slyš - te, slyš - te, že sto - jí ta - dy živ. 3 sloky

© Rechtsnachfolge Karl-Wolfgang Wiesenthal

H: Karl Wolfgang Wiesenthal

564 1. Až, Pán kra - lu - je, bož - skou čest ma - je, sám soud

pod - stou - pil, kří - žem tres - tán byl, sná - šel trá - pe - ní, hněv, po -

- hr - dá - ní, již se - dí při Ot - ci po je - ho pra - vi - ci. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

565 1. Chval - me vši - chni Krá - le ne - be - ské - ho, kte - rý vstou - pil

v ra - dost Ot - ce své - ho, by byl Pá - nem stvo - ře - ní vše - ho. 11 slok

mezihra

H: Jaroslav Krček

566 1. Když na - stal den čty - ři - cá - tý a Pán měl být v ne - be vza - tý, roz - ká - zal

u - čed - ní - kům svým na ho - ru jít a ře - kl jim: Ha - le - lu - ja! 7 slok

H: Petr Eben

567

1. Do Bo - ží slá - vy vstou - pil Pán, ha - le - lu -

- ja, však ta - dy vlád - ne ne - po - znán, ha - le - lu - ja. 4 sloky

H: Lukáš Vendl

568

Volněji
 Pros - me Je - ží - še mi - lé - ho, na nás vel - mi las -
 Vo - lej - me k ně - mu sr - deč - ně, ať se nad ná - mi

- ka - vé - ho, ať nám se - šle Du - cha sva - té - ho.
 smi - lu - je, po - koř - me se je - mu a rce - me:

Kris - te, an - děl - ský Krá - li, ať te - be lid tvůj chvá - lí,
 Se - šli Du - cha sva - té - ho, to - ho mi - stra dra - hé - ho,

vzpo - meň na své sva - té rá - ny, smi - luj se nad ná - mi hříš - ný - mi!
 ať srd - ce na - še o - sví - tí a svým mi - lo - vá - ním za - ní - tí.

H: Ladislav Moravetz

569

1. Nuž vši - chni z srd - ce pra - vé - ho Je - ží - še

chval - me mi - lé - ho z se - slá - ní Du - cha sva - té - ho, 19 slok

H: Ladislav Moravetz

570

1. Ot - če náš, mi - lý Pa - ne, dej nám Du - cha sva - té - ho,
pro - sí - me, ať se sta - ne pro Kris - ta, Sy - na tvé - ho;

ať nás u - čí Bož - ské - ho prav - du zá - ko - na zná - ti,

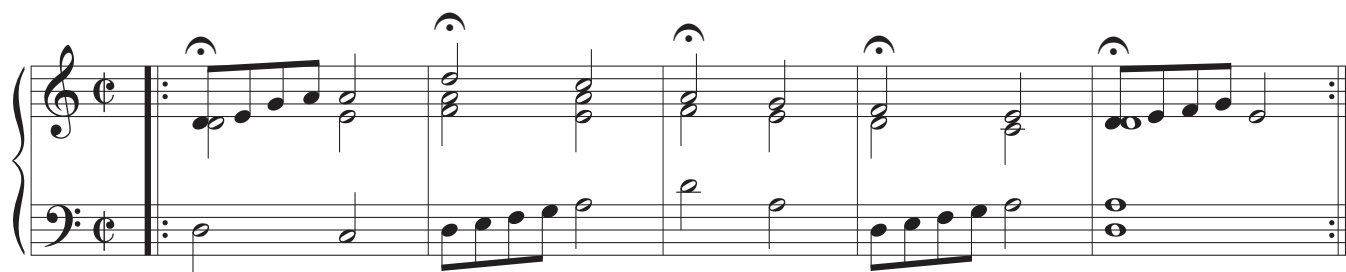
pro - roc - tví fa - le - šné - ho pil - ně se vy - stří - ha - ti. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

571

kánon

1. Ot - če náš, mi - lý Pa - ne, dej nám Du - cha sva - té - ho,
2. Ó mi - lý Du - chu sva - tý, rač na - ším ho - stem bý - ti.

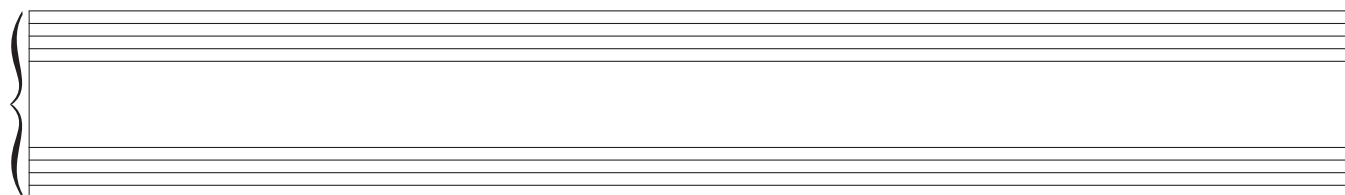
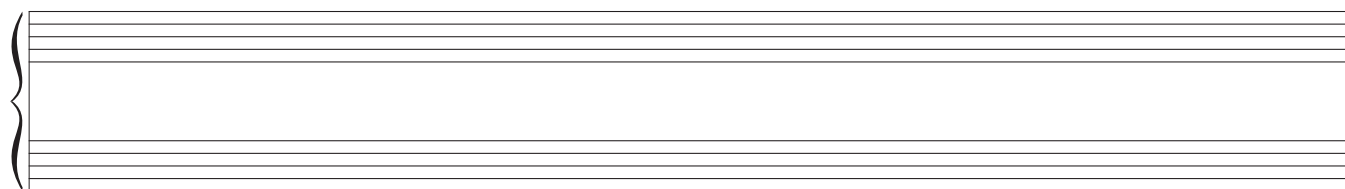
H: Ladislav Moravetz

572 1. Tě - ši - te - li, Du - chu sva - tý, kéž jsi od nás v da - rech bož - ských

vzác - ně při - ja - tý. Dejž, by - chom dnes v tom ho - do - va - li,

v du - chu svém se vždy ra - do - va - li, te - be chvá - li - li. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

573 1. Ó Tvůr-ce, Du-chu sva-tý, přijď, rač v myslích na-ších hostem být,

tvá na-plň mi-lost vzne-še - ná ta srd-ce te-bou stvo-ře - ná! 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

574 1. Ó se-šli Du-cha své - ho nám, Bo-že la - ska - vý,

ať srd - ce z nás kaž - dé - ho k do - bré-mu na - pra - ví,

a - by se v nás ne - vlou - dil duch od - por - ný to - bě,

by žád - ný z nás ne - blou - dil, ško - dě tím sám so - bě. 5 sloky

H: podle Clauda Goudimela

1. Jak čerst-vých vod je - len žá-dá v čas u - na - ve - ní své-ho,
tak má du - še vždy-cky rá-da chce mít Du-cha sva-té - ho,

575

neb bez je - ho po - mo - ci ne - má-me žád - né mo - ci,

mrt - ví jsme my v so-bě sa - mi, ne - bu-deš - li, Pa - ne, s ná-mi. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

1. Za - ví - tej k nám, Du-chu sva-tý, s Ot-cem, s Sy-nem též pod-sta - ty

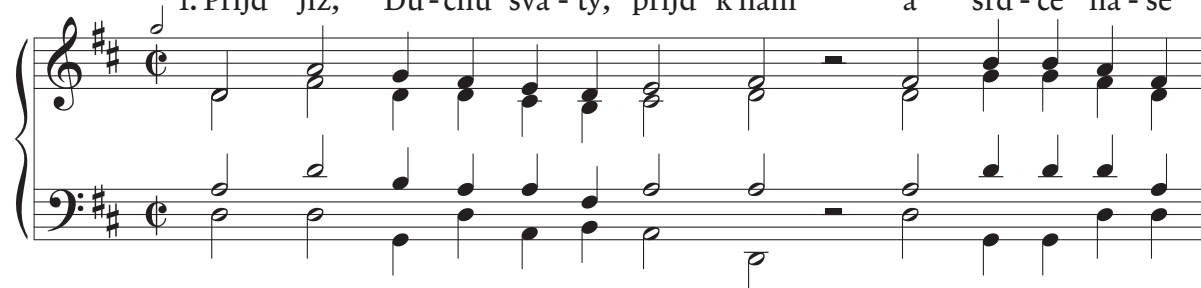
576

a roz - lej se v srd - cích na - ších v da-rech spa - se - ní nej-draž - ších. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

577

1. Přijď již, Du - chu sva - tý, přijď k nám a srd - ce na - še

těš ty sám, buď stá - le na - ším u - či - te - lem. Čiň

si z nás slu - hy prav - di - vé, roz - ně - cuj v srd - cích svět - lo své,

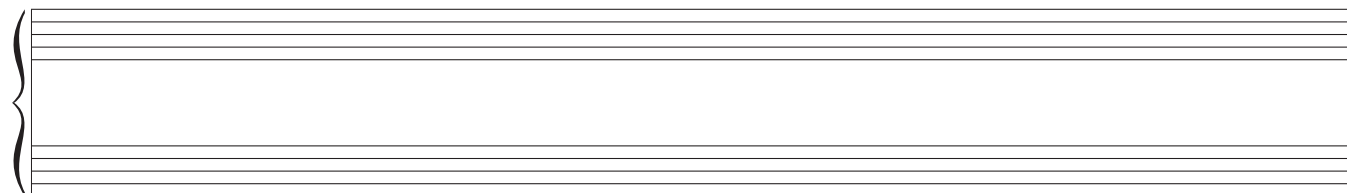
za - žeh - ni nás svým sva - tím oh - něm, dej na - ší

sla - bé ví - ře vzkvést! Tys vlád - ce náš, buď to - bě čest! 4 sloky

H: podle Clauda Goudimela

578/1

1. Stud - ně ne - pře - vá - že - ná všech bož - ských mi - lo - stí,
k to - bě ú - pí du - še má, tvých žíz - níc slad - ko - stí.

Bo - že, Du - chu sva - tý, jenžs po - sa - vad v da - rech svých pře -

- dra - hých a roz - koš - ných pře - hoj - ně bo - ha - tý. 4 sloky

H: autor neznámý

transponovaná
verze

578/2

1. Stud - ně ne - pře - vá - že - ná všech bož - ských mi - lo - stí,
k to - bě ú - pí du - še má, tvých žíz - níc slad - ko - stí.

Bo - že, Du - chu sva - tý, jenžs po - sa - vad v da - rech svých pře -

- dra - hých a roz - koš - ných pře - hoj - ně bo - ha - tý. 4 sloky

H: autor neznámý

579

1. Du - cha sva - té - ho dne - šní den, ha - le - lu - ja, ha -

-le-lu - ja, se - slal Pán Je - žíš Spa - si-tel, ha - le - lu - ja, 8 slok

H: Ladislav Moravetz

580

1. Přijď, de - šti ne - be - ský, vlá-hou ob - živ ze - mi,
Nechť tvůj Duch na - pl - ní vše, co slí - bil věr-ným

1. v da-rech se - stup k nám! 2. Je - žíš, ži - vý Pán: Že du - ši vy-prah -

-lou a spá - le - nou zem chce ro - sou po - kro - pit, svou

vlá-hou na - po - jit všech-ny žíz - ni - vé, všech-ny žíz - ni - vé. 5 slok

H: autor neznámý

581/1

1. Stvoř srd - ce čis - té, Bo - že, mi a du - cha

pří - mé - ho, chci s dů - vě - rou žít

se vše - mi, zbav sám mne od zlé - ho. 4 sloky

H: William Gardiner

581/2

1. Stvoř srd - ce čis - té, Bo - že, mi a du - cha

pří - mé - ho, chci s dů - vě - rou žít

se vše - mi, zbav sám mne od zlé - ho. 4 sloky

H: William Gardiner

582 *Kánon*

1. 2. 3.

H: Lukáš Vendl

583

Ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus, tu - i a - mo - ris ig - nem ac - cen - de.

Ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus, ve - ni, Sanc - te Spi - ri - tus.

H: Jacques Berthier

584

1. Přijď, Du - chu sva - tý, přijď! My pro - sí - me te - be: Dej

sí - lu nám z ne - be. Přijď, Du - chu sva - tý, přijď! 6 slok

H: podle Johannese Petzolda

585/1

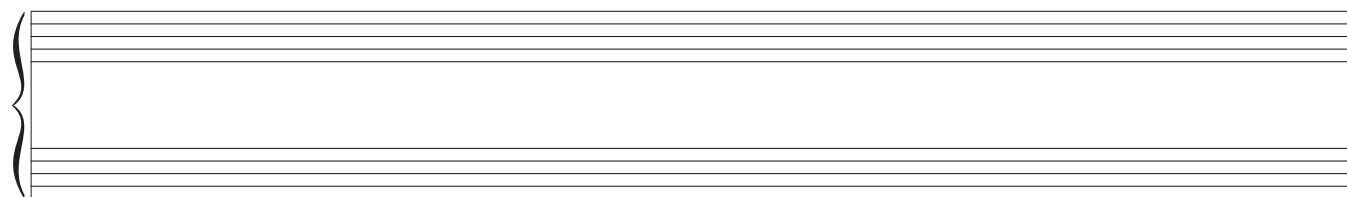
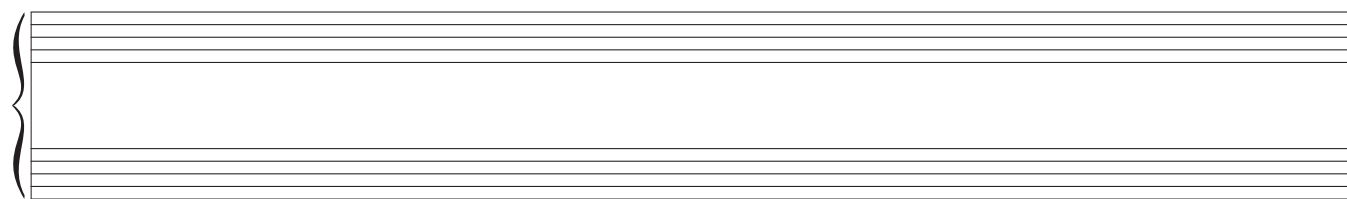
1. Přijď již, přijď, Duchu stvo-ři - te - li, Du-chu smí-ře-ní.

Přijď již a pro-měň svět náš ce - lý v no - vé stvo-ře - ní.

ref.
Du - chu sva-tý, nás svou mo-cí v lás-ce ob - no - vuj.

Ne - za - nech nás bez po - mo-ci, da - ruj po-koj svůj. 3 sloky

H: autor neznámý

585/2

1. Přijď již, přijď, Du-chu stvo-ři - te - li, Du-chu smí-ře-

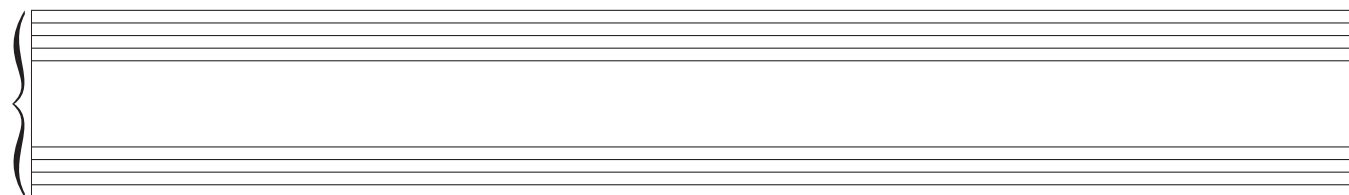
- ní. Přijď již a pro-měň svět náš ce-lý v no-vé stvo-ře-

- ní. *ref.* Du - chu sva-tý, nás svou mo - cí

v lás - ce ob - no - vuj. Ne - za - nech nás

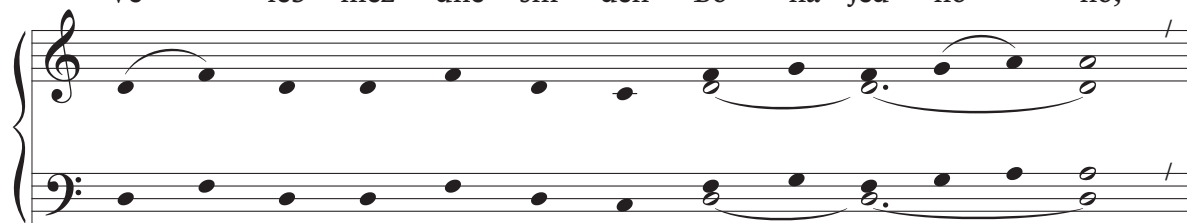
bez po - mo-ci, da - ruj po-koj svůj. *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

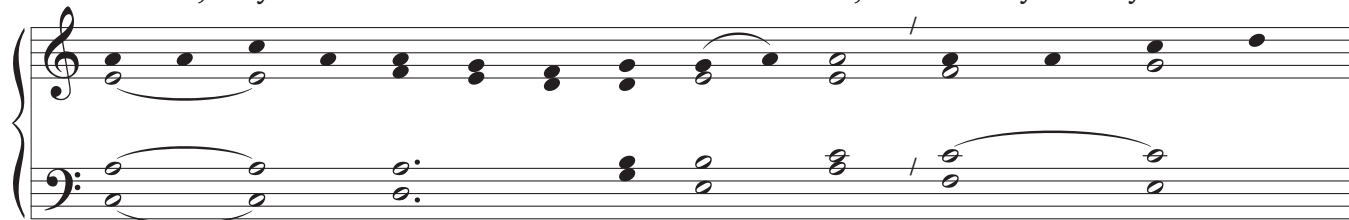

586

Ve - leb - mež dne - šní den Bo - ha jed - no - ho,

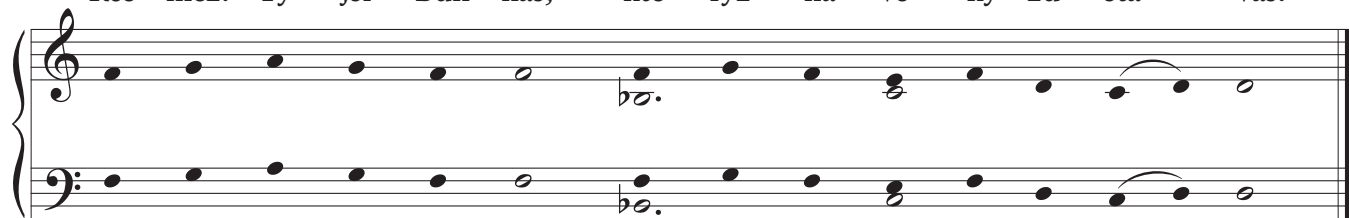
Ot - ce, Sy - na i Du - cha sva - té - ho, neb jsme jmé - nem

je - ho křtě - ni, za lid je - mu po - svě - ce - ni.

Rce - mež: Ty jsi Bůh náš, kte - rýž na vě - ky zů - stá - váš.

H: Ladislav Moravetz

587/1

1. Ó Svět - lo, Tro - ji - ce sva - tá, tys jed - na bož - ská pod - sta -

- ta, svou nás o - svě - cuj ja - sno - stí, o - de - jmi vnitř - ní tem - no - sti.

11 slok

H: Ladislav Moravetz

587/2 1. Ó Svět - lo, Tro - ji - ce sva - tá, tys jed - na bož - ská pod - sta -

- ta, svou nás o - svě - cuj jas - no - stí, o - dej - mi vnitř - ní tem - no - sti. 11 slok

H: Ladislav Moravetz

588 1. Hos - po - din, Pán Bůh sva - tý ne - ob - sa - hlé pod - sta - ty,

bu - diž od nás ve - le - ben, v třech o - so - bách Bůh je - den. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

589 1. Buď slá - va Bo - hu, chvá - la Ot - ci, kte - rý stvo - řil ze - mi a

v lás - ce své dal člo - vě - ku svět s da - ry - je - ho vše - mi. On

ke svo - bo - dě při - vá - dí svůj vy - vo - le - ný lid, ať

chvá - ly za - zní, ne - chce-me už ji - ných bo - hů mít. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

590 1. Sva - tý, sva - tý, sva - tý, Pán Bůh vše - mo - hou - cí!

On buď na - ší pís - ní stá - le slav - ně zvy - šo - ván!

Bu - diž Bo - hu Ot - ci čest i chvá - la vrou - cí,

jenž s Du - chem, Sy - nem je - den Bůh a Pán. 4 sloky

H: Lukáš Vendl

591 1. Chval-mež Bo-ha, ó kře-sťa - né, za da - ry nám pro-ká-za-né

595/1

1. I hvěz - dy a slun - ce a ce - li - čká

zem ctí do - bré - ho tvůr - ce svým chva - lo - zpě - vem. Že

vzbu - zu - je bá - zeň svou ve - leb - no - stí? Sám

vnu - ká i bá - seň svou la - ska - vo - stí. 4 sloky

H: autor neznámý (Psaumes et Cantiques 1976)

595/2 1. I hvěz - dy a slun - ce a ce - li - čká

zem ctí do - bré - ho tvůr - ce svým chva - lo - zpě - vem. Že

vzbu - zu - je bá - zeň svou ve - leb - no - stí? Sám

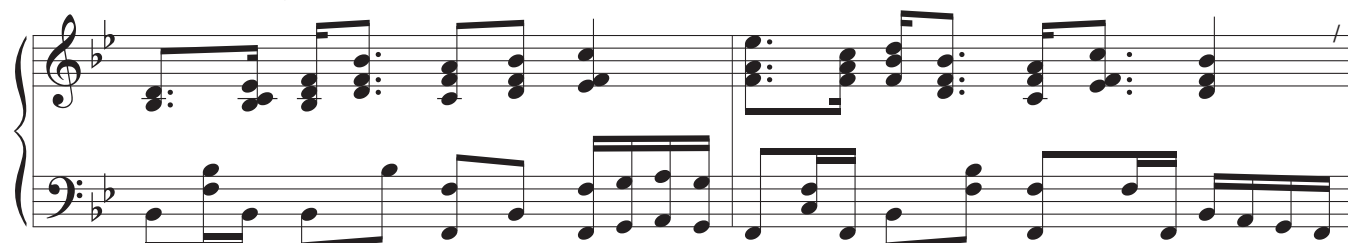
vnu - ká i bá - seň svou la - ska - vo - stí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

596 Pomalu a dobře rytmicky ♩ = 70
Verbuňk

1. Dě - ku-jem ti, Ho - spo - di - ne, za ú-ro-du na ro - vi - ně,

dě - ku - jem ti, Bo - že náš, za ú - ro - du, za chléb náš,

dě - ku - jem ti, Bo - že náš, za ú - ro - du, za chléb náš.

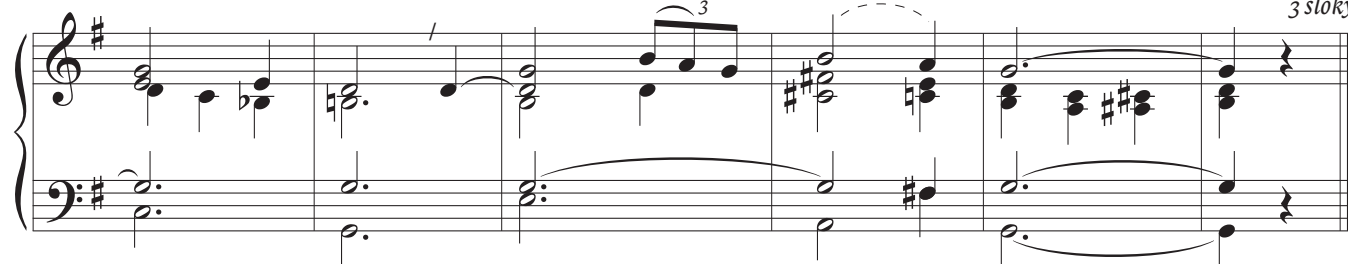
H: Ladislav Moravetz

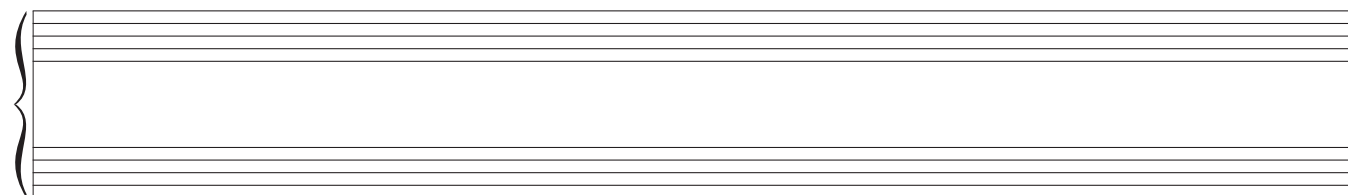
dar bíd - ným. Prázd - ný svět náš za

svůj dál máš, sle - pým vý - hled vrá - tíš. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

598 1. Chléb, ví - no, slun - ce zá - ři - vé nám dá - váš z lá - sky své.

Za skut - ky tvé tě chvá - lí - me a da - ry ú - ža - sné, ——— a

da - ry ú - ža - sné! *) Ve - le - be - no buď tvé jmé - no,

Pa - ne, na vě - ky, ve - le - be - no buď tvé jmé - no. A - men. 3 sloky

*) Vynechat, pokud se píseň zpívá bez kánonu.

Když se zpívá kánon na 4 hlasy, tento takt se opakuje 3x.

H: Ladislav Moravetz

599 Všech - no, co mám, je, Pa - ne, tvé, všech - no tvé
Co bych byl sám tu bez — te - be, bez tvé - ho

do - bré dá - ní. 1. Stá - le víc dá - váš, vím, že
po - žeh - ná - ní? 2. Kéž víc chvá - lí tě kaž - dé

po - má - háš, ru - ka tvá před zlým mě chrá - ní.
tvé dí - tě, Ot - če, za tvá sli - to - vá - ní! 2 sloky

H: Daniela Eklová

600 1. Krá - li ne - be - ský, k to - bě lid křes - ťan - ský vo - lá

vždy bez pře - stá - ní: Smi-luj se, ach pro - sí - me, nad ná - mi. 10 slok

H: Zdeněk Čep

601 1. Pro - bud'-me se, kře - sta - né, k po - ká - ní pra - vé - mu,

pa - ma - tuj - me, že na - sta - ne den soud - ný kaž - dé - mu, — 14 slok

H: Petr Eben

602 1. Pa - ma - tuj, člo - vě - če, proč tě Pán Bůh stvo - řil a nad stvo - ře -

- ní vše proč tě tak po - vý - šil pro - to, a - bys je - mu slou - žil. 10 slok

H: Petr Eben

603 1. Ó Pa - ne, jenž jsi při - cá - zal ře - či své

o - stří - ha - ti, Du - chem v srd - ci na - šem je psal, ra -

- čiž nám po - má - ha - ti; ke vše - mu nás po - si - lu - je, všec -

- ko i nás po - svě - cu - je, ra - čiž i do - ko - na - ti. 3 sloky

H: autor neznámý

604 1. Soud-ce vše-ho svě-ta, Bo-že, před trů-nem tvým ne-po-mů-že

žád - né-mu krá - sa, moc je - ho, byt' měl slá - vu svě - ta vše - ho. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

605 1. Ach mé nej-draž-ší jmě-ní, Pa - ne Je - zu Kri - ste,

v tvém Pís - mu na - u - če - ní jest pra - vé a ji - sté, že

má - me v den sou - du tvé - ho z kaž - dé - ho mar - né - ho

slo - va po - čet vy - da - ti, pak od - pla - tu brá - ti. 6 slok

H: Jaroslav Krček

1. „Pro - cit - ni, již za - nech spa - ní,
Pu - stou, tem - nou, mrt - vou no - cí

606

zní z vě - že stráž - né zne - na - dá - ní, „ó pro - cit -
hlas vo - lá ne - od - byt - nou mo - cí: „Kde pan - ny

1. - ni již, Si - ó - ne!
jste při - pra - ve - - né? Již vstaň - te, že - nich zde!

Své lam - py roz-svíť - te co na - nej - víc, při - stroj - te se,

již v krá - se své mu k slav - né sva - tě jdě - te vstříc.“ 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. My če - cá - me, kdy za - ví - táš, tvůj pří - chod vy - hlí -
Již při - jdeš zá - hy, Pa - ne náš, již má - lo ča - su,

607

-ží - me.
ví - me. Kdo tě če - ká, se ne - le - ká, vstříc

ra - dost - ně - ti chvá - tá tam v o - byd - lí tvá sva - tá. *3 sloky*

H: autor neznámý

608 1. Proč se svět mar - no - stí, bo - hat - stvím ho - no - sí?

Vždyť je - ho slá - va, lesk, skon - čí vždy v bez - mo - ci.

Co sta - věl s ná - ma - hou, za chví - li po - mi - ne. Jak su - chá

trá - va zas, jak su - chá trá - va zas v dý - mu se roz - ply - ne. *4 sloky*

H: autor neznámý

609

1. Ži - vot nám u - bí - há, den za - dnem ply - ne, snaž - me se
 ne - mi - nout cíl, jež dal Pán. Z le - nos - ti za - chraň nás
 i vše - chny ji - né, kte - rým byl pro ži - vot stej - ný cíl - dán. 3 sloky

H: autor neznámý

Tempo rubato

610

1. Mar - nošť, svět - ská mar - nošť, k če - mus mja pod - ved - ěa,
 od mé - ho mi - ě - ho Bo - has mja od - ved - ěa.

předehra/mezihra po 2. a 4. sloce
 naléhavě

4 sloky

zpomalit

H: Ladislav Moravetz

volně
1. Chvá-*la* Bo - hu, že sem sa na - ro - diť, že sem svo - jích

611

mła - dých ro - ků u - žiť, měť jsem v svě - tě ty jed - ny je -

- di - né, o - de - šly ně, ne - bu - du měť ji - né. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Kam v sou-du den dáš, co dnes-ka shá - níš,

612

kam v sou-du den dáš, co dnes-ka shá - níš, kam v sou-du den

dáš, co dnes-ka shá - níš, v ten sou - du den. 7 slok

H: Jakub Dvořáček

Úvod Zná - m ti - síc jmen, je - di - ný z nich je sva - tý. Ó!

613

Refrén

Čas tvůj k nám se vrá - tí, já znám, znám to jmé - no sva - tý,

čas tvůj k nám se vrá - tí, jdu s jmé - nem tvým. Čas tvůj k nám se vrá - tí, já

znám, znám to jmé - no sva - tý, čas tvůj k nám se vrá - tí, jdu s jmé - nem tvým.

1. Kde vlád - nou jmé - na li - dí, tam znám, znám to jmé - no sva - tý,

jdu s jmé - nem tvým.

2 sloky

* tato pasáž se zpívá o oktávu níž

H: Jakub Dvořáček

614 1. Jed - nou bu - de všech - no ji - né, až — při - jde Pán.

Jed - nou bu - de všech - no ji - né, ztich - ne pláč a ná - řek mi - ne,

když svým věr - ným řek - ne: Po - koj vám!

Když svým věr - ným řek - ne: Po - koj vám! 4 sloky

H: Daniela Eklová

615 1. Ce - lé vě - ky če - ka - ly, kdy při - jde Pán, —

a - by li - dem věč - ný ži - vot dal. Ce - lé vě - ky če - ka - ly, kdy

při - jde Pán, ce - lé vě - ky če - ka - ly by dál, kdy - by tvá lá - ska, Pa - ne

nej - vyš - ší, — se ne - vtě - li - la v Kri - stu Je - ží - ši, kdy - by tvá

lá - ska, Pa - ne nej - vyš - ší, — se ne - vtě - li - la v Kri - stu Je - ží - ši. 3 sloky

H: Jakub Dvořáček

616

1. Vzdej - me čest Pá - nu Bo - hu, ma - lí i ve - li - cí,
za je - ho mi - lost mno - hou, nás ob - ži - vu - jí - cí,

zvláš - tě chví - le té - to, když sta - rý rok od - chá -

- zí a slun - ce k nám při - chá - zí, slav - me no - vé lé - to. 5 slok

H: autor neznámý

617

1. Rok no - vý k nám za - se při - šel,
v němž má bý - ti kaž - dý ve - sel.

Ra - duj - me se, ve - sel - me se v tom - to no - vém ro - ce.

Ra - duj - me se, ve - sel - me se v tom - to no - vém ro - ce. 10 slok

H: podle Jiřího Pavlici Ladislav Moravetz

618

1. Dej, ať se nám do - bře da - ří, Je - zu, ro - ku no - vé - ho,
sí - lu dej, ať před tvou tvá - ří či - ní - me, což do - bré - ho.

To - bě se od - dá - vá - me se vším, co - ko - li má - me, rač se

no - vě smi - lo - va - ti, no - vý ži - vot du - ši dá - ti. *2 sloky*

H: Ladislav Moravetz

619

Refrén
Rok za ro - kem, ro - ky, lé - ta jdou, k roku rok v ruku la - ska - vou, ó

Pa - ne, v ru - ku tvou _____ vklá - dám dny a ro - ky tak, jak jdou.

1. Zná - m ča - sy, kdy tě smích o - pu - stí, vím o těch do - bách zlých, vím

o ú - ho - ru, bo - dlá - cí, o de - chu, kte - rý ne - sta - cí. 3 sloky

ref.

H: Jakub Dvořáček

620 1. Moc pře - div - ná nás ti - še o - be - stí - rá, a pro - to

če - kám pří - ští u - klid - něn. Bůh je dnes s ná - mi, svěd - čí na - še

ví - ra, a bu - de s ná - mi kaž - dý no - vý den. 8 slok

H: Jakub Dvořáček

621 1. Dí - ky Bo - hu vzdej - me, Krá - li ne - be - ské - mu, kte - rýž nás do -

-bro - ti - vě do - cho - val k ji - tru dne - šní - mu. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

622 1. Noc tem-nou přeč-ka - vše ve - li - cí i ma - lí, ji - tra se do-čka -

-vše, ve zdra-ví jsme vsta-li, vzdej-me z to-ho chvá - lu ne - be-ské-mu Krá - li. 5 slok

H: Zdeněk Čep

623 1. Noc od - chá - zí a sví - tá den, ó Pa-ne náš, — buď pochvá -

- len, buď to - bě dík, ty Ot - če náš, že až po-sud nás v pé - či máš. 5 slok

H: podle Melchiora Vulpiuse

624 1. Buď, Bo - že, dík za no - vý den, ať je tvým jmé - nem po - svě -

- cen, v něm svět - lo tvé mne pro - vá - zí a srd - ce mi - lost na - chá - zí. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

625 1. Ó slun-ce spra-ved-no - sti, můj Pa - ne Je - ží - ši,

svou o - svěť mne mi - lo - stí v čas ten - to ny - něj - ší.

Ty, jenž jsi hvěz-da jitř - ní, za - skvěj se v srd - ci mém,

dej po - tě - še - ní vnitř - ní v Du - chu do - bro - ti - vém. 5 slok

H: podle Clauda Goudimela

626 ní o-běť ne-su o-pět, Bo-že, za šťast-né po-vstá-ní. Ó ať mne

dnes ta-ké — chrá-ní tvá pra-vi-ce o-de zlé-ho, i kaž-dé-ho slu-hu tvé - ho. 3 sloky

H: Magdalena Horká

627 1. Aj, slun - ce skvou - cí, moc - né nad no - cí, se roz -

- sví - ti - lo, tmu za - pu - di - lo. Pro - to kaž - dý z nás v ten - to ran - ní

čas Bo - ha chval věč - né - ho ze všech skut - ků je - ho. 3 sloky

H: podle Clauda Goudimela

628 1. Z ce - lé - ho srd - ce své - ho chci vzdát ti vrou - cí dík, —
jak v té - to jitř - ní chví - li, tak v kaž - dý o - ka - mžik. —

Ó Bo - že na — ne - bi, — buď ctěn i sla - ven, chvá - len, že

Sy - na své - ho da - rem nám po - slals na ze - mi, — 3 sloky

H: podle Johanna Hermann Scheina

629 1. Za svět - lo dí - ky, Ot - če náš, jímž kaž - dý

náš den o - tví - ráš, ne - be v něm dá - váš za - hléd -

- nout, skut - ků tvých slá - vu ne - smír - nou. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

630 1. Buď Bo - hu chvá - la za vše, co nám dá - vá, ra - dost - ně

pěj - me své - mu Stvo - ři - te - li, vzdej - me mu

čest a dík buď vždy - ky vě - lý. Buď Bo - hu chvá - la. 3 sloky

H: Johann Crüger

631

1. Zjev se v ji - tru zá - ři - vém, Bo - že svět - la
od - lesk ja - su slá - vy své vlož do svě - ta

od - vě - ké - ho,
ztem - ně - lé - ho. Pře - má - hej v nás vlá - dou svou moc tmy zlou. 5 slok

H: autor neznámý (Halle 1704/1706)

632

1. Zla - tá když slu - neč - ní zá - ře se ob - je - ví, pře - ná - ší ze - mi

z noč - ní - ho sně - ní v za - čá - tek no - vé - ho Bo - ží - ho dne.

Ze - mdle - né tě - lo, jež spá - nek mít smě - lo, ra - dost - ně vstá - vá a

dí - ky své vzdá - vá, vždyť mu zas no - vý den da - ro - val Pán. 3 sloky

H: Johann Georg Ebeling

633 1. Po - vsta-li jsme z lo - že své - ho, hle - dá-me

krá - lov - ství tvé - ho a v něm sva - té spra - ved - no -

- sti, Bo - že je - di - ný v byt - no - sti. 4 sloky

H: autor neznámý

634 1. Hned zrá - na vzdej dí - ky v pís - nič - ce chval, to on, O - tec

tvůj, ti dneš - ní den dal. On dá - vá ti vše, co máš,

jen z lás - ky své a mi - lost svou do - přá - vá kaž - dé - ho dne. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

635 1. Ó náš mi - lý Bo - že, po - vsta - li jsme z lo - že

a pěk - ně tě pro - sí - me, dejž, ať se tě bo - jí - me,

bo - jí - me a po - slou - chá - me a při tom se rá - di má - me.

H: Otmar Mácha

Klidně, kontemplativně ♩ = 66

Klavírní předehra / mezihra

636 simile

Sólo nebo sbor unisono

1. Rá - no vstá - va - jí - ce,

Bo - ha mé - ho chvá - líc,

že mě o - pa - tro - vař, za to jej ve - le - bíc. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

637 1. Už sví - tá ja - sný bí - lý den. Já k Bo - hu v du - chu

po - kor - ním se mo - dlím: tvá se vů - le staň! Buď

ty má stráž, buď ty můj Pán, buď ty má stráž, buď ty můj Pán. 5 slok

H: Luděk Rejchrt

638

kánon 1. Od vý - cho-du slun - ce

až do je - ho zá - pa-du jmé-nu Pá - ně vzdej chvá - lu a

dík, jmé-nu Pá - ně vzdej chvá - lu a dík.

© Mösel Verlag Mit freundlicher Genehmigung Schott Music, Mainz

H: Paul Ernst Ruppel

639

1. Když rá - no slun-ce vzchá-zí nad ho-ry čer-ván-ků,
do mo-dra do-pro-vá - zí je pí-seň skři-ván-ků. A všechno ko-lem

zpí - vá též a dí-ky Tvůr-ci vzdá-vá, i ro-sa, kte-rá spá-vá ve vů-ni heř-mán-ku. 3 sloky

H: Luděk Rejchrt

640 1. Dí - ky za to-to krás-né rá - no, dí - ky za kaž-dý no-vý den.

Dí - ky za to, co už je za mnou ja - ko těž - ký sen. *Fine* 6 slok

H: Ladislav Moravetz

641 1. Ne-vím, Pa-ne, co ti dát, ne-vím, jak ctít te - be,

že jsem mo - hl do - bře spát a že vi - díím ne - be. *Fine* 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

642 1. Ot - če _ náš vše - mo-hou - cí, jenž vše ži - víš svou mo - cí,

po - žeh - nej nám _ všem spo - lu ny - ní při tom - to sto - lu. 4 sloky

H: Zdeněk Čep

643 1. Vše do - bré, co má - me a co do - stá - vá - me,

tys nám, Bo - že, dal. Při - jmi pí - seň chval.

H: autor neznámý

645 *kánon*

H: Ladislav Moravetz

646 *kánon*

H: Ladislav Moravetz

647 Stůl je již při-pra-ven, dí - ky, ó Pa-ne,
za ná-poj, po - kr - my z mi-lo - sti da-né. Lá-ska tvá v hoj-no-sti

da-ry nám da-la, bu-diž ti za všech-no, Bo-že náš, chvá-la. A - men.

H: Ladislav Moravetz

648 Pa - ne, slyš náš hlas, chcem tě chvá - lit zas

za to, že máš v pé - či ce - lý svět i nás, 1. nás, 2. nás.

H: Ladislav Moravetz

650 1. Do - přej mi chuť k jí - dlu, Pa - ne, a ta - ké

ně - co, co bych jed. Dej mi zdra - vé tě - lo, Pa - ne,

a na - uč mě s ním za - chá - zet. 4 sloky

H: Vojtěch Esterle

651 *♩/♩.* 1. Již ob - jal sou - mrak ze - mi a ti - ché u - klid -

- ně - ní ko - nej - ší v slad - ký sen, však mo - je srd - ce bdě - lé na

své - ho Stvo - ři - te - le chce vzpo - me - nout, než za - jde den. 5 slok

H: Bartholomäus Gesius

652 *♩/♩.* 1. Prá - ci den - ní vy - ko - na - vše a k no - ci se při - blí - ži - vše,

o - brať - me své zře - ní vzhů - ru k ne - be - ské - ho Krá - le trů - nu, 5 slok

H: podle Otta Alberta Tichého

653 *♩/♩.* 1. Slun - ce za ho - ru za - pa - dá, noc mo - cí tem - nou k nám pa - dá,

Kris-te, svět-lo, rač sví-ti - ti, ne-dej v tem-no-stech blou - di - ti. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

654 1. Pod-ve - čer tvá če - lád - ka, co k sle - pi - ci ku - řát - ka,

ko - chra - ně tvé hle - dí - me, la - ska - vý Ho - spo - di - ne. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

655 1. Ve - čer - ní když zvo - ny zně - jí, du - še mo - je, — pa - ma - tuj,
jak mno - há zas do - bro - di - ní pro - ká - zal ti — Je - žíš tvůj.

Refrén
Ha - le - lu - ja, k chvá - le Pá - ně zvuč - te ne - be - sa i zem,

ve - leb jej i ty, má du - še, po - kor - ným svým o - hla - sem. 4 sloky

H: autor neznámý

656

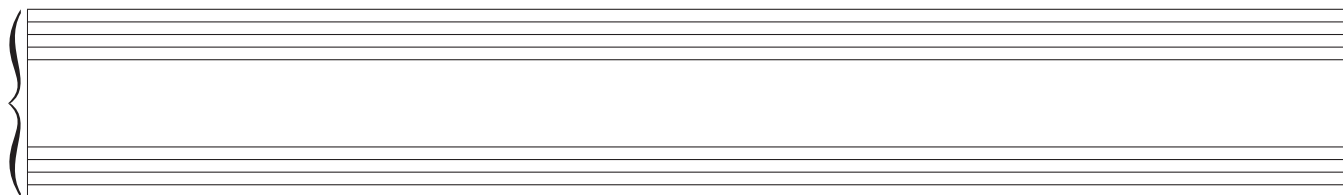
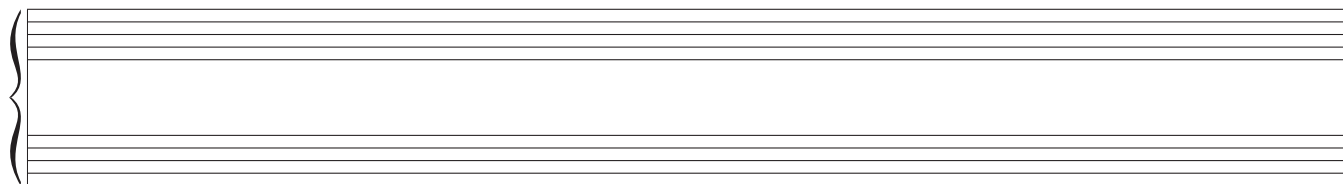
1. Stůj při mně, stůj, když na zem pa - dá stín.

Když houst - nou tmy, buď, Pa - ne, stráž - cem mým.

Když kla - me svět a se - lže pří - tel můj,

zá - ťti - to bez - moc - ných, ty při mně stůj! 5 slok

H: William Henry Monk

658 1. Už mi o - či tí - ží sen a já spát jdu

u - na - ven. Buď mou věr - nou strá - ží sám,

Ot - če, pro - ti noč - ním tmám, Ot - če, pro - ti noč - ním tmám. 4 sloky

H: Luděk Rejchrt

659 1. Den has - ne, slun - ce níž se sklá - ní a

tma - vá noc k nám při - šla blíž. Tys, Bo - že, vy - slech

pí - sně ran - ní i ve - čer na - ši chvá - lu slyš. 5 slok

H: Clement Cotterill Scholefield

660 1. Když sou - mrak zhá - ší svět - lo, noc se blí - ží, —

— ruch všed - ních dnů se ve tmě roz - plý - vá, — čím dál tím

víc jen k to - bě, Pa - ne, vzhlí - žím, — mých ji - stot zrád - ných

kva - pem u - bý - vá, — čím dál tím víc jen k to - bě, Pa - ne,

vzhlí - žím, — mých ji - stot zrád - ných kva - pem u - bý - vá. 3 sloky

H: podle Jeana Sibeliusa

661 *Klidně* 1. V ten - to ny - ní ve - čer - ní čas, po - dě - kuj Bo -

-hu kaž - dý z nás *předehra a mezihra* 1. 2. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

Pomalú 1. Slun - ce has - ne, kon - čí den, Pán Bůh ať je - ve - le - ben.

662

Svět - lem, tmou, svět - lem, tmou pro - vá - zí nás lá - skou svou. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. Už na lo - že li - ha - my, k to - bě, Bo - že, vo - la - my:

663

Bo - že náš, to - bě se po - ru - ča - my. *Mezihra*

3 sloky

H: Ladislav Moravetz

664 *kánón*

Kánon lze zastavit v místech označených korunkami.

H: Ladislav Moravetz

665

1. Zů - staň s ná - mi, ó Pa-ne náš, sklá - ní se den. Jen

zů - staň s ná - mi, ať svět-lo tvé v tmách na - šich sví - tí.

H: Jacques Berthier

666

1. Skon - čil den a při-jde noc, ce - lý svět jde spát.

I nad ná - mi Bo - ží moc na strá - ži chce stát. 4 sloky

H: Luděk Rejchrt

667 *Refrén*
Zů - staň s ná - mi, Pa - ne, když se stmí - vá,

zů - staň s ná - mi, den se na - chý - lil. Zů - staň s ná - mi, už se při - poz -

- dí - vá, zů - staň s ná - mi, když u - bý - vá *Fine sil.*

1. Nad bás - li - vou du - ší a nad sla - bým tě - lem sli - tuj se, Pa - ne,

lač - ným chléb svůj dej, u své - ho sto - lu teď buď nám ho - sti - te - lem

a v prázd - ný ka - lich no - vé ví - no vlej. — 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

668

1. Pa - ne Bo - že, sám mne ved', — ať jsem živ k tvé
Du - chem prav - dy mne o - svět, — ať ctím tě ne -

cti, chvá - le.
- u - stá - le. Ó ať se tvé mi - lo - sti vše - chen zce - la od - dá - vám,

tys mne stvo - řil, vy - kou - pil, o o - chra - nu tě žá - dám. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

669

1. Kdo - pak tou - to ci - zi - nou zdár - ně pro - ve - de mě,
kdo mě vo - nu kra - ji - nu na - dě - je do - ve - de?

Kdo, když blou - dím, do - pra - ví mě do to - ho měs - ta,

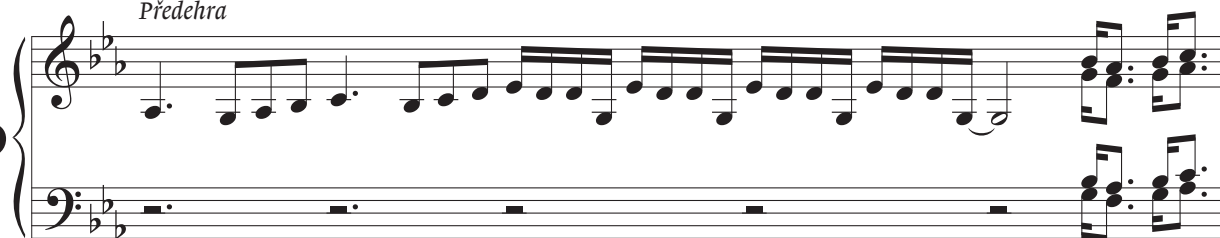
v kte - rém je po - koj pra - vý? Tys, Je - ží - ši, ce - sta. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

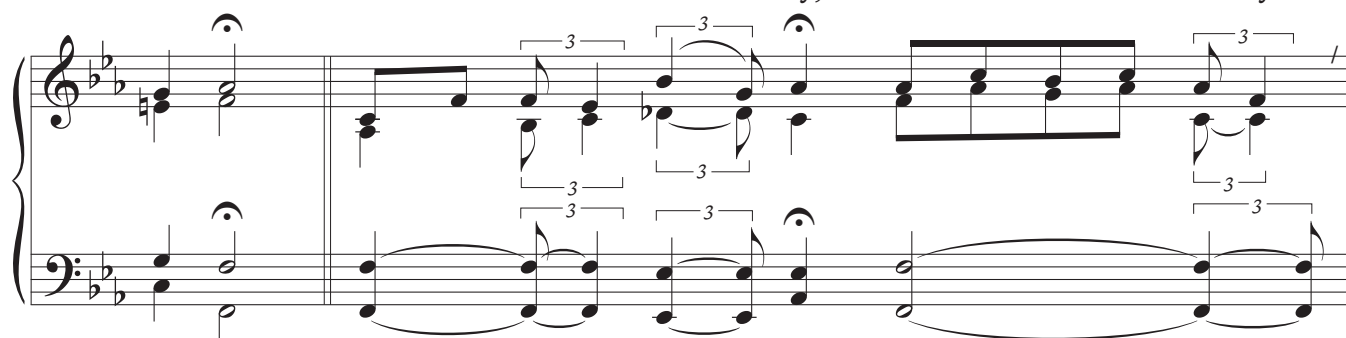
Tempo rubato

Předehra

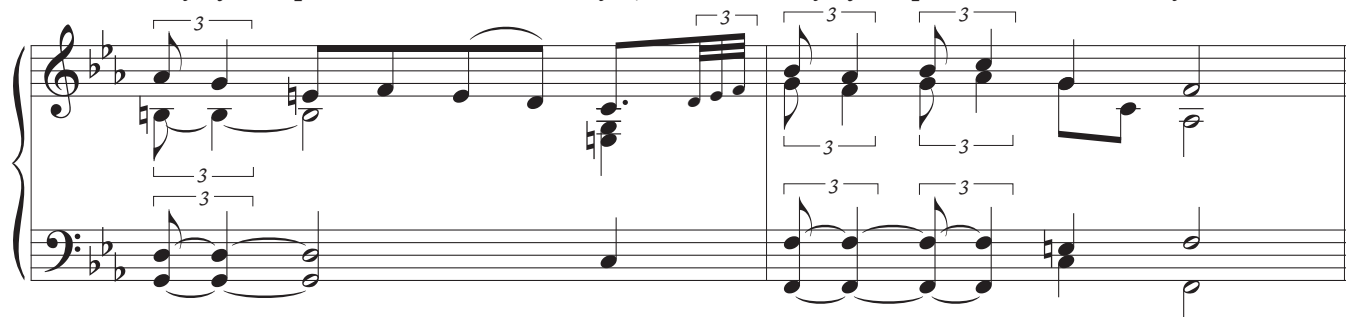
670

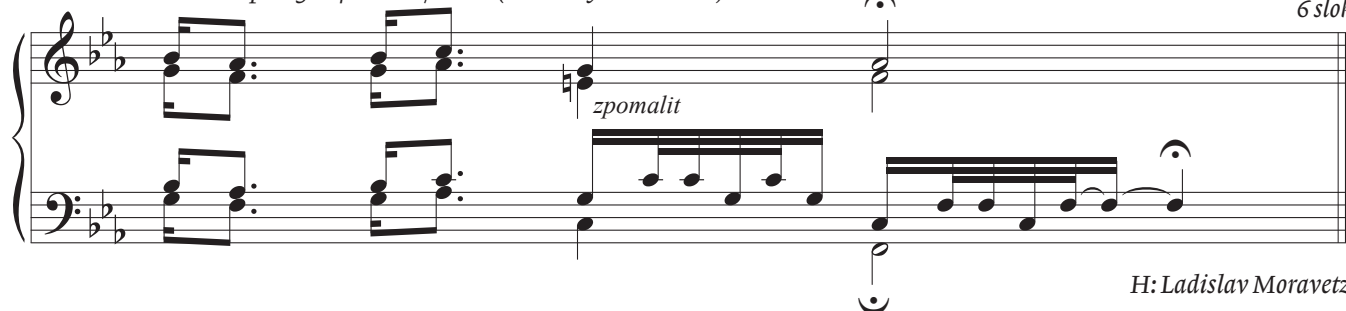
1. Mla - dě - něč - ku mla - dy, mla - dě - něč - ku mla - dy

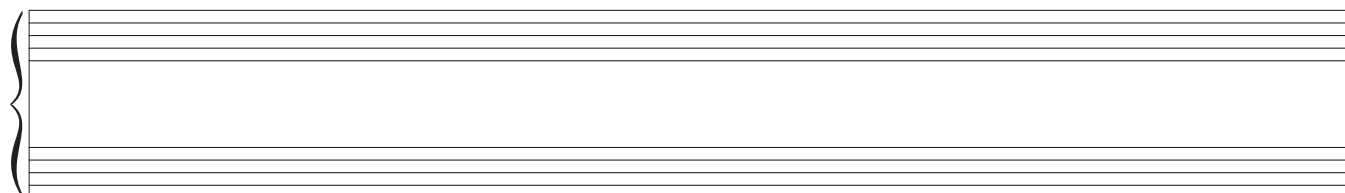
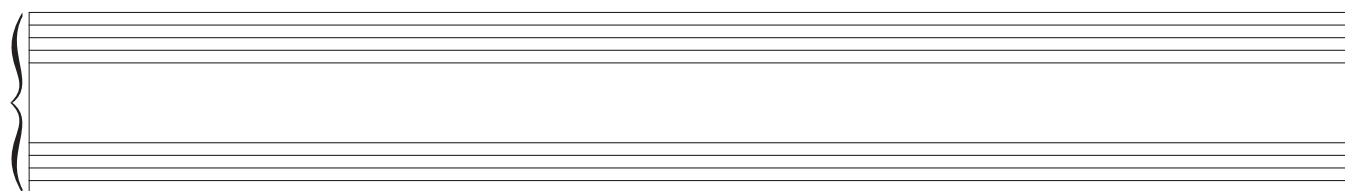
kaj ty po - van - dru - ješ, kaj ty po - van - dru - ješ?

mezihra před 3. a 4. slokou / dohra (závěrečný akord F dur)

6 slok

H: Ladislav Moravetz

671 *Sloky*
1. Ó ho-ry, kop - ce a do - li - ny, jak jste mně

bý - va - ly u - pří - mny! Když jsem já k vám cho - dí - val,

když jsem já k vám cho - dí - val, mě - sí - ček mně pěk - ně -

sví - tí - val. *Mezihra* 7 slok

H: Ladislav Moravetz

672 1. Jak dlou - há pí - seň bez kon-ce mé dny tu v nář - cích ply-nou, však

hud - bu z dá - li sly - ším hrát, tak srd - ci mé - mu mi - lou. — *Refrén*
Mne

žád - ný proud už ne-strh-ne, znám ská-lu a v ni dou-fám. Bůh

lá-ska je, Pán na-de vším, tak ra-do-stí si zpí-vám. — 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

673 1. Tak má - lo při-mých cest je, když ví - ra schá - zí nám,

jen vzác - ně zní zvěst jas - ná: Dnes krá - čí s vá - mi Pán!

Svůj cíl zas hle - dá - me, jsme če - cá - ním zna - ve - ni,

smu - tek a trá - pe - ní jen ti - chý hlas pro - mě - ní. 4 sloky

Předehra / mezihra

674

Sloky

1. Kdo-si mě pro-bou-zí, po-dá-vá dlaň, zve-dá mě vzhů - ru,

za-šep-tá vstaň, čerst-vý vzduch zven - čí do ce - ly chlad-ně vo -

- ní a ně-kde v dá - li sví - tá - ní z vě - ží zvo -

Refrén

- ní.

Na - be - ru dech a pů - jdu,

rá - zem zba - ve - ný pout, svo - bo - du, vol - nost cí - tím,

dřív jsem se ne - moh hnout. Všech - no je tak zvlášť - ně

no - vé, jak bý - vá ve vi - dě - ní, ja - ko bych v o - čích měl

je - ště sen: Co prav - da je a co ne - ní? z sloky

H: Ladislav Moravetz

675 $\text{♩}/\text{♩}$. 1. An - dě - lé před te - bou krá - čí, ce - stu při - pra - vit ti

pů - jdou, ne - sly - šně tě do - pro - vá - zí. Ne - jsi v žád - né

chví - li sám. 3 sloky

H: Friedemann Gottschick

676 1. K dí - lu své - mu mi - le sa - hám, kéž je, Bo - že, do - bře zmá - hám;

po - silň mne v mém pra - co - vá - ní, sám pak dej mi po - žeh - ná - ní. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

677 1. Pa - ne, v te - be dou - fá stád - ce, buď náš po - moc - ník a rád - ce,

děl - ní - ky své vy - sí - la - je, chrám svůj sva - tý vzdě - lá - va - je. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

678 Volně 1. Pa - ne Bo - že vše - mo - hou - cí, buď pří - to - men svou po - mo - cí

v kaž - dé všed - ní prá - ci. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

679 1. Po - moz mi, můj Pa - ne, a - bych ne - žil pla - ně,

a - bych ne - žil pla - ně tam, kde chceš mne mít. 4 sloky

© by Gustav Bosse Verlag / Bärenreiter-Verlag Karl Vötterle GmbH & Co. KG, Kassel

H: Hans Puls

680 1. Vez - mi si, Pa - ne, všech - nu mou svo - bo - du,

pa - mět i ro - zum i vů - li mou. Nic ne - mám, co bych

ne - při - jal od te - be, to - bě vše vra - cím

s dů - vě - rou, to - bě vše vra - cím s dů - vě - rou. 2 sloky

H: František Kunetka

681 1. Jsem tvůj Bůh, Pán nad ze-mí, sly-ším pláč a ná-řek tvůj.

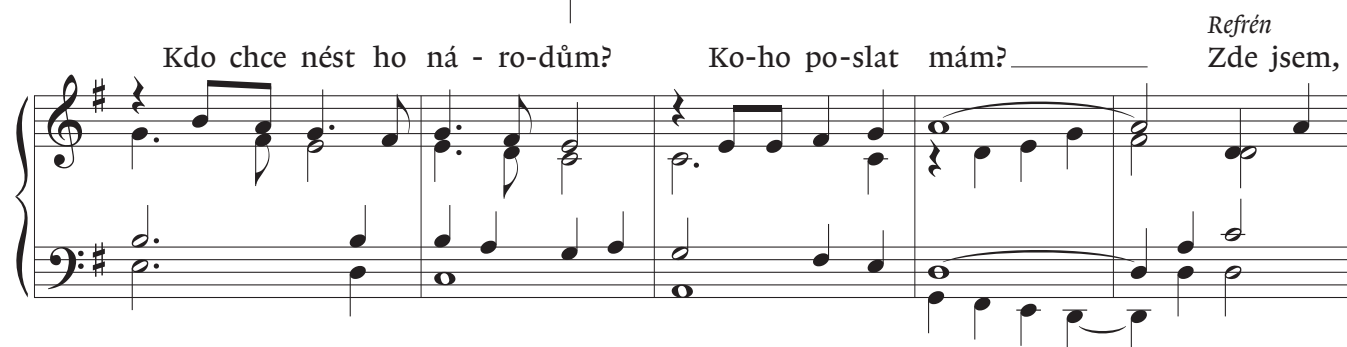
Ty, co v stí - nu hří - chu jsou, sám za-chrá - ním.

Já jsem tvůr - cem ja - sných hvězd, svět-lo dá - vám tem - no - tám.

Kdo chce nést ho ná - ro-dům? Ko-ho po-slat mám? _____ Refrén
Zde jsem,

Pa - ne, _____ vo - lal jsi mne? _____ V ti-chu noč - ním

sly-šel jsem tvůj hlas. _____ Pů-jdu, Pa - ne, _____ buď mi blíz - ko, _____

bu - du tvůj lid stá - le v srd - ci mít. 3 sloky

přechod na další sloku

H: Ladislav Moravetz

682 Refrén To já, ó Pa - ne můj, půjdu, když mne po - sí - láš, to

já, ó Pa - ne můj, — půjdu, když mne po - sí - láš.

1. Ko - ho poš - lu, kdo se hlá - sí? Je tu ces - ta má. —

Půj - du, když mne po - sí - láš. Chceš jít se mnou? Strach ti brá - ní dát i

ků - ži svou? — Půj - du, když mne po - sí - láš. 3 sloky

ref.

H: Jiří Schneider

683

Předehra
♩ = 62

1. 2.

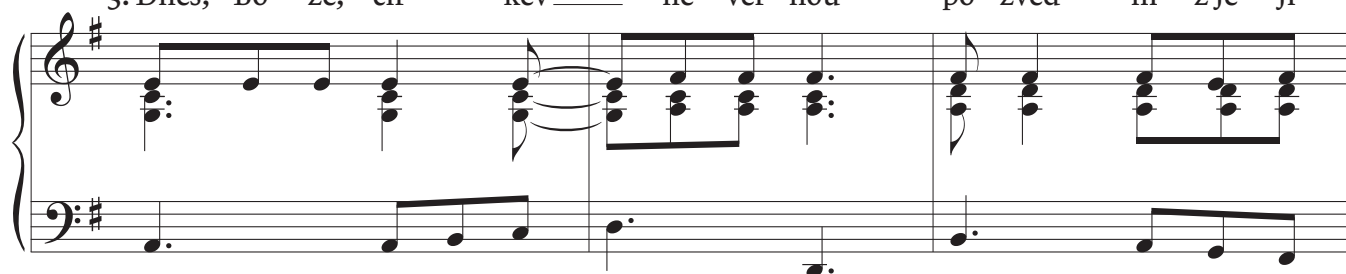
Refrén
Až do - po - sud nás pro - vá - zí Pán vel - kou mi - lo - stí svou, _____

až do - po - sud nás pro - vá - zí Pán vel - kou mi - lo - stí svou, _____

až do - po - sud k nám při - chá - zí vždy s lá - skou do - bro - ti - vou, _____

až do - po - sud k nám při - chá - zí vždy s lá - skou do - bro - ti - vou. *Fine*

2. Jak dě - ko - vat ti — za po - moc, kte - rou své cír - k - vi
3. Dnes, Bo - že, cír - kev — ne - věr - nou po - zved - ní z je - jí

dá - váš, jak s dí - kem při - jmout — vel - kou moc, když zblou - dit — ne - ne -
bí - dy, u - pí - nej ví - ru — sta - teč - nou k Pá - nu, jenž cír - kev

-chá - váš, když zblou - dit — ne - ne - chá - váš. —
ří - dí, k Pá - nu, jenž — cír - kev ří - dí. —

Zde začíná 1. sloka.

1. Svou pev - nou ru - kou vo - dí - val a smut - né slo - vem tě - ší - val,
2. Jak za tvé slo - vo dí - ky vzdám, když to - li - krát ti vy - zná - vám,
3. Buď je - jí strá - ží no - cí dnem, a ne - do - vo - luj žád - ným zlem

až do - po - sud po - má - hal.
že sla - bost ví - ru zmá - há.
pře - ka - zit svo - je dí - lo.

H: Ladislav Moravetz

1. Tou - ží - me v lás - ce ží - ti stá - le,
trá - pe - ní sná - šet zlé i ma - lé,

684

za - jed - no v Pá - nu bra - tří být,
v smut - ku dru - hé - ho na - vští - vít. Dej, ať běh ča - su

tu - to lá - sku ne - změ - ní zí - tra v klam - nou ma - sku. *3 sloky*

H: autor neznámý

Volně
1. Pán nás u - čil v svém sva - tém ká - zá - ní, řka: Bla - ho - sla -

685

- ve - ní mi - lo - srd - ní, neb o - ni mi - lo - sr - den - ství

do - jdou, zde i věč - ně v mi - lo - sti Bo - ží bu - dou. *7 slok*

H: Ladislav Moravetz

686 1. Zpí - vá - me Lá - sku, svo - bo - du všem dá, jak

ví - tr va - ne, soh - něm za - zá - ří, zem ob - jí - má, jak

pra - men vy - vě - rá: V nás, Lá - sk - o vše - moc - ná, ať stá - le zníš! 5 slok

H: Walter Greatorex

687 1. Pán Bůh je lá - ska, to z Pí - sma víš,

on se i k to - bě sklá - ní. Když se mu v mod - lit - bě

při - blí - žíš, dá ti své po - žeh - ná - ní. 4 sloky

H: Jaromír Urbanec

688

1. Bůh je náš hrad, na - še ská - la, my v něj dou - fá - me.

Proč by ses, má du - še, bá - la? On tě ne - zkla - me. 3 sloky

H: Jaromír Urbanec

689

1. Pa - ne, dej, ať nás nic už ne - roz - dvo - jí,
ne - jsme sa - mi svě, a - le je - nom tvo - jí.

Přijď a z ru - kou svých, kte - ré do - bre chrá - ní,

dá - vej po - žeh - ná - ní pro smu - tek i smích. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

antifona:
Kde je o-prav-do-vá lá - ska, tam pře-bý - vá Bůh.

690

verš:

1. Spojila nás vjedno láska
Boha živého se bojme,

Kris - ta Pá - na.
mi - luj - me — ho!

2. Tvoříme-li tedy jedno
Nechme nerozumných hádek,

spo - le - čen - ství,
nech - me spo - rů,

3. Kéž pak jednou s blaženými
v dokonalé radosti

pa - třit smí - me
nad po - my - šle - ní

Jásejme a hledejme jen
Upřímně se navzájem vždy

v něm svou ra - dost!
měj - me rá - di!

varujme se všeho, co nás
ať je Kristus jako Bůh náš

vnitř - ně dě - lí!
me - zi ná - mi.

ve slávě na tvář tvou, Kriste,
bez mezí a bez konce na věčné

Bo - ží Sy - nu,
vě - ky. A - men.

H: Josef Olejník

U - bi ca - ri - tas et a - mor, u - bi ca - ri - tas, De - us i - bi est.
Kde je do - bro - ta a lá - ska, kde je do - bro - ta, tam je ta - ké Bůh.

691

H: podle Taizé Ladislav Moravetz

692

1. Z měst a ve-snic, hor i ní - žin, — zblíz-ka

ne - bo zda - le - ka, — zvě - da - ví, — snad skept - tič - tí — jsou, vá - ha -

- ví, však rá - di jdou, — Kris - ta Pá - na ná - sle-du -

- jí, — slo - vem svým — k nim pro - mlou - vá, — u - čed -

- ní - ky stá - va - jí — se, — zprá - vu o něm ne - sou dál.

Refrén
Po - zvá - ni jsme dnes k svát - ku ví - ry. —

Po - zvá - ni jsme dnes k svát - ku ví - ry. *Fine* 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Fast latin Refrén
Ra-duj-te se, bra-tři, ne-boť blíz-ko je Pán, blíz-ko je Pán,

blíz-ko je Pán, ra-duj-te se, bra-tři, ne-boť blíz-ko je Pán, ne-boť

blíz-ko už je *Fine* Pán. 1. O nic se ne-stra - chuj-te, Pán dob-ře o vás

ví, jen v mod-lit - bě ho pros-te a on vám od - po - ví. 3 sloky

Ref.

H: Jakub Dvořáček

694

1. Z mi - lo - sti tak hoj - né, ště - dře u - cá - za - né,

li - dem z lá - sky da - né, Je - zu Kris - te, Pa - ne,

te - be všech - no chvá - lí, věč - ný ne - bes Krá - li. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

695

1. Proč vlád - nout měl by li - dem hřích, jímž
Proč, když chci dle tvé vů - le žít, sám

jsme se pro - vi - ni - li?
to - ho ne - do - cí - lím? Buď slá - va Kri - stu, že nám dal svou

spá - su, když na se - be vzal, nač člo - věk ne - má sí - ly. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

696 1. Necht' ča - sů zlych se ne - le - káš, sví - zel a

žal když né - sti máš: Je - žíš je sám tvá moc - ná stráž. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

697 1. V své roz - lič - né ú - ko - sti ji - nam zře - ní ne - mám

než k Bo - hu na vý - so - sti, tam o - či po - zve - dám.

Od - kud nám ply - ne po - moc, kaž - dé do - bré dá - ní?

Bůh ve všem má pl - nou moc, vím, že mne o - chrá - ní 6 slok

H: podle Clauda Goudimela

698/1

1. Do-bře sta - ví, kdo zná a ví, jak má v Bo - ha dou - fa - ti,

a kdo věr - ně, ne - o - chvěj - ně s Pá - nem hle - dí bý - va - ti.

Pro - tož v to - bě v kaž - dé do - bě na - dě - ji svou za - klá - dám,

zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý živ i mr - tev v to - bě mám. 3 sloky

H: Zdeněk Čep

698/2

1. Do-bře sta - ví, kdo zná a ví, jak má v Bo - ha dou - fa - ti,

a kdo věr - ně, ne - o - chvěj - ně s Pá - nem hle - dí bý - va - ti.

Pro - tož v to - bě v kaž - dé do - bě na - dě - ji svou za - klá - dām,

zá - klad stá - lý, do - ko - na - lý živ i mr - tev v to - bě mám. *3 sloky*

H: Ladislav Moravetz

699/1 1. Můj Pa - ne, Kris - te Je - ží - ši, mé
mou na - dě - jí jsi v do - bách zlých, v mých

svět - lo nej - ja - sněj - ší,
úz - ko - stech mě tě - šíš. Dej mi, pro - sím, Pa - ne Kris - te, co

po - třeb - né k ví - ře ji - sté, v ní po - si - luj mne stá - le. *5 slok*

H: Ladislav Moravetz

699/2

1. Můj Pa - ne, Kris - te Je - ží - ši, mé
mou na - dě - jí jsi v do - bách zlých, v mých

svět - lo nej - ja - sněj - ší,
úz - ko - stech mě tě - šíš. Dej mi, pro - sím, Pa - ne Kris - te, co

po - třeb - né kví - ře ji - sté, v ní po - si - luj mne stá - le. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

700

1. Je - zu, Pa - ne mi - lý, dár - ce svět - la,
Když se srd - ce le - ká, dlou - ho po - moc

sí - ly, Kris - te, slá - vo má!
če - ká, po - to - bě se ptá. Kris - te, Bo - ží

Be - rán - ku, žád - ná sí - la ne - vý - slov -
 - ná se ti ne - vy - rov - ná. 5 slok

H: Johann Sebastian Bach

701 1. Svěť ce - lý ži - vot Pá - nu, jenž zná tvé těž - ko - sti,
 on zho - jí kaž - dou rá - nu, on mír - ní bo - le - sti.

Bůh, kte - rý ve - smír ří - dí a dbá i na svit hvězd, má

v pé - či ta - ké li - di, je vůd - cem v sple - ti cest. 5 slok

H: podle Bartholomäuse Gesiuse

702

1. Krá - sná je mod - rá o - blo - ha, je zá - zrak pod ní žít,
člo - vě - ku ten dar od Bo - ha je těž - ko vy - já - dřit. 8 slok

H: Johann Crüger

703

1. Kdo Bo - hu ve všem od - dá - vá se a v něm své
jej Bůh i v těž - kých vi - chřic ča - se v svých kří - del
sklá - dá dou - fá - ní,
stí - nu u - chrá - ní. V něj, v Nej - vyš - ší - ho,
ví - ru mít, toť sil - ný hrad a moc - ný štít. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

704

1. Co či - ní Bůh, vše do - bré jest, on do - bré se — mnou
rád je - ho ru - kou dám se vést, jež před vším zlým mě

mí - ní, On, věč - ný Pán, i z pek - la bran mne
stí - ní.

vy - tr - hu - je ce - le; naň spou - štím já se smě - le. *3 sloky*

H: autor neznámý

705 1. Vše ří - dí Bůh, Bůh O - tec, Syn

a sva - tý Duch. I nad mým ži - vo -

- tem se ve své lás - ce sklá - ní, jak

mat - ka v pev - ných dla - ních když dr - ží dí - tě své. *2 sloky*

H: Johann Sebastian Bach

706 1. Dů - vě - řuj se v Pá - na, ó du - še má,

zve - če - ra i zrá - na on ti po - má - há. On zná tvou

strast, pro - mě - ní ji v slast, no - vý květ o - krá - šlí

tvou po - zem - skou vlast. On v kaž - dé do - bě, on v kaž - dý

čas po - mo - ci chce to - bě, sly - ší tvůj hlas. 2 sloky

H: César Malan

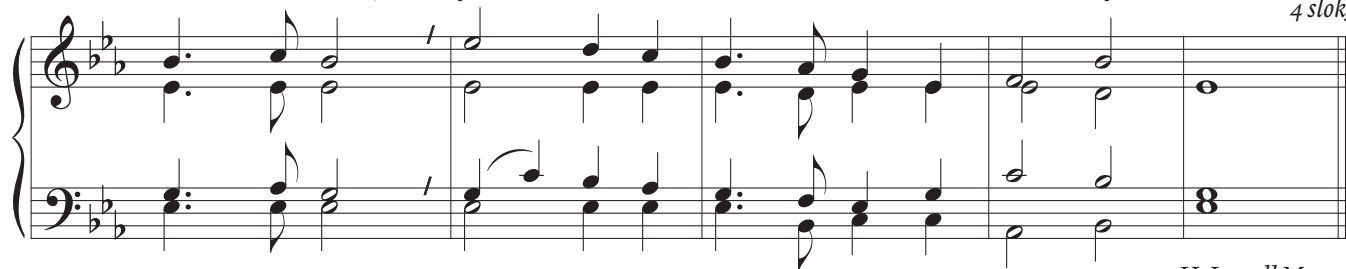
707 1. Má ví - ra po - hlí - ží, Be - rán - ku na kří - ži,

do tvých těch ran. Krev, jež se prý - ští z nich, kéž i můj

sma - že hřích, bych s te-bou v ne - be-sích měl věč - ný stan.

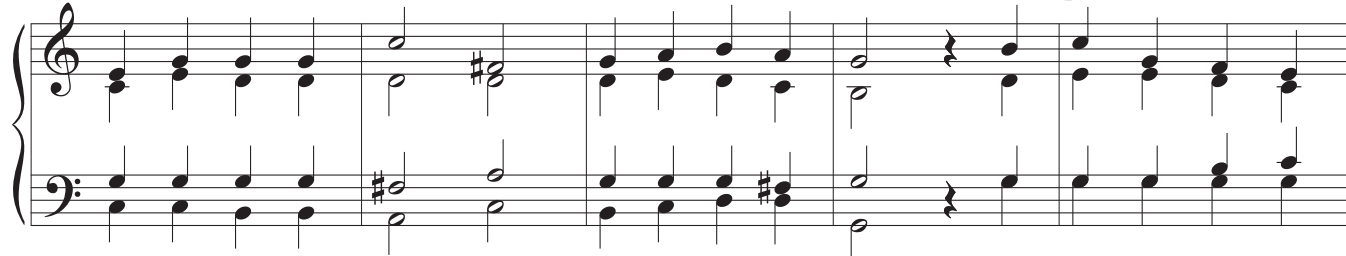
4 sloky

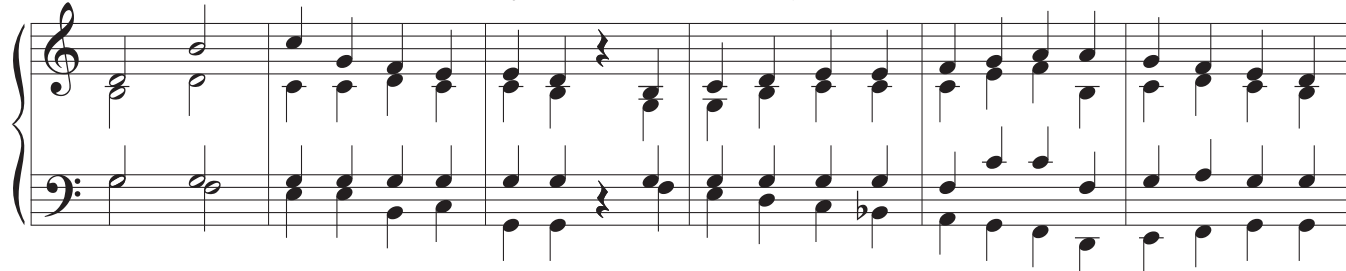
H: Lowell Mason

než sta - či - lo zem svou zá - ří o - svět - lit, než po - vstal ten - to

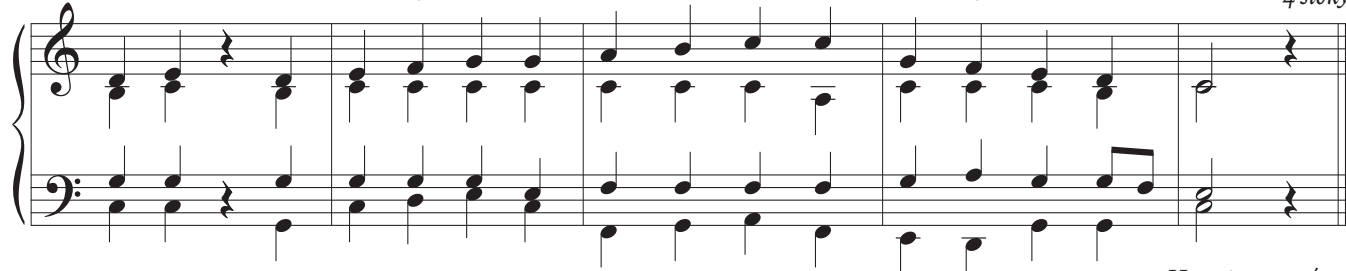

svět, než vů-beč ně-co by-lo, než mo-hl jsem tě ve-le-bit a ko-nat do-bré

dí - lo. Už teh-dy, Pa - ne, měls mě rád, už teh - dy měls mě rád.

4 sloky

H: autor neznámý

1. Ó u - jmi ru - ku mo - ji a veď mne sám,
na ce - stě zde a v bo - ji ať ne - kle - sám!

709

Já ne - vím so - bě ra - dy, ó Pa - ne

můj, ty sám mne pro - veď vša - dy, vždy při - mně stůj!

3 sloky

H: autor neznámý

1. Můj Je - žíš mé - jest ži - tí, můj díl a zisk můj

710

jest, jej vděč - ně vždy - chci ctí - ti a

vzdá - va - ti - mu čest a vzdá - va - ti - mu čest.

6 sloky

H: Ladislav Moravetz

711

1. Mne za - jmi, Pa - ne můj, pak vol - ný i - hned jsem, mne
do - nuť, svůj bych scho - val meč, a bu - du ví - tě - zem. Já
kle - sám ve vřa - vě, když sám jsem svo - je stráž, ty
u - věz - ni mne v lok - tech svých, pak sil - ná je má páž. 4 sloky

H: Arthur Seymour Sullivan

712

1. V tvé sí - le, Pa - ne Bo - že můj, všem bou - řím vzdo - ru - ji a
mo - řem ča - su v pří - stav tvůj bez - peč - ně do - plu - ji. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

713 1. Mé - mu Bo - hu pa - tří zem, též i ne - be se slun - cem.

Je - mu pa - tří kaž - dý z nás, je - ho věč - nost če - ká nás. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

714 1. Ně - kdo mě ve - de za ru - ku, když

bo - jím se — jít tmou. To je ten, kte - rý o mně ví, kte -

- rý je na mě la - ska - vý, je stá - le na - de mnou. 4 sloky

H: Luděk Rejchrt

715 1. Mo - dré ne - be, slun - ce — zář, Pá - nu pa - tří dí - ky,

zved - ni o - či, zja - sni - tvář, Pá - nu pa - tří dí - ky.

Když je pod mrakem, ja - ko zá - zra - kem Pá - nu pa - tří dí - ky. Dí - ky za vše,

co nám - dal. Pá - nu slá - va za všech - no, co nám den - ně dá - vá. 3 sloky

H: autor neznámý

716 1. Z tvé ru - ky, Pa - ne můj, co dá - váš, chci vzít. Ty líp než - li já víš,

co mi pro - spí - vá, co pře - bý - vá a schá - zí. Z tvé ru - ky, Pa - ne můj, co

dá - váš, chci vzít. Ty líp než já víš, co ve - de k to - bě blíž. Ha - le - lu - ja. 2 sloky

H: autor neznámý

717 1. Tvá, Pa - ne, lá - ska nám sí - lu dá - vá,

je ja - ko čí - še vo - dy stu - de - né. Má sí - lu tě - šit

smut - nou du - ši a zved - nout tě - lo ze - mdle - né. 5 slok

© Hope Publishing / administered by Small Stone Media

H: Rusty Edwards

718 1. Můj Bůh je můj štít, je mou

pí - sní. Já vím, on mi od-po - ví

a mo - cí své - ho jmé - na vy - svo - bo - dí.

Chci žít ve stí - nu kří - del tvých,

spě - chám do stí - nu kří - del tvých,

smím žít ve stí - nu kří - del tvých.

Teď smím jít v po - ko - ji dál,

vím, že jsi mi blíz - ko, ha - le - lu - ja.

H: Ladislav Moravetz

719

Mou ce-stu v ru-kou máš, jdu s dů - vě - rou, —
 Když ce-stu ne - vi - díím, jdu s dů - vě - rou, —

ne - se - lže — lá - ska tvá, — jdu s dů - vě - rou.
 ve - deš mě — slo - vem svým, jdu s dů - vě - rou.

— Ať se tře - ba ho - ry zří - tí do mo - ře, jdu
 — I když mu - sím pro - jít tem - ným ú - do - lím, jdu

s dů - vě - rou, ať i hvěz - dy pa - da - jí a
 s dů - vě - rou, vím, že za - se po - sta - víš mě

svět ko - lem se hrou - tí. 1. 2.
 pev - ně na své ská - le. Kaž - dý den

no-vou mi-lost z tvých dla - ní smím si brát. Ja-ko

strom ve tvém chrá - mu v pev - ných zdech — tvé věr - né lá -

- sky ú - kryt mám. 1.

Kaž - dý den 2.

H: Ladislav Moravetz

721 Na-da te tur - be, na-da te es-pan - te; quien a Dios tie - ne,

na-da le fal - ta. Na-da te tur - be, na-da te es-pan - te: so - lo Dios bas - ta.

H: Jacques Berthier

722

1. Já vo-lám k to-bě, Pa - ne můj, ó vy - slý - chej mé vzde - chy,
vždy mi - lo - sti - vě při mně stůj, ať ne-jsem bez ú - tě - chy.

Po pra-vé ví-ře ží-zeň mám, dej mi ji v kaž-dé do - bě ke cti so -

- bě, ať bliž-ním po - má - hám a vzdá - vám chvá-lu to - bě. 3 sloky

H: Johannes Jeep

723

1. Tak — ja - ký jsem — ač ne - mám nic, svou

o - bě - tí mi krá - číš vstříc, a — k so - bě vo - láš

víc a víc — Be - rán - ku Bo - ží, k to - bě jdu. — 6 sloky

H: William Batchelder Bradbury

724 1. V po-ko-ře srd-ce své - ho při - chá-zím, Kris-te, k to - bě,

po - sil - niž, pro - sím, mdlé - ho, svě - ta by ne - kles v zlo - bě. 5 slok

H: Václav Kalina

725 1. Den po dni u - bí - há, však vždyc - ky o - stří - há
jsa k nim pln mi - lo - sti, je s ni - mi v ra - do - sti

Pán dí - tek svých,
i ve dnech zlých. On v kaž - dý čas jich pro-seb sly - ší hlas;

vždy co O - tec k nim se zná - vá a jim po - žeh - ná - vá. 3 sloky

H: autor neznámý

726 1. Svou spás - nou mo - cí, Ot - če náš, vln di - vý ne - klid

kro - tí - váš a pří - va - ly vod bou - ří - cích ty

dr - žíš v pev - ných hra - ni - cích. Rač chrá - nit ty, kdo

v bou - řích jsou, na mo - ři ru - kou la - ska - vou. 3 sloky

H: John Bacchus Dykes

727 1. Kde jsi, můj pře-mi-lý Je - ží - ši Kris - te, kde tě hle-

- dat bu - du, na kte - rém mí - stě? Mezihra Fine (po 7. sloce)

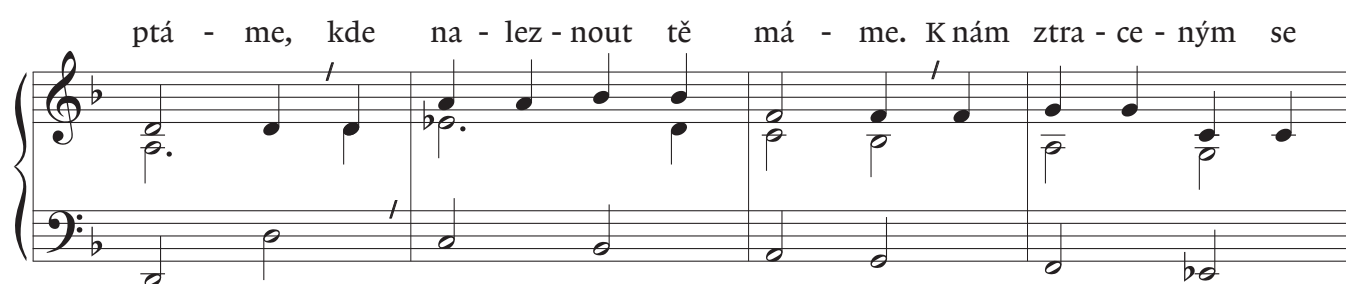
H: Ladislav Moravetz

728

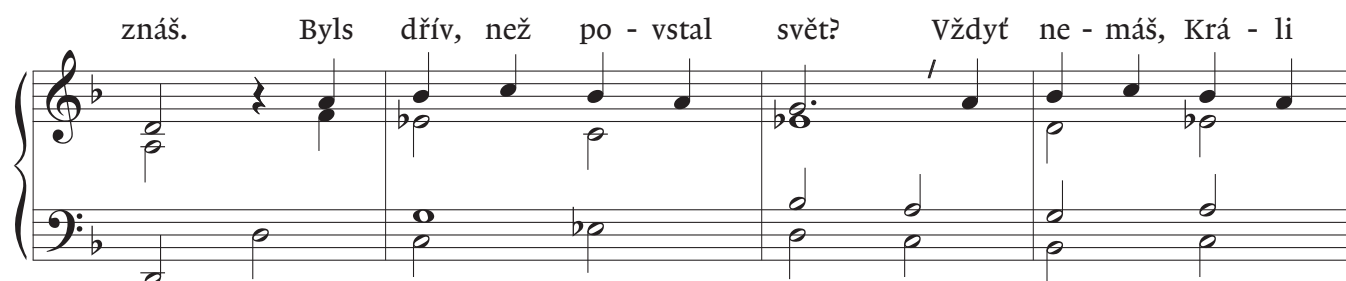
1. Ty s ná - mi zů - stá - váš, když zma - te - ně se

ptá - me, kde na - lez - nout tě má - me. K nám ztra - ce - ným se

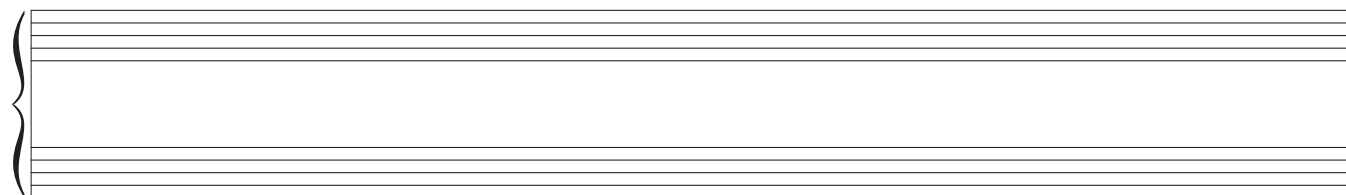
znáš. Byls dřív, než po - vstal svět? Vždyť ne - máš, Krá - li

krá - lů, kde slo - žit a - ni hla - vu, tvým do - mo - vem je chlév. 4 sloky

H: Willem Retze Talsma

729

V tem - no - tách na - šich dnů za - pal o - heň,

kte - rý ne - zha - sí - ná, ni - kdy ne - zha - sí - ná

v nás. V tem - no - tách na - šich dnů za - pal o - heň, kte - rý ne - zha -

- sí - ná, ni - kdy ne - zha - sí - ná *Fine* v nás. V tem - no - tách na - šich

H: Jacques Berthier

Slow swing

730

Ref. Ne-zná tu ni - kdo sou-že-ní mé, to zná snad je - nom

Je - žíš. Ne-zná tu ni - kdo sou-že-ní mé, slá - va, ha - le -

- lu - ja. 1. Jsem na - ho - ře a za - se níž, Pa - ne můj, a

ně - kdy zce - la na dně již, Pa - ne můj. 2 sloky

Ref.

H: Jakub Dvořáček

731 1. Dům na pís - ku po - sta - ve - ný, lam - pa, kte - rá zha - sí - ná,

dlou - há chví - le be - ze změ - ny, smut - ná svat - ba bez ví - na.

Ref. Kte - rý di - vy či - níš, na - vštiv na - še smut - né dny,

ty prv - ní a po - sled - ní, vzác - ný hos - ti, přijď již. Fine 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

732

Do tvých staro-stí, — smutků, úz-ko-stí — přišel ten, kdo

má tě rád, a z nich tě vy-pro-stí. — Krá - lů Král, —

pá - nů Pán — je nám bez roz-dí-lu všechněm zvě-sto - ván. —

H: Daniela Eklová

733

1. Tma a pus-to ko-lem je, ztra-cen jsem a sám, a - ni na krok

ne - vi-dím, ne-vím, kam jít mám. Na-blíz - ku mi, pro-sím, buď,

před zlým o - chra - ňuj, veď mě dál, ať ne-zblou-dím, Pa-ne Bo-že můj. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Klavírní verze

734/1

Předehra

1. a 3. sloka
1. Pojď a viz, ko-lik je krá-sy v je-jích o-čích! My-slí na

Bo-ha ži-vé-ho a z rukou vrásčitých tak mocná sí-la vy-chá-zí, vždyť pouští vše, co

** 2. a 4. sloka*
2. Prázd - no-tu a na-ho - tu nás li-dí bíd-ných

má, nic ne-zbý - vá.

na-pl-nil vě-čný, sva-tý Bůh. I teď se dot-kl sám té křehké ru-ky po-da-

- né. Tu sly-šíš an-děl-ských šu-stot kří-del. *1. 4 sloky* dohra

*Pozn.: dohra začíná od místa, označeného **

H: Ennio Morricone

1. a 3. sloka
1. Pojd' a viz, ko-lik je krá-sy v je-jích o - čích! My-slí na

Varhanní verze
734/2

Bo-ha ži-vé-ho a z ru-kou vrás-či-tých tak moc-ná sí-la vy-chá-

- zí, vždyť pou-ští vše, co má, nic ne-zbý-vá. * 2. a 4. sloka
2. Prázd-no-tu a na-ho-

- tu nás li-dí bíd-ných na-pl-nil vě-čný, sva-tý Bůh. I

teď se dot-kl sám té křeh-ké ru-ky po-da-né. Tu sly-šíš an-děl-

- ských 1. šu-stot kří-del. 4 sloky dohra

Pozn.: dohra začíná od místa, označeného *

H: podle Ennia Morriconeho

735

1. Je - žíš živ jest i já s ním! Smr - ti, te - be proč se bá - ti?
On je živ, já ji - stě vím, že mám z hro - bu za - se vstá - ti.

Svět - lem svým mě o - dě - je, toť má ji - stá na - dě - je. 3 sloky

H: podle Johanna Crügera

736

1. Je - zu Kris - te, náš pře - slav - ný Krá - li, tys ho - den — nej -

-vyš - ší cti a chvá - ly. Dej, ať v ú - ctě k to - bě jsme stá - lí. 11 slok

mezihra

H: Jaroslav Krček

737

1. Kdož jste Bo - ží bo - jov - ní - ci a zá - ko - na je -

- ho, pros-tež od Bo - ha po - mo - ci a dou - fej - te v ně -

- ho, že ko-neč-ně s ním vždyc-ky zví - tě - zí - te! 3 sloky

H: Ladislav Moravetz podle tradiční harmonizace

Varhanní verze
738/1

1. Kri - ste Krá - li, Pa - ne náš, ty tu čest na vě - ky máš,

že jsi náš Pán dě - dič - ný, pra - vý Bůh a ži - vot věč - ný. 9 sloky

H: Ladislav Moravetz

Klavírní verze
738/2

1. Kri - ste Krá - li, Pa - ne náš, ty tu

čest na vě - ky máš, že jsi náš Pán dě - dič -
 - ný, pra - vý Bůh a ži - vot věč - ný. 9 slok

Předehra / mezihra / dohra ke klavírní verzi

H: Ladislav Moravetz

739/1 1. Pro-zpě-vuj, ó věr-ná du - še, a pochval Pá - na Je - ží - še,

že ži-vot věč - ný při-pra - vil, k ně - muž tě Bůh O - tec zvo - lil. 8 slok

H: Ladislav Moravetz podle Jaroslava Krčka

739/2

1. Pro - zpě-vuj, ó věr-ná du - še, a po-chval Pá - na Je - ží - še,

že ži-vot věč - ný při - pra - vil, k ně - muž tě Bůh O - tec zvo - lil. 8 slok

H: Ladislav Moravetz

740

1. V ná - ruč Bo - ží, zpět do ze-mě, tě-lo jak sé-mě vklá-dej-me,

vděč-né ať za-zní zpí - vá - ní o na-dě - ji zmrt-vých-vstá - ní. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

741

1. Ach, Bo - že náš! Ty dob-ře znáš mé mno-hé těž-ké vi - ny,

z nichž žád - ný mne ne - vy-trh - ne než ty, Bo - že je - di - ný. 8 slok

H: podle Johanneše Zahna

742

1. Já v Bo - ha mi - lé - ho dou - fám dne kaž - dé -

- ho. On mů - že za - cho - va - ti, v úz - kos - tech po - má - ha - ti,

mé ne - štěs - tí změ - ni - ti a ru - kou svou brá - ni - ti. 5 slok

H: Johann Hermann Schein

743

1. Blíž to - bě, Bo - že můj, k to - bě vždy blíž, sám ty mne

po - si - luj, nés - ti uč kříž. Z bí - dy vin můj hlas slyš,

v Kris - tu ty o mně víš, v Kris - tu ty o mně víš, mne po - tě - šíš. 5 slok

H: Lowell Mason

744 1. Z pře-těž-ké-ho kří - že, kte-rý ne-sl Pán, strom ži-vo-ta

stal se, plo-dy ob - těž - kán. *Ref.* Ky - ri - e e - lei - son,

v prach se vra-cí - me: všech - ny z hro-bu svo-láš k trů-nu slá - vy své. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

745 Volně, baladicky
předehra

Sloky
1. Je - ží - ši, svět - lo ži - vo - ta, po - tě - še - ní vše - ho svě - ta,

na ze - mi ne - jsem než - li host, u - děl, ať jsem hří - chů svých prost. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

1. Zpívejme pí - seň na - dě - je bratrům a sestrám pla - čí - cím.

746

Ať se vám srd - ce ne - chvě - je! Tě - ší nás Je - žíš, Bo - ží Syn. 5 slok

H: Zdeněk Pololáník

Ho - spo - di - ne, po - mi - luj ny! Je - zu Kri - ste, po - mi - luj ny!

747

Ty spa - se vše - ho mí - ra, spa - siž ny i u - slyš, Ho - spo - di - ne, hla - sy

na - šel! Daj nám všem, Ho - spo - di - ne, žižň a mír v ze - mi! Kr - leš, Kr - leš, Kr - leš!

H: Ladislav Moravetz

748 1. Ó Krá-li vě - ků dů - stoj - ný, rač dá - vat nám čas

po - koj - ný, ne - boť ne - zná - me ji - né - ho o - chrán - ce

so - bě žád - né - ho, jen te - be, Bo - ha ži - vé - ho. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

749 1. Tvá, Pa - ne Kris - te, věc to jest, jež nám zde svě - ře - na;
a že jest tvá, a pro tvou čest, ne - můž být zma - ře - na.

Ač_ než - li sí - mě u - jme se a_ u - ži - tek svůj při - ne-se,

dřív u - mí - rá, však_ z hro - bu zas po - vstá - vá slav - ně_

v Bo - ží čas, však z hro - bu zas po - vstá - vá v Bo - ží čas. 3 sloky

H: podle Johanna Michaela Haydna

750 1. Již vstaň - me, bra - tří, vstaň - me již, ví - tej - me své - ho

Pá - na. Půl - noc je, při - chá - zí Je - žíš, bit - va do - bo - jo - vá - na. 5 slok

H: autor neznámý

751

1. Jen Bo - hu pa - tří zem, on svě - řil ji nám všem, zde do - mov má - me. Již

od - lož stra - chy své, věř zprá - vě ra - dost - né, jež pou - ta lá - me. 4 sloky

H: Matthias Nagel

752

1. Tvá svo - bo - da, tvá svo - bo - da, tvá svo -

- bo - da na - de mnou. *Ref.* Než a - bych byl ot - ro - kem, chci být

po - hřben v hro - bě svém. Pů - jdu k Pá - nu, kde bu - du svo - bo - den. 6 slok

H: Jakub Dvořáček

753

1. Vše má, Bo - že, chvá - lit te - be, ty jsi stvo - řil zem i ne - be,

mo - ře i to, — což je v nich, vše je dí - lem ru - kou tvých. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

754

1. Ho - ry, do - ly, strá - ně, ne - be - sa i zem, zvuč - te ke cti Pá - ně

hluč-ným o - hla - sem, zvuč-te ke cti Pá - ně hluč-ným o - hla - sem. 6 slok

H: autor neznámý

755 1. Není lep - ší na tom svě - tě než-li Bo - ha - ctí - ti,

je - ho vzý - vat, — je - mu slou - žit, — je - ho ve - le - bi - ti. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

756 1. No - vý den sví - tá, jak v prv-ní rá - no, s pís-nič-kou

pta - čí, jak v prv-ní den. Dě - ku - ji, Pa - ne, za no-vé

rá - no, kte - ré jsi stvo - řil jen svým slo - vem. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

757

1. Mír na ze-mi da-ruj nám! Ne-zřek-ni se nás. Ať tvá lá-ska

dr - ží s ná-mi dnes a zí - tra zas. Jen ty sám, Bo - že náš, jen ty

sám, Bo-že náš, lid-ský ži-vot v ru-kou máš. Ne-zřek-ni se nás! 6 slok

H: autor neznámý

758

Kánon

Repetice se opakuje až do ukončení kánonu.

H: Ladislav Moravetz

759/1

1. Ra - duj-me se vždy spo-leč-ně, vzdá-va - jí - ce chvá-lu vděč - ně

1. Kris - tus choť svou, cír - kev sva - tou tak za - mi -
jak po - vě - děl sva - tý Pa - vel, že se za

760

- lo - val,
ni dal, by mu by - la sva - tá,

v kr - vi je - ho čis - tá, — ja - ko pan - na krá - sná. 6 slok

H: Ladislav Moravetz

1. V sji - tí tom - to prav - me so - bě, ja - cá ra -

761

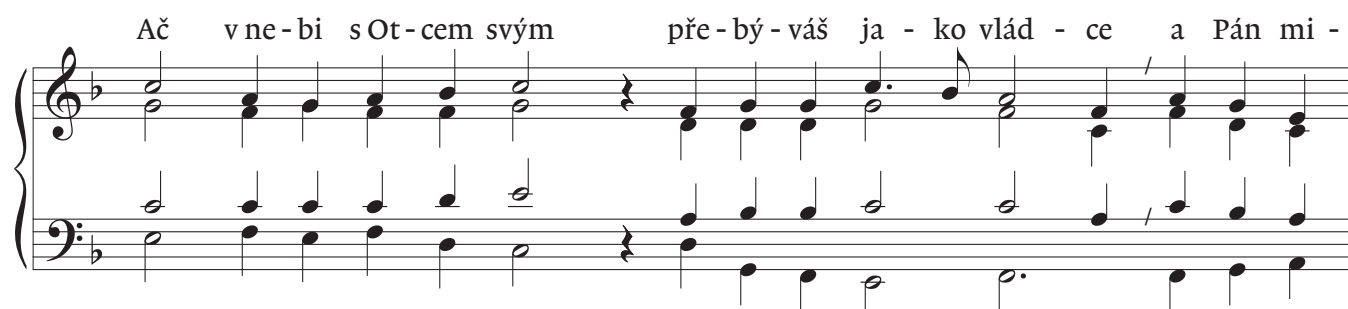
- dost v Pá - ně do - mě, ja - cá hoj - nost u - tě - še - ní,

ne - do - stat - ků žád - ných ne - ní. 10 slok

H: Ladislav Moravetz

763

1. Vše - ch vě - ků moc - ný Krá - li, Je - ží - ši Kris - te náš,
tě v srd - cích věr - ní chvá - lí, v nich pří - by - tek svůj máš.

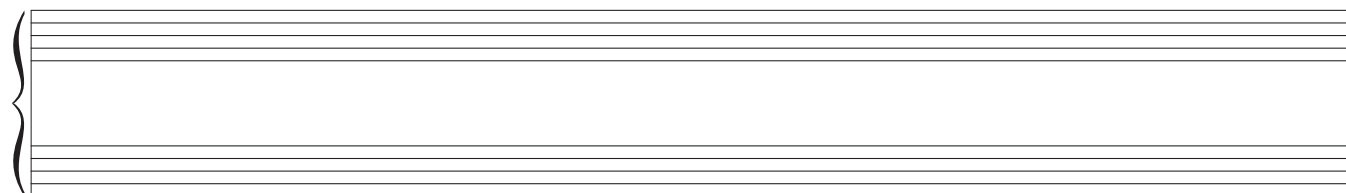
H: Ladislav Moravetz

764/1

1. Cír - kev svou sva - tou o - bec - nou, tu Kris - to - vu choť pře - mi - lou,

H: Ladislav Moravetz

764/2

Etno
1. Cír - kev svou sva - tou o - bec - nou, tu Kris - to - vu choť

pře - mi - lou, shro - maž - ěu - je Bůh z mi - lo - sti, při - vá - dí do ra -

1. do - sti. Závěrečná sloka Mezihra

1. 2. 9 slok

H: Ladislav Moravetz

765

1. Slun - ce prav - dy, mi - lo - sti, ze tmy

již nás vy - pro - sti, bu - diž svět - lem cír - kvi své,

ať svět po - zná jmé - no tvé. Již smi - luje se. 7 slok

H: Ladislav Moravetz

766 1. Ty jsi, Pa - ne, v kaž - dém chrá - mě, me - zi ná - mi

do - mov máš, vě - ři - me a vy - zná - vá - me,

že jsi Bůh a bra - tr náš. Ja - ko ty jsi

jed - no v Ot - ci, kéž my všich - ni jed - no jsme,

sjed - noť na - še spo - le - čen - ství v ži - věm tě - le cír - kve své. 5 slok

H: Mikuláš Schneider-Trnavský

1. Bez bá - ně — smí tvá cír - kev, Kris - te,
Lid svůj ne - vy - dáš zka - ze ji - sté,

767

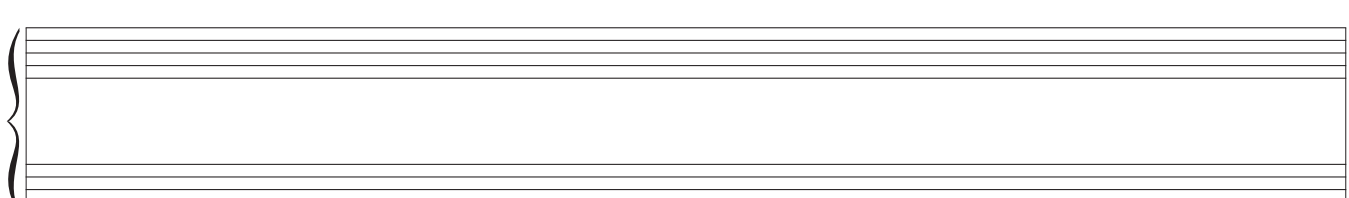
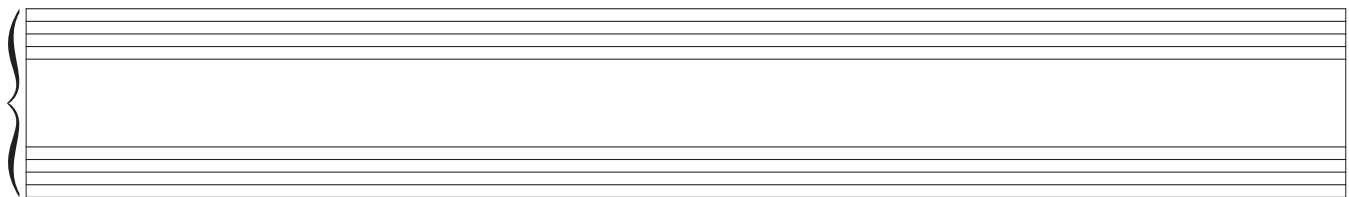
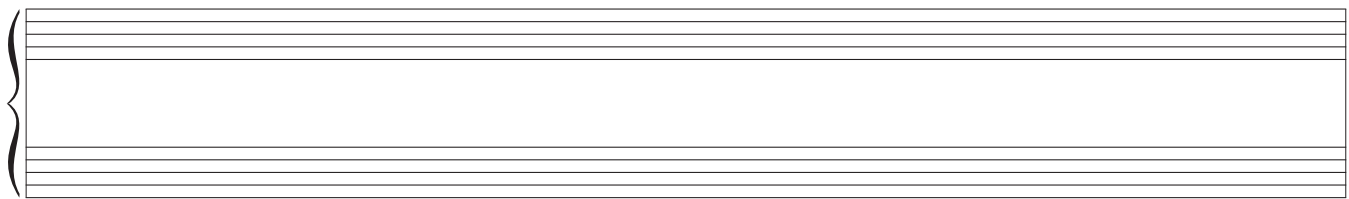
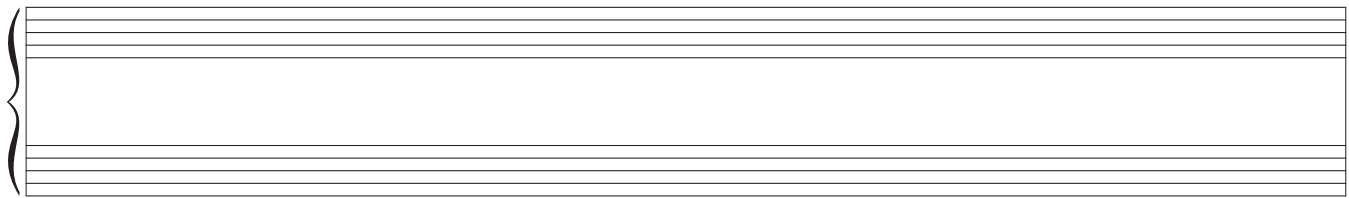
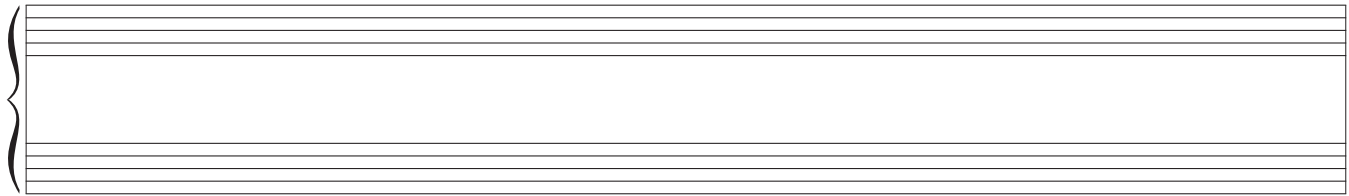
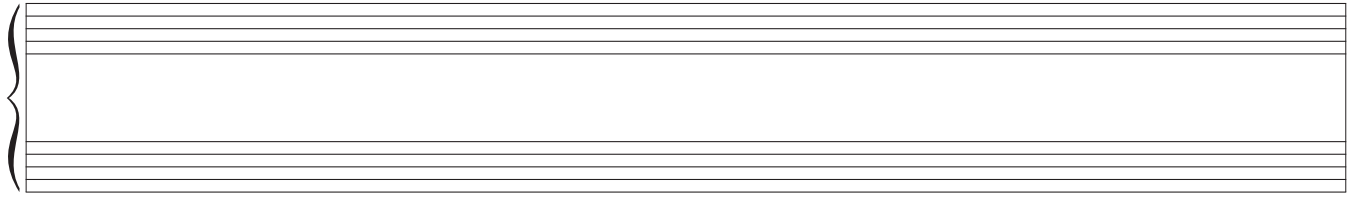
na ská - le pev - né v to - bě stát.
chceš mi - lost svou vždy za - cho - vat.

Pro všech - ny věr - né tvůj slib pla - tí: „Já jsem tu

s vá - mi v kaž - dý čas.“ Až ve dnech stra - stí

k nám se vrá - tíš, po - mo - cí buď i si - lou zas. 3 sloky

H: autor neznámý

768 Věč-ně krás-ný Stvo-ři-te-li mo-ří, k to-bě ply-ne ře-ka za ře-

-kou. Kap - ky ro - sy, kte - ré v slun - ci ho - ří,

za - vla - žu - jí všech-ny mo - je dny a já si je ve svém srd-ci

chrá-ním pro dne-šek i pro den po - sled - ní.

A můj bra-tr a má ses-tra ta-ké, sbí-há-me se k to-bě ze všech stran,

my jsme tvo-je ře-ky kři-vo - la - ké, ty jsi těch řek cíl a o - ce-

- án. Ne - jsme však jen ře - ky, kte - ré ply - nou,

ří - dí - me je po - dle vlast - ních sil. Po - moz nám, ať ni - kdy na - ší

vi - nou žád - ná ře - ka ne - mi - ne svůj cíl.

H: Lukáš Vendl

769 1. Je - den Pán, jed - na ví - ra, je - den křest po - jí nás,

tvo - ří - me jed - no tě - lo, sly - ší - me Kris - tův hlas: Ot - če, ať jsou

jed - no, jak ty ve mně, ať jsou svět - lem svě - ta, so - lí ze - mě. 3 sloky

H: Petr Eben

770 *Varhanní předehra / mezihra*

Volně

1. Je-zu Kris-te, náš pře-slav - ný Krá - li,
dej ať tvůj lid te - be vždyc-ky chvá - lí,

je v tvé ú - čast - no - sti, če - cá též tvé slá - vy po - dob - no - sti, 6 slok

H: Ladislav Moravetz

771 1. Kris - tus Pán je můj ži - vot, v něm živ jsem, u - mí -

- rám, dál s na - dě - jí a ví - rou jít dá mi Pán Bůh sám. 7 slok

H: Melchior Vulpius

772 1. Kris - tus má v ru - kou ce - lý svět, vše mu - sí

k své - mu cí - li spět, spíš zů - sta - lo by

slun - ce stát, než on by pře - stal kra - lo - vat. 4 sloky

H: John Warrington Hatton

773 1. Pěj ha - le - lu - ja Pá - nu vstříc, pěj ce - lou du - ší

svou a zvy - šuj Bo - ha víc a víc vždy pís - ní ra - dost -

-nou. On z mi - lo - sti tvé hří - chy smyl, bys Ot - ce, Sy - na,

Du - cha ctil a jed - nou v svět - le věč - no - sti jej chvá - lil s vděč - no - stí. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

774/1

1. Ó jak nád-her-né jsou dny v Bo-žím krá-lov-ství, jsou pl-né

zpí-vá-ní, ra-dost-ných slav-no - stí, sla-bým i sil-ným se tam pl-ní

dáv-ný sen, kdy Bůh je kaž-dé-mu z věr-ných svých pří-to-men. 7 slok

H: Magdalena Horká

774/2

1. Ó jak nád-her-né jsou dny v Bo-žím krá-lov-ství, jsou pl-né

zpí-vá-ní, ra-dost-ných slav-no - stí, sla-bým i sil-ným se tam pl-ní

dáv-ný sen, kdy Bůh je kaž-dé-mu z věr-ných svých pří-to-men.

H: Ladislav Moravetz

775 1. A - by nás Pán Bůh mi - lo - val, mi - lo - val, hří - chy od -

- pu - stil, ne - be dal, ne - be dal. Nic ne - žá - dá - me, je - nom to

sa - mé, a - by nás Pán Bůh mi - lo - val, mi - lo - val. 2 sloky

H: Jaroslav Krček

777 1. Buď mo - jí na - dě - jí do příš - tích dnů,

o - čis - ti my - sl mou od klam - ných snů. Buď mi - vždy blíz - ko,

ať spím či bdím, ve dne i v no - ci ty - buď svět - lem mým. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

778 1. Mů-že být, že pad - ne vše, že i hrad - by pře - pev -

- né po - de - me - lou di - vé vl - ny. Drž se pev - ně ví - ry té:

kdo jde s Bo - hem, ne - pad - ne, Bůh své sli - by pl - ní. 4 sloky

H: Ladislav Moravetz

779 Ref.
Můj Pán všechny svo - lá rá - no, až se ro - ze - dní, můj

Pán všech - ny svo - lá rá - no v ten den po - sled - ní.

1. U - sly - šíš pak, jak z hro - bů tem - ných stou - pá mu vstříc chva - lo - zpěv

věr-ných. Můj Pán všech-ny svo-lá rá-no v ten den po-sled - ní. *3 sloky*

Ref.

H: Ondřej Maňák

Swing *Ref.*

Če-kám na to stá - le, če-kám na to stá - le,

780

če - kám na to stá - le, že u - zřím Je - ru - za - lém tak jak Jan.

1. Jan řek, že mě - sto je do čtyř stran, u - zřím Je - ru - za - lém tak jak Jan, prý

až já pů - jdu z je - ho bran, u - zřím Je - ru - za - lém tak jak Jan. *2 sloky*

Ref.

H: Daniela Ekllová

781

1. Jed-nou bu-dem dál, ——— jed-nou bu-dem dál, ———

jed - nou bu - dem dál, já vím, ——— ó, ———

jen ví - ru mít, dou - fat a jít,

jed - nou bu - dem dál, já vím. ——— 5 slok

H: Ladislav Moravetz

782

1. Po-mi-ne ze-mě v su-cho-pár pro-mě-ně-ná

vi-di-na-mi ho-reč-na-tých snů, po-mi-ne ze-mě,

svěd-ky-ně zlo-ře-če-ná kr-va-vých no-cí, sl-za-vých dnů.

Ref.
Mě - sto no - vé, mě - sto bez ža - lá - řů,

Je - ru - za - lém no - vý vi - děl Jan, mě - sto bez ar - mád a pro - sté

lhá - řů, mě - sto věč - ně o - te - vře - ných bran. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

783 Přijď krá - lov - ství tvé, přijď krá - lov - ství tvé,
Na dně mých sil, mám - lí všeho dost,

přijď krá - lov - ství tvé, a - men. 6 slov
přijď království tvé.

H: Ladislav Moravetz

784

1. Aj, ka - me - ní vo - la - ti bu - de, až

vjíž - dět - bu - de Král - a z lid - ské slá - vy nic - ne -

- zbu - de, ho - sa - na, ho - sa - na dál - zní. 5 slok

H: Ondřej Maňák

785

Ref. Ví - tr se zti - ší, pře - sta - ne bou - řit mo - ře, ať hlu - ší sly - ší,

už kon - čí je - jich ho - ře. Ví - tr se zti - ší, pře - sta - ne mo - ře dout,

ať hlu - ší sly - ší, zba - ve - ni těž - kých pout.

1. Proč svět je še - dý ve tvá - ři, kdy už ko - sla - vě za - zá - ří, proč

to-ne ve tmě hlav-ní sál? Proč ne-zřím prů-vod po-chod-ní, snad

cí - tí - te se ne-hod-ni jít ví - tat, když jde krá - lů Král? 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

1. To - mu, kdo pro žal hla - vu vě - ší,

786

na ne - bi hvěz - da zá - ří, za - há - ní tmu a smut-né

tě - ší, o - su - ší sl - zy z tvá - ří. 2 sloky

H: Ladislav Moravetz

Swing

787/1

Předehra

Ref.

V krá - lov-ství Bo-žím mí-sta dost, dál, kdo chce ve-jít, vzác-ný

host.

Mí - sta je dost i pro hří - šní - ky, vstup-ným je

smy-sl pro ra - dost. Zpí - vej-te pí - seň chvá - ly,

vzdej-te dí-ky, Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

Sloky

1. Rep - ta - jí - cí zá - ko - ní - ci ne - ta - jí svou zlost,
2. Sly - šte jen, jak ven se ne - se já - sot, zpěv a smích,

je jim k zlo - sti, že tu ho - stí div - nou spo - leč - nost.
vpro - střed o - tec ra - du - je se z sy - nů ztra - ce - ných.

Zpí - vej-te pí - seň chvá - ly, vzdej-te dí - ky, Pán zve nás
Zpí - vej-te pí - seň chvá - ly, vzdej-te dí - ky, Pán zve nás

dál, Pán zve nás dál.
dál, Pán zve nás dál.

Coda ad libitum

4 sloky

H: Ladislav Moravetz

Swing $\text{♩} = \text{♩}$ Ref. $\text{♩} = \text{♩}$

787/2

V krá - lov-ství Bo-žím mí - sta dost, dál, kdo chce

ve - jít, vzác - ný host. Mí - sta je dost i pro hří -

- šní - ky, vstup-ným je smy - sl pro ra - dost.

Zpí - vej - te pí - seň chvá - ly, vzdej - te dí - ky,

Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

Sloky

1. Rep - ta - jí - cí zá - ko - ní - ci ne - ta - jí svou zlost,
2. Sly - šte jen, jak ven se ne - se já - sot, zpěv a smích,

je jim k zlo - sti, že tu ho - stí div - nou spo - leč - nost.
vpro - střed o - tec ra - du - je se z sy - nů ztra - ce - ných.

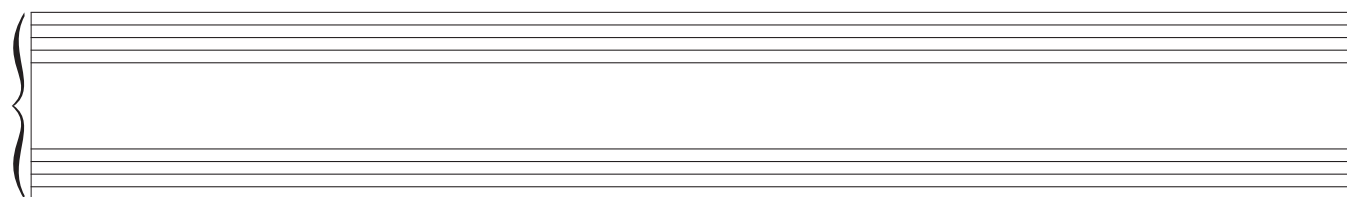
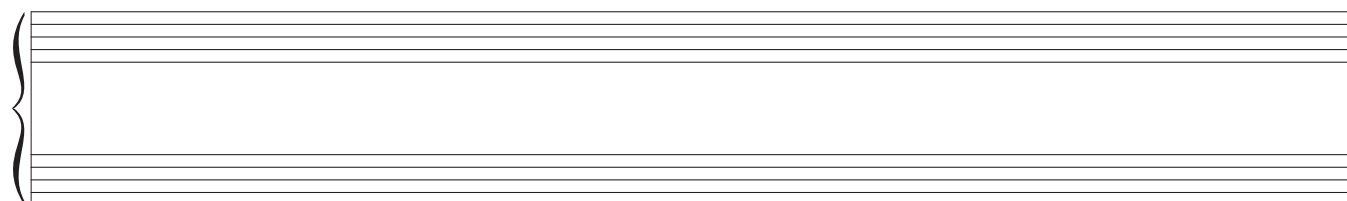
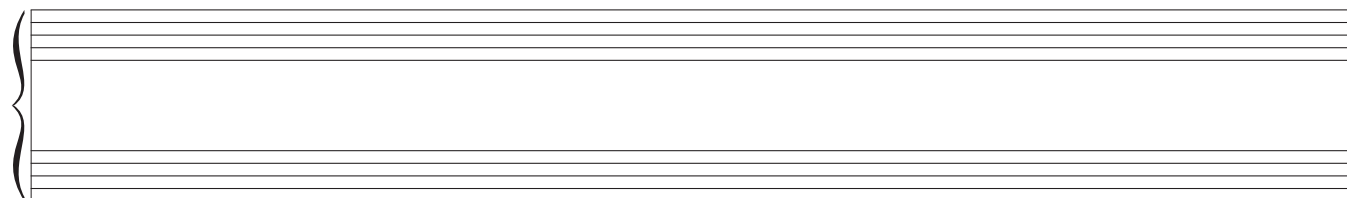
Zpí - vej - te pí - seň chvá - ly, vzdej - te dí - ky,
Zpí - vej - te pí - seň chvá - ly, vzdej - te dí - ky,

Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.
Pán zve nás dál, Pán zve nás dál.

H: Ladislav Moravetz

1. Jsi na - dě - je v zlých dnech, když svět u - va - dá,

788

vzdor ka - me-nům všem ve mně smíš růst. Buď

zr - no, jež vzklí - čí a ú - ro - du dá, — bud' žen-cem, sklíd'

chvá - lu z mých úst. — A když ji - tro svůj svit

roz - pro - stře na tvou zem a den no - vý vze - jde nám,

chtěj ve mně růst. — Kéž jsem v ru - kou tvých skryt

bez - peč - ně před vším zlem. Sám mne po - žeh - nej,

po - žeh - nej lid svůj a svou zem. 3 sloky

H: Ladislav Moravetz

789 1. Již ne - be jde k nám, ne - ní však o - blo - hou,

tou, kte - rá po - mi - ne, s ní ce - lá ze - mě. 5 slok

H: Ladislav Moravetz

SEZNAM NOSITELŮ ZAHRANIČNÍCH AUTORSKÝCH PRÁV

Ateliers et Presses de Taizé, Taizé: 21, 40, 75, 103, 144, 145, 147, 211, 212, 251, 268, 269, 448, 583, 665, 721, 729
 Bärenreiter Verlag Karl Vötterle, Kassel: 26, 63, 222, 454, 489, 679
 BUGALA, Štefan: 766
 Evangelisch-reformierte Landeskirche des Kantons Zürich, Zürich: 122, 175, 396, 481
 GOTTSCHICK, Friedemann: 675
 JONG, Cor de: 280
 Liedboek, Utrecht: 317, 728
 Musikal Spezial, Ober-Mörlen: 191
 PLANYAVSKY, Peter: 289
 Ruh Musik AG, Adliswil: 430
 Schott Music, Mainz: 638
 Small Stone Media, Dordrecht: 177, 227, 250, 424, 427, 673, 717
 Strube Verlag, München: 11, 52, 111, 751
 TVZ Theologischer Verlag Zürich, Zürich: 429
 VG Musikedition, Kassel: 563
 WGRG, Iona Community, Glasgow: 267

SEZNAM COPYRIGHTOVÝCH DOLOŽEK,
KTERÉ NEBYLY UVEDENY PŘÍMO U PÍSNÍ

© Ateliers et Presses de Taizé, 71250 Taizé, France. Písně č. 21, 40, 75, 103, 144, 145, 147, 211, 212, 251, 268, 269, 448, 583, 665, 721, 729
 © overgenomen met toestemming van de Interkerkelijke Stichting voor het Kerklied. Písně č. 317, 728
 © Theologischer Verlag Zürich. Píseň č. 429
 © 1998 WGRG, Iona Community, Glasgow, Scotland
 Reproduced by permission. www.wildgoose.scot. Píseň č. 267

SEZNAM AUTORŮ DOPROVODŮ

AHLE, Johann Rudolf: 312, 353
 ANDRÉ, Günther: 11
 BACH, Johann Sebastian: 221, 700, 705
 BELL, John: 250, 267, 424
 BERTHIER, Jacques: 103, 145, 144, 145, 147, 212,
 251, 268, 269, 583, 665, 721, 729
 BEUERLE, Herbert: 52
 BRADBURY, William Batchelder: 483, 526, 723
 CALVISIUS, Sethus: 262
 CRÜGER, Johann: 67, 284, 286, 326, 521, 630, 702, 735
 ČEP, Zdeněk: 8, 19, 24, 47, 82, 244, 247, 397, 467, 502, 507, 600, 622, 642, 698/1
 DVOŘÁČEK, Jakub: 72, 231, 234, 237, 238, 334, 337, 338, 402, 486, 527, 528, 529,
 531, 553, 554, 597, 612, 613, 615, 619, 620, 693, 730, 752
 DVOŘÁKOVÁ MAREŠOVÁ, Jiřina: 12, 89, 202, 241, 253, 497
 DYKES, John Bacchus: 726
 EBELING, Johann Georg: 187, 632
 EBEN, Petr: 34, 35, 39, 45, 49, 69, 87, 95/1, 98, 100, 108, 117, 128, 138, 174, 252/1,
 264, 271, 272, 273, 279, 295, 321, 346, 350, 366, 367, 368, 369, 398, 399/1, 431,
 447, 478, 509, 566, 601, 602, 769
 EDWARDS, Rusty: 717
 EKLOVÁ, Daniela: 168, 333, 375, 394, 403, 405, 444,
 493, 530, 532, 599, 614, 732, 780
 ERYTHRÄUS, Gotthard: 542
 ESTERLE, Vojtěch: 4, 51, 78, 85, 159, 419, 650
 FOERSTER, Josef Blahoslav: 488
 FRANCK, Johann Wolfgang: 550
 FÜHRER, Robert: 451
 GARDINER, William: 581
 GASTOLDI, Giovanni Giacomo: 324
 GELINEAU, Joseph: 125
 GESIUS, Bartholomäus: 459, 522, 651, 701
 GOTTSCHICK, Friedemann: 26, 675
 GOUDIMEL, Claude: 1, 7, 9, 10, 18, 23, 28, 31, 33, 37, 44, 48, 55, 58, 62, 65, 68, 77,
 79/1, 81, 84, 90, 94, 97, 99, 102, 105, 109, 114, 116, 118/1, 120, 121, 124, 130,
 132, 134, 135, 140, 142, 143, 146/1, 148, 149, 150, 152, 161, 166, 171, 172, 176,
 178, 186, 192, 383, 411, 564, 574, 575, 577, 625, 627, 697
 GREATOREX, Walter: 686
 GRUBER, Franz: 484
 HALLOVÁ, Jane: 291
 HÄNDEL, Georg Friedrich: 195, 549/1

HATON, John Warrington: 772
 HAYDN, Johann Michael: 749
 HEER, Emil: 481
 HELDER, Bartholomäus: 364
 HELLER, Daniel: 151, 198
 HORKÁ, Magdalena: 626, 774/1
 HORKÝ, Jan: 5/1, 70, 141
 HORN, Tobias: 111/1
 HÖR, Clemens: 410
 HRUŠKA, Petr: 180
 HUG, Victor: 430
 JEEP, Johannes: 722
 JELÍNEK, Stanislav: 499
 JELÍNKOVÁ, Alena: 299, 336
 JONG, Cor de: 280
 KALINA, Václav: 724
 KARAFIÁT, Josef: 106
 KLINECKÝ, Filip: 562
 KOREJS, Bohuslav: 64, 80, 92, 104, 155, 183, 200, 294, 329
 KRČEK, Jaroslav: 194, 565, 605, 736, 739/1, 775
 KREMER, Gerard Marinus: 317
 KUDR, Karel: 552
 KUNETKA, František: 680
 LAHUSEN, Christian: 222, 489
 MALAN, Henri Abraham César: 245, 706
 MAŇÁK, Ondřej: 300, 380, 404, 461, 494, 495, 779, 784
 MARTI, Andreas: 122, 175, 396
 MASON, Lowell: 707, 743
 MATOUŠ, Miroslav: 232
 MÁCHA, Otmar: 38, 408, 412, 456, 462, 463, 512, 516, 517, 635
 MENDELSSOHN-BARTHOLDY, Felix: 480
 MICHNA Z OTRADOVIC, Adam: 352, 452, 475, 520, 548
 MILLER, Edward: 365
 MONK, William Henry: 656
 MOORE, James E.: 427
 MORAVETZ, Ladislav: 2, 3, 5/2, 15/2, 27, 42, 46, 61, 74, 79/2, 83, 91, 93, 95/2, 101, 110, 111/2, 115, 118/2, 119, 127, 129, 139, 146/3, 153, 163, 164, 168, 170, 173, 188/2, 189, 190, 193, 197, 199, 204/2, 206, 209, 210, 218, 225, 230, 233, 236, 249, 252/2, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 263, 264, 266, 270, 274, 276, 278, 282, 287, 288, 292, 297, 301, 302, 303, 306, 307, 309, 310, 316, 318, 319, 322, 323, 325, 328, 331, 332, 339, 340, 341, 342, 343, 348, 351, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 370, 372, 373, 374, 376, 377, 379, 382, 384, 385, 386, 388, 389, 390, 391, 399/2, 406, 407, 413, 420, 421, 422, 423, 426, 428, 432, 434, 435, 437, 442, 445, 446, 449, 457, 458, 460, 464, 465, 466, 469, 471, 473, 474, 476, 477,

479, 483, 487, 492, 500, 503, 505, 508, 510/1, 511, 513, 519, 523, 524, 525, 533,
 534, 535, 536, 538, 543, 544, 545, 547, 549/2, 557, 560/2, 568, 569, 570, 571,
 572, 573, 576, 579, 585/2, 586, 587/1, 587/2, 588, 589, 591, 592, 595/2, 596,
 598, 604, 606, 610, 611, 617, 618, 621, 624, 629, 634, 636, 640, 641, 645, 646,
 647, 648, 653, 654, 661, 662, 663, 664, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 674, 676,
 677, 678, 681, 683, 685, 689, 691, 692, 694, 695, 696, 698/2, 699, 703, 710, 712,
 713, 718, 719, 727, 731, 733, 737, 738, 739, 740, 744, 745, 747, 748, 753, 755,
 756, 758, 759, 760, 761, 763, 764, 765, 770, 773, 774/2, 777, 778, 781, 782, 783,
 785, 786, 787, 788, 789
 MORRICONE, Ennio: 734
 NAGEL, Matthias: 751
 NAJBRT, Tomáš: 561
 OLEJNÍK, Josef: 690
 OOMEN, Antoine: 191, 227
 OSIANDER, Lukas: 438
 PAVLICA, Jiří: 214, 473, 543, 617
 PEJLA, Jiří: 425
 PETER, Herbert: 63 (starší verze melodie)
 PETZOLD, Johannes: 11 (intonace), 454, 584
 PLANYAVSKY, Peter: 289
 POLOLÁNÍK, Zdeněk: 207, 746
 POTTER, Doreen: 673
 PRAETORIUS, Michael: 15/1, 242, 262, 281, 438, 468, 470, 472, 504, 506, 539
 PULS, Hans: 679
 REJCHRT, Luděk: 298, 490, 491, 558, 637, 639, 658, 666, 714
 REJCHRT, Miloš: 20, 22, 29, 36, 59, 107, 126, 185
 RUPPEL, Paul Ernst: 638
 SCHEIN, Johann Hermann: 261, 470, 628, 742
 SCHILLER, Renatus: 296, 498
 SCHLENKER, Manfred: 305
 SCHNEIDER, Jiří: 203, 216, 235, 240, 381, 403, 405, 496, 559, 682
 SCHNEIDER-TRNAVSKÝ, Mikuláš: 766
 SCHOLEFIELD, Clement Cotterill: 659
 SCHÜTZ, Heinrich: 14, 25, 50, 57, 66, 96, 131, 162, 179, 184
 SIBELIUS, Jean: 660
 SIMPSON, Robert: 41
 SLAVICKÝ, Klement: 510/2, 518
 SULLIVAN, Arthur Seymour: 711
 Taizé: 21, 40, 75, (1. 3. 11), 448
 TALSMA, Willem Retze: 728
 TELEMANN, Georg Philipp: 312, 353
 TESCHNER, Melchior: 443
 TICHÝ, Otto Albert: 409, 652
 TOUTJÉOVÁ, Lizzie: 551

TUGENDLIEB, Vítězslav: 378
URBANEC, Jaromír: 687, 688
VENDL, Lukáš: 112, 182, 229, 436, 439, 441, 455, 537, 546, 555, 556, 567,
582, 590, 768
VODRÁŽKA, Jaroslav: 501, 514
VULPIUS, Melchior: 283, 415, 540, 623, 771
WALTER, Johann: 30
WEAVER, Geoff: 177
WIESENTHAL, Karl Wolfgang: 563
WILLISEGGER, Hansruedi: 429
ZAHN, Johannes: 311, 741

ABECEDNÍ SEZNAM PÍSNÍ

- 775 Aby nás Pán Bůh miloval, hříchy odpustil
 221 Ačkoli podstatou rovný byl Bohu
 268 Adoramus te, Christe, benedicimus tibi
 605 Ach mé nejdražší jmění, Pane Jezu Kriste
 741 Ach, Bože náš! Ty dobře znáš mé mnohé těžké viny
 415 Ach, zůstaň svou milostí při nás, Pane Kriste
 432 Aj, čas vzácný přišel, v němž Pán slávy vyšel
 499 Aj, dnes v Betlémě veselá novina
 168 Aj, jak jest milé to a utěšené
 2 Aj, jak jsou blahoslavení
 95 Aj, jak jsou milí tvoji příbytkové
 784 Aj, kamení volati bude, až vjíždět bude Král
 564 Aj, Pán kraluje, božskou čest maje
 120 Aj, Pán kraluje, své obhazuje
 472 Aj, růže rozvila se ze kmene krásného
 627 Aj, slunce skvoucí, mocné nad nocí, se rozsvítilo
 441 Aj, slyšte znenadání jak přísný k nám zní hlas
 429 Amen (*H. Willsegger*)
 428 Amen (*tradiční kánon*)
 430 Amen (*V. Hug*)
 411 Amen, Otče, rač to dáti
 675 Andělé před tebou kráčí, cestu připravit ti půjdou
 480 Andělské již sbory pějí, narodil se králů Král
 426 Ať chrání nás Bůh, ať žehná nám Bůh
 471 Ať chválí Boha křesťané, vždyť Syna svého dal
 87 Ať je požehnán Bůh věrný, Hospodin
 85 Ať mne neodvleče dravý proud
 49 Ať zajásá spravedlivý, vzdávat svou chválu
 131 Ať zazní chvála, dík buď vzdán, navěky vládne
 203 Ave Maria, Pán buď s tebou
 683 Až doposud nás provází Pán velkou milostí svou
 412 Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti
 235 Báječnej bál uspořádal králů Král
 202 Benedictus, qui venit in nomine Domini
 373 Beránku Boží, který snímáš hříchy (*L. Moravetz*)
 369 Beránku Boží, který snímáš hříchy (*P. Eben*)
 375 Beránku, který snímáš hříchy (*kánon*)
 767 Bez bázně smí tvá církev, Kriste
 46 Blaze nehodnému, hřích svou vládu ztrácí
 64 Blízky je Hospodin všem, kdo ho vzývají

- 743 Blíž tobě, Bože můj, k tobě vždy blíž
 199 Bloudili jsme na cestách jako ovce po horách
 151 Bloudím, bloudím, jako ovce ztracená
 442 Boha Otce všichni chvalme a díky jemu vzdávejme
 438 Bohu chvála buď i čest
 439 Bohu chvála buď i čest (*kánon*)
 356 Bohu zpívat, jeho vzývat, pojďme, radostně
 420 Bojujte, bojujte dál, pohledte jen, v dálce svítá
 101 Bože mé spásy, ve dne i v noci tě vzývám
 27 Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil
 26 Bože můj, Bože, proč jsi mi teď vzdálen
 354 Bože náš, Otče náš, do ruky tvé s důvěrou klademe
 23 Bože náš, slávu tvou nebesa s oblohou mocně vypravují
 257 Bože věrný od věků, Pane Jezu Kriste
 104 Bože, buď milostiv a žehnej nám
 55 Bože, netrestej mne v hněvu
 325 Bože, Otče věčnosti, Stvořiteli mocný
 376 Boží Beránku, Otcem milovaný
 630 Buď Bohu chvála za vše, co nám dává
 352 Buď Bohu chvála, dík a čest
 548 Buď Bohu všechna chvála, čest a požehnání
 261 Buď chválen, milý Ježíši, ty poklade náš nejvyšší
 777 Buď mojí nadějí do příštích dnů, očisti mysl mou
 291 Buď Pánu čest! Ó pějte píseň chvály
 589 Buď sláva Bohu, chvála Otcí, který stvořil zemi
 549 Buď tobě sláva, jenž jsi z mrtvých vstal
 404 Buď vůle tvá, buď vůle tvoje všude tam
 624 Buď, Bože, dík za nový den
 14 Bůh je mou skrýší bezpečnou
 311 Bůh je můj hrad a já smím brát
 688 Bůh je náš hrad, naše skála
 115 Bůh je náš Pán a Král, zpívejme mu píseň chval
 533 Bůh náš všemohoucí, vstal z mrtvých, žádoucí
 39 Bůh náš, Hospodin, světlem je, spasením
 317 Bůh první slovo má, z tmy světlo povolává
 475 Bůh se nám dnes narodil, lidský syn, Boží Král
 134 Bůh, věčný tvůrce, mluvil k Pánu mému
 528 Byl jsi tam, když byl křížován můj Pán
 157 Byť Boha s námi nebylo, rciž, Izraeli
 615 Celé věky čekaly, kdy přijde Pán
 427 Cesta tvá dál ať stoupá
 764 Církev svou svatou obecnou, tu Kristovu choť
 704 Co činí Bůh, vše dobré jest, on dobře se mnou mluví
 592 Co žádáš od nás, Pane, za své dary z nebe

251 Confitemini Domino, quoniam bonus
 478 Čas radosti, veselosti, světu nastal nyní
 613 Čas tvůj k nám se vrátí, já znám to jméno svatý
 645 Čeho třeba, Bůh nám dá
 252 Čeká mne den, a když tě potkám, Pane
 780 Čekám na to stále, čekám na to stále, že uzřím Jeruzalém
 296 Čisté srdce dávej všem, kdo tě, Bože, chválí
 422 Dál, přece nejedete sami
 398 Dej mi, Pane, bdělé srdce
 406 Dej nám moudrost, odvahu pro dny obav
 316 Dej odvahu včas slyšet, co pro nás, Pane, máš
 618 Dej, ať se nám dobře daří, Jezu, roku nového
 596 Děkujem ti, Hospodine, za úrodu na rovině
 297 Děkujem ti, Pane Bože, že nás máš tak rád
 659 Den hasne, slunce níž se sklání
 725 Den po dni ubíhá, však vždycky ostríhá Pán dítek
 473 Den preslavný jest nám přišel
 664 Den skončil, půjdeme spát
 424 Deo gratias. Pleni sunt coeli et terra
 621 Díky Bohu vzdejme, Králi nebeskému
 640 Díky za toto krásné ráno
 496 Dítě v chlévě leží, Bůh se sklonil k nám
 382 Dnes ať zní všude píseň chval
 358 Dnes k svému stolu zve nás Pán
 550 Dnes oslav, celá země, Kristovo vzkříšení
 25 Dnes tvůj lid vstříc ti jásá
 567 Do Boží slávy vstoupil Pán, haleluja
 155 Do domu Hospodinova půjdeme s radostí
 397 Do světa, kde jsi s lidmi žil
 732 Do tvých starostí, smutků, úzkostí přišel
 110 Dobré je díky vzdát svatému Pánu
 129 Dobrořeč, duše má, Bohu. Oděn je velebnou krásou
 127 Dobrořeč, má duše, Hospodinu, vzdávej čest
 125 Dobrořeč, má duše, Hospodinu. Amen
 698 Dobře staví, kdo zná a ví, jak má v Boha doufati
 396 Dona nobis pacem
 650 Dopřej mi chuť k jídlu, Pane
 579 Ducha svatého dnešní den, haleluja
 731 Dům na písku postavený, lampa, která zhasíná
 706 Důvěřuj se v Pána, ó duše má
 362 Ej nuž, lační, žízniví, pokrmu Páně žádostiví
 413 Ej, lidé vpravdě kající, Pána Boha se bojící
 233 Ej, v onen dávný čas Ježíš, Spasitel náš
 209 Gloria in excelsis Deo, [...] et in terra pax

- 210 Gloria in excelsis Deo, alleluia
 294 Haleluja (*B. Korejs*)
 292 Haleluja (*chorální nápěv*)
 293 Haleluja (*ortodoxní nápěv*)
 193 Haleluja, haleluja, vzdej chválu jásavou
 224 Haleluja! On je obraz Boha neviditelného
 544 Haleluja. Tři z žen šly s bázní úsvitem
 142 Hlas proseb mých Pán jistě uslyší
 93 Hlasem veselým zvučně prozpěvujte
 444 Hle, přijde Pán, Spasitel náš, cestu jemu spravte
 634 Hned zrána vzdej díky v písničce chval
 754 Hory, doly, stráně, nebesa i zem, zvučte ke cti
 300 Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi
 153 Hospodin je tvůj ochránce, on chrání tvůj život
 37 Hospodin mé je světlo a má spása
 28 Hospodin ráčí sám pastýř můj býti
 283 Hospodin sám národů Bůh, chválu mu vzdej samému
 588 Hospodin, Pán Bůh svatý neobsáhlé podstaty
 5 Hospodine, jak jsou mnozí nepřátelé moji
 140 Hospodine, ne nám dej čest
 12 Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno
 747 Hospodine, pomiluj ny! Jezu Kriste, pomiluj ny
 183 Hospodine, slyš modlitbu mou
 254 Hospodine, studnice dobroty
 63 Hrad přepevný jest Pán Bůh náš
 334 Hříchů tvých tě jednou doženou
 51 Chci Pána slaviti svým srdcem času každého
 41 Chci zpívat Pánu, zná můj hlas
 598 Chléb, víno, slunce zářivé nám dáváš z lásky své
 366 Chleba a víno neseme, přijmi ty dary
 186 Chval má duše Hospodina, dokud živ jsem
 277 Chval Pána svého písni a jásej s radostí
 611 Chvála Bohu, že sem sa narodil
 270 Chválíme tě, velebíme tě
 288 Chvaliž Hospodina, slávy vždy Krále mocného
 138 Chvalme Hospodina všemocného
 467 Chvalme Spasitele svého, jenž od Otce nebeského
 565 Chvalme všichni Krále nebeského
 469 Chvalme všichni Spasitele, zpívejme jemu vesele
 591 Chvalmež Boha, ó křesťané, za dary nám prokázané
 192 Chvalte Nejmocnějšího, chvalte Nejsvětějšího
 143 Chvalte Pána národové, chvalte jej
 174 Chvalte Pána, chvalte Pána, vždyť je dobrotivý
 281 Chvaltež Boha! Necht sláva, čest našemu Bohu

175 Chválu svou jásavou vzdej dobrému Pánu
 189 Chválu, čest Bohu vzdávejte, na výšinách
 299 Chválu, dík všichni vzdejme Pánu, on je cestou
 595 I hvězdy a slunce a celička zem ctí dobrého Tvůrce
 418 I když se rozcházíme, ty s námi zůstáváš
 320 Já chtěl bych, Bože můj, mít srdce plné síly
 164 Já k tobě, k Hospodinu, ze srdce hloubi lkám
 742 Já v Boha milého doufám dne každého
 722 Já volám k tobě, Pane můj, ó vyslychej mé vzdechy
 232 Já ztracený a chudý tě hledám na písku
 167 Jak blaze, jak dobře bývá
 575 Jak čerstvých vod jelen žádá v čas unavení svého
 672 Jak dlouhá píseň bez konce
 112 Jak dobré slavit Pána a v srdce zátiší
 109 Jak dobré slavit Pána! Tvé jméno, Nejvyšší
 506 Jak jasně svítíš, hvězdo má
 170 Jak je to vzácné, jak příjemné a Bohu milé
 111 Jak je vzácné Nejvyššímu chválu vzdát
 96 Jak příjemné, můj Pane, přebývat v domě tvém
 169 Jak rozkošné a milé, když bratři s druhem druh
 166 Jak vzácné jsou dny plné požehnání
 597 Jak vzácnou přízeň dáváš nám
 10 Jak vznešené tvé jméno po vsí zemi
 485 Jak za starých, dávných let za hvězdou se dali
 495 Jaká to píseň zní v hodině půlnoční
 58 Jako jelen mučen žízní po tekoucích vodách řve
 463 Jakož o tom proroci svatí zvěstovali
 80 Jásejte Bohu, všechny země, haleluja
 477 Jdu klanět se ti k jeslím sám, můj Pane
 198 Je dobré, když člověk v tichosti čeká na spásu
 769 Jeden Pán, jedna víra, jeden křest pojí nás
 505 Jediný Synu Otce nebeského, jediné Slovo Boha
 614 Jednou bude všechno jiné, až přijde Pán
 781 Jednou budem dál, jednou budem dál, já vím
 751 Jen Bohu patří zem, on svěřil ji nám všem
 75 Jen Bůh mé duši dává spásu a mír
 229 Jen projít suchou pouští
 4 Jen ty, Pane můj, jen tys můj štít
 770 Jezu Kriste, náš přeslavný Králi, dej ať tvůj lid
 736 Jezu Kriste, náš přeslavný Králi, tys hoden
 255 Jezu Kriste, Synu Boží, plný nebeského zboží
 510 Jezu Kriste, štědrý kněže
 700 Jezu, Pane milý, dárce světla, síly
 321 Jezu, přispěj ku pomoci, soužení mne zbav

- 326 Ježíš hříšné přijímá! Povězte to všem, kdo bloudí
 225 Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes
 735 Ježíš živ jest i já s ním
 468 Ježíše Krista slavíme, věříme mu a víme
 521 Ježíši milý, co jsi spáchal zlého
 400 Ježíši, Pane můj, z hříchů mě vytrhuj
 256 Ježíši, Pane nejvyšší, nad tě žádný lepší
 745 Ježíši, světlo života, potěšení všeho světa
 789 Již nebe jde k nám, není však oblohou
 9 Již netrestej mě, Pane, a nehněvej se na mne
 651 Již objal soumrak zemi a tiché uklidnění konejší
 750 Již vstaňme, bratři, vstaňme již, vítejme
 250 Jsem tu, prázdné ruce mám
 681 Jsem tvůj Bůh, Pán nad zemí
 788 Jsi naděje v zlých dnech, když svět uvadá
 122 Jubilate Deo. Alleluia
 676 K dílu svému mile sahám
 279 K chvále Pána Boha svého, v dobrotě k nám velikého
 443 K nám skláníš se, můj Králi, jak přivítat tě smím
 33 K tobě duši pozdvihuji, Hospodine, v úzkosti
 184 K tobě s důvěrou oči všech vzhlídí
 612 Kam v soudu den dáš, co dneska sháníš
 493 Kampak to spěcháte, pastýřové
 147 Každý den Pán mi sílu dává
 555 Každý kout má prozářit nedělního jitra svit
 690 Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh
 727 Kde jsi, můj přemilý Ježíši Kriste
 703 Kdo Bohu ve všem oddává se
 230 Kdo chce k Bohu přijíti, plniž jeho vůli
 276 Kdo je mocný jak ty, Hospodine
 241 Kdo mě z pout mých ven vyvedí
 318 Kdo na kolenou klečí, vídá dál
 105 Kdo ochrany Nejvyššího v skrýši jeho užívá
 1 Kdo se vzdává cest, kterým vládne hřích
 669 Kdopak touto cizinou zdárně provede mě
 674 Kdosi mě probouzí, podává dlaň
 737 Kdož jste Boží bojovníci a zákona jeho
 180 Kdybych se na křídlech jitřní záře vznes
 216 Kdybych znal množství jazyků
 139 Když bral se zástup lidu Páně
 84 Když Bůh v své moci povstane
 240 Když Ježíš šel přes tu Judskou zem
 177 Když jsme u vod sedávali
 494 Když na světě smutno bylo, že už lásky není

- 566 Když nastal den čtyřicátý a Pán měl být v nebe vzatý
 639 Když ráno slunce vzchází nad hory červánků
 490 Když se Pán Ježíš narodil, noc hluboká byla
 660 Když soumrak zhasí světlo, noc se blíží
 179 Když uléhám, když vstávám, ty zkoumáš mne a znáš
 520 Když v zahradě Getsemane s Otcem svým rozmlouval
 282 Kéž bychom to uměli zpívat písně chvály
 306 Komu milo spasení času nynějšího
 408 Král věčný nás požehnej požehnáním svatým
 600 Králi nebeský, k tobě lid křesťanský volá
 185 Království tvé jest království všech věků
 702 Krásná je modrá obloha, je zázrak pod ní žít
 738 Kriste Králi, Pane náš, ty tu čest na věky máš
 518 Kriste, jenž jsi smrt podstoupil
 504 Kriste, Synu jediný Otce nebeského
 394 Kriste, ty náš jsi Pán a Král, dnes prosíme
 760 Kristus choť svou, církev svatou tak zamiloval
 342 Kristus je má síla i spasení
 772 Kristus má v rukou celý svět
 771 Kristus Pán je můj život, v něm živ jsem, umírám
 380 Kristus Pán když na smrt šel
 534 Kristus Pán vstal z mrtvých po utrpeních svých
 541 Kristus Pán, Král věčné slávy, z hrobu povstal
 502 Kristus, Boží Syn, opustil Otcův klín
 512 Kristus, příklad pokory, Pán náš milostivý
 100 Kroky své znát dej mi, Bože
 266 Kyrie eleison (*kánon*)
 265 Kyrie eleison (*ortodoxní nápěv*)
 267 Kyrie eleison. Christe eleison
 517 Lásku Syna Božího, Pána Jezu Krista
 145 Laudate Dominum, omnes gentes. Alleluia
 144 Laudate omnes gentes, laudate Dominum
 514 Lidské pokolení, měj vždy v své paměti
 204 Má duše Boha velebí, chválu vzdává
 74 Má duše je tichá, tichá před Bohem
 280 Má duše, Pána svého chval, vzdej jemu děkování
 707 Má víra pohlíží, Beránku na kříži, do tvých těch ran
 206 Magnificat anima mea Dominum
 486 Marie má dítě, Pane
 610 Marnost, světská marnost, k čemus mja podvedla
 228 Měl by si každý vzpomenout
 713 Mému Bohu patří zem, též i nebe se sluncem
 217 Milost Pána našeho Jezu Krista
 757 Mír na zemi daruj nám

- 758 Mír na zemi daruj nám (*kánon*)
 103 Misericordias Domini in aeternum cantabo
 503 Mládenec blahoslavený, Pán Ježíš na svět poslaný
 670 Mladěněčku mlady, kaj ty povandruješ
 711 Mne zajmi, Pane můj, pak volný ihned jsem
 620 Moc předivná nás tiše obestírá
 42 Mocní světa, skloňte se před Pánem mocnějším
 302 Mocný Bože, při Kristovu zachovej nás spásy slovu
 524 Mocný kříž tvůj, Jezu milý, všemu světu vévodí
 715 Modré nebe, slunce zář, Pánu patří díky
 719 Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou
 403 Moudrost mi, Pane, dávej
 303 Moudrosti poklad z nebe je slovo Boží nám
 161 Můj Bože, k tobě volám, ztrácím se v hlubinách
 15 Můj Bože, pohleď z výsosti, smiluj se nad věrnými
 718 Můj Bůh je můj štít, je mou písní
 710 Můj Ježíš mé jest žití, můj díl a zisk můj jest
 262 Můj klenote ze všech nejkrásnější
 263 Můj klenote ze všech nejkrásnější (*kánon*)
 779 Můj Pán všechny svolá ráno, až se rozední
 699 Můj Pane, Kriste Ježíši, mé světlo nejjasnější
 286 Můj Pane, píseň vděčnosti ti zpívat hotov jsem
 3 Můj Pane, proč se bouří bezbožní
 778 Může být, že padne vše
 607 My čekáme, kdy zavítáš, tvůj příchod vyhlížíme
 529 Na oslátku malém vjíždí Král králů
 532 Na poušti životů vyprahlých zárodek naděje rozkvétá
 77 Na Siónu se čest ti dává, ó Bože
 35 Na tebe spoléhám, kéž nejsem zahanben
 562 Na úsvitu neděle v temné době hledáme tě
 21 Na záchranu tvou, Bože, spoléhám
 721 Nada te turbe, nada te espante
 99 Nakloň, Pane, ucha svého
 395 Nám pomoz, Pane milý, tvé slovo správně znát
 273 Nám radostí jsi, Pane, ty
 464 Narodil se Kristus Pán, veselme se
 488 Narodil ses jako dítě, Spasiteli náš
 315 Nás zavolal jsi, Pane, my proto přišli sem
 546 Nastal nám čas přeradostný, křesťané, plesejte
 78 Náš Bože, tobě patří chvála
 249 Náš Otče a Králi náš, dnes skloň se k nám
 515 Náš pastýř, věrný Boží Syn
 431 Navštiv nás, Kriste žádoucí
 141 Ne, Bože, nám, o to my neprosíme

- 20 Nebo nenecháš duše mé v pekle
 29 Nebudu se báti zlého, nebo ty se mnou jsi
 542 Nedělní ráno vzešlo nám, když z hrobu vyšel
 696 Necht časů zlých se nelekáš
 353 Nejmilejší Ježíši, dítě nesem ke křtu tvému
 714 Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou
 530 Nemůžete ani chvíli se mnou bdít
 755 Není lepší na tom světě nežli Boha ctíti
 188 Neskládejte v mocných naději
 8 Netrestej mne, Hospodine, v hněvu svém
 641 Nevím, Pane, co ti dát, nevím, jak ctít tebe
 525 Nevinnost přemilá, co jsi učinila
 730 Nezná tu nikdo soužení mé, to zná snad jenom Ježíš
 454 Noc ke konci se kloní a blízko je svít dne
 455 Noc ke konci se kloní a blízko je svít dne (*kánon*)
 623 Noc odchází a svítá den
 622 Noc temnou přečkavše velicí i malí
 756 Nový den svítá, jak v první ráno
 211 Nunc dimittis servum tuum
 284 Nuž Bohu děkujme ústy i srdci svými
 130 Nuž Pánu všichni zazpívejte
 114 Nuž Pánu zvučně zpívejme
 79 Nuž pojdte a Bohu plesejte
 569 Nuž všichni z srdce pravého Ježíše chvalme
 197 Nuž všichni, kdo jste žízniví
 374 Ó Beránku nevinný, jenžs pro nás na kříži umřel
 68 Ó Bože hojný v milosrdenství, i nade mnou
 61 O dobré věci chci zpívat
 124 Ó dobrořeč, má duše, Bohu svému
 391 Ó Duchu svatý, navštiv nás v své lásce
 519 Ó hlavo plná trýzně, běd, ran i soužení
 559 Ó hlavo plná trýzně, nečekáš na aplaus
 671 Ó hory, kopce a doliny
 146 Ó chvalte laskavého Pána, den co den
 774 Ó jak nádherné jsou dny v Božím království
 259 Ó Jezu Kriste, Synu Panny čisté, vzhlédni na nás
 748 Ó Králi věků důstojný, rač dávat nám čas pokojný
 481 Ó křesťané všichni v radostném plesání
 67 Ó město Boží, ty jsi štít, hráz mocná
 635 Ó náš milý Bože, povstali jsme z lože
 350 Ó Pane Ježíši nejmilostivější
 402 Ó Pane můj, nenech mne být
 384 Ó Pane můj, pokoj ať tvůj na cestách
 603 Ó Pane, jenž jsi přikázal řeči své ostříhati

- 81 Ó Pane, smiluj se nad námi
 82 Ó požehnej nám, Pane, požehnej z výsosti
 437 Ó přijď, ó přijď Immanueli, jsi dárce spásy
 574 Ó sešli Ducha svého nám, Bože laskavý
 625 Ó slunce spravednosti, můj Pane Ježíši
 392 Ó světlo světa, Kriste náš
 587 Ó Světlo, Trojice svatá, tys jedna božská podstata
 573 Ó Tvůrce, Duchu svatý, přijď
 482 Ó ty radostný čase vánoční, požehnaný nám na věky
 709 Ó ujmí ruku moji a veď mne sám
 513 Ó všichni my nyní znejme dobrodiní
 522 Ó země, hled', tvá spása, tvůj život a tvá krása
 328 Oči jsi mi dal, vidět neumím
 128 Oči všech se upírají s důvěrou k tobě, Pane
 393 Od věků Bůh, od věků Král. Ve víře v něj je sláva
 638 Od východu slunce až do jeho západu
 330 Odpusť, že dnes tak jako včera
 19 Ochraňuj mne, Bože silný, spoléhám na tebe jen
 126 On zajisté zná slepení naše
 545 Ostří jarních stébel zemi proráží
 501 Otce nebeského pochvalme z milosti
 642 Otče náš všemohoucí, jenž vše živíš svou mocí
 385 Otče náš, jenž jsi na nebesích
 388 Otče náš, jenž v nebesích dlíš
 386 Otče náš, kterýž jsi na nebesích
 570 Otče náš, milý Pane, dej nám Ducha svatého
 571 Otče náš, milý Pane, dej nám Ducha svatého (*kánon*)
 389 Otče, který jsi věrný všechněm svým dětem
 421 Otevřete brány hradeb kamenných
 313 Ozvi se, Pane můj! Já toužím znát tvou vůli
 602 Pamatuj, človče, proč tě Pán Bůh stvořil
 516 Pamatujme, všichni věrní, Syna Božího mučení
 687 Pán Bůh je láska, to z Písma víš
 244 Pán Bůh je přítomen, klanějme se jemu
 38 Pán Bůh je síla má, všechna obrana má
 425 Pán Bůh sám ať nám všem požehná
 539 Pán cestou smrti krácel, zlobou lidskou křižován
 543 Pán Ježíš Kristus vstal z mrtvých, haleluja
 364 Pán k prostřenému stolu zve lidi ze všech stran
 509 Pán Kristus, Syn Boží věčný, přišel mezi lid
 685 Pán nás učil v svém svatém kázání
 227 Pán říká: Já jsem první i poslední
 553 Pán z mrtvých vstal, na sebe vzal všechno
 331 Pána vítej, k nám se sklání

- 298 Pane Bože náš, vše v své ruce máš
 678 Pane Bože všemohoucí, buď přítomen svou pomocí
 290 Pane Bože, budiž chvála od nás křesťanů vzdávána
 668 Pane Bože, sám mne veď
 258 Pane Ježíši Kriste, tys Syn Boží zajisté
 689 Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí
 246 Pane, dnešek je den chvály
 11 Pane, jak důstojné je jméno tvé
 648 Pane, slyš náš hlas, chcem tě chválit zas
 329 Pane, smiluj se, neboť jsme zhřešili proti tobě
 271 Pane, smiluj se. Kriste, smiluj se (*P. Eben*)
 523 Pane, ty jsi hoden chvály, chci ti zpívat
 355 Pane, ty jsi vinný kmen, z tebe větve mízu mají
 98 Pane, ukaž nám své milosrdenství
 677 Pane, v tebe doufá stádce, buď náš pomocník
 332 Pane, víš jak málo lásky mám
 83 Pánu dík vzdávejte, zástupové
 269 Pánu chválu vzdej a jméno jeho chval
 121 Pánu všichni prozpěvujte, kdekoli kteří bydlíte
 773 Pěj haleluja Pánu vstříc, pěj celou duší svou
 116 Píseň novou Pánu zpívejte, všichni lidé
 378 Plníme, Kriste, tvoje přání
 106 Pod ochranou Nejvyššího rozvesel se, duše má
 654 Podvečer tvá čeládka, co k slepici kuřátka
 310 Pochválen budiž Pán Bůh náš, kterýž nyní nasýtil
 734 Pojď a viz, kolik je krásy v jejích očích
 782 Pomine země v suchopár proměněná vidinami
 679 Pomoz mi, můj Pane, abych nežil planě
 474 Poslouchejte, křesťané, co se jest stalo
 633 Povstali jsme z lože svého
 214 Pozdraveno budiž Světlo
 218 Požehnal nám Bůh v Kristu Pánu Ježíši
 652 Práci denní vykonavše a k noci se přibliživše
 601 Probudme se, křesťané, k pokání pravému
 606 Procitni, již zanech spaní, zní z věže strážné
 531 Proč jen mlčíš, Pane
 59 Proč jsi smutná, duše má, a proč se kormoutíš
 608 Proč se svět marností, bohatstvím honosí
 695 Proč vládnout měl by lidem hřích
 568 Prosme Ježíše milého, na nás velmi laskavého
 739 Prozpěvuj, ó věrná duše, a pochval Pána Ježíše
 434 Prozpěvujme všichni vesele a slavme příchod Syna
 448 Před tebou, Pane, temno ztrácí sílu svou
 333 Před tvou tváří, Pane, nemám vůbec nic

- 558 Přemohl Ježíš smrti noc, z hrobu vstal
 487 Přiblížil se vánoční čas, přivítejme Pána
 470 Přicházím z nebe samého s poselstvím od Boha svého
 577 Přijď již, Duchu svatý, přijď k nám
 585 Přijď již, přijď, Duchu stvořiteli, Duchu smíření
 243 Přijď k nám, Ježíši, v Duchu svém
 783 Přijď království tvé, přijď království tvé, amen
 580 Přijď, dešti nebeský, vláhou obživ zemi
 584 Přijď, Duchu svatý, přijď! My prosíme tebe
 275 Přijď, Králi věčný náš, jenž vše v své moci máš
 92 Přijď, Pane, a vysvoboď nás
 312 Přišli jsme, ó Ježíši, slovo tvoje poslouchati
 357 Radost, úžas z díla tvé lásky
 552 Raduj se a vesel, všechno stvoření
 759 Radujme se vždy společně, vzdávající chválu vděčně
 222 Radujte se v Pánu vždy, radujte se nyní
 693 Radujte se, bratři, neboť blízko je Pán
 626 Ranní oběť nesu opět, Bože, za šťastné povstání
 636 Ráno vstávající, Boha mého chválíc
 617 Rok nový k nám zase přišel
 619 Rok za rokem, roky, léta jdou
 440 Rosu dejte, ó nebesa! Tak otcové volali
 45 Rozjasni svou tvář nad služebníkem svým
 48 Rozveselte se v Hospodinu, spravedliví a upřímní
 152 S bázní k horám zrak pozvedám
 44 S důvěrou k tobě volám, Pane. Smiluj se nade mnou
 89 S chválou chceme k tobě jít, Bože
 453 S námi je Bůh náš, slyšte, národy
 182 S úctou tě vzývám, Hospodine, slyš hlas mých díků
 40 S vírou dál vyhlížím vše, čím Bůh obdaří
 30 Sám Hospodin můj pastýř je
 260 Samému Bohu sláva, čest budiž za milost jeho
 370 Sanctus (*J. Clemens non Papa*)
 371 Sanctus (*L. David*)
 319 Shromáždil člověk prý moudrosti své poklad
 594 Skloň se k nám svou milostí, Hospodine, z výsosti
 666 Skončil den a přijde noc, celý svět jde spát
 307 Sláva Bohu na výsosti, který jest vždy od věčností
 383 Sláva buď tobě, Bože náš, i svaté děkování
 274 Sláva budiž Bohu Otci i Synu
 159 Sláva chvil, jež dnes v paměti mám
 272 Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj (*P. Eben*)
 135 Slaviti budu Boha svého, srdcem svým
 535 Slavné Kristovo vzkříšení pamatujme, všichni věrní

- 132 Slavte vždy Hospodina! Navěky dobrý jest
 451 Slávy Pán přichází opět, haleluja zpívejme
 662 Slunce hasne, končí den, Pán Bůh ať je veleben
 765 Slunce pravdy, milosti, ze tmy již nás vyprosti
 253 Slunce svítí, tak se dobře dívej
 466 Slunce z hvězdy již vyšlo, radujte se, lidé
 653 Slunce za horu zapadá, noc mocí temnou k nám padá
 7 Slyš slova má, můj Bože, Králi
 70 Slyš, Bože můj, pro spásu mou
 483 Slyš, jaká to libá píseň rozléhá se po nebi
 557 Slyšíš zvony? Jejich hláhol rozléhá se
 410 Směr mi dej, ať nebloudím
 264 Smiluj se, Bože, smiluj nad námi
 604 Soudce všeho světa, Bože, před trůnem tvým
 36 Soužení srdce mého rozmnožují se
 461 Splnilo se Písmo svaté, radujme se v Pánu
 381 Spolu lámejme chléb na kolenou
 324 Srdce mé jásá, v tobě je spása
 178 Srdcem celým tebe, Pane, budu ctíti
 236 Sto bylo ovcí stáda, když ráno šly se pást
 578 Studně nepřevážená všech božských milostí
 656 Stůj při mně, stůj, když na zem padá stín
 647 Stůl je již připraven, díky, ó Pane
 69 Stvoř mi, Bože můj, nové srdce čisté
 581 Stvoř srdce čisté, Bože, mi a ducha přímého
 556 Surrexit Dominus vere, alleluia
 537 Surrexit Christus hodie. Alleluia
 149 Svá přikázání zjev mi, Bože můj
 245 Svatá doba, Páně den, Hospodin buď veleben
 409 Svaté Boží požehnání buď nyní i vždy nad námi
 379 Svatý Bůh jsi jen ty sám
 372 Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine (*L. Moravetz*)
 590 Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí
 368 Svatý, svatý, svatý, Pán, Bůh zástupů (*P. Eben*)
 701 Svěř celý život Pánu, jenž zná tvé těžkosti
 34 Svou duši pozvedám jen k tobě, Bože můj
 57 Svou naději jsem vkládal jen v Boha samého
 187 Svou oslav Pána písni, jak nejlíp dovedeš
 423 Svou sílu nám dáváš jak vinný kmen
 726 Svou spásnou mocí, Otče náš, vln divý neklid
 343 Svou víru s nadějí spolu vyznávejme
 479 Syn Boží se nám narodil a nás hříšné vysvobodil
 507 Synu Otce nebeského, v rovné cti a slávě jeho
 511 Šel přes potok Cedron k hoře Kristus

- 238 Šly zrána ke hrobu
 47 Šťastný je člověk, jemuž Bůh odpustil
 407 Ta touha hluboko je v nás, tě znát
 508 Tak Bůh tento svět miloval
 673 Tak málo přímých cest je, když víra schází nám
 723 Tak, jaký jsem – ač nemám nic
 322 Takto volá sám Syn Boží: Pojdte ke mně
 278 Tebe, Boha, ctíme, Pána velebíme
 289 Tebe, Bože, chválíme, Pane, tvoji ctíme sílu
 165 Temnou divnou mlhou bloudím sem a tam
 231 Ten obraz zlatý, obraz se k nebi tyčí
 107 Ten, kdo v skryši Nejvyššího přebývá
 445 Těš se z Krista Krále, dcerko Siónská
 449 Těš se, dcerko Siónská, ty církvi křesťanská
 572 Těšiteli, Duchu svatý, kéž jsi od nás v darech
 484 Tichá noc, přesvatá noc
 733 Tma a pusto kolem je, ztracen jsem a sám
 554 To anděl kámen odvalí
 682 To já, ó Pane můj, půjdu, když mne posíláš
 405 To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách
 234 To něco stojí, říkám vám
 491 To pastýřům, když na horách hlídali stáda svá
 305 Tobě, Bože, děkujeme a slovo tvé milujeme
 497 Tobě, Pane, dík, že dal jsi perlu krásnou
 786 Tomu, kdo pro žal hlavu věší, na nebi hvězda září
 684 Toužíme v lásce žítí stále
 52 Tvá milost, Pane, sahá k samým nebesům
 752 Tvá svoboda, tvá svoboda nade mnou
 31 Tvá, Bože, je všechna země
 749 Tvá, Pane Kriste, věc to jest, jež nám zde svěřena
 717 Tvá, Pane, láska nám sílu dává
 416 Tvé požehnání, dobrý Otče, nás cestou žití provázej
 526 Tvůj kříž mi září v temnotách
 417 Tvůj mír ať nás dnes provází
 150 Tvůj zákon znát je pro mě radostí
 766 Ty jsi, Pane, v každém chrámě
 728 Ty s námi zůstáváš, když zmateně se ptáme
 22 Ty zajisté rozsvěcuješ svíci mou
 476 Ty, dítě, jsi Pán i člověka syn
 708 Tys na mne myslil dřív, než slunce zasvítilo
 363 Tys, Kriste, prosil, když jsi lámal chléb
 176 U babylonských vod jsme sedávali
 691 Ubi caritas et amor
 399 Učiň mě, Pane, nástrojem

- 336 Uhní se stranou, ztratíš jen chvíli
 327 Útěcho duše mé, Ježíši můj
 538 Utěšený hod nám nastal
 62 Útočištěm i zdrojem síly v úzkostech
 658 Už mi oči tíží sen a já spát jdu unaven
 663 Už na lože lihamy, k tobě, Bože, volamy
 460 Už proroctví Daniele zvěstuje věci veselé
 637 Už svítá jasný bílý den
 367 V čas úzkosti, v čas podmračený
 787 V království Božím místa dost
 740 V náruč Boží, zpět do země, tělo jak sémě vkládejme
 239 V nás srdce hořelo, když přišel Pán
 377 V noci té, kdy náš Pán Ježíš zrazen byl
 724 V pokoře srdce svého přicházím, Kriste, k tobě
 459 V radostném plesání číňmež děkování
 761 V sjetí tomto pravme sobě, jaká radost v Páně domě
 697 V své rozličné úzkosti jinam zření nemám
 551 V temné noci božskou mocí blesk se zaskvěl
 729 V temnotách našich dnů zapal oheň
 661 V tento nyní večerní čas, poděkuj Bohu
 90 V těžký čas zármutku svého vzýval jsem Boha
 489 V tmách čekáme tvůj, Kriste, jas
 563 V to jitro velikonoční se přihodil ten div
 365 V tu noc, kdy milý Spasitel, Pán Ježíš zrazen
 712 V tvé síle, Pane Bože můj, všem bouřím vzdoruji
 24 V úzkosti čas kéž tvůj Bůh tě vyslyší
 340 Ve jméno Krista doufáme
 108 Ve stínu Božím kdo se ukrývá
 247 Ve tvém jménu, Pane náš, jsme se shromáždili
 655 Večerní když zvony znějí, duše moje, pamatuj
 768 Věčně krásný Stvořiteli moří
 94 Věčný Bože, silný v boji
 91 Věčný Králi, Pane náš, jenž dědictví milé máš
 540 Veleben Bůh buď, jeho čin
 457 Velebí duše má svatého Boha za jeho skutky
 207 Velebí má duše Hospodina, plesá duch můj
 458 Velebme vždy s veselím Stvořitele svého
 586 Velebmež dnešní den Boha jednoho
 547 Velikonoční oběti, haleluja
 582 Veni, Creator Spiritus
 583 Veni, Sancte Spiritus, tui amoris ignem accende
 348 Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího (*L. Moravetz*)
 346 Věřím v jednoho Boha, všemohoucího Otce (*P. Eben*)
 500 Věřím v tebe, Jezu, Synu Boží pravý

- 339 Věříme srdečně v jediného Boha
 344 Věříme, vládne Hospodin
 341 Věřme v Boha jednoho, Pána stvoření všeho
 446 Vesele zpívejme, Boha Otce chvalme
 117 Veselte se, nebesa, jásej, země
 465 Veselým hlasem zpívejme, narození pamatujme
 680 Vezmi si, Pane, všechnu mou svobodu
 450 Vítej nám, hoste přemilý, můj dobrý Ježíši
 447 Vítej, Jezu Kriste, z nebes vysokosti
 359 Vítej, milý Jezu Kriste, vítej, Synu
 560 Vítězi k poctě zpívejme, velebme jej hned zrána
 785 Vítr se ztiší, přestane bouřit moře
 323 Voláme z hlubokosti, z žaláře temného
 237 Vracím se sám jako ztracenej syn
 561 Vstal Kristus z mrtvých, všech útrap zbavený
 536 Vstal z mrtvých Kristus Spasitel
 643 Vše dobré, co máme a co dostáváme
 753 Vše má, Bože, chválit tebe, ty jsi stvořil zem
 705 Vše řídí Bůh, Bůh Otec, Syn a svatý Duch
 301 Vše, co má dýchání, na věky chval Hospodina
 66 Všechn národů hlas jásavý ať Pána svého oslaví
 763 Všechn věků mocný Králi, Ježíši Kriste náš
 191 Všechno, co dýchá, chval Hospodina
 599 Všechno, co mám, je, Pane, tvé
 200 Všechno, co žije, ať chválí Hospodina
 361 Všichni hříšní k vodám pojdte
 65 Všichni v tento čas, ó lide, svůj hlas
 456 Všichni věrní křesťané, veselme se nyní
 158 Všichni, kdo skládají v Pánu své doufání
 351 Vy v Boží jméno pokřtění
 171 Vy všichni Pánu sloužící, za noci v chrámu
 195 Vzdávám ti, Bože, chválu svou, zpívat chci píseň
 616 Vzdejme čest Pánu Bohu, malí i velicí
 172 Vzdejte Pánu slávu, čest, neb on dobrotivý jest
 173 Vzdejte Pánu slávu, čest, neb on dobrotivý jest (*kánon*)
 492 Vzhůru, bratři milí, v této noční chvíli
 97 Vždy, Pane, dobře svým jsi činíval
 628 Z celého srdce svého chci vzdát ti vroucí dík
 163 Z hlubin bezedných tě volám: Hospodine
 162 Z hlubokosti volám k tobě, slyš, Bože, křik
 692 Z měst a vesnic, hor i nížin, z blízka nebo zdaleka
 694 Z milosti tak hojné, štědře ukázané
 18 Z nás kdo smí s Pánem přebývat
 744 Z přetěžkého kříže, který nesl Pán

- 716 Z tvé ruky, Pane můj, co dáváš, chci vzít
 50 Z úst mých zpěv, dík a chvála vždy Pánu budou znít
 498 Za císaře Augusta říše římské
 314 Za dar slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík
 646 Za milost tvou a pokrm tvůj buď tobě dík
 629 Za světlo díky, Otče náš
 295 Za to, že v stromech přečtu život
 401 Za ty, kdo hladem trpí a bídou, prosíme
 309 Zachovej nás při svém slovu a dej k němu víru
 419 Zachovej nás, Boží Synu
 148 Zákonem Božím kdo se nechá vést
 72 Zanevřels na nás, Bože, prolomils naše řady
 527 Zas Pána křížujou
 190 Zástupové Boží, duše šťastné, čisté
 390 Zasviť nám slunce pokoje, ty světlo do zlých časů
 242 Zasvitla svatá neděle
 576 Zavítej k nám, Duchu svatý, s Otcem, s Synem
 452 Zavítej k nám, Stvořiteli, náš milý Vykupiteli
 194 Zazpívám Pánu svému o jeho vinici
 631 Zjev se v jitru zářivém, Bože světla odvěkého
 632 Zlatá když sluneční záře se objeví
 338 Zní, zní, zní hlas temný, tichý
 686 Zpíváme Lásku, svobodu všem dá
 102 Zpívat chci na věky o Páně milosti
 746 Zpívejme píseň naděje bratrům a sestrám plačícím
 118 Zpívejte Pánu nové písně
 119 Zpívejte Pánu nové písně (*kánon*)
 287 Zpívejte, čest vzdejte Hospodinu ze všech stran
 665 Zůstaň s námi, ó Pane náš, sklání se den
 667 Zůstaň s námi, Pane, když se stmívá
 212 Zůstaňte zde a bděte se mnou
 435 Zvedněte, brány, svrchků svých
 436 Zvedněte, brány, svrchků svých (*kánon*)
 462 Zvěstujem vám radost převelmi velikou
 226 Zvítězil, haleluja, lev z pokolení Juda
 337 Ženeme se sami v sobě moudří
 609 Život nám ubíhá, den za dnem plyne
 360 Živý chlebe, kterýž z sebe život jsi dal

**CHORÁLNÍK
K EVANGELICKÉMU ZPĚVNÍKU**

Notografická sazba Jaromír Návrat
Předtisková příprava Filip Halama
Vytiskla TISKÁRNA PROTISK, s. r. o., Rudolfovská tř. 617, České Budějovice

Vydala Českobratrská církev evangelická, Jungmannova 22/9, Praha 1
První vydání, 2021

www.evangelickyzpevnik.cz
www.e-cirkev.cz

ISBN 978-80-87098-84-4

9 788087 098844